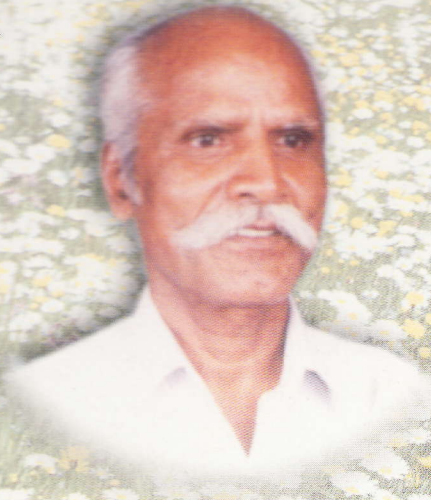

கவிச்சித்தரின்

வெண்பூக்கள்

க.பொ. இளம்வழுதி

மின்வாரியத்
தமிழார்வலர் தமிழ்ப்பணி அறக்கட்டளை,
கடலூர்.

கவிச்சித்தரின் படைப்பு வரிசை

கவிதை நூல்கள்

- ❖ சிவப்பு நிலா (காவியம்), தமிழக அரசின் பரிசு பெற்றது
- ❖ குறு நூறு
- ❖ சிவப்புச் சிந்தனைகள், தமிழக அரசின் பரிசு பெற்றது
- ❖ வண்ணத்தமிழ்
- ❖ வேர்கள், புதுவை அரசின் பரிசு பெற்றது
- ❖ நிறங்கள்
- ❖ சில்லுகள்
- ❖ வாக்குமூலம்
- ❖ ஆண்டவன் அறுபது
- ❖ வெடித்து முளைத்த விதைகள்
சேலம், கே.ஆர்.ஜி. நாகப்பன் - இராசம்மாள் அறக்கட்டளை இலக்கியப் பரிசு
- ❖ தளிர்

கட்டுரை

- ❖ ஆரங்கள்
- ❖ தமிழைத் தேடி

வரலாறு

- ❖ வெற்றியின் அறிமுகம்
- ❖ இலக்கை நோக்கி
- ❖ வைகறைப்புள் வாணிதாசன்
- ❖ கார்த்திக் கதை

கவிச்சித்தரின்

வெண்பூக்கள்

க.பொ. இளம்வழுதி

மின்வாரியத்
தமிழார்வலர் தமிழ்ப்பணி அறக்கட்டளை,
கடலூர்.

- நூல் : கவிச்சித்தரின், 'வெண்பூக்கள்'
- ஆசிரியர் : க.பொ. இளம்வழுதி,
8/38, முத்துச் சாலை,
அண்ணா நகர், கடலூர்-607 001.
【 04142-221222
- பொருள் : செய்யுள்
- பதிப்பு : முதற் பதிப்பு : அக்டோபர் 2002.
- உரிமை : © ஆசிரியருக்கு
- தாளம் : சேச்சாயி 16.7 கி.கி
- எழுத்து : 12. புள்ளி.
- அளவு : 6டமி (Demy)
- பக்கம் : XVIII + 158 = 176
- விலை : உருபா 50.00
- வெளியீடு : மின்வாரியத் தமிழார்வலர் தமிழ்ப்பணி அறக்கட்டளை,
49, துரைசாயி நகர், கடலூர்-607 001.
【 04142-228736
- ஒளியச்சு : திரையன் கணினியகம்,
6. ஏ.எல்.சி. வணிக வளாகம்,
பாரதி வீதி-கடலூர் - 607001.
- முகப்பு : பா. இராவணன்
- அச்சிட்போர்: சபாநாயகம் அச்சகம்,
176, கீழத்தேர் வீதி,
சிதம்பரம் - 608 001.

உள்ளடக்கம்

1. பதிப்புரை	IV
2. முன்னுரை : விளக்கேற்றி வைக்கிறேன்	VII
3. நூற்பா : ஒற்றையடிப் பாதை	1
4. குறள் வெண்பா : ஈரடிக்குள்ளே எண்ண உலகம்	5
5. நேரிசைச் சிந்தியல் வெண்பா : நாளைய வரலாறு	16
6. இன்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பா : பத்துக்குள் பத்து	19
7. நேரிசை வெண்பா : நான்கு திக்கு நடப்புகள்	39
8. இன்னிசை வெண்பா : ஆதியில் அறுவை மருத்துவம்	90
9. பஃறொடை வெண்பா : உலகாய்தர் உள்ளம்	124
10. நேரிசைக் கலிவெண்பா : தன்மானத் தமிழர்கள்	135
11. இன்னிசைக் கலிவெண்பா : இப்படித்தான் இழந்தோம் இலக்கியத்தை	137

வெண்பா இனங்கள்

12. வெண்டாழிசை : காரைப் பூக்கள்	140
13. வெண்டுறை : பிறை நிலவு	143
14. வெளிவிருத்தம் : தூரத்து உறவு	146
15. முன்முடுகு, பின்முடுகு வெண்பாக்கள் : சொற்புயல்	149
16. வெண்பாவில் விகற்ப வேறுபாடுகள் : முரண்பாடும் உடன்பாடும்	154
(குறளடி, சிந்தடி, அளவடி வெண்பாக்களை இப்படியும் படைக்கலாம்)	
17. முடிவுரை : மலர் மாலையாயிற்று	156

பதிப்புரை

“பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும்
வழுவல கால வகையி னானே”

- நன்னூல் - இறுதி நூற்பா.

மொழியறிவு முற்றிலும் இல்லாக் கற்றுக்குட்டி கவிஞர்களும் கற்றுத் தேர்ந்தும் வெற்றுமன விற்பன்னர்களும் தங்கள் அறியாமையையும் இயலாமையையும் மறைக்க இலக்கணக் காட்டாக இற்றைநாள் எடுத்துகாட்டும் நூற்பா இது.

எத்துணைச் சிறப்பமைந்தது எனினும் தொன்மை என்பதால் தூக்கி எறிவதும் புதுமை என்பதாலேயே புன்மையையும் போற்றிப் புகழ்வதும் ஏற்றுக் கொள்ளத் தக்க நல்ல மாற்றம் இல்லை. பயன்படாப் பழமை கழிக்கப்பட வேண்டியதே; அதேபோல், வரம்பிலாப் புதுமையும் புறக்கணிக்கப்பட வேண்டியதே.

கவிதைகள் இன்று மரபுக் கவிதை, புதுக்கவிதை என்று பிளவுபட்டுப் பிணங்கி நிற்கின்றன. புதிதான எதுவுமே கருத்தைக் கவர்வதும் போற்றப் பெறுவதும் இயல்பு. ஆனால், அதன் நிலைப்பேறு பயன்பாட்டிலும் பலன் ஈட்டலிலுமே உள்ளது. மகிழ்வுட்டலோடு மாந்த மேம்பாட்டிற்கும் கவிதைகள் கருவிகளாக வேண்டும். அப்படி அமைந்த கவிதைகளே நீடித்த வாழ்வு பெறும்.

புத்தினம் மனையாள் வந்ததும் போற்றிக் காத்த பெற்ற தாயை மறப்பரோ? மயங்கித் துறப்பரோ? பிள்ளை பிறந்தான் என்று பெற்றோரை மறுப்பரோ?

ஆனால், மரபு மறுக்கப்படுகிறது; மாற்றப்படுகிறது. இவை ஏற்புடைத்தா என்று எண்ணிப் பார்ப்பார் இங்கு மிகச் சிலரே.

பிறந்த குழந்தை வளர்ந்து பெரியவன் ஆனாலும், அது பிறந்தபோது உடனமைந்த உடலுறுப்புக்கள் மாற்றம் உறுவதில்லை.

அதுபோல்தான் மரபெனப்படுவதும், தொன்று தொட்டு, ஆன்றமைந்த சான்றோர் பெருமக்களால் நன்றென்று நாட்டப் பெற்று இயற்கையோடு ஒன்றி உயிரோட்டமாய் நின்று நிலவுவது ஆகும். மரபு, மாற்றத்திற்கு உட்பட்டதன்று. மாற்றத்திற்கு இடங்கொடுப்பது மரபாக முடியாது. “மாற்றருஞ் சிறப்பின் மரபியல்” என்ற தொல்காப்பியரின் கூற்று ஆற்றல் வாய்ந்தது.

புதுமை என்றும் புரட்சி என்றும் கூறிக்கொண்டு யாரும் இயற்கையாய் அமைந்த உடற்கூறுகளை மாற்றி அமைத்துக் கொள்ள விழைவதில்லை. கண்கள் இரண்டு தாம்! மூன்றாக்கிக் கொள்ள முனைவதில்லை. வாய் ஒன்றுதான்; இரண்டிருந்தால் நன்றென்று இங்கலைவார் இருப்பதில்லை. மூக்கெதற்கு முந்திரிக் கொட்டைபோல் முன்னெழுந்து நிற்பது? தட்டையாக இருப்பதே தகுமென்று தடுமாறுவார் யாருமில்லை. ஏன்? இவை இயற்கையாய் அமைந்தவை; இவற்றின் மாற்றம் தவற்றில் முடியும்.

மழித்தலும் நீட்டலும் மனம் விழைந்தவாறு செய்து கொள்ளலாம். உடைகள் நிலையும் அப்படியே. மரபு அப்படி அன்று. உடலுறுப்பு ஒத்தது அது. அணிகளைப் புனைந்து அழகு சேர்க்கலாம்; ஆனால், அடிப்படை இயற்கை அமைப்பில் கைவைக்கக் கூடாது. முனைந்தால் எல்லாமே கெட்டுவிடும்.

“மரபு நிலை திரியின் பிறிது பிறிதாகும்”, என்பது எத்துணை உண்மையான மறைமொழி.

புதுமை வழுவன்று. புதுமை வேண்டும். ஆனால், மரபுநிலை திரியா மாட்சியதாய்ப் புதுமை பொலிவுற வேண்டும்.

அறியாமை, இயலாமை, முயலாமை என்ற இருளால் சூழ்ந்து இன்று அருகிவரும் மரபுக் கவிதைகள் மீண்டும் எழுச்சியுற எழுந்தவையே கவிச்சித்தர் க.பொ.இளம்வழுதி அவர்களின் “வெண்பூக்கள்”. வெண்பா இலக்கணத்தை வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டியுள்ளார். வெண்பாவில் எத்தனை வகைகள் உண்டோ அத்தனைக்கும் அருமையான இலக்கண விளக்கமும் ஆழ்ந்த கருத்தமைந்த பாடல்களும் தந்து மரபுக்கு அரண் அமைத்துள்ளார்.

“புலவர்க்கும் வெண்பா புலி” என்பது எத்துணைப் பொய்த்துப் போன வழக்கு என்பதை இந்நூலைப் படிப்போர் எளிதில் புரிந்து கொள்ளலாம். யாப்பிலக்கண அறிவு சிறிது உடையோரும் இம்மியும் தவறின்றி எழுத இயன்றவையே வெண்பா வகைகள் என்பதை “வெண்பூக்கள்” விளக்கிச் சொல்கின்றன.

கவிச்சித்தர் க.பொ. இளம்வழுதி அவர்கள், ‘தனக்கென முயலா நோன்றாட் பிறர்க்கென முயலும்’ பெற்றியர் ஒப்பத் தமிழ்க்கென உழைக்கும் தகைமையாளர்; தமிழ்க் கவிஞர்களை ஊக்குவித்துப் பாராட்டும் உயர்வாளர். அவர் தம் கவிதைகள் அறத்தை நாட்டி அறிவை நெறிப்படுத்துவன; அதனினும், மனதை இளக்கி மகிழ்வை அளிப்பன. உவமைகளைக் கையாள்வதில் இன்று ஒப்பாரும் மிக்காரும் இல்லா உயர்தனிக் கவிஞர் இவர் என்பது ஒப்புக்கான உரையன்று! இந்நூலையன்று, இவர் எழுதிய எந்நூலைப் படிப்பினும் இவ்வுண்மை எளிதில் புரியும்.

மின்வாரியத் தமிழார்வலர் தமிழ்ப்பணி அறக்கட்டளை, தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சியையும், காப்பையும் நோக்காகக் கொண்ட ஓரமைப்பு. இவ்வறக் கட்டளை வெளியீடுகளாக முன்னர், “ஆட்சிச் சொற்கள் அகர முதலி,” “பொறியியற்றுறைக் கலைச் சொற்கள் அகராதி” ஆகிய இரு நூல்களை வெளியிட்டு இன்புற்றது. இப்போது, கவிச்சித்தரின் மரபுவழி நூல் “வெண்பூக்கள்”ஐ வெளியிடுவதில் பெரு மகிழ்ச்சி கொள்கிறது.

“வெண்பூக்கள்” நூலை வெளியிட நாங்கள் விழைந்தபோது, விரும்பி ஒப்புதல் அளித்த கவிச்சித்தருக்கு நன்றி.

சுவைஞர்கள் படித்து மகிழ்ந்து பயன்பெறுவார்களாக.

மின்வாரியத்
தமிழார்வலர் தமிழ்ப்பணி
அறக்கட்டளை,
சேயகம்; 49, துரைசாமி நகர்,
கடலூர் - 607 001.

புலவர்-பொறிஞர்.
சி. செந்தமிழ்ச்சேய்,
தலைவர்.

விளக்கேற்றி வைக்கிறேன்

வெண்பாக்கள் ஒண்பாக்களாக மதிக்கப் பெற்ற காலம் ஒன்றிருந்தது. புலமைத் திறத்திற்கு அளவு கோலாகக் கூட வெண்பா யாத்தல் கருதப்பட்டது உண்டு. கீழ்க்கணக்கு நூல்களும், நளவெண்பா போன்ற நூல்களும் இயற்சீர், வெண்சீர் வெண்டளை யாப்பில் பூத்த தாமரைகளே! இன்று, வெண்பா தமிழ்க் கவியுலகின் விருப்ப எல்லைக்கு வெளியே நிறுத்தப் பட்டிருக்கிறது.

புதுமைகள் புகத்தாம் வேண்டும். பண்டும் புகுந்திருக்கின்றன. புதுமையை வரவேற்பதற்காக வலிந்து பழையனவற்றைக் கழித்தே ஆகவேண்டும் என்பதில்லை. மரபுகளை மாற்றிவிட வேண்டுமென்றும், மறைத்திட வேண்டுமென்றும் சிலர் முனைந்து நிற்பது, மொழி முன்னேற்றத்தைக் கருதியென நம்ப இயலவில்லை.

புதுமைகள் புகுவதற்கே முடியாத அளவுக்கு இலக்கியத்தில் அப்படியொன்றும் இடநெருக்கடி ஏற்பட்டு விடவில்லை. இயலாமையும், முயலாமையும் இடப்பெயர்ச்சியை இலக்காக்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. சமயச் சடங்குகளில் மரபுக்குக் கட்டுப் பட்டிருப்பவர்கள், இலக்கணத்தை மட்டில் தளையாகக் கருதி விடுதலைப் போராட்டம் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். விளையாட்டுகளுக்கே விதிமுறைகளும், எல்லையும் வேண்டும்போது, கவிதைக் கலைக்கு மட்டில் கட்டுத் திட்டங்கள் வேண்டாவோ?

விடமனையும், கலீல் ஜிப்ரானையும் வரவேற்கட்டும். அவர்கள் வருகைக்காகப் புகழேந்தியை வீட்டை விட்டு வெளியேற்ற முனைவது எந்த வகை அறம்? அவர்கள் என்ன கோமான்களா? இவர்கள் என்ன குற்றேவலர்களா? அறப் பிறழ்ச்சி கவிதைத் துறையிலும் ஆரவாரத்தோடு அன்றாடம் நடந்து கொண்டிருப்பது தான் அவலம்!

இனத்தை அடையாளம் காட்டுவது மொழி. மொழியின் நலத்தையும், புலத்தையும், வளத்தையும் அறிமுகப் படுத்துவது இலக்கணம். மாந்தரை அடையாளம் காண உதவும் முகத்தைப் போன்று, இலக்கியச் சிறப்பையும், செழுமையையும் தொன்மையையும் அறிமுகம் செய்வது இலக்கணமே! முகத்தை மறைத்துவிட்டு, ஆடை, அணியை நிலைத்த அடையாளங்களாக வைத்துக் கொள்ள முடியுமா? ஆட முடியாதவர்கள் கூடம் கோணல் என்கிறார்கள். ஊடகங்களும் அவர்களுக்கே தோரணம் கட்டுகின்றன.

சங்க காலத்தில் ஆசிரியமே முதன்மையாக ஆளப்பட்ட செய்யுள்.

“ஆசிரியம் வஞ்சி வெண்பாக் கலியென
நாலியற் றென்ப பாவகை விரியே”

என்கிறது தொல்காப்பிய நூற்பா. (செய்.101)

இன்னும் சுருக்கிச் சொல்லும்போது,
“பாவிரி மருங்கினைப் பண்புறத் தொகுப்பின்
ஆசிரி யப்பா வெண்பா என்றாங்
காயிரு பாவினுள் அடங்கும் என்ப.”

என்றும் குறிப்பிடுகிறது தொல்காப்பியம்.

சங்க மருவிய காலத்தில் தான் வெண்பா யாப்பு இலக்கிய ஆக்கத்தில் மிகுதியாக ஆளப்பட்டு இருக்கிறது. இதைத் தொடர்ந்து கலிப்பாக்களும், விருத்தங்களும், வண்ணங்களும் வளர்ச்சி கண்டன. இவை இடைக் காலத்தில் புகுந்த புதுமைகளே! ஆனால், அடிப்படையான சொற்கட்டுத் திட்டமான இலக்கணத்தைப் புறக்கணித்துப் புதுமை பேசவில்லை. அந்நாள் புலவர்கள், வரம்பு மீறாமல் வகை வகையாக எல்லை வகுத்துப் பாடினார்கள்.

புதிதாக ஒன்றை நுழைக்கும்போது, பழையனவற்றைப் பழுதென்பதும், நுழைப்பதை நுட்பமென்பதும், தம் முயற்சிக்கு முதன்மை தேடும் உத்தியாகும். வெண்பாவை அதிக அளவில் தம் படைப்புகளில் ஆளத் தொடங்கிய காலத்திலும், புலவர்கள் இப்படித்தான் கூறினார்கள்.

“பூவிற் சிறந்தது தாமரை, நான்கு
பாவிற் சிறந்தது வெண்பா”

என்று ஏற்றிக் கொண்டாடினார்கள்.

சாதி வேற்றுமையை இலக்கணத்திலும் ஊடுருவச் செய்த பெருமை(!) பன்னிரு பாட்டியல் படைப்பாளிக்குரியது. அவர், வெண்பாவை அந்தணர் சாதியென்றும், வஞ்சியைச் சூத்திரச் சாதியென்றும் பாகுபாடு செய்தார். அதன் விளைவு, புலவர்கள் தங்கள் படைப்புகளை அந்தணச் சாதியாக்கிட ஆசைப்பட்டார்கள். இந்த ஆசையால் வெண்பா படைப்பதில் கடும் போட்டியே நிகழ்ந்திருக்கிறது.

பொருளாழமற்ற வெண்பாக்கள் இந்நாள் புதுக் கவிதையெனப் புனையப்பட்டன. எடுத்துக்காட்டுக்கு ஒன்று:

“ஒன்றிரண்டு மூன்றுநான் கைந்தாறு வேழெட்டு

ஒன்பது பத்துப் பதினொன்று - பன்னி

ரண்டுபதின் மூன்றுபதி னான்குபதி னைந்துபதி

னாறுபதி னேழ்பதி னெட்டு.” என்பது கவி காளமேகம்

இயற்றியதாக வினோதரச மஞ்சரியில் இடம்பெற்றுள்ள வெண்பா! இவ்வெண்பாவில் எண்ணிக்கைக்கும் தளை தட்டுவதற்கும் மேலாக ஏதுமில்லை.

பல ஆயிரம் பாடல்களைப் படைத்தவர் தண்டபாணி அடிகள். அவருடைய தனிப்பாடல் திரட்டில் இந்தி மொழியில் ஒரு வெண்பா இடம்பெற்றுள்ளது.

“பத்தர்மே பானிதேவ் பாராஆத் மேபாலா

அத்தர்பூல் பேன்கரவ்வல் ஆயாநை - அத்தீபாய்

பானிசிப்பர் ரக்யாய்சோ பக்கீர்சா யேப்பேட்டா

(ப்பு) ரானேதில் சேஏக்பாத் போல்”

(இதன் பொருள்: பாரையாய் இருந்த கிணற்றில் நீர் கொடு. பன்னிரு கரங்களுடைய குழந்தாய்! மணங்கமழும் பூமாலையை அணிந்து கொண்டு என்முன் வரவில்லையே! யானை முகனுக்கு இளையவனே! தலையின் மீது நீரைத் தரித்துக் கொண்டிருக்கின்ற ஆண்டியாகிய சிவபிரான் மகனே! பழமையான உன் மனத்தில் நின்று ஒரு வாக்குக் கொடுத்தருள்வாயாக!)

“தமிழ்ச்சுவை யறியாத் தெய்வம் உளதெனில்

அஃதுண ரலகையில் தாழ்வெனல் அறமே!” என்று பாடிய

அடிகளாரே, வெண்பா விளையாட்டில் திறங்காட்டப் புகுந்து இந்தியில் வெண்பா இயற்றியுள்ளதில் இருந்தே வெண்பா எந்த அளவுக்குப் புலவர்களை ஆட்சி செய்தது என்பதை உணரலாம்.

இந்தியில் மட்டுந்தான் வெண்பா என்றெண்ணி அமைதியாகிவிட வேண்டாம். திருச்சி மாவட்டம், இலால்குடி பகுதியைச் சார்ந்தவர் பெருங்கவிஞர் சப்தர்ஷி. இவர் படைத்த மோகினி விலாசக் குறவஞ்சியில் வெண்பா யாப்பில் சமற்கிருதத்தில் படைத்த பாடல் இதோ :-

“காமசர தீநா; கடிதவதீ கா; பூர்வம்
காமநித்வம் காந்தை; கதயமே - சோமமுகி
நாமகத நாத்தாசாம் நளினேக்ஷ னேமமச
காமசர பாதாவ சீ”

மூன்றாவது அடியில் மூன்றாம் சீர் தளை தட்டுகிறது. இந்த இடறல்தான் புலவர்களுக்கு வெண்பாவைப் புலியாக்கிக் கிலி கொள்ள வைக்கிறது.

இளந் தலைமுறையை அடக்கி வைக்க வேண்டும் என்பதில் எல்லாக் காலத்திலுமே முதுபுலவர்களுக்கு ஆர்வம் அதிகம். இடைக்காலப் புலவர்கள் வெண்பாவைக் காட்டி ஏராளமாக மிரட்டி இருக்கிறார்கள். சான்றாக ஒரு வெண்பா.

“காசினியிற் பிள்ளைக் கவிக்கம் புலி,புலியாம்
பேசமுலா விற்பெதும் பைப்புலி - ஆசு
வலவர்க்கு வண்ணம் புலியாம்மற் றெல்லா
புலவர்க்கும் வெண்பா புலி”

வெண்பாவைப் புலியென்று உருவகப்படுத்தி அச்சுறுத்தியதால் தானோ என்னவோ, இன்றைய தலைமுறை, யாப்பே வேண்டாமென்று வெறுத்தொதுக்குகிறது. அற்றை நாள் புலவர்கள் அஞ்சுவதற்கு மாறாக ஆர்த்தெழுந்தார்கள். தங்கள் துணியையும், திறமையையும் வெளிப்படுத்தும் முகத்தான் வெண்பாக்களாகவே எழுதிக் குவித்தார்கள். அவர்கள் ஆடியது அலங்காநல்லூர் பொங்கல் விளையாட்டு. ஆம் - அது வீர விளையாட்டு!

தொல்காப்பியம் கூறும் நால்வகைப் பாடல்களும், கி.பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டு அளவிலேயே முழுமையாக ஆளுமைக்கு வந்துவிட்டன. சமணர்களின் வரவிற்குப்பின், தமிழிலக்கிய படைப்புப் பயணத்தில் திருப்பம் ஏற்பட்டது. அறமொன்றே பாடுபொருள் ஆயிற்று. அறக்கருத்தை உள்ளத்தில் ஊன்றுவதற்கு ஏற்ற யாப்பை அவர்கள் தேர்ந்தெடுத்தனர். அந்த யாப்புதான் வெண்பா.

தொல்காப்பியர் பஃறொடை வெண்பாவை நெடுவெண் பாட்டென்றும், குறள், சிந்தியல் வெண்பாக்களைக் குறுவெண் பாட்டென்றும் குறிப்பிட்டார்.

அங்கதச் செய்யுளுக்கு வெண்பா ஏற்றதென்றும், பரிபாடல் வெண்பாவின் ஒரு கூறென்றும் இலக்கணம் கூறுகிறது. செய்யுள் நுட்பத்தினை, வேறெந்த யாப்பைக் காட்டிலும் வெண்பாவில்தான் புலவர்கள் காட்டியுள்ளனர்.

வெண்பா, ஈழத்தில் பண்டு ஆளப்பட்டிருக்கிறது. சிங்கள மன்னர்களின் தலைநகரான அனுராதபுரத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்ட கல்வெட்டின் செய்தியொன்று வெண்பா யாப்பில் அமைந்துள்ளது. இவ்வெண்பா சான்றோர் ஒருவரைப் போற்றுவதாக உள்ளது.

வெண்பாவையும், அதன் இனங்களையும் தவிர்த்த பிற பாடல்களுக்கு அடிவரையறையும், தொடைவரையறையும் இல்லை. இலக்கண நெகிழ்ச்சிக்களைக் கூறத் தமிழ்ப் பாட்டிலக்கணத்தில் 'ஒழிபியல்' என்று ஒரு தனிப்பிரிவே உள்ளது. மாந்த நேயத்தின் அடிப்படையில் மறப்போம், பொறுப்போம் என்று கூறுவதைப் போன்று, பாட்டின் பழுதுக்கும் அமைவு கூறும் பண்பு தமிழ்ப் புலவர்களுக்கே உரியது.

இங்கிலாந்து நாட்டின் மேனாள் தலைமை அமைச்சர் சர்ச்சில், திறமையான அரசியலாளர் மட்டுமன்று; சவகர்லால் நேரு அவர்களைப் போன்று சிறந்த எழுத்தாளரும் கூட. இவர் 1953-ஆம் ஆண்டு நோபல் பரிசைப் பெற்றவர். ஆட்சித் துறையிலும், போர்முறையிலும் தேர்ந்த சர்ச்சில், ஓர் உரையில், அவர் கூறிய சொல் அகர முதலியில் இல்லை என்றும்; பிழையானது என்றும் சிலர் குறை கூறினர். ஆனால், ஆன்றோர், சர்ச்சில் அச்சொல்லை எப்பொருளில் ஆண்டாரோ, அப்பொருள் சொல்லாக அகரமுதலியில் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமெனக் கோரிட, அவ்வாறே அச்சொல் அகர முதலியில் இடம்பெற்றதாக ஒரு செய்தியுண்டு. அவ்வாறே, தமிழ்ச் சான்றோர் பாடல்களில் நேர்ந்த பிழைகளையும், இலக்கண வரம்பிற்கு உட்படுத்தியுள்ளனர் நம் புலவர்கள்.

“வெண்பாவில் மூவசைச் சீரின் இடையே ஓரொற்றுத் தோன்றி, அச்சீர் கனிச்சீர் ஆவதாயின், அவ்வொற்றை நீக்கிக் காய்ச்சீராக்கிக் கூறலாம் என்பது இலக்கண நூலார் கொள்கை” என்கிறது பாரத வெண்பா உரை.

ஐந்திணை ஐம்பது, பெரும்பான்மை நேரிசை வெண்பாக்களும்; சிறுபான்மை இன்னிசை வெண்பாக்களும் கொண்ட நூல். இதில் பாலைத்திணை முதற்செய்யுளே வெண்பா இலக்கண விதியை மீறியதாக அமைந்துள்ளது.

“வெண்டளை விரவியு மாசிரியம் விரவியும்

ஐஞ்சீ ரடியு முளவென மொழிப” என்னும் தொல்காப்பிய சூத்திரத்திற்கு இயைந்த செய்யுளென இதனைக் கொள்ளலாம். வெண்பாவில் ஐஞ்சீரடிகளைக் காண்பதரிதே! ஐஞ்சீரில் அமைந்த அந்த அரிய வெண்பா இது:

“உதிரந் துவரிய வேங்கை யுகிர்போ

லெதிரி முருக்கரும்ப வீர்ந்தண்கார் நீங்க - எதிருநர்க்
கின்பம் பயந்த விளவேனில் காண்டொறுந்
துன்பங் கலந்தழியு நெஞ்சு”

- ஐந்திணை ஐம்பது - பாலை 1

கருத்திலும், சொல்லாட்சியிலும் கவனம் செலுத்தி எழுதும்போது, அரிதாகத் தளை தவறுவது இயல்பே! விரைவின் போது நிகழும் இத்தவறு, மறுபடி படிக்கும்போது படைப்பாளிக்கே தெரியவரும்; திருத்தம்பெறும். இப்படிப்பட்ட குறைகள் அறியாமையால் ஏற்படுவதன்று; விரைவால் விளைவது. அதனாற்றான் “ஆனைக்கும் அடி சறுக்கும்” என்னும் முதுமொழி தோன்றியுள்ளது. புலவர், வேண்டுமென்றேகூட வரம்பு மீறிப் புதுநெறி காட்ட விழைந்தும் இருக்கலாம்.

பெரும் புலவர்களையும் சறுக்கிவிடச் செய்த வெண்பா யாப்பு நுட்பமானதே என்றாலும், தேர்ந்தார்க்கு ஆள எளிதானதே! பண்டைப் புலவர்களைப் போன்றே, இருபதாம் நூற்றாண்டுப் பெரும்புலவர்களும், இந்த யாப்பை ஆளும் போதெல்லாம், வழக்கு நிலத்தில் அடி வைப்பதைப் போன்று கருத்தான்றியே ஆண்டுள்ளனர். இந்நூற்றாண்டில் பாவேந்தரைப் போன்று வெண்பா யாப்பில் பெருநூல் செய்தவர்கள் அரிதே!

எதற்கும் இரண்டு பக்கங்கள் இருப்பதைப் போன்று, படைப்பில் நேர்ந்த சிறு பிழைகளைப் பெரிது படுத்தாதவர்கள் இருந்தாலும், தவறுகளைப் பொறுத்துக் கொள்ளாதவர்களும் இருக்கத்தாம் செய்தனர்.

“மோனைகுன்றித் தொடைசிதைந்து பகர்ந்தான் நெஞ்சில்
முன்னுபொருள் மயக்கம் நல்கும் முரண்பா நூலும்
தேனைஒக்கு மெனப்புக்ழப் படுமிப் பாரில்

சீர்த்தசெஞ் சொற்றிறம் உணர்வார் சிலரே ஆவார்” என்னும் குருபர தத்துவக் குறிப்பையும் நினைக்கத்தான் வேண்டியுள்ளது.

“ஒருவன்புகழ்வான், ஒருவன் இகழ்வான்

இரண்டுக்கும் அப்பால் இரு” என்றதை மறவாதவர் பாவேந்தர். இலக்கிய இலக்கணப் பயிற்சி மிக்கவர். அவரையும் வெண்பா அச்சுறுத்திப் பார்த்திருக்கிறது. அது குறித்த செய்தி இது:

தந்தை பெரியார் அவர்களின் பகுத்தறிவுப் பாசைறைப் பாவலர் புரட்சிக் கவிஞர். மக்களுக்குக் கேடு குழும் எக்கருத்தையும், எச்செயலையும், எவரையும் மோதிப் பார்க்கத் தயங்காதவர்.

பாவேந்தரின் கொள்கையோடு ஒத்துப்போக முடியாதவர், புதுவை வரலாற்றறிஞர் இரா.தேசிகம் பிள்ளை. அவரிடம் தொடர்பு வைத்திருந்த பாவேந்தரின் மாணவர் ஒருவர், அவரோடு உரையாட நேர்ந்தபோது “யாப்புப் புலமை மிக்கவர் பாரதிதாசன் என்கிறாயே, நளவெண்பாபோல் ஒரு முழு நூலை அவர் எழுதிவிடுவாரா?” எனக் கேட்டதாகவும், இச்செய்தி பாவேந்தர் செவிக்கு எட்ட, அதை ஓர் அறைகூவலாக ஏற்று வெண்பா யாப்பில் நூலொன்றைப் படைக்கப் பாவேந்தர் முற்பட்டாராம். அம்முயற்சியில் மலர்ந்ததே மணிமேகலை வெண்பா.

அதனால், யாப்பில் பிழை நேர்ந்துவிடக் கூடாது என்ற நோக்கில், கரந்தைத் தமிழ்க் கல்லூரி மேனாள் முதல்வர் புலவர் ந.இராமநாதன் அவர்களை வரவழைத்துப் பிழை பார்த்ததாகப், பாவேந்தரின் மகன் மன்னர் மன்னன், பொன்னடியான் எழுதிய நூல் அடிக்குறிப்பில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

வெண்பாத் தோட்டத்துக்குள் நுழைந்துவிட்டால், அங்கே வகைவகையான செய்தி மலர் மணம் நுகரலாம். இடைக்காலப் புலவர்களைப் பற்றியும் அவர்தம் பாட்டுத்திறம் பற்றியும் இட்டுக் கட்டிய கதைகள் ஏராளமாக உண்டு. விரிவஞ்சி அவற்றை ஒதுக்கினாலும், வெண்பா விளையாட்டு ஓரிரண்டையாவது பார்க்காமல் அகல முடியாது.

சித்திரக் கவிகளில் ஐம்பது வகைகள் உள்ளன. அவற்றுள் ஒன்று ஓரெழுத்து வெண்பா. எடுத்துக் காட்டுக்காகவும், புலமைத் திறமறியவும் இரண்டு வெண்பாக்களை இங்கே காட்டுவது பொருந்தும்.

“காக்கைக்கா காக்கை கூகைக்கா காகாக்கை
கோக்குக்கூ காக்கைக்கைக் கொக்கொக்க கைக்கைக்குக்
காக்கைக்குக் காக்கைக்கா கா”

இச்சிந்தியல் ஓரெழுத்து வெண்பாவின் பொருள் : காக்கைக்குப் பகை கோட்டான். கோட்டானுக்குப் பகை காக்கை. மன்னன் உலகைக் காப்பதற்கு, மீனை நோக்கிக் காத்திருக்கும் கொக்கை போன்றிருந்து, காலம் வாய்த்தபோது செயலை செய்து முடிக்கவேண்டும். அவ்வாறு செய்யாவிட்டால் பகைவரை எதிர்த்து நாட்டைக் காப்பதற்கு மிகுந்த ஆற்றலுடைய தலைவனுக்கும் ஆகாது என்பதே.

இச்செய்யுளின் மூன்றடிகளையும் முழுச் சொற்களாக்கிப் பகுத்துப் படித்தால் பொருள் எளிதில் விளங்கும். காக்கைக் காகா (ஆகா) கூகை. இதைச் சீர் பிரித்து ‘காக்கைக்கா காக்கை’ என்று எழுதியுள்ளனர். ஓரெழுத்து இன்னிசை வெண்பா இது.

“தத்தித்தா தாதுதி தாதுதித்து தத்துதி
துத்தித் துதைதி துதைத்தா தாதுதி
தித்தத்த தித்தித்த தாதெது தித்தித்த
தெத்தாதோ தித்தித்த தாது”

இதன் பொருள் : வண்டே! நீ சுற்றிச் சென்று மகரந்தத்தை ஊதுகின்றாய். மகரந்தத்தை ஊதிய பின்னர்ப் பாய்ந்து செல்கின்றாய். ‘து’ ‘தி’ என ஒலித்து மலர்களை அணுகுகின்றாய். மிக மிக இனிமையான மலர் எது? இனிமையுடையது எந்த மலரினுடைய மகரந்தம்? அழகான மலரிதழ் எது? என்பதுதான்.

இவ்வெண்பா, தாது என்னும் ஒரு சொல்லுக்குப் பூவின் மகரந்தம், இதழ், மலர் என்றெல்லாம் பொருள் கொண்டு படைக்கப்பட்டுள்ளது.

அங்கதம் பாட ஏற்ற யாப்பு வெண்பா என்பதால், புலவர்கள் அதில் எப்படியெல்லாம் சொற்கோலம் போட்டிருக்கிறார்கள்!

“மூப்பான் மழுவும் முராரிதிருச் சக்கரமும்
பார்ப்பான் கதையும் பறிபோச்சே! - வாய்ப்பார்
வலிமிகுந்த மும்மதத்து வாரணத்தை ஐயோ
எலியிழுத்துப் போகின்ற தே”

விழாக் காலத்தில் பிள்ளையார் சிலையை, எலி ஊர்தியில் ஏற்றி, வீதியுலா கொண்டு வந்ததைப் பார்த்தே புலவர் இவ்வாறு பாடியுள்ளார். புலமைத் திறம் காட்டும் குறும்பு வெண்பா இது. ஒரு சின்ன எலி, வலிமை மிக்க யானையை (பிள்ளையாரை) இழுத்துச் செல்கிறதே, இதைக் கேட்பாரில்லையா? பிள்ளையாரின் தந்தை சிவனார் கை வயமுள்ள நெருப்பும், (மாமன்) திருமாலின் கையேந்திய சக்கரமும், பிரமன் கைத்தடியும் (உதவிக்கு வராமல்) பயனற்றுப் போயினவே என்று நகையாடுகிறார் புலவர்.

ஒரு சொல் இருபொருட் பாடல்கள் படைப்பார் ஆற்றலைக் காட்டுவதோடு, படிப்பாராலும், கேட்பாராலும் சுவைக்கப் படுபவை. இற்றைநாள் திரைப்பாடல்கள் பல இப்படி எழுதப்படுகின்றன. தணிக்கையாளர்களுக்கு நேர் பொருளும் படம் பார்ப்பார்க்குக் கீழ்மைப் பொருளும் புலப்படும்படி எழுதுகின்றனர். பண்டைப் புலவர்கள் யாரையும் ஏமாற்றும் எண்ணத்தில் எழுதியோரல்லர். தம் திறம் காட்டவே ‘சிலேடை’ என்னும் இருபொருள் வெண்பாக்களைப் பாடினார்கள். காளமேகப் புலவர் பாடியதாக ஏடேறிய சிலேடை வெண்பா இது!

“ஒடுஞ் கழிகத்த முண்டாக்கும், துன்னலரைச்
சாடும் பரிவாய்த் தலைசாய்க்கும் - நாடறியத்
தேடுபுக ழாளன் திருமலைரா யன்வரையில்

ஆடுபரி காவிரியா றாம் ” இது குதிரைக்கும், காவிரிக்கும் சொல்பொருந்தப் பாடிய சிலேடை வெண்பா.

குதிரையும் ஓடும், ஆறும் ஓடும். ஆற்றிலும் சுழி உண்டு. குதிரை உடலிலும் சுழி உண்டு. குதிரை களத்தில் பகைவரைத் தாக்கும். ஆறும் நீரில் மிதக்கும் மலர்களைச் சாடும் - ஆறு பரிவடிவ அலைகளை மடக்கி எறியும். இப்படியெல்லாம் வெண்பாவின் சிறப்பு விரிகிறது. சுருக்கம் கருதி இந்த அளவில் இதனை நிறைவு செய்வோம்.

இருபதாம் நூற்றாண்டுக்கு முன்வரை, வெண்பா யாப்பில் மட்டுமே நூற்று இருபத்தேழு நூல்கள் படைக்கப்பட்டுள்ளன. வெண்பாக்களாலேயே வெண்பாப் பாட்டியல், நேமிநாதம், கல்லாடனார் வெண்பா, கண்டன் அலங்காரம், உரிச்சொல் நிகண்டு ஆகிய ஐந்து இலக்கண நூல்கள் ஆக்கப்பட்டுள்ளன. இப்படியெல்லாம் போட்டியிட்டு ஆளப்பட்ட யாப்பு, வழக்கொழிந்துவிடக் கூடாதே என்னும் அக்கறையால் உருவானதே இந்நூல். இரவல் தமிழர்கள் ஏற்காவிட்டாலும், உறவுத் தமிழர்கள் வரவேற்பார்கள் என்றே நம்புகிறேன்.

சங்கப் புலவர்களுக்கு நிகரானவர் புலவர் பொறி.சி.செந்தமிழ்ச் சேய் அவர்கள். தான், தலைமை ஏற்றிருக்கும் த.நா.மின் வாரியத் தமிழார்வலர் தமிழ்ப்பணி அறக் கட்டளைக்காக வெளியிட்ட அகரமுதலியும், தொழில் நுட்ப அகராதியும் அவருடைய திறமைக்கும் நுண்மான் நுழைபுலத்திற்கும் தக்க எடுத்துக் காட்டாக விளங்குவன. கவிதை, புதினம், நாடகம் எனப் பலதுறைப் புலமை விளங்கப் படைத்த நூல்கள் தமிழுக்கு அணியாக விளங்குகின்றன. இவருடைய செம்பியன் தமிழவேள் புதினம் தமிழக அரசின் பரிசு பெற்றது. இச் சிந்தனையாளர் இந்நூலை ஆழ்ந்து படித்துக் குறைகளைச் சுட்டிக்காட்டித் திருத்த உதவியுள்ளார். அவர்க்கு நம் நன்றி.

தவத்திரு ஞானியாரடிகள் விருது பெற்ற புலவர் இரா.அரங்கநாதன், செந்தமிழ்ச்சோலை இலக்கிய அமைப்பின் தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்றுத் தமிழ்த் தொண்டாற்றி வருபவர். அவருக்கும், நூலை உருவாக்குவதில் உறுதுணையான திரையன் கணினியகம் உரிமையாளர் இளந்திரையன், இளம்பரிதி ஆகியோர்க்கும், என் பெயரிலமைந்த அறக்கட்டளைத் தலைவர் மு. தனராஜ் மற்றும் உறுப்பினர்களுக்கும், என்றும் என் நலன் நாடும் நண்பர்களுக்கும் நன்றிக் கடப்பாடுடையேன்.

நடப்பு நூற்றாண்டில், சங்ககால மரபுப்படி மூன்று அமர்வுகளில் புலவர்கள், பாவலர்கள், எழுத்தாளர்கள், தமிழார்வலர்கள், அறக்கட்டளை உறுப்பினர்கள் என ஐம்பதுக்கும் மேற்பட்டோர் அமர்ந்து, பாக்களைப் படிக்கக் கேட்டு, விளக்கம் பெற்றுக் குற்றங் குறைகளைச் சுட்டிக் காட்டித் திருத்தப் பெற்ற பின்னரே இந்நூல் அச்சேறி வருகிறது.

அரங்கேற்றச் செய்தியைப் பதிவு செய்யும் நோக்கில் அரங்கேற்ற அழைப்பிதழ் இணைப்பாகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. அரங்கேற்றம் முடிந்த பின்னர், நூலின் தலைப்பு 'தாமரைப் பாக்கள்' என்றிருந்ததை 'வெண்பூக்கள்' என மாற்றப்பட்டுள்ளது.

நூலைப் படித்து ஆய்வு செய்த சான்றோர்களுக்கு நன்றி.

இந் நூலை வெளியிட முன்வந்த மின்வாரியத் தமிழார்வலர் தமிழ்ப்பணி அறக்கட்டளையினர்க்கும், நூலை சிறப்பாக அச்சிட்ட சிதம்பரம் சபாநாயகம் அச்சக உரிமையாளர் திரு கௌதமன் அவர்களுக்கும் நன்றி.

கடலூர்.1,
28-10-2002.

க.பொ. இளம்வழுதி

**கவிச்சித்தர் க.பொ. இளம்வழுதி
தமிழ்ப்பணி அறக்கட்டளை
கடலூர்**

பதிவு 70/2000

க.பொ. இளம்வழுதியின்
தாமரைப் பாக்கள் அரங்கேற்றம்

களம் : த.நா. அரக அலுவலர்
ஒன்றிய அரங்கம்,
மஞ்சக்குப்பம்-கடலூர்-1

காலம் : தி.ஆ.2033 ஆடவை - காரி-22
06.07.2002
மாலை : 5-31 முதல் 7-30 வரை.

- தலைமை :** அரகூர் சின்னசாமி மகனார்
த.நா. மின்வாரிய தமிழார்வலர் தமிழ்ப்பணி அறக்கட்டளைத்
தலைவர், பெரும்புலவர் - மின் பொறியாளர் - படைப்பாளி
பாவலர் **செந்தமிழ்ச்சேயார்**
- முன்னிலை :** கோட்டகுப்பம் முனிசாமி மகனார்
க.பொ.இ. அறக்கட்டளைத்
தலைவர் **தனராசனார்**
- பெயர்க் கரணியம் :** “பூக்களில் சிறந்தது தாமரை - நான்கு
பாக்களில் சிறந்தது வெண்பா” என்றதனால்
வெண்பாக்களால் ஆன நூலுக்கும் இப்பெயராயிற்றாம்.
- நோக்கம் :** மரபுப் பாக்கள் வழக்கறா வண்ணம் போற்றிட.
- நூல் :** தொல்காப்பியமும், யாப்பருங்கலக்காரிகையும்.
- நூலடக்கம் :** அடி அமைவழகு கருதி சேர்க்கப்பட்ட நூறடி நூற்பாக்கள்
தவிர்த்து; குறள்; சிந்தியல்; நேரிசை; இன்னிசை; பஃரொடை,
கலிவெண்பாக்களோடு; வெண்பா இனமான வெண்டாழிசை;
வெளிவிருத்தம், வெண்ணுரைகளில் (466) நானூற்றுறுபத்தாறு
பாக்கள், முன்னுரை மற்றும் பின்னுரை.
- அவையோர் :** அறக்கட்டளை உறுப்பினர்கள், புலவர்கள், பாவலர்கள்,
படைப்பாளிகள் இவர்களுடன் தமிழார்வலர்கள் என
ஐம்பத்தாறு தமிழ்ச் சான்றோர்கள்.
- நிகழ்வு :** படைத்தவர் பாக்களைப் படிக்க; அவையோர் கேட்டு குறை
கூட்டவும், ஐயம் கேட்கவும்; நூலாசிரியர் அமைவும், விளக்கமும்
கூறுவார். அவையோர் ஏற்றபின் நூல் அச்சேறி வரும்.
- விழைவு :** அவைச் சான்றோர்களுடன் நோக்கர்களும்
வரவேற்கப்படுகின்றனர்.

இவண்,

க.பொ.இ. அறக்கட்டளையார்.

8/38, முத்து சாலை, அண்ணா நகர், கடலூர்-607 001

ஒற்றையடிப் பாதை

“நாற்சீர் கொண்டது அடியெனப் படுமே”

- (தொல்-செய்யுளியல்-31)

(சொற்சுருக்கம் கால விரைவின் கட்டாயம். உலகம் சுருங்கி விட்ட போது உரை மட்டும் நீள முடியுமா? அறிவுரை தேவைப்படாத காலகட்டம் இது. மரபுகள் மதிக்கப்படாத போது, அங்கே அவலமும் ஆணவமும் ஆட்சிக் கூட்டணி அமைத்துக் கொள்கின்றன. மாந்த வாழ்வில் மலர்ச்சியும், மகிழ்ச்சியும் ஏற்படுத்தவே இலக்கியங்கள் தோன்றின. வடிவ மாற்றம் மட்டுமே வளர்ச்சியாகிவிடாது. உள்ளீடு வற்றிப் போனபின் ஓடிருந்து என்ன பயன்? அடியளவால் நூலில் முதலிடம் பெற்றிருக்கிறது ஒற்றையடிப் பாதை. ஓரடியில் தொடங்கி நூறடியில் நூல் நிறைவெய்துகிறது. ஒற்றையடியில் ஒரு நினைவூட்டல். உதவுமா என்று படித்துப் பாருங்கள்)

அன்பில் தோய்ந்தால் இன்பம் பொங்கும்.
ஆணவம் போன்றே வேணவா விலக்கு.
இனிக்கப் பேசின் பனிக்கும் நெஞ்சம்.
ஈகத் திற்கே ஆகம் பேணு?
உறக்கம் குறைந்தால் சிறக்கும் செல்வம்.
ஊழல் செய்வோர் வேழப் போலி.
எண்ண உயர்வால் விண்ணை அளப்பாய்.
ஏழ்மை நெஞ்சக் கீழ்மை மாற்று.
ஓட்டார் பின்னே கெட்டும் செல்லேல்.
ஓவா முயற்சி சாவா வெற்றி
கருத்துப் பழுதை குருத்தில் திருத்து.
காட்சியில் திளைத்தார் மாட்சி இழப்பார்.
கிழவர் கூற்றைப் பழமாய்க் கொள்க!
கீற்றுத் தென்னங் காற்று நலமாம்.

குழப்பம் செய்தல் விழுப்பக் கேடு.
 கூச்சம் விட்டால் பேச்சு சிறக்கும்.
 கெட்டபின் தெரியும் விட்ட குறைகள்.
 கேளாப் பிள்ளை மாளாத் துன்பம்.
 கொட்டும் மழையில் பட்டும் முழுகு.
 கோடை வெய்யில் வாடை தவிர்ப்பாய்.
 சட்டம் பாய்ந்தால் கொட்டம் அடங்கும்.
 சாதி உணர்வை மோதித் தகர்ப்பாய்.
 சிந்தனை செய்து சொந்தமாய் முடிவெடு.
 சீண்டிப் பார்ப்பது வேண்டா வினையே.
 கூடராம் அறிவால் இடரை வெல்லு.
 குழல் கெடுத்து வாழ்தல் தீது.
 செய்யும் தொழிலில் பொய்கலக் காதே.
 சேய்மையில் நின்று வாய்மொழி கூறேல்.
 சொத்தை மறந்து வித்தை கற்றிடு.
 சோறு என்றே வீறுடன் கூறு.
 தன்னை அறிந்தால் இன்னல் குறையும்.
 தாக்கும் எண்ணம் நீக்கல் நன்று.
 திட்பத் திற்கும் ஓட்பம் உறவாம்.
 தீட்டும் சுத்தி மாட்டும் விலங்கை.
 துடிப்பைப் பள்ளிப் படிப்பில் காட்டு.
 தூற்றும் பண்பு ஏற்றந் தராது.
 தெளிவாய்க் கற்று வலிவாய்ச் சொல்விடு.
 தேவை எவர்க்கும் நாவை அடக்கல்.
 தொண்டில் தோய்ந்தால் மண்டும் பெருமை.
 தோற்றார் ஆற்றலைப் போற்றல் நன்று.
 நட்பைப் பேணும் நுட்பம் சால்பே!
 நாணம் விட்டால் மானம் போகும்.

நிறையை நினைத்துக் குறையை மறப்பாய்!
 நெறியே உலகில் அறிவின் நிறைவாம்.
 நீண்ட பேச்சால் தாண்டும் பொறுமை.
 நுகர்வில் ஒடுக்கம் மிகவும் நன்று.
 நூலைப் படைக்க நாலும் கற்றிடு.
 நெருக்கம் கூடச் சுருக்காய் முடியும்.
 நேர்மை வென்றால் ஆர்வம் வளரும்.
 நொந்தா ரிடத்தில் பந்தயம் வேண்டா.
 நோட்டம் விட்டுக் காட்டு வித்தையை.
 படைத்துப் பார்த்தால் உடைக்க மறுப்பாய்.
 பார்வையைக் கொண்டே நேர்மையை அறியலாம்.
 பிஞ்சைத் தூக்கிக் கொஞ்சுத லின்பம்.
 பீடு என்பது பாடு தருவது.
 புகழின் படிகள் தகவாம் அறிக!
 பூக்கள் அழகை மாக்கள் உணரா.
 பெற்றோர் மகிழ்வை வற்ற விடாதே.
 பேணா உறவு தானாய் மறையும்.
 பொன்னுங் கூட மண்ணின் மடியில்.
 போற்றிச் சொன்னால் கூற்றும் மருகும்.
 மடிவு என்பது முடிவின் தொடக்கம்.
 மானைப் போன்றே ஊனை ஒதுக்கு.
 மிரண்டா லுன்னைச் சுரண்டு முலகு.
 மீட்டும் யாமே கூட்டு மிசையை.
 முனிந்தால் வணிகம் பனியாய்க் கரையும்.
 மூடர் துணையுடன் தேடல் வேண்டா.
 மென்று தின்றால் நன்றாய்ச் செரிக்கும்.
 மேட்டை நிரவிக் காட்டல் ஆற்றல்.
 மொட்டோ இதழின் கட்டுப் பாடாம்.
 மோதி வென்றால் பாதி இழப்பே!

வறுமை வாழ்வது திறமைக் குறைவால்.
 வாழ்வோம் என்போர் வீழ்வதே இல்லை.
 விரும்பிச் செய்தால் அரும்பும் மகிழ்ச்சி!
 வீட்டின் தூய்மை கோட்டை வரைக்கும்.
 வெற்றிக் குதவும் கற்றுத் தெளிதல்.
 வேண்டா வினையைத் தூண்டார் தூயோர்.
 வைக்கம் வீரர் தைக்கும் சொல்கேள்.
 வையம் பெறினும் பொய்யுரை வேண்டா
 வெளவும் எண்ணம் தெவ்வ ராக்கும்.
 வெளவால் கொள்கை ஒவ்வா நெறியாம்.
 கண்டித் தாலும் உண்டாம் நன்மை.
 சமூகக் கேண்மை வழக்கில் முடியும்.
 தன்னலந் தவிர்த்தால் மன்னும் பெருமை.
 நமூவி வாழ்வோர் புழுவை ஒப்பார்.
 பழக்கம் பெருமையை இழக்கவும் செய்யும்.
 மருந்தைப் போன்றே விருந்தையு முண்ணு.
 யமகம் பாடற் கமகம் அறிக!
 இலக்கிலாப் படைப்பு விளக்கிலா வீடு.
 வருவாய்க் கணக்கில் பெருமைகொள் ளாதே.
 அரசு னிடத்தும் முரசாய் விளங்கு.
 ஆக்கம் விழைந்தால் தூக்கம் குறைப்பாய்.
 காழ்ப்பை வென்றால் வாழ்க்கை அமைதி.
 சான்றோர் சொல்லை ஊன்றுக நெஞ்சில்.
 ஞாலம் புரந்தால் காலம் வாழ்த்தும்.
 தாமும் மனத்துள் வாழும் மூடம்.
 நாட்டமில் கல்வி ஊட்டந் தராது.
 பாசறைப் பயிற்சி ஆசறி யாது.
 மாண்பை வினையில் காண்ப தறிவு.
 வான மேறினும் மானம் காக்க.
 யாப்பறி யாமல் பாப்புனை யாதே.

ஈரடிக்குள்ளே எண்ண உலகம்

உலகைத் திருமால் இரண்டடியால் அளந்தார் என்கிறது புராணம். நம்புவதற்கு நாம் அடியாராக இருக்கவேண்டும். அறம், பொருள், இன்பத்தை இரண்டு அடிகளாலேயே அளந்து காட்டியிருக்கின்றார் திருவள்ளுவர். நம்ப வைக்கிறது திருக்குறள். திருக்குறள் கூறாத கருத்து எதையும் நாம் புதியதாகப் புகன்றுவிடப் போவதில்லை. நினைவூட்டலின் தேவை நிறைவாகப் படைக்கப் பட்டவையே இக்குறட்பாக்கள்.

குறள், வெண்பா இனத்தின் வாமன வடிவம். தமிழ் யாப்பில் குறுகிய வடிவத்திற்குக் குறைவில்லை. அறியாமையாலும், அயல் ஆசை வயப்பட்டும் சப்பானிலிருந்தும், மேலை நாடுகளிலிருந்தும் வேலியில்லா வேளாண்மை வித்தையை இறக்குமதி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். சொந்தச்சரக்கு சந்தைக் குதவாதென்று ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டாற்போல் கப்பல் துறையில் காத்துக் கிடக்கிறார்கள். மரபுக்கெதிராக நிகழும் படையெடுப்பில் தமிழ் யாப்பு மறைந்துவிடக் கூடாது என்பதாலேயே இந்த முயற்சி! குருட்டுக்கும், இருட்டுக்கும் தெரியாத காட்சிகள், திறந்த இதயங்களுக்குத் தெரியாமற் போகா. கல்லணையைக் காவிரியால் கூட கரைக்க முடியாது. தமிழ் யாப்பும் அப்படித்தான். காலத்தை வென்று நிற்கும்.

ஆளப்படாமல் ஆயிரமாயிரம் தமிழ்ச் சொற்கள் வழக்கழிந்து வருகின்றன. அயல் மொழியைப் பொருள் தேடிக் கற்கும்போது தமிழ்ச்சொற்களுக்கும் பொருள் காணச் சற்று முயன்றால் என்ன? அந்த எண்ணத்தை அரும்பச் செய்யவே ஆங்காங்கே சில அருஞ்சொற்களும் ஆளப்பட்டுள்ளன.

இடர்படுத்துவ தன்று இலக்கணம். எழிற்படுத்துவதே அது. காய் முன் நேர் வெண்சீர் வெண்டளை. மா முன் நிரை, விளமுன் நேர் இயற்சீர் வெண்டளை. ஈற்றசை நாள், மலர், காசு, பிறப்பு என்னும் வாய்ப்பாடு பெற்று, ஈரடியில் முதலடி நாற்சீர் அளவடியாய் ஈற்றடி முச்சீர் சிந்தடியாய்ச் செப்பலோசை பெற்று அமைவதே குறள் வெண்பா. ஏழு சீரே அதன் எல்லை.

1. அன்னை

“தொடையொன் றடியிரண் டாகி வருமேற்
குறளின் பெயர்க்கொடை கொள்ளப் படுமே”

-காக்கைப்பாடினியார்.

“ஈரடி யியைந்தது குறள்வெண் பாவே”

-அவிநயனார்.

(‘அன்னை’ உவமை காட்ட முடியாத உயர்ந்த சொல். வாய்மையும் - தாய்மையும் மாந்த வாழ்வில் மாண்பானவை. ஒளிக் கதிர் வளைவதில்லை. தாய்மைப் பண்பு தாழ்வதில்லை. என் படைப்பின் தொடக்கமாக அன்னையையே தொட்கிருக்கின்றேன். அழகை முதல பிறப்பு. அன்னை முதல உயிர்கள்)

1. காய்கதி ரொப்பவே காணுலகில் காட்டுதற்குத் தாய்க்குமிலை ஈடொன்றுந் தான்.
2. ஏவலனே யானாலும் ஈன்றெடுத்த தன்மகனைக் காவலனே என்பாள் கனிந்து.
3. கண்மணியாய்த் தன்மகவைக் காக்கின்ற தாய்நெஞ்சம் மண்வீக்கம் மண்டியிடும் மாண்பு.
4. கணித்திரையாய்த் தாய்விளங்கக் கைக்குழந்தை சுட்டி கணிப்பொறிக்கும் காட்டானார் காண்.
கணித்திரை=மானிட்டர், சுட்டி=மவுஸ்
5. காய்ந்தும் மணம்பரப்பும் கட்டு மரிக்கொழுந்தாய்த் தேய்ந்தும் உழைப்பவளைத் தேற்று.
6. குட்டி வளர்ந்துவிடின் முட்டி விலக்கும்‘மா’ தட்டிக் கழிப்பதில்லை தாய்.
மா=விலங்கு.
7. கூறாக்கி உண்டாலும் குன்றாச் சுவைகனிபோல் மாறாதே ஈன்றாள் மனம்.
8. தென்னிலங்கை ஒத்தவுரு தேன்பலவின் வித்தாக அன்னை சுமந்தாளே அன்று.
9. பின்னைப் பயன்கருதாப் பேணுகை பேருலகில் அன்னையிடம் மட்டும் அறி.
10. முந்நூறு நாள்சுமந்தாள் மூப்பில் அலங்குற்றால் பன்னூறு காலம் பழி.

2. நூல்

(கற்றல் என்பது பள்ளி, கல்லூரிகளில் மட்டுமே நடக்க வேண்டியது என்னும் கருத்து நம்மிடையே வேரூன்றி வளர்ந்துள்ளது. பாலுக்கும், பாலான புகைக்கும் செலவிட அஞ்சாத நாம், நூலுக்கு மட்டில் சல்லியும் செலவழிப்பதில்லை. இதையே கல்வியில் சிறந்த தமிழ்நாடு என்றான் பாரதி)

1. புத்தகச் சந்தைக்குப் போகாத செல்வந்தர் கத்துகடல் நீராம் கழி.
2. சிந்தைக் கினியதுவாம் சீர்பெருக்கும் பெற்றியதாம் நந்தமிழ் நூல்கற்றல் நன்று.
3. ஆய்ந்த அறிவியலை ஆற்றுணா ஆக்கும்நூல் தாய்மொழிக்(கு) ஆக்கம் தரும்.
ஆற்றுணா = கட்டுச் சோறு
4. தெங்கொத்த நூல்கற்றால் தீதில்லை; நெற்றான நுங்குவழித் தங்கவரும் நோய்.
5. நூலில்லா வீடெல்லாம் நோய்மனத்தின் கூடதிலே வாலில்லா வன்குரங்கே வாழ்.
6. பட்டறிவின் மிக்க படிப்பறிவு பாங்குயர்த்தும் நெட்டறி வென்றே நினை.
7. வாழ வளங்கூட்டி வாழ்நெறியைக் காட்டுநூல் ஆழமுறக் கற்ற லறிவு.
8. வாய்ச்சுவைக்கு வாங்குங்கால் வாங்குகு ஒன்றேனும் தாய்மொழிநூல் தண்டுபொருள் தந்து.
9. ஆளாளுக் குற்றார்நூல் ஆழ்ந்தாயா தேற்றுவது காளான் வளர்க்கும் கலை.
10. கால்நடைக்கும் மேலென்பார் கற்றார்; கருத்தமைந்த நூல்சேர்த்தே நாளும் நுகர்.

3. இறப்பு

(அச்சப்பட்டாலும், இச்சைப்பட்டாலும் கொச்சைப்படாதது இறப்பு. பிறப்பு நிலைமொழி என்றால் இறப்பு வருமொழி. இந்தப் புணர்ச்சி இயற்கை நியதி.)

1. இறப்போடே வந்தோமிங் கெல்லாரும், வேங்கை
பிறப்போடே மெய்க்கோடு போல்.
2. இல்லார்க் கிடும்பையாம் இல்வாழ்க்கை, எல்லார்க்கும்
வெல்லா இறப்பிடும்பை வேல்.
வேல் = பகை
3. என்று வருமென் றெவரும் அறியாத
ஒன்றே இறப்பென் றுணர்.
4. எல்லார்க்கும் உண்டழைப்பு; ஏனிடையில் வீண்பகைப்பு?
நல்லார்க்கு நல்பையே நாடு.
5. கட்டுடலம் பட்டாலும் காணுலகில் வாழ்ந்திடலாம்
கொட்டுமழை, 'கோள்' பண்பைக் கொண்டு.
கோள் = பரிதி.
6. கல்லும் தொழப்பெறுமே கையுளியால், காற்றடங்கின்
புல்லின்கீழ்ப் போற்றுமுடல் போம்.
7. கூவி அழும்ஓலம் கோடுயரம் மேவிடினும்
ஆவிவந் தாற்றா தறி
8. செல்லா இடத்தும் சிலையான அண்ணலென
நல்லாற்றின் நாம்வாழ லாம்.
9. வந்தால் வரட்டுமென வாழ்வை நுகருங்கள்
நொந்திறப்போ மென்றஞ்சல் நோய்.
10. நின்றாலே மாந்தனுயிர் நீத்தால் பிணம்மாசைக்
கொன்றால் புகழுலகின் கோன்.

4. பொருள்

(அண்டை வீட்டுறவும், பண்டமாற்று முறையும் பழுதாகவும், பழையதாகவும் ஆகிவிட்டதால் பொருள் முதன்மை பெற்றது. ஆக்கல் அழித்தல் என்னும் இரு சக்கர வாழ்க்கை வண்டிக்குப், பொருளே எல்லாம் என்றாகிவிட்டது)

1. தேட வளர்செல்வம் தேயுமென ஈயார்க்குக்
காடளவே வாழ்ந்த கணக்கு.
2. உழைப்பெண்ணம் ஊக்கியுமை ஊரேற்றச் சேர்த்துப்
பிழைக்கவழி காட்டலிதன் பேறு.
3. கல்விக்கும் மேலாய்க் கருதுபொருள் சேர்த்தாரை
அல்லலு மண்டும் அறி.
4. கோடி பொருள்குவித்தால் கும்பிட்டே ஈசனெனப்
பாடிப் பரவிடுதே பார்.
5. எங்கும் முதன்மைபெற எவ்வுயிர்க்கும் நன்மைதரப்
பங்குபணி யாற்றுபொருட் பாங்கு.
6. சொல்லுக்கும் சூழின்பந் துய்த்தற்கும் மேலாண்மை
வெல்லற்கும் வேண்டும் பொருள்.
7. நட்பைப் பிரித்தாலும் நல்லமைதி கொன்றாலும்
பெட்பறுப்ப தில்லைபொருட் பேறு.
8. பட்டம் பயன்பலவும் பெற்றளிக்கும், பண்டுவரோ
தொட்டால் உதிரும் தொகை.
9. பண்பற்ற பாடேற்றும் பல்கிவரும் பொன்பொருளோ
விண்கற்கள், வீடாவ தில்.
10. காப்பார் கடவுளெனக் கைதூக்கும் 'காவி'க்கும்
மோப்பம் பொருள்மீதே மூடு.

5. பதவி

(துறந்தார்க்கு அவ்வலக வேட்கை. துறவார்க்கு இவ்வலக வேட்கை. பிறவிப் பயனே பதவி என்றாகிவிட்டது. பணம் பத்தும் செய்யுமென்றால், பதவி பணத்தையும் செய்யும்.)

1. அறங்கொல்வார் ஆளவரின் ஆக்கம் அருகும்
விறகெரித்தா விண்ணேறும் கோள்?
கோள் = செயற்கைக் கோள்
2. இல்லார்தம் வாக்கிரந்த்(து) ஏற்ற பதவியிலே
எல்லாம் இணையென்றே எண்ணு.
3. ஈரம் இலாதவரும் ஈகமொன்றும் செய்யாரும்
ஊரகத்தை ஆளவிடல் ஊறு.
4. உச்சப் பதவிக் குயர்ந்தாரின் நேர்மைநிலை
மெச்சப் படலெச்ச மாம்.
5. கார்முழங்கிச் சூல்காட்டிக் காற்றில் கலைவதுபோல்
ஊர்முழங்கி ஓய்வாரு முண்டு.
6. காற்று குளிர்ந்தடித்தால் கார்பொழியும்! காலத்தில்
ஆற்றுபணி ஆதல் அறிந்து.
ஆதல் = நுண்மை.
7. சிந்தப் பொறுக்கியுணும் சிற்றினத்தார்க் கெப்பதவி
தந்தாலும் தாமும் தரம்.
8. பார்வை பருந்துக்குப் பார்மீதே! ஆள்வோர்க்கும்
தேர்தல்தான் நோக்காம் தெளி.
9. மிளகாய் பழுத்தென்ன? மேனிலைமை யுற்றும்
உளத்தாய்மை பேணாரும் உண்டு.
10. போற்றும் பொதுப்பணியில் புன்மை குடியேறின்
ஊற்றாகும் ஊழல் உணர்.

6. பெண்

(மாந்த இனத்தின் மலர்ப் பூங்கா. தண்மையின் தாயகம். ஆற்றலின் ஊற்று. அன்பின் ஆழி பெண்.)

1. பாலையிலே ஊற்றொத்த பாவையரின் மாண்பிகழ்ந்தால் ஆலைக் கழிவாவா ராண்.
2. உள்ளன்பு, தாய்மை, ஒழுக்கம் உழைப்பிவைதாம் கள்ளமிலாப் பெண்மைக் கவின்.
3. குற்றாலச் சாரல் குளிர்மை நலமனைத்தும் பெற்றாளின் பார்வைக்குப் பின்.
4. நிற்கும் நிலமொத்த நேரிழையார் நெஞ்சத்தைக் கற்பின் விளைநிலமாய்க் காட்டு.
5. நெய்யில்லா ஊர்திக்கே நேராமாண்; பெண்துணையே உய்ப்பிக்கும் உந்தாற்ற லொப்பு.
6. பெண்மைநலன் பேணாரைப் பேரிடரே தேடிவரும் வண்ணமிலா ஓவியமாம் வாழ்வு.
7. வன்மான் வலியாரும் வாழ்க்கைத் துணையாரைத் தன்னொப்ப எண்ணல் தலை.
வன்மான் = சிங்கம்
8. தாய்க்குலமே தாங்கும்கால், தாழாத இல்லறத்தின் வேய்கூரை ஆணே விழல்.
9. வாடைநிக ராண்நெஞ்ச வன்மைக் கனலாற்றும் கோடைமழை பெண்ணென்றே கொள்.
10. ஆற்றல் அறிவுநலன் ஆளுமைநற் பண்பாலே ஏற்றந் தரும்பெண்மை ஏந்து.

7. மொழி

(மொழியே உணர்வின் விழி. கருத்து மாற்றத்தின் வழி. ஐம்புலன்களுக்கும் ஆணையிட்டு வேலை வாங்கும் ஆற்றல் மிக்க அறிவாயுதம். பகைவர் அழிக்க நினைக்கும் படைக்கலனும் மொழிதான்.)

1. அன்னைதா லாட்டில் அறிந்தமொழி கற்காமல் என்ன அறிவொளிரு மிங்கு?
2. கொப்பூழ் உறவுமொழி கோவிலுக்குள் ஆட்சிபெற ஒப்ப மறுத்தால் ஓறு. ஓறு = தண்டனைக் கொடு
3. கண்டொத்த தாய்மொழியைக் கற்கா தொதுக்கிடுவார் மண்டைக் கொழுப்படக்கல் மாண்பு.
4. தமிழ்கற் றுயர்ந்தாரும் தம்மக்கட்(கு) ஊட்ட ல் அமிழ்தன்றே! ஆங்கிலமேன்? ஆய். ஆய் = ஆராய்ந்து பார்.
5. தாய்மொழிப் பற்றுணர்வுத் தாக்கமிலார் வாழ்நிலத்தில் வாய்த்த பிறவி வழு.
6. தோட்டத்து மாதுளையைத் தோலுரித் தூட்டாமல் காட்டும் புளிவிதையைக் காண்.
7. நாடெல்லாம் தாய்மொழியே நன்றென்றே கற்றுயர ஏடிங்கேன்? ஆங்கிலத்தில் எற்று.
8. பெற்றோரைப் பேணாமல் பேருக்கே ஈவார்போல் எற்றுக்கோ ஆங்கிலப்பேச் சிங்கு?
9. பேராசை காட்டிப் பிறர்மொழியைக் கற்பித்தால் தீராப் பழியே தெளி.
10. தாய்மொழிக் கூறிழைப்பார் தன்னலத்தார் அன்னார்க்கு நாய்வாழ்வே மேலாம் நவில்.

8. உண்மை

(உண்மை ஊமைபோலிருந்தால், பொய் பொறுப்புக்கு முந்திக் கொள்ளும். மண்பிடிப்பில்லாத ஆகாயத் தாமரை போன்று பொய்க்குப் பிடிப்பில்லை. உண்மை கறிவேப்பிலைச் செடியைப் போல் காலூர்ன்றி நிற்பது)

1. அண்ணல்நம் காந்திவழி ஆக்கங்கள் அத்தனைக்கும் உண்மை உறுதுணையாம் ஒம்பு.
2. இன்னல் இடுக்கண் இடர்நெருக்க மாறாத சொன்னலமே உண்மைச் சுடர்.
(இன்னல் = நமக்கு நாமே உண்டாக்கிக் கொள்வது, இடுக்கண் = பிறரால் உண்டாக்கப்படுவது, இடர் = இயற்கையில் நேரும் துன்பம்)
3. உள்ளத்த(து) உருவாகி உள்நா மிதித்தெழுமே கள்ளங் கடந்த கருத்து.
4. உண்மைக்கும் தூய்மைக்கும் உண்டு நிலைப்பேறு திண்மையுடன் பற்றிநின்று தேறு.
5. உண்மையே ஊற்றுநீர், ஊளுட்டும் ஓடையதன் வெண்மணல்பொய் வேட்கைதீர்க் காது.
6. உண்மைவழி ஊறெனினும் ஊங்காகும், ஒல்லாப்பொய் விண்ணுலகம் கிட்டினும் வீசு.
ஊங்காகும் = சிறப்பாகும்
7. ஐந்தறியாப் பொய்குதை ஆறேற்றுப் போற்றுவதால் நைந்தழியும் நெஞ்சே நமக்கு.
ஐந்து = விலங்கு, ஆறு = மாந்தர்.
8. ஒப்பனை செய்யாமல் உள்ளடக்கம் மாற்றாமல் செப்புவதே உண்மையாம் சீர்.
9. ஒற்றை ஒளிப்பரிதி உண்மை உடனிருந்தால் கற்றைமீன் பொய்மறையுங் காண்.
(கதிரவனை போன்ற உண்மையைத் துணையாகக் கொண்டால் பொய் இருளும் எண்ணற்ற விண்மீன்களும் காணாமல் போய்விடும்)
10. தெங்கின் பருப்புண்மை, தேரார் மனத்துள்ளே தொங்குபொய் ஒட்டடையாம் தூறு.
(தூறு = தீங்கு)

9. மனைவி

(பொய்க்காத வானம். புலர்காலைப் பூங்கா. கரையாத கற்கண்டு. கைகளில் தவமும் கவின் நிலவு. மாலையிட்டவனின் மானந்தான் மனைவி. மென்மையாய்ப் பழகினால் நன்மைகள் கோடி.)

1. இல்லறத்தின் நெம்புகோல் இன்முகத்தாள் ஈடேற்றும்
நல்லறத்தின் நாற்றவளே! நத்து.
2. இல்வாழ்க்கை மாளிகையில் ஏந்துகூட ரேமனைவி
அல்லோட்டும் அன்பொளி ஆம்.
3. இணையென்றே எண்ணா திடும்பைசெய் ஆன்றன்
துணையாகித் தொண்டாற்றுந் தோது.
4. எச்சம் எனும்பெருமை ஏற்றம் பெறல்துணையின்
உச்சவுழைப் பாலென் றுணர்.
5. கொண்கன் நலம்பேனும் கொள்கை நிலைப்பாட்டால்
உண்பர்காண் கைப்பும் உவந்து.
6. சூடாக்கி னாலும் சுவைகூட்டும் பாலொப்பக்
கேடேற்றும் பாராட்டும் கேள்!
கேள் = உறவு.
7. நூலில்லாப் பட்டந்தான் நுண்ணிடையா ரில்லாஆண்
வாலில்லா வானூர்தி வாழ்வு.
8. நோய்க்கு மருந்தாவார் பாய்க்கு விருந்தாவார்
தாய்க்கிணையாம் தன்துணையைத் தாங்கு.
9. மாக்களுக் கில்லை மனைவி, மகிழ்விக்கும்
பூக்களவர் பொன்னாகப் போற்று.
10. மூட்டெலும்பைப் போலாணின் கூட்டாம் மனையாள்பால்
காட்டுகின்ற அன்புறவே காப்பு.

10. தலைமை

(குற்றால நீர்வீழ்ச்சியில் குமிழ்நுரை பொங்குமன்றிக் குடத்து நீர்லதைக் காணமுடியுமா? நாற்காலிப் பற்றாளர்கள் பசப்பில், உழைப்பைக் காணமுடியாது.)

1. அன்னையுளம் ஆறறிவோ டாற்றல் தலைமைக்குச் சொன்னலமும் வேண்டுமுயர் சொத்து.
2. உருக்குநோய் நுண்ணுயிரி ஊழல் தலைமை எருக்கம்பூ ஏனென்றே எண்ணு.
3. காற்று கடல்கதிரின் காட்டாய் வினையாற்றும் ஆற்றல் தலைமைக் கழகு.
4. தன்னலத்தைப் பேணும் தலைமைதனைப் போற்றிடுதல் பொன்னிகந்து பித்தளைகொள் போக்கு.
5. துள்ளுகின்ற காளை தொழிலுக் குதவாது கிள்ளிவிடும் கீழ்த்தலைமை கேடு.
6. தோகைக்கண் பார்க்காது, தொண்டறியார் நன்றாற்றார் கூகை குயிலாமோ கூறு.
7. பறவைச் சிறகின்மேல் பட்டநீர் போன்ற உறவே தலைமைக் குயர்வு.
8. பாடு பழகிப் பணிவறிந்த பண்பாளர் நாடுந் தலைமைக்கு நன்று.
9. தற்காப்புத் தேடித் தலைமைக் கலைவார்பேர் நிற்காதே நெஞ்சுள் நிலைத்து.
10. தென்னை நிகர்தலைமை தேடி அடிதொடர்ந்தால் புன்மை அடியற்றுப் போம்.

நேரிசைச் சிந்தியல் வெண்பா

நாளைய வரலாறு

மூன்றடியாய் இயற்சீர், வெண்சீர் வெண்டளை வழுவாது இரண்டாம் அடியின் நான்காவது சீர் தனிச் சொல்லாகவும், சிந்தடியாம் ஈற்றடியின் மூன்றாம் சீர் நாள், மலர், காசு, பிறப்பு என்னும் வாய்ப்பாடு பெற்றும் அமைவது சிந்தியல் வெண்பா.

“நேரிசை யின்னிசை போல நடந்தடி மூன்றின்வந்தால்
நேரிசை யின்னிசைச் சிந்திய லாகு நிகரில்வெள்ளைக்
கோரசைச் சீரு மொளிசேர் பிறப்புமொண் காசுமிற்ற
சீருடைச் சிந்தடி யேமுடி வாமென்று தேறுகவே ...” என்று சிந்தியல் வெண்பாவுக்கு இலக்கணம் கூறுகிறது யாப்பருங்கலக்காரிகை (குத்.26).

நாளைய இவை வரலாறு

நிகழ்காலச் செய்திகளே எதிர்காலத்தின் வரலாறு. சில நிகழ்வுகளைப் பதிவு செய்வது தேவை எனக் கருதியே சிந்தியல் வெண்பாவில் அவற்றைச் சிறைப்படுத்தியுள்ளேன். இலக்கண எடுத்துக்காட்டுக்காக பத்துப் பாடல்களே படைக்கப் பட்டுள்ளன.

வறட்சி

பண்டு, பாண்டி நாடு வறக்கடம் சென்றதென்னும் செய்தி இலக்கியத்தில் இடம் பெற்றுள்ளது. நாம் வாழும் காலத்திலேயே வறக்கடத்தைக் காணுகிறோம்.

1. நேர்மை வறண்டாற்போல் நெல்விளையும் காணியெலாம்
நீர்வற்றிக் காய்ந்த நிலமாச்சே! - கார்,விழியின்
பார்வை மறைப்பதனைப் பார்.

(இந்தியாவில் 12 மாநிலங்களில் வறட்சி என்றும், நடுவணரசு இடர்களைய 714 கோடி நிதி பகிர்ந்தளித்ததாகவும் 5.8.02ல் செய்தி வெளியாகியுள்ளது. தமிழகமும் வறட்சியின் பிடியில்தான்)

கண்ணீர் வெள்ளத்தில் கைத்தறி நெசவாளர்

2. தொன்மைத் தறிநெசவைத் தொய்வடைய விட்டதனால்
வன்மையிலான் வெற்றியென வாழ்வாச்சே! - இன்னலிலும்
பின்னும் அரசியலைப் பார்.

(மதுரையில் வறுமையில் வாடும் நெசவாளர்களுக்கு எதிர்க் கட்சி கஞ்சி ஊற்ற, ஆளும் கட்சி கறிப்புலவு வழங்க - கட்சி அரசியல் கை கலப்பில் முடிந்ததாம். செய்தி-10.8.2002).

3. அலமறும் அரசு அலுவலர்கள்

3. போராடிப் பெற்றதெலாம் போனதென ஆட்சியதன்
வேராம் அலுவலர்கள் வேகின்றார்-நீராடப்
பேராழி தேர்ந்த பிழை.

(முன் அரசுகளிடம் கோரிப் பெற்ற ஒப்படை விடுப்பு, ஊக்க ஊதியம் மற்றும் படி எல்லாம் முடக்கப்பட்டுவிட்டதால், அரசு அலுவலர்கள் போராட்டம் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். (செய்தி-10.7.02).

4. காவிரி நீர் - கன்னடர்களின் அடாவடி

4. பொன்னிப் புனல்மறித்துப் புன்மைசெய் கன்னடர்கள்
பின்னமுற்ற தேசியம் பேசுவதேன்?-மின்னலிழை
பின்னுவலை யாகிடுமோ? பேசு.

(காவிரியில் தண்ணீர் திறந்துவிடப் பேராயக் கட்சி ஆட்சி புரியும் கன்னட நாடு மறுக்க, தமிழக அரசு உச்ச நீதிமன்றத்தில் 10.7.02ல் வழக்குத் தொடுத்துள்ளது.)

5. மலிந்து வருவன மதுக்கடைகளே!

5. நூலகத்தின் எண்ணிக்கை நூறென்றால் நோய்வளர்க்கும்
மூல மதுக்கடைகள் மும்மடங்காம்-ஞாலமிதன்
கோலம் குறைக்கும் குறி.

(தமிழ்நாட்டில் 5512 மதுக்கடைகள். முந்தைய ஆண்டைவிட 30% கூடுதல் விற்பனைக்கு அரசு இலக்கும் கொடுத்துள்ளது. (செய்தி - சூலை, 02)

6. சும்மாவா ஆடுகிறது?

6. தாக்கும் உரிமையெலாம் தங்களுக்கே என்றாற்போல்
காக்கும் அமெரிக்கா கையமர்த்தும்-பாக்குக்கே
ஊக்கம்! நமக்கன்றோ ஊறு.

(தங்களுக்குத் துணை நிற்கும் பாக்கித்தானைத் தாக்கிவிடக் கூடாதென்பதற்காக எத்தனை நடை நடக்கிறார்கள் அமெரிக்கர்களும், பாக்கித்தானியரும். பாலத்தீனத்தை இசுரேல் தாக்கலாம், ஆப்கனை அமெரிக்கர் தாக்கலாம். நாம் மட்டும் . . . ?)

7. பெண் குழந்தைகளின் பிறப்பு குறைகிறதாம்

7. பெண்குழந்தைப் பேறு பெரிதும் குறைந்துவிடில் உண்மையில் பின்னாளில் ஊறுண்டாம்-தண்மையிலா மண்ணில் பயிர்க்குண்டோ மாண்பு?

(சீனாவில் ஆண் குழந்தைகளின் பிறப்பு விகிதம் கூடியும், பெண் குழந்தைகளின் பிறப்பு குறைந்து வருகிறதாம். அடுத்து 20 ஆண்டுகளில் 4 கோடி இளைஞர்களுக்கு மணமகள் கிடைப்பது அரிதாகிவிடுமாம்.)

8. வாராக் கடன்கள்

8. வானிருந்தா வாங்கிவந்தார் வங்கி நிதியிருப்பை? ஏனிழக்க மேனிலைக்கே ஈந்தனரோ?-ஆனிரைக்குள் கூனிவந்த வேங்கையுடன் கூட்டு.

(வங்கி மற்றும் நிதி நிறுவனங்களுக்குத் தொழில் முதலாளிகள் தர வேண்டிய தொகை ரூ 1,10,000 கோடி. அர்சத் மேத்தா மட்டில் ரூ 812 கோடி தர வேண்டியுள்ளது. (செய்தி- மே-21 & சூலை 24.)

9. தூய்மைச் சிந்தனை

9. கங்கையதன் மாசைக் களையத்தென் னாப்பிரிக்கா சங்கத்தார் திட்டமிடல் சால்பன்றோ?-இங்குள்ளோர் முங்கி முணகல்தான் முற்று.

(தென்னப்பிரிக்கா தன்னார்வ அமைப்பு (Divine Life Society) கங்கையைத் தூய்மைப்படுத்த நிதித் திரட்டுகிறது. (செய்தி- 18.7.02).

10. கட்சிக்கில்லை கட்டுப்பாடு

10. ஐந்தாறு பெண்பிறந்தால் ஆள்வோனும் ஆண்டியெனில் ஐந்துபத்தெட் டுக்கட்சி ஆக்கம்ஏன்?-நைந்தழியும் பைந்தமிழர் பாங்கிதனில் பார்.

(1998-முதல் திங்கள் நிலைப்படி இந்திய தேர்தல் ஆணையத்தில் பதிவாகியுள்ள தமிழகக் கட்சிகளின் எண்ணிக்கை 58. இந்திய அளவில் 658 கட்சிகள்)

இன்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பா

பத்துக்குள் பத்து

முக்கடல் இணைந்து இயற்கை எழிற்கோலம் காட்டுவது குமரி முனை. வெண்பா யாப்பில் மூன்றடியால் ஆனது இப்பா. பாட்டில் குறுக்கமும் சுருக்கமும் விழைவோர்க்கு இந்த யாப்பு ஏற்றது. யாப்பில் எதுவும் வேண்டாம் என்பவர்களால் இதில் தங்கள் திறமையைக் காட்ட இயலாது.

வெண்பா யாப்பில் குறளுக்கு அடுத்த குறும்பா சிந்தியல் வெண்பா. இரண்டடியில் திருக்குறளும், நான்கடியில் நாலடியாரும் யாக்கப்பட்டு, அப்பாக்களுக்கு நிலைக்களன்களாக அமைந்ததைப் போன்று, சிந்தியல் வெண்பாவில் நூலொன்றும் அமையவில்லை.

“நேரிசை யின்னிசை போல நடந்தடி மூன்றின் வந்தால்

நேரிசை யின்னிசைச் சிந்தியல் லாரு நிகரில் வெள்ளைக்

கோரசைச் சீரு மொளிசேர பிற்புமொண் காசுமிற்ற

சீருடைச் சிந்தடி யேமுடி வாமென்று தேறுகவே” என்று சிந்தியல் வெண்பாவுக்கு இலக்கணம் கூறுகிறது யாப்பருங்கலக்காரிகை (குத்-26.)

1. இளமை

(அடிக்கரும்பு, நுனிக்கரும்பைவிட நடுக்கரும்பில்தான் நல்ல இனிப்பு. மொட்டையும், உதிர்ந்த இதழையும்விட மலர்ந்த பூ அழகானது. மாந்த வாழ்க்கையில் இளமை என்பது இனிமையான பருவம். வண்பும் வலிவும் இந்தப் பருவத்தில் தாம் வானமாகின்றன)

1. அருவி நடையை அலையின் விசையைத்
தருவின் தளிரைத் தழுவும் ஒளியைப்
பருவ இளமைதரும் பார்.

2. இளமைப் பருவம் இடைநிலைக் கல்வி
அளப்பரு மாற்றல் அரும்பும் களத்தைக்
களரியாய் மாற்றிடிவோ கைப்பு.

களரி = உப்புநிலம்.

3. இளமையே வாழ்வின் இளவேனில் ஈடில்
வளத்தை உருவாக்கும் வாய்ப்புக்கா லூன்றித்
தளத்தையுந் தாங்குமிது தான்.

4. உணராப் பொறுப்பிங்கே ஒண்டிக் கிடக்க
மணலாய்த் தனித்திருந்து மாண்பை முடமாக்கின்
புணரார் மரபொப்பப் போம்.
5. ஊடகமாய் ஆற்றல் உருவாக்கும் நல்லிளமை
ஆடகத்தைத் தட்டி அணியாம் தகுதிக்குப்
பாடமெனத் தன்னடக்கம் பற்று.
6. எதற்கும் உவந்துழைத் தீகத்திற் கஞ்சா
மதர்ப்பில் மகிழ்ந்து மயங்கும் இளமை
புதருள் புகுந்த புலி.
7. கட்டுப்பா டில்லாத காளைப் பருவந்தான்
பெட்டிக்குள் வைக்காப் பெருங்கட்டிக் கற்பூரம்
தட்டின்றித் தான்கரைந்து போம்.
8. தொடுக்கா மலராய்த் துடுக்கின் உறவாய்க்
கெடுக்க எளிதாம் கிளர்பருவம், கேளார்
இடுக்கில் விழுந்த விதை.
9. பூந்தோட்ட நல்லிளமை பூத்த கனவுகளை
மாந்தோப்பு மந்தியென மாற்றார் புகுந்தழிக்க
ஏந்தாகின் மேவும் இடர்.
10. முற்றாத மூங்கில்! முகிழ்க்கின்ற செம்பரிதி!
கற்றுழைத் திட்டால் கயிலைமேல் காலூன்ற
நெற்றுறவு காட்டும் நெறி.

நெற்றுறவு = மூத்தோர் தொடர்பு.

2. வெற்றி

எல்லோருடைய வாழ்க்கை இலக்குமே வெற்றிதான். இழை அறுபடாமல் எச்சிலைச் சுரக்கும் சிலந்தி, தன் இரை வேட்டை வெற்றிக்காகவே கவனமாக வலையைப் பின்னுகிறது. என்றோ களமிறங்குவதற்காக அன்றாடம் பயிற்சி செய்கிறான் படைவீரன். மனம் கலந்த காதலர் தொட்டு, மக்கள் வாக்கை எதிர்பார்க்கும் அரசியல்வாதிகள் வரை, வெற்றியை நோக்கியே அனைவரும் விரைந்தடி வைக்கிறார்கள்.

மாந்தரை இரையாக்கிக்கொள்ளும், அடிமையாக்கிக்கொள்ளும் மயக்கிகளில் வெற்றியும் ஒன்று. துறவிகளையும் விட்டு வைக்காதது வெற்றி ஒன்றுதான்.

வெற்றியின் முதற்படி திட்டமிடல். தெளிவு பெறல். திண்மை, வன்மை தேயா உழைப்பும் தேவையானவை. இவற்றை நினைவூட்ட ஒரு பத்து சிந்தியல் வெண்பாக்கள்.

1. தேர்ந்து தெளிவுற்றுத் திட்டமிட்டுத் திண்மையுடன்
நேர்ந்து செயல்பட்டால் நின்று வழிகாட்டும்
ஆர்வுற்ற வெற்றி அறி.

நேர்ந்து = ஒன்றி ; திண்மையுடன் = உறுதியாக.

2. ஓசிமின் பேரரசின் ஊடுருவல் வென்றதுவும்
பேசிப் பெரியார்நம் பேதைமையை மாற்றியதும்
மாசில் வினைநலத்தின் மாண்பு.

ஓசிமின் = வியட்நாமின் புரட்சியாளர். அமெரிக்கப் பேரரசு அங்குத் தன் படைகளை அனுப்பிப்போரிட்டுத் தோற்றுத் திரும்பிச் சென்ற வீர வரலாற்றைப் படைத்த மாமனிதர்.

பேதைமை = மடமை; மாசில் = குற்றமற்ற.

3. கொட்டிக் கிடக்கும்கல் கோட்டையாய் மாறுவதும்
நெட்டி கலையாகி நெஞ்சில் நிலைப்பதுவும்
கட்டுங்கை வெற்றிக்கோர் காட்டு.

நெட்டி = தக்கை, கட்டுங்கை = கல்லைச் சுவராக எழுப்பும்,
நெட்டியைப் பூவாக்கித் தொடுக்கும் கை.

4. நேர்மைத் திறம்வளர்த்து நெட்டை மதிவளர்த்து ஆர்வத் துடிப்புடனே ஆய்ந்து வினையாற்றின் சீர்கொண்டு வெற்றிவரும் செல்.
5. புன்முனையில் பூப்பறித்தால் போதுமென எண்ணாமல் கன்முனையில் போய்நின்று காலிடறி வீழ்ந்தாலும் வென்றிக் கிணையாமே வீறு.
கல் முனையில் = மலையுச்சியில், வீறு = தனிச்சிறப்பு
6. போற்றும் பொறையும் புகழ்விரிக்கும் பண்புகளும் மாற்றுக் கருத்தை மதித்தே யுடன்படலும் ஏற்றந் தருவெற்றி ஈவு.
ஈவு = கொடை
7. மாற்றார் மனம்மலர்த்தும், மங்கைமனம் ஈர்த்துவரும், காற்றுத் திரட்டிவரும் காராக நட்பளிக்கும் ஏற்றமெலாம் வெற்றிதரும் இன்பு.
இன்பு = மகிழ்ச்சி
8. முற்றாத நம்பிக்கை, மூத்தோர்சொல் கேளாமை செற்றார் தமையறியாச் சிந்தைக் குழப்பமிவை வெற்றித் தடையாம் விரட்டு.
செற்றார் = பகைவர்.
9. மூன்று சுழி'ண'கரம் முன்னேற்றப் பாதையதில் ஊன்றித் தடம்பதித் தோயா துழைப்பதொன்றே ஈன்றுதரும் வாகைக் கெரு.
10. விட்டுக் கொடுக்கவரும் வெற்றி குடும்பத்தில் கட்டித் தருமொருமை காலமெலாம் வாழுமிதை எட்டொக்கும் வெற்றியென எண்ணு.

ஒருவருக்கொருவர் விட்டுக் கொடுப்பதே வெற்றிதான். அது குடும்பத்தில் வேற்றுமையை விரட்டிடும். எட்டு எண் மேல் கீழ் இணையாக இருப்பதைப் போல், விட்டுக் கொடுக்கும் வெற்றியில் இருவருக்குமே ஒத்த உரிமையளவுதான்.

3. கவிஞன்

வாளை யார் வேண்டுமானாலும் வைத்திருக்கலாம். ஆனால், ஆளத் தெரிந்தவர்களோடு மட்டுமே வெற்றி கைகுலுக்குகிறது. காட்சி எல்லார் கண்களுக்கும் பொதுவே. அதன் மாட்சி கவிஞன் கண்களில் மட்டுமே கூடாரமடித்துக் குந்துகிறது. சொற்கள் எல்லாருக்கும் தெரிந்தவை தாம். அவற்றைக் கவிதையாக்கும் கலை யாருக்குக் கைவருகிறதோ அவர்கள் கவிஞராகிறார்கள். கவிஞனை மட்டுமே சொற்கள் காதலிக்கின்றன. அவனிடமே மெருகு பெறுகின்றன. கூர் தீட்டிக் கொள்கின்றன. வனப்பும வலிவும் பெறுகின்றன.

ஒரு காலத்தில் புவியாள்வோனும், கவியாள்வோனும் இணையாகக் கருதப்பட்டதுண்டு. அதனால்தான் கவிஞன் என்று சொல்லிக் கொள்வதிலும், சொல்லக் கேட்பதிலும் பலருக்கும் பெருமிதம் ஏற்படுகிறது.

1. உள்ளம் உறங்கவிடான், ஊற்றின் வளமுடையான்
அள்ளும் இயற்கை அழகோடு பேசவலான்
எள்ளற் கரியானை ஏற்று.
2. எல்லார்க்கும் சொல்கிடைக்கும் ஏன்கவிஞ ராவதிலை?
செல்லும் இடம்தேர்ந்து சொல்லாளும் நுட்பத்தில்
வல்லமை இன்மை வழி.
3. எண்ணச் சிறகை இவன்விரித்தால் விண்ணளப்பான்
மண்ணின் துகளில் மணியின் ஒளிசேர்ப்பான்
கண்ணுக்குக் கண்ணாம் கவி.
4. ஏங்கு மியற்கைக் கிவனே செவிலித்தாய்
தூங்கும் உணர்வுத் துயில்கலைக்கும் வைகறைப்புள்
பாங்கறிந்த பாவலனைப் பார்.
5. காக்கும் பொருள்கோடி கையள்ளித் தந்தாலும்
ஊக்கும் புகழரையாம் ஊற்றமிலை என்றானால்
ஏக்கம் கவிக்கிருக்கு மாம்.

6. கொற்றம் பகைத்தாலும் கொள்கை பிறழாமல்
வெற்றிக்கே வீங்கி வெருவந்த செய்யாமல்
கற்றடங்கி வாழ்வான் கவி.
வெருவந்த = விரும்பத்தகாத, இன்னலுற.
7. சிற்றுளி முத்தமிட்டால் சிற்பம் முறுவலிக்கும்
கற்றகவி சொற்றொகுப்பில் கற்கண்டாய்ப் பாபிறக்கும்
கொற்றம் வணங்குமிவன் கோல்.
8. சொல்லால் கலன்படைத்துச் சூடு வரவழைத்(து)
ஒல்லா மனப்பாங்கை ஓட்டும் கவிபடைக்க
வல்லாரை வாழ்த்தல் வழக்கு.
9. நொள்ளையாய்ச் சொல்லெடுத்து நோய்ப்பாட்டு நெய்யாமல்
வெள்ளைச்சொற் பாட்டு விருந்தளிக்கும் நற்கவிஞன்
உள்ளந்தான் காவிரியின் ஊற்று.
வெள்ளைச் சொல் = தூய சொல், கூர்மையான சொல்.
10. மாந்தளிரைக் கோதிடுமே மையழகு இன்னிசைப்புள்
பூந்துகளைத் தேடும் பொறிவண்டு, பொன்மறுத்தும்
ஏந்திசைக் கேங்கும் கவி.

4. இரண்டகம்

எண்ணப்பாலம் இடிந்து விழுந்து கிடக்கும் போது, உள்ளத்திற்கும் உதட்டிற்கும் இடையே உறவு முரணாக அகழியொன்று தோன்றுகிறதே அதுதான் இரண்டகம். எண்ணுவது வேறு - இயக்கமாவது வேறு என்னும் நிலை நெஞ்சில் நிழலாடினால், இரண்டகம் என்பதற்கான பொருளை அங்கே காணலாம். “உள்ளொன்று வைத்துப் புறமொன்று பேசுவார்” என்றாரே வள்ளலார், அதுதான் இரண்டகத்தின் அறிமுகவுரை. ஒரே நெஞ்சில் ஒன்றுக்கொன்று முரண்பட்ட இருவேறு எண்ணங்கள் கிளைத்துத் தழைப்பதே இரண்டகம். அறவுணர்வற்றவர்களின் எண்ணிக்கைப் பெருக்கத்தில் இரண்டகம் இயல்பாகிவிட்டது. எங்கும் காணக்கிடைப்பவர்களாகி விட்டார்கள் இரண்டகத்தார். விரும்பத்தகாத விளைவுகளுக்கு இவர்களே விதை. நம்பிக்கைத் ‘துரோகம்’, ‘நயவஞ்சகம்’ என்பவையும் இரண்டகத்திற்குச் சொந்தமான சொற்கள்தாம்.

1. இனிக்கப் பலபேசி ஏதொன்றும் செய்யார்
கனிக்குள் கருவண்டாய்க் காட்சி மறைத்து
முனிவ துவப்பார் முனைந்து.

முனிவது = சினப்படுவது, உவப்பார் = மகிழ்வார்,

முனைந்து = முயற்சி செய்து.

ஒருவருக்கெதிராக மற்றவரைத் தூண்டும்படி பேசிச் சினங்கொள்ள வைத்து அதனைக் கண்டு மகிழ்வாரு முண்டு.

2. கண்டக்கா லேற்றிடுவார், காணாக்கால் மாற்றிடுவார்
கண்டொத்த கண்ணாடித் துண்டிவர்கள் காரிருளில்
அண்டும்வெள வாலென் றறி.

கண்டொத்த = கற்கண்டை போன்றிருக்கும்

முன்னொன்றும் பின்னொன்றும் பேசுவோர் இராக் காலங்களில்

கனிமரங்களில் வந்தமரும் பறவை விலங்கொப்பாவார்.

3. கற்றார்போல் தோன்றும் கயவர் கருக்கிருட்டில்
உற்றெழுது மோவியமாம், ஊனமனத் தாருறவு
வெற்றிக்கும் வேண்டா விலக்கு.

எவ்வளவு தேர்ந்த ஓவியனானாலும் இருட்டில் வரையும் ஓவியம்

எப்படி இருக்குமோ அப்படிப்பட்டவர்களே நாணயம் குறைந்த

படிப்பாளிகள்.

4. காசகை மாறக் கரைவேட்டி கீழிறங்கத்
தேச முகமேறத் தேர்தலிலே போட்டியிட
மாசுபடு மங்கேகாண் மாண்பு.
5. சத்துணவோ இல்லத்தில், சாலையங் காடியிலே
புத்துணவாய்ப் பூஞ்சையுணும் புன்மையினைப் போற்றுவதோ?
அத்திக்குள் ளுண்டோ அழகு.

பூஞ்சை = கெட்டுக் காளான் பூத்த உணவு
வீட்டில் அழகு மனையாளிருக்க வீதி வேசிகளிடம் தொடர்பு
கொள்பவர்களின் உள்ளம் அத்திப் பழத்தைப் போன்று
அருவருப்பானது.

6. கொடியொன்று கூற்றொன்று கொள்கையொன் றய்யோ
அடிமனம், வாய்ச்சொல், அணைவினை வேறாம்
முடித்தலையர் ஒப்பார்வாய் மூடு.

முடித்தலையர் = கூரையைப்போல் முடி சுமக்கும் போலிச்
சாமியார்.

7. நீருள் விழுந்தபொருள் நேராய்த் தெரிவதிலை
பாருள் பலராசைப் பார்வையு ம்ப்படியே
வேருள் புழுவை வெறு.

இடமாறு தோற்றப் பிழைக்கு நீருள் உள்ள பொருளே சான்று. அது
நேராகத் தெரிவதில்லை. ஆசை கொண்ட மனமும் உள்ளத்தை உள்ளவாறு
உணர்வதில்லை.

8. ஆட்சிக்குத் தோரணமேன்? அன்னைக் குதவென்பார்
காட்சிக் கதைச்செய்யக் காரணியே தானாவார்
மாட்சிச்சொல் சூழ்ச்சி மற.

9. ஒத்திருந்து வாக்கை உலுக்கிப் பொறுக்கையிலே
பித்தளையாய் வெங்கலமாய்ப் பேசிடுவர், பின்பிரிந்தால்
அத்தனையும் மண்ணென்பார் ஆர்த்து.

10. வேளைக் கொருபேச்சு நாளுக் கொருகட்சி
தாளைத் தழுவித் தலையை இடறுகின்ற
ஊளைநரி நட்பை ஒழி.

5. வறுமை

வறுமை சிலரைச் சிக்கெனப் பிடித்துக் கொள்கிறது. பலர் அதை வளர்ப்பு விலங்காக்கிக் கொள்கிறார்கள். மடியின் அடிமைகள், தன்னம்பிக்கையைத் தவறவிட்டவர்கள், அச்சத்திடம் அடைக்கலமானவர்கள், இவர்களின் குடும்ப நண்பர்தான் வறுமை.

சிந்தனை வறட்சியோடு செயல்படத் தொடங்குபவர்களை வெற்றி மங்கை மணவிலக்கு செய்யும்போது, வறுமை, வைப்பாட்டியாகி விடுகிறது. உறுதியும், உழைப்பும், ஊக்கமும் உடையவர்களை வறுமை வழிமறிப்பதில்லை.

வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு வசதியாக உட்கார்ந்து கொண்டவர்கள், வளம் குன்றியவர்கள் சார்ந்து நிற்கக்கூட இடமளிக்க மாட்டார்கள்.

வறுமையை ஒழிப்பதற்காகத்தான் அரசியல்வாதிகள் அரைநூற்றாண்டு காலமாகப் பாடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், வறுமை ஒழிப்புப் பணியால் வளம் பெற்றவர்கள் என்னவோ அவர்கள்தாம். வறுமையை ஒழித்துவிட்டால் அரசியல்வாதிகளுக்கு வேலையில்லாமல் போய்விடுமே!

1. ஆப்பிள் துடைத்தங் கழகாய் அடுக்கிவைத்துக் காப்பாக நிற்கின்ற கந்தைச் சிறுவனுக்கு நாப்பழக்கம் நாவற் பழம்.

(ஆப்பிள் கடையில் வேலை செய்யும் சிறுவன் நாவற் பழத்தைத்தான் வாங்கி உண்ண முடிகிறது. இதுதான் உலகியல்)

2. காக்கை தனைவிரட்டிக் காலூன்றும் நாய்தன்னைத் தாக்கித் தனதுரிமை தக்கவைக்கும் மாந்தனுக்கு ஊக்க வறுமை உழைப்பு.

(உழைப்பு வறுமையாளர்களே இரவலர்களாக வாழ்வதால் இழிந்தவர்களாக மதிக்கப்படுகிறார்கள்)

3. குளிரறையில் குந்தும் கணிப்பொறி; கொஞ்சம் தளிர்கட்கோ தங்குநிழல் கோணியடி, தாயின்னகை உளியோசை தாலாட்டு(டு) உணர்.

(கல்லுடைக்கும் தாயின் குழந்தை கோணிப்பந்தரின் கீழ் உறங்க கணிப்பொறி குளிரறையில்!)

4. சுள்ளிச் சிறுகட்டாய்ச் சுற்றமிலா மூதாட்டி
கொள்ளிப் பிணக்காலே கூடாகும் கல்லடுப்பு
அள்ளித் தருமோ அரசு?
5. தோட்டத்துப் பூச்செடிகள் தொங்கும் முகத்தோடு
வீட்டுக்குள் வேக்காட்டில் வேளாளன், வெங்கதிரோ
மூட்டமிலா வானத்துப் பொட்டு.

(வறட்சியினால் விவசாயி வறுமையில் வாடுகிறான். வானம்
பொய்த்துக் கிடக்கிறது.)

6. பாலுக்குத் தாய்மார்பைப் பற்றப் பசையின்றிக்
காலுதைத்துக் கைக்குழந்தை கண்ணீ ருருக்கையிலே
மாலுக்கேன் பால்முழுக்கு? மாற்று.
7. மாடிக் குடியிருப்பு மஞ்சள் கயிறிருப்பு
ஆடியில் பெண்வந்தால் அப்பன் வெளிநடப்பு
பாடிக் கிடக்கும் பசி.

(மாடியில் வாழ்பவர்கள் எல்லாரும் வளமாக வாழவில்லை. அடுக்குக்
குடியிருப்பிலும் வறுமை வாழத்தான் செய்கிறது.)

8. வறுமை ஒழிப்பென்று வாய்கிழிக்கும் கோட்டில்
பொறுமை இழந்தோர் புடைவைக்கே சாகச்
சிறுமைப் படுந்திட்டம் சேர்ந்து.

(இலவச சேலை வாங்கும் நெரிசலில் பெண்கள் இறந்தனர். வறுமைக்
கோடு அழிவது எப்போது?)

9. வாயில் இரவலர்போல் வாழ்க்கை வளம்வேண்டிக்
கோயில் கருவறைமுன் கூடிக்கை ஏந்துவதை
ஆயின் தரமொன்று தான்.

(வயிற்றுப் பசிக்காரன், வளப் பசிக்காரன் இருவருமே இடம் மாறிக்
கையேந்துகிறார்கள். இருவர் நிலையும் ஒன்றுதானே?)

10. விதைதூவாக் காட்டில் விழுந்தமழை போலே
பதைப்புற் றலைகிறது பாரிளையோர் கூட்டம்
எதைக்கொண்டு முன்னேறு வார்?

6. வாழ்க்கை

எப்படியும் வாழலாம் என்பவர்களுக்கும், இப்படித்தான் வாழவேண்டும் என்பவர்களுக்கும் இது பொது. முன்னவர்கள் இன்பத்தைத் துய்த்து இறந்துவிடுகிறார்கள். பின்னவர்கள் அறவழி நின்று என்றுமிருப்பவர்களாகி விடுகிறார்கள்.

வாழும் வழியும், வாழ்கின்ற முறையும் மாந்தர்க்கு வரலாற்றை உருவாக்கிக் கொடுக்கின்றன.

மாந்தர்க் கேற்படும் ஆசையின் தரம், தாக்கம் இவையே வாழ்க்கையை வடிவமைப்பவை.

முன்னேறும் குறிக்கோளே மாந்த வாழ்க்கையின் நெறிமுறைகளில் நெகிழ்ச்சியையும், மகிழ்ச்சியையும் கொண்டுவருகிறது.

குறிக்கோள் கோணலாக இல்லாமல் பார்த்துக் கொள்வதில் தான் வாழ்க்கை முறையின் வளமும், நலமும் பயிராகின்றன.

1. அரிபசி யாறி அடங்கிய பின்னர்த் திரியும் வனவிலங்கு தேடுமிரை, ஆங்கே நரிக்குண்டாம் நாட்டாண்மை நம்பு.

(செல்வர்கள் துய்த்து எஞ்சியதே ஏழைகளுக்கு. அவர்களுக்குள்ளும் ஏய்ப்பரும் மேய்ப்பரும் உண்டே)

2. எண்ணப் பழுதகற்றி, ஏற்றும் நெறிபற்றித் திண்ணமுறும் நல்வினைக்குத் தேர்ந்த முறைபயின்றால் வண்ணமுறும் வாழ்க்கை வளம்.
3. உழுத எருதிங் குணவுரிமைக் காகத் தொழுவ முளையில் தொலைக்கின்ற நாளாய்ப் பழுதுற்ற வாழ்வில் பலர்.

4. உண்டுறங்க லென்ப துயிரியற்கை துன்பத்தைக்
கண்டிரங்கல் மட்டுந்தான் கண்கண்ட வேற்றுமையாம்
மண்டுமிந்தப் பண்பொன்றே மாண்பு.

(மாந்தரின் பெருமைக்குரிய ஒரே பண்பு இரக்கந்தான். அப்பண்பை வளர்ப்பதே
பெருமை. மற்றவை மாக்களிடமும் உண்டு)

5. ஓடிகிறதே பெண்மை! உறுத்திடுதே ஆண்மை!
இடியிறங்கும் வாழ்க்கை, இளமைநலன் இன்றேல்
கொடிக்கெதற்காம் கொம்பென்றே கூறு.

(இவ்வாழ்க்கையில் மணக்கொடைக்காகப் பெண்களை வாழ்க்கை நலன் துய்க்க
அனுமதியாக் கொடுமை வாழுமானால் மணமெதற்காம்)

6. கரும்பன்ன ஆணும் கனிவாழைப் பெண்ணும்
அரும்பும் அகவுறவில் ஆழக்கால் கண்டே
ஒருமை யுணர்ந்தால் உயர்வு.

7. பூக்களுக் குள்ளே புகைச்சல்; பொருளாசை
தாக்கத் தழும்புகள் தண்டின் தடமெல்லாம்!
ஏக்கந் தவிர்ப்பதுதான் என்று?

8. பூக்கள் தமைமிதித்துப் போவார் மனப்பாங்கில்
காக்கும் கனிவு கரைதொட்டுப் பார்க்காது
மாக்களுக்கே அந்த மனம்.

9. மூங்கில் புதர்க்குடும்பம் முற்றான ஒற்றுமைக்குப்
பாங்கான காட்சியதைப் பார்த்துணர்ந்தார் வாழ்க்கையிலே
தீங்கில்லை என்றே தெளி.

10. வெட்டிப் பறக்குதே விண்ணேறும் சிட்டுகள்!
கொட்டி முழக்கும் குளிர்நுரை நீர்வீழ்ச்சி
பெட்டி நினைவொழித்துப் பார்.

7. விளம்பரம்

இஃது ஒப்பனை உலகம். உள்ளது உள்ளபடி ஊர்வலம் போக முடியாத காலம். இறை கூட புனைவின்றி வீதியுலாவுக்குப் புறப்படுவதில்லை.

தகுதி அறிமுகமென்பது மாறி, தாக்கத்தை உண்டாக்கும் சூழ்ச்சியாகிவிட்டது விளம்பரம்.

கற்பனையை இன்று விளம்பரங்களில் மட்டுமே காண முடிகிறது. துணியை வெளுக்காத சலவை வழலை (soap)கள், மூளையை நன்றாகச் சலவைச் செய்கின்றன.

பொருள் விலையைவிட அதனைப் போர்த்திக் கொண்டுவரும் அழகான அட்டைக்கே மிகுவிலை அடக்கமாகிறதென்பதை எத்தனைபேர் அறிவோம்? நாம், விலை கொடுத்து வாங்கும் இப்படிப்பட்ட பண்டங்களில் நமது பணம் பாதிக்கும் மேல் வீதியைக் குப்பைகளால் மாசுபடுத்திக் கொண்டிருக்கிறது.

ஆரவாரத்தால் நமது அறிவு எவ்வளவு மயங்குகிறது! மழுங்குகிறது.

1. அலையும் மனத்தாரை ஆட்கொள்ளு மாற்றல்
கலையாம் விளம்பரத்தால் கண்கட்டி ஆள
நிலையாக நீர்த்த(து)இனப் பற்று.

(கலைவழி விளம்பரத்தால் தமிழினப் பற்று தளர்ச்சியுறச் செய்யப்பட்டது)

2. இல்லாச் சிறப்பனைத்தும் ஏற்றி இனிதுரைத்துச்
செல்லாப் பொருளைச் செலவாக்கும் திட்டமிது
வல்லதொழில் வானவில் வார்ப்பு.

(விலைபோகாத பொருட்களையும் ஈர்ப்பான விளம்பரத்தால் விற்பனை செய்வதே விளம்பரத்தின் நோக்கம்)

3. உள்ளடக்கந் தன்னை உருப்பெருக்கிக் காட்டுகின்ற
வெள்ள நுரையாம் விளம்பரத்தின் வீச்சொளியில்
கொள்ளைபோம் மக்கள் குறி.

(ஒரு பாத்திரம் நிறைந்த நுரை கரைந்தால், சில சொட்டு நீராகிவிடும். பெரிதாக விளம்பரப் படுத்தப்படும் பொருள்கள் நுரை நீர் போன்றவையே)

4. உள்ளதையும் சொல்வதுண்டு ஊறுதனை வெல்வதுண்டு கள்ளக் கருத்திலலார் கையாண்டால் நன்மையுண்டு பள்ளம்மே டுண்டிதிலும் பார்.

(தன்னல நோக்கமில்லா விளம்பரங்கள் நன்மை செய்யும். அரசினரின் உயிர்க்கொல்லி நோய் குறித்த விளம்பரத்தைப் போல்)

5. காசைக் கறக்கும் கரைசல் பொருள்களுக்கே
ஓசை உருவரியால் ஊட்டும் மயக்கந்தான்
மாசைவிலை யாக்கும் மது.

கரைசல் பொருள் = பற்பசை, சவர்க்காரம்; ஓசை = பாட்டு, உரு = படம்,
வரி = சொற்றொடர்.

6. முகங்காட்டி, முற்றா நகில்காட்டி முன்னர்
அகங்கெடுத்தா ரல்பரத்தை, அக்காட்சி இல்லில்
புகவிட்டுப் பார்க்கின்றோ மின்று.

(வேசையர் தம்மொழிலுக்கு இளையரை ஈர்க்க ஆண்ட உத்திகளை தொலைக்காட்சியாக நம் வீட்டுள் புகவிட்டுக் காண்கின்றோம்)

7. தொண்டு மறந்து,மனத் தூய்மை துறந்திட்ட
மண்டுமதத் தார்தம்மை மக்கள் மதித்தொழுகும்
பண்டை விளம்பரத்தைப் பார்.

(மதங்களுக்கான விளம்பரமே புராணக் கதைகளும் கோவில் சிற்பங்களும். மதத்தலைவர்களின் உடையும் அணியுங்கூட விளம்பரங்களே)

8. புத்தருக் கில்லாச்சீர் போற்றுதலைப் போலிமைசெய்
எத்தரிவண் எய்திய(து) ஏதுவிதால்; நாய்ப்பல்லில்
முத்தெடுப்போ மென்றாரே முன்பு!

9. பூவின் விளம்பரம் பொய்யா நறுமணம்
நாவின் விளம்பரம் நல்லுரை நம்புமிறைப்
பாவின் விளம்பரம் பாட்டு.

10. போலிப் புகழ்விரும்பும் “போகன்வில் லா”க்களுக்குக்
கூலி குறிப்பாளர் கொண்டாடிச் செய்யழகே
போலி விளம்பரப் பூச்சு.

போகன்வில்லா = காகிதப்பூ என்று குறிப்பிடும் முன்மரச் செம்பூ-வெண்பூ. இவை மணமற்றவை. மாளிகை வாயிலை அணி செய்பவை.

8. சிறுமை

பெருமைக்கும் சிறுமைக்கும் அவரவர் சொல்லும் செயலுமே வித்துக்களாம். விதையின்றி வேருமில்லை - விழுதுமில்லை. தன் முயற்சியும் தளர்ச்சியுமில்லாமல் நல்லதும் அல்லதும் நடப்பதில்லை.

சொல்வழி வரும் சிறுமையை நாவடக்கத்தாலும், செயல் மூலம் உண்டாகும் சிறுமையைப் புலனடக்கத்தாலும் தவிர்க்கலாம்.

சிறுமை எது என்பது குறித்த தெளிவும், அது ஏற்படும் வழி வகைகளை அறிந்து கொள்ளும் ஆர்வமும் அறிவும் தேவை.

சிறுமை ஏற்படாது தவிர்க்கத் துணியும் வேண்டும்; துறக்கும் மனமும் வேண்டும். சிறியன சிந்தியா மாண்பும், சிந்தித்துச் சிறுமை செய்யாச் செழுமைப் பண்பும் வேண்டும்.

1. அலியிடத்தில் ஆரணங்கு ஆண்மையெதிர் பார்க்கும் நலிவிழைவே சாதிவழி நாடுநலன்; சாதி வலிகாட்ட லொன்றே வழக்கு..

(அலியை மணப்பதும், சாதிச்சங்கத்தில் சேர்ந்து சாதிக்க நினைப்பதும் சிறுமைச் செயல்)

2. ஆண்டா ரடிமைகளாய் ஆனார்க் கரண்மனையே தோண்டாத கல்லறையாம், தோள்தட்டித் தொங்கியவர் நீண்டார் புகழில் நிலைத்து.

தொங்கியவர் = தூக்கில் தொங்கியவர் (பகத்சிங், கட்டபொம்மன்).

நீண்டார் = நெடுங்காலம் வாழ்கின்றார்.

3. ஆள்வினையே இல்லாமல் ஆகிவந்த செல்வத்தால் வேள்வினை யாட்டிழிவு வீண்பெருமை ஊரறிந்தால் தூள்படும் மானமவண் தூறு.

ஆள்வினை = முயற்சி, மானமவண் = பெருமை அங்கே

வேள் விளையாட்டு = மன்மத விளையாட்டு, சிற்றின்ப சேட்டை.

தூறு = பழிச்சொல்

4. ஆற்றல் வளர்க்காமல் ஆற்றிவைப் பேணாமல் ஏற்றம் பெறவிழைந் தேய்க்க முனைவதுவோ? ஊற்றம் உழைப்பில்தா னுண்டு.

ஆற்றிவு = புகுத்தறிவு, பேணாமல் = காவாமல், ஊற்றம் = வளம்

5. செல்வந்தர் செக்கிழுத்தார் சீர்பெற்றோம் நாமிங்கே!
சொல்லென்ற செக்கிழுத்தே சோர்கின்றோம்; வீட்டுலையில்
கல்வெந்து சோறாமோ? காட்டு.

(செல்வந்தரான வஉசி. சிறையில் செக்கிழுத்தார் நாட்டுக்காக. இங்கே சிலர் கூறியதையே
கூறிப் பேச்சுப்பிழைப்பு நடத்துகிறார்கள். அதனால் நாட்டுக் கென்ன நலன்?)

6. பன்னூறு பொன்தரினும் பாங்கிழந்து தாழாத
வன்மான் மனவளத்தர் வாழ்நெறியில் வந்துறுமோ
புன்மையெனும் பொல்லாப் புறை.

வன்மான் = அரிமா

7. பார்வைப் பழுதில் பகலிரவு வேற்றுமைபோம்
நேர்மை பழுதானால் நீதிபோம்; நுண்மதிக்
கூர்மைப் பழுதால்போம் கோல்.

8. பொய்களவு சூது பொறாமை புரட்டிவற்றை
மெய்க்காவல் செய்சிறுமை மேவுபுகழ்க் கொல்லியதைக்
கொய்தெறிந்து மெய்ப்பெருமை கொள்.

9. யார்க்கும் உதவாமல் யாதும் தனக்கென்றே
ஊர்சுருட்டும் மாந்தா! உழவர்க் குதவுகின்ற
வேர்மண் புழுமாண்பை வேண்டு.

(எல்லாம் தமக்கென ஒதுக்கிக் கொண்டு வாழும் மாந்தர் உழவர்க்குதவும் மண்புழு மணம்
பெற முயலவேண்டும்)

10. வாழ்க்கை நலன்துய்க்க வாழ்நெறியை நாம்விட்டால்
பூழ்க்கை குழிவிழுந்தாற் போலாம்; புகழ்தற்குச்
சீழ்க்கை இசையாமோ செப்பு.

பூழ்க்கை = யானை, சீழ்க்கை = உதட்டொலி

9. மறதி

மறதி! மனநோய் தீர்க்கும் மருந்து. இந்தச் சொல் மட்டில் இல்லாமற் போயிருந்தால், நமது இயலாமையையும், முயலாமையையும் மற்றவர்களிடமிருந்து மறைக்க நாம் எவ்வளவு இடர்பட நேர்ந்திருக்கும்?

புரை தீர்ந்த நன்மை பயக்கும் பொய்யைப் போல், மறதி சினத்தைத் தணிக்கவும், பழியைக் குறைக்கவும் எத்தனை பேருக்கு உதவியிருக்கிறது!

மறதியால் மாண்புக்கேடும், மரபு மாறலுங்கூட உண்டு. எவ்வளவோ இழப்புக்கும், எதிர்ப்புக்கும் கூடக் களமாகவும், காரணியாகவும் ஆகிவிடுகிறதே! முன்னேற்றத்தின் முதற்பகையான மறதியே மாண்பின் கேடு. மாந்தனுக்குள்ளே உள்ள இருண்ட வீடு.

கைத்தூக்கிவிடும் கல்வி நலனைத் துயக்க விடாமல் தடுத்து நிற்கும் இரும்புத் தூண்.

காலத்தில் முடிக்க வேண்டிய கடமைப் பொறுப்புகளை ஓலத்தில் முடித்து வைக்கும் உள்ளூறை சூடு!

மறதி, தீயின் இனம்! இருவழிப்பாதை! ஆங்கிலக் கல்வி! மன அமைதிக்கும் மாமருந்து! அல்லற படுத்திய சொல்லின் சுவடுகளை அழித்துத் துடைக்க மனத்துள் பெய்த மாமழை.

1. அன்னை தனைமறப்போர் ஆரிருளில் ஆழ்ந்திடுவர்
சொன்னசொல் காப்போர் சுடர்விடுவர், மேதினியில்
நன்மை மறவாமை நன்று.

ஆரிருளில் = துன்பத்தில், மேதினியில் = உலகத்தில்

2. ஊட்டும் தமிழ்நலத்தை உன்ன மறந்தார்பால்
காட்டும் பரிவு கயமைக்குப் பாராட்டாம்
ஏட்டுள் கறையானை எற்று.

உன்ன = நினைக்க, எற்று = கொல்

3. ஊன்றா விதைபோன்றே உள்ளூணர்ந்த செய்திபல
தோன்றா தொழியும், துயர்மறதி வென்றிடவே
ஊன்றும் மனப்பழக்கம் ஒம்பு.

4. செய்யா தொழிந்தவர்கள் செப்புமொழி யாம்மறதி
உய்யா மனவீழ்ச்சி ஒற்றிவரும் கேடிதனைப்
பொய்யொப்பப் போட்டுப் பொசுக்கு.

செப்புமொழி = சொன்னசொல், ஒற்றிவரும் = ஏற்றுவரும், உய்யா = மீளமுடியாத.

5. மண்ணின் மகனெனினும் மக்கள் நலன்மறந்தால்
எண்ண இருக்கைதர ஏலாதே! மின்னலினால்
கண்ணுக்கு முண்டாமோ காப்பு?

6. மரபை மறந்தார்க்கு மாண்பில்லை, இல்லை
நிரலை மறந்தார்க்கு நேரிசை; நீளாற்றைப்
பரவை மறக்காது பார்.

நிரலை = வரிசையை, பரவை = கடல், நேரிசை = புகழ்.

7. நாற்றின் மறதிபதர், நல்வேனிற் காலத்துக்
காற்றின் மறதி கடும்புமுக்கம், கற்பாரின்
கூற்றாய் மறதிதனைக் கொள்.

கூற்றாய் = காலனாய்.

8. நெற்றிச் சுருக்கத்தை நீறு மறைப்பதுபோல்
குற்றம் மறைக்கும் குடையாம் மறதிதனை
வற்றவிடின் வாழ்க்கை வளம்.

9. வன்சொல், வருத்துகின்ற வாழ்வியல் இன்னல்கள்
இன்பின் இடையூறிவற்றைத் துடைத்தகற்றி
நன்மை தருமறதி நன்று.

வன்மம் = பழிவாங்கும் எண்ணம்.

10. வீழ்ச்சி தனைக்கொடுக்கும் வேண்டா மறதியினால்
தாழ்ச்சி தலையெடுக்கும், தாழ்நிலத்து வெள்ளம்போல்
மாட்சி அழிக்கு மிது.

10. முதுமை

பொழுதில் அஃது அந்தி. கொடியில் அது கனி. மொழியில் அஃது இலத்தீன். முயற்சியில் அதுவே வெற்றி. காலத்தில் கார். யாப்பில் விருத்தம். பிறப்புப் பருவத்தில் மூப்பு.

அறுவடை முடிந்த நிலம். தேர்வு முடிந்த பாடநூல். தேர்தல் முடிந்த அரசியல் களம். முடிவு தெரிந்த தொடர்கதை. பிரித்துப் படித்த மடல். உழைத்துத் தேய்ந்த உடல்.

ஓட்டைக் கலம். உருகிவிட்ட மெழுகு. தோட்டமிலா வீடு. தொழுகையில்லாக் கோயில். கோட்டையில்லா அரசு. குளமில்லா ஊராக மதிக்கப்படலாமா முதுமை? அறுவடை முடிந்த வயலாக முதுமை காப்பில்லாமல் கவலையின் மடியில் கண்ணுறங்கலாமா?

உழைத்துக் களைத்த உடல். உதவிச் சோர்ந்த உள்ளம். கலைந்து போன கனவுகளோடும், குலைந்து போன நம்பிக்கையோடும் முக்கால் புள்ளியாய் நிற்க விரும்பாமல், முற்றுப் புள்ளியாகி முடிந்துவிடக் காலத்தின் மேல் கண் பதித்துக் காத்திருக்கும் முதுமை, இங்கே பலரால் பாபர் மகுதியாக்கப்படுகிறதே! மாந்த நேயம் என்பது மாண்டு விட்டதா? இல்லை, இடம் பெயர்ந்து விட்டதா?

1. அன்புக்கே ஏங்கும் அகவை முதிர்ந்தாரை இன்பாய்ப் புரக்கும் இரக்க உள்ளத்தார்க்கே முன்நிற்கும் ஆக்கம் முகிழ்த்து.

புரக்கும் = காக்கும், ஆக்கம் - வளர்ச்சி.

2. இமைசுமை யாமோ இருவிழிக்கும்? ஈன்றோர் சுமையென்பா ரெவ்வினமோ? சொத்துக் கலைவார் குமையும்நாள் வாராதோ கூறு?

3. இற்றைக் குருத்துகளே! எண்ணுங்கள் நாளையீர் முற்றிப் பழுப்பாகி இற்றிடுவீர், மூத்தோரை எற்றுக்கென் றெண்ண லிழுக்கு.

இற்றை = இந்நாள், இற்றிடுவீர் = வீழ்ந்திடுவீர்.

எற்றுக்கு = எதற்கு, இழுக்கு = குற்றம்..

4. காயின் புளிப்பு கனிய இனிப்பாகும்
ஆயின் முதுமை அறிவுநல னவ்வாறே
நோயில்லா நெஞ்சே நுகர்.
5. கால முதிர்ச்சியினால் கன்னல் இனிப்பேறும்
கோல முதுமை குறையன்று; நாமவர்க்குச்
சாலப் பரிந்துதவல் சால்பு.
6. குண்டெறியும் காலத்துக் கோல மதமதர்ப்பில்
தண்டுன்று வார்தம் தளர்ச்சி அருவருக்கும்
மண்டுமதி வைக்கோல் மழு.

தண்டுன்றுவார் = வயோதிகர், மண்டுமதி = தவளை அறிவு, மழு = நெருப்பு.

7. பட்டறிவுப் பெட்டகத்தின் பாங்கறிந்து காவாது
விட்டார் குடும்பத்தில் வீழ்ச்சி தலையெடுக்கும்
ஒட்டாது பெற்றி யுணர்.

பட்டறிவு = அனுபவ அறிவு, பெற்றி = பெருமை

8. மண்பாண்டத் தண்மைநிலை மாற்றாக வந்துள்ள
வெண்பாண்டத் திற்குண்டோ? வெற்றிதரும் பட்டறிவு
உண்டாம் முதுமையதன் உளற்று.

மண்பானையில் நீர் குளுமையாக இருக்கும். வெள்ளை இரும்புப் (Stainless Steel) பாண்டத்தில் வைத்த நீரில் குளிர்மை இருக்குமா?

9. நன்றியென் றெண்ணாமல் நற்பேறாம் ஈன்றார்க்கிங்
கொன்றி உதவுவதே உள்ளன்பாம், ஒம்பாரைக்
கொன்றுண்ணும் கூட்டமெனக் கூறு.

10. வேலையா ளாக்கியே வீட்டுப் பணிமுடிக்கும்
ஆலையென அன்னையை ஆட்படுத்தும் வன்கொடுமை
பாலைமனப் பிள்ளைகளின் பாங்கு.

நேரிசை வெண்பா

நான்கு திக்கு நடப்புகள்

வெண்பாவிற்குரிய சீர், தளை, அடி ஓசையோடு, நான்கடிகள் உடைத்தாய், முதல் மூன்றடிகள் நான்கு சீர்கள் கொண்ட அளவடிகளாய், ஈற்றடி முச்சீர்கள் கொண்ட சிந்தடியாய், இறுதிச் சீர் நாள், மலர், காசு, பிறப்பு என்று முடிவதும், இரண்டாம் அடியில் நான்காவது சீர் தனிச் சொல்லாக வருவதும் நேரிசை வெண்பா எனப்படும்.

“நெடுவெண் பாட்டே குறுவெண் பாட்டே
கைக்கிளை பரிபாட் டங்கதச் செய்யுளோ
டொத்தவை யெல்லாம் வெண்பா யாப்பின”
(தொல். செய். நூ. 114)

என்று இனம் பிரித்துக் காட்டுகிறது தொல்காப்பியம்.

வெண்பா இலக்கணத்தை இன்னும் விளக்கமாகக் கூறுகிறது யாப்பருங்கலக் காரிகை நூற்பா.

“ஈரடி வெண்பாக் குறள்குறட் பாவிரண் டாயிடைக்கட்
சீரிய வான்றனிச் சொல்லடி மூய்ச்செப்ப லோசைகுன்றா
தோமிரண் டாயும் ஒருவிகற் பாயும் வருவதுண்டேல்
நேரிசை யாகு நெறிகரி பூங்குழல் நேரிழையே”

பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நீதி நூல் வரிசையில் நேரிசை வெண்பா நெசவைக் காணலாம். அப்படி நேரிசை வெண்பாவாலேயே சில கருத்துக்களையும், எண்ணங்களையும் எதிர்பார்ப்பையும் சொற்களாக விரித்திருக்கின்றேன்.

ஒவ்வொரு வெண்பாவுக்கு முன்னும், சிறு சொற்கோலம் போட்டிருக்கின்றேன். கருத்தாழம் காண வேண்டிய கடமையைப் படிப்பாளிகளுக்காக ஒதுக்கிவிட்டுத் தோரணம் மட்டுமே தொங்கவிட்டுள்ளேன். நீங்களே உள்ளே நுழைந்து நோட்டம் விடுங்களேன்.

பாக்களுக்கு அடியில் முந்திரி சொற்களை மட்டில் உடைத்துக் காட்டியிருக்கிறேன்.

இனி நீங்கள் உள்ளே நுழையலாம்.

1. அன்பு

(நடுங்கும் கடலுக்குத்தான் எத்தனை பெயர்கள்! பெயர் பலவானாலும் நிலை ஒன்றுதானே? உறவுமுறையால் அன்புக்கும் பெயர்கள் பல. ஆனால், உள்ளங்கள் ஊடாடும் நிகழ்வு மட்டும் ஒன்றுதான்)

ஆழி கடல்முந்நீர் ஆர்கலி அத்தனையும்
நாழியும் ஓயா நடுங்குநீர்-ஊழிவரை
நின்றுயிர்க்கும் காதல், நிறைநட்பு நேயமெலாம்
ஒன்றும் உயிரன்பின் ஊற்று.

(கடல்நீர் எப்போதும் நடுங்கிக் கொண்டே இருப்பதால் நடுங்குநீர் எனப்பட்டது. ஊற்றுநீர், ஆற்றுநீர், மழைநீர் மூன்றும் கலந்த கடல்நீர் முந்நீர் எனப்பட்டது.)

ஊழி = நெடுங்காலம்

நாழி = சிறுகாலம்

2. நிலவைப் போல்

(இரக்கத்தின் கொடிக்கம்பம் ஈர விழிகள்! அன்பு, வெப்பத்திற்கும் விருந்து வைக்கும். பகைக்கு முன்பும் நகைக்கக் கற்றுத் தரும். அன்புதான் நெஞ்ச வானின் நிலவு)

இன்ன லெவர்க்கெனினும் ஈரம் விழிமறைக்கும்
ஒன்னலர்க்கும் ஊறிழைக்கா தொன்றிவிடும்-முன்வந்து
வேற்றுமையின் வேரறுத்து வெம்மை தணித்துவக்கும்
போற்றும்படி தண்ணிலவைப் போல்.

இன்னல் = துன்பம்

தண்ணிலவு = குளிர்நிலா

ஒன்னலர் = பகைவர்

வெம்மை = சினம்

3. அன்பின் ஆற்றல்

(கொடிய விலங்குகளிடையேயும் குடியிருப்பது தாயன்பு. சிவப்பையும் வெண்மையாக்கும் வேதியியல் வித்தை அன்புக்குள் அடக்கம். இரும்பு எலும்பை நொறுக்கும்; அன்போ இரும்பு நெஞ்சையும் உருக்கும்.)

கொல்புலியும் குட்டி கொடுக்கும் இடர்பொறுத்து
நல்லியல்பு காட்டியதை நக்கிடுங்காண்-பல்லுயிர்க்கும்
அன்பே பொதுப்பண்பாம் ஆக்கந் தருமாற்றால்
என்புள்ளும் ஊடுருவும் ஈது.

இடர் = துன்பம், நல்லியல்பு = நல்லபண்பு (தாயன்பு), ஈது = இது,
பல்லுயிர்க்கும் = எல்லா உயிர்களுக்கும்.

4. தொண்டர்கள் என்றும் வாழ்வார்

(தொண்டோடு தோழமை கொண்ட அன்பிடம் தள்ளாமை தள்ளியே நிற்கும். அன்பு அகத்தில் இருந்தால் ஆற்றல் உடலில் ஊறும். அன்னை தெரசாவின் தொண்டுக்குத் துணை அன்புதானே! முதுமை அவர் பணிக்கு அணியாயிற்று. அந்த முதுநிலவின் அன்பொளி எத்தனை நோயிருட்டை விரட்டியிருக்கிறது)

தள்ளா அகவையிலும் தன்னுழைப்பைத் தந்திட்ட
வெள்ளாடைத் தாய்தெரசா வெண்ணிலவே!-உள்ளார்ந்த
அன்பின் நலன்விளங்க ஆற்றிட்ட நற்பணிக்கு
என்றும் இலையே இறப்பு.

தள்ளா = முதிர்ந்த,

இலையே = இல்லையே.

5. அன்பின் பண்பு

(உவமை காட்ட இயலா உணர்வின் பெயர்தான் அன்பு. அதன் ஆற்றல் அளப்பரியது. தன்னலத்தைத் தள்ளி வைத்து, ஈர இதயத்தோடு உறவை மட்டு மன்றி, உயிரினத்தையே அணைக்கவும், இணைக்கவும் அன்பினால் மட்டுமே ஆகிவரும்.)

தன்னை மறந்துவிடும், தந்துதவ முந்திவரும்
பின்னை விளைவெண்ணிப் பேதுறா(து)-அன்னையென
ஆட்கொண் டரவணைக்கும் அன்பின் பெருமைக்குக்
காட்டுண்டோ காசினியில் காட்டு.

பேதுறாது = வருத்தப்படாது, காசினி = உலகம்,
காட்டுண்டோ = எடுத்துக்காட்டு உண்டோ.

6. உயிரன்பு

(பசி! ஆற்றப்பட வேண்டிய அனல். போக்கப்பட வேண்டிய பொறுக்கமுடியாத பிணி! உயிரிரக்க உள்ளம் வள்ளலாருக்கு. பசிப்பிணி மருத்துவர் அவர். அதனால்தான் அன்னமிடுங்கள் என ஆணையிட்டு வழிகாட்டினார். செடி கொடிகளே உயிர்களுக்கு உதவு கின்றனவே- நாம் உதவ வேண்டாவா?)

தாக்குபசி போக்கிடவே தண்ணளியால் அன்னமிட
ஊக்கியவர் வள்ளல் உயிரன்பால்-நோக்கில்லாப்
பைங்கூழும் தந்துதவப் பார்த்தபினும் அன்பழித்தல்
எங்ஙன் அறமாம் இயம்பு?

நோக்கில்லா = கொள்கையில்லாத, எதிர்பார்ப்பில்லாத,
தண்ணளியால் = இரக்கத்தால்,
தாக்குபசி = தாங்கமுடியாத பசி.
பைங்கூழ் = இளம்பயிர்; எங்ஙன் = எவ்வாறு?

7. அரும்புகளும் - அன்பும்

(கண்களைக் கசக்காமல் பள்ளிக்குப் பிள்ளைகள் துள்ளிச் சென்றால், அங்கே ஆசிரியை என்ற பெயரில் அன்பு காத்திருக்கிறது என்று பொருள். மழலை அரும்புகளின் மற்றொரு தாய் ஆசிரியை)

துள்ளிக் குதித்துத்தம் தோளில்பை தொங்கவிட்டுப்
பள்ளிக்குப் போம்மழலைப் பாங்கென்னாம்!-கள்ளமிலா
அன்பைப் பொழிகின்ற ஆசிரியை நல்லியல்பால்
இன்பூட்டும் பாங்கதனின் ஈர்ப்பு.

மழலை = பள்ளிக்குச் செல்லும் குழந்தை,
பாங்கு+என்னாம்! = அழகு என்னே!
ஈர்ப்பு = தன்வயமாக்கல்.

8. உயிரின் உயிர்

(மாந்தர்க்கு உயிர் மானம். பயிருக்கு உயிர் நீர். அறிவுக்கு உயிர் கல்வி. ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒன்று உயிராக உள்ள போது உயிருக்கும் உயிர் இருக்க வேண்டுமன்றோ? உயிரின் உயிர்தான் அன்பு.)

பயிருக்கு நீருயிர், பந்துக்கோ காற்றாம்!
உயிருக் குயிரன்பே ஒப்பு - கயிறின்றித்
தோற்பதுமை ஆடாது, தொல்லுலகில் அன்பின்றேல்
ஏற்பென்னாம் இவ்வாழ்வுக் கீண்டு?

தோற்பதுமை = தோலால் செய்யப்பட்டு ஆட்டுவிக்கப்படும்
பொம்மை

9. தன்னையே தரும்

(தன் பசி தாங்கும் தாய்க்குத் தான்ஈன்ற பிஞ்சு குஞ்சுகளின் பசி காணப் பொறுக்காது. குருதியைப் பாலாக மாற்றி ஊட்டுபவள் தாய். பறவைக்கு மட்டில் அப்பண்பு இல்லாமற்போய்விடுமா? தன் குருதியைக் குஞ்சுகளுக்கு ஊட்டியதாகப் பிரெஞ்சுப் பாவலர் ஆல்பிரத்-தெமுய்சே கூழைக் கடா (Falcon) எனும் பறவையைப் பாடியுள்ளார்.)

பார்ப்புக் கிரைதேடிப் பல்லிடத்தும் பார்த்தயர்ந்து)
ஆர்ப்பின்றித் தன்குருதி ஆய்ந்தூட்டும்-வேர்ப்பண்பில்
புள்ளினமும் தாழாது போற்றுநற் றாயன்போ
தெள்ளியநீ ருற்றே தெளி

பார்ப்பு = குஞ்சு, ஆர்ப்பின்றி = அமைதியாக,
புள்ளினம் = பறவை இனம்,
தெளி = மயக்கமறு, புரிந்துகொள்.

10. உறவின் வேர்

(இரக்கத்தை வஞ்சினமென்னும் இசிவு நோயிடம் இழந்துவிட்டால், உள்ளம் பாலையாகிவிடும். ஈரம் இல்லா இடம் பாலை தானே! உலகம் வாழ்கிறதே எப்படி? பாலையிலும் பயணங்கள் நடைபெறுவது, அதில் அரிதாக அன்புத் திட்டுக்கள் தென்படுவதால் தான்)

வன்கண்மை ஓங்க வளர்ந்துள்ள தீமையிடை
அன்பின்றேல் ஞாலம் அழிந்திருக்கும்-புன்மைதனை
வெல்லும் மனவுறவு வேரினநீர் அன்பொன்றே
நல்லாற்றி நன்மை தரும்.

வன்கண்மை = கொடுமை, ஞாலம் = உலகம்
நல்லாற்றி = நன்மை செய்து.

2. அறிவு

1. இரு முனைகள்

(..... முல்லைப் பூவும், முருங்கைப் பூவும் மலரினமே! அல்லியும் அரளியுங்கூட மெல்லினந்தான். நிறத்தால் ஒன்றானாலும் மணத்தால் மாறுபடுகின்றன மலர்கள். இடத்தாலும் மாறுபடுகின்றன அல்லியும் அரளியும். முன்னது நீர், பின்னது நிலம். வள்ளுவர் அறங்கூறினார். மனுவும் மறைத்தார். இரண்டும் நீதிநூல்களே. இடைவெளிதான் ஏராளம்!)

இன்புரைப்பர் சான்றோர்; இனிதுரைப்பர் ஏய்ப்பரெலாம்
உன்னா நிலையிலிவை ஒன்றேதாம்-மன்னுபுகழ்
வள்ளுவர்க்கும், சார்புரைத்த வன்மனுவின் கொள்கைக்கும்
எள்ளளவும் இல்லை இயைபு?

இன்புரைப்பர் = மனமகிழ்ச்சிக்குரியதைக் கூறுவர்,
இனிதுரைப்பர் = செவிக்கினிமையாகப் பேசுவர்,
மன்னுபுகழ் = நிலைத்தபெருமை,
சார்புரைத்த = ஒரு குலத்துக்கொரு நீதி உரைத்த.

2. எண்ணிக்கையா பெரிது?

(..... பழிக்கஞ்சாமல் மொழியைப் புறக்கணித்து வாழ்ந்து கொண்டிருப்பவன் தமிழன். மாற்றான் வழிகாட்டலை மட்டுமே மதித்து, மரபுப் பண்புகளை மறுத்தும், மறந்தும் மதிமயங்கி ஆசைகளை வளர்த்துக் கொண்டு அலைபவன் அவன். ஒரு முகமே திருமுகமாக ஆன மனைவியைப் புறக்கணித்து, நெல்லிக்காய் போன்று ஐந்து முகமொத்த அயன்மொழியை நத்துகிறான். பிறமொழி நயந்து பிழை செய்கிறான்.)

ஐந்துமுகம் நெல்லிக்காய்க் கானாலும் நம்மண்ணின்
பைந்தொடி நெற்றிநிலாப் பாங்குண்டோ?- நைந்தழிய
வேற்றுமொழி வேட்கை விழலறுக்க முந்துவதோ?
ஊற்றெடுக்கும் நந்தமிழ்நீர் உண்.

பைந்தொடி = அழகிய வளையலை அணிந்தவள்,
வேட்கை = விருப்பம்.

3. அறிவே வெற்றி தரும்

(..... அறிவாற்றலுக்கு அரண் செய்வது விழிப்புணர்வு. பறப்பனவற்றை ஊர்வனவும், நீந்துவனவற்றைப் பறவைகளும் இரையாக்கிக் கொள்ள முடிவது எதனால்? விழிப்புணர்வு மங்கினால், ஆற்றல் வெளிச்சம் விடை பெற்றுக் கொள்ளும்.)

ஊர்ந்துசெலும் பாம்புந்தன் உத்தியினால் புள்பற்றும்
நீர்மீனைக் கொத்திடுமே நீலப்புள்-தேர்ந்தும்
விழிப்புணர்வு குன்றுமெனில் வீழ்ச்சிவரும்; செல்வச்
செழிப்புடனே சேர்ந்தழியும் சீர்.

உத்தி = தந்திரம், குன்றும் = குறையும், புள் = பறவை,
நீலப்புள் = மீன்கொத்திப் பறவை, சீர் = பெருமை,
செழிப்பு = வளம்.

4. களமில்லாமல் ஆட்டமில்லை

(..... காதல் களத்தில் ஊடிநிற்கும் பெண்ணிடம் ஆண் மகனின் பீடும் பிறவும் கையாளக் கூடாத கலன்கள். விட்டுக் கொடுத்தால் வெற்றி விரைந்து வரும். பணிவே சிக்கலவிழ்க்கும் சுருக்குவழி(குத்திரம்). முனிவினால் முடியாததைப் பணிவு முடித்துக் கொடுக்கும்.)

ஏடுபல கற்றாலும் பீடுபல பெற்றாலும்
ஊடுகின்ற காதலுக்கே உள்ளடக்கம் - ஆடுகளம்
சீர்குலைந்தால் ஆட்டச் சிறப்பேது? வீம்பழிந்தால்
தீர்வுபெறும் சிக்கல் தெளி.

பீடு = பெருமை,
ஊடுகின்ற = பிணங்குகின்ற (செல்லச் சினம் கொள்ளும்),
உள்ளடக்கம் = கட்டுப்படுத்தல்,
ஆடுகளம் = விளையாட்டுத்திடல்.

5. முனைந்தால் முடியும்

(..... கடல் நீரும் கண்ணீரும் உப்பாக உள்ளதால் அவை உடன் பிறப்புகளாகிவிடுமா? கடல், கழிவுகளின் புகுந்தவீடு! கண்ணீர்...? துன்பத்தின் துறைமுகம். கல்வி, கற்பதால் கிடைப்பது; வழிவழியாக வருவதன்று. முயல்வாருக்கே கிடைக்கும் முடி. ஆர்வத்தோடு அன்றாடம் படி.)

கண்ணீர்போல் முந்நீர் கரிக்கின்ற தென்றாலும்
எண்ணில் தொடர்பில்லை என்றறிவோம்-எண்ணெழுத்துக்
கல்லாதார் பிள்ளைக்கும் கல்விவரும், தன்முயற்சி
எல்லார்க்கும் ஏற்றந் தரும்

முந்நீர் = கடல்,
எண்ணில் = நினைக்கையில்,
கரிக்கின்ற = உப்பாகின்ற.

6. அறிவே வழிகாட்டும்

(.....நீந்தத் தெரியும் என்பதால், காரணமின்றிக் கப்பல் பயணி கடலில் குதிக்கலாமா? தோள் வலி உள்ளதென்பதால் மலையோடா மல்லாடுவது? திறமையும் வலிமையும் நெறியில்தான் விரிவடையும். உடல் வலிமையை மட்டில் நம்பி இயலாததை இழுத்துப் போட்டுக் கொள்ளக் கூடாது.)

கொல்லேற்றின் முன்னே குடைபிடித் தேகுவது
மல்லரே யானாலும் மாண்பாமோ? - அல்வினையால்
ஆக்கம் மலிந்திடா தல்லல் நெருக்கவரும்
நோக்கப் பிழையை நொறுக்கு.

கொல்லேறு = முட்டி மாய்க்க வரும் முரட்டுக்காளை,
மல்லரே = மற்போர் புரிபவரே,
அல்வினை = கேடுதரும் செயல்,
ஆக்கம் = செல்வம், விளைச்சல்.

7. ஆசையை வெல்வதே அறிவு

(..... விதையின்றிப் பயிரில்லை. முகையின்றி மலரில்லை. பிறக்கும் போது எதையும் கொண்டுவராத நாம், இறக்கும் போதும் எதையும் கொண்டு போகப் போவதில்லை. பின் ஏன் எனக்கே என்னும் தகாத ஆசை? துயரை இணைக்கும் ஆசையை மாந்தர் தணிக்க வேண்டும். கனியைக் கொடுக்கும் மரம், அதில் ஒன்றையேனும் தனக்கென ஒதுக்கி வைத்துக் கொள்கிறதா?)

பெண்டுபிள்ளை காசுபணப் பேச்செல்லாம் மூச்சுவரை!
கண்டபலன் ஏதய்யா கல்லறைக்குள்?- கொண்டுவந்தால்
கூடவரும் என்பதுதான் கூரறிவு கொள்கையிதை
ஊடகத்தில் உள்வாங்கி உய்.

கூரறிவு = நுண்ணறிவு; கூர்மையான அறிவு.
ஊடகம் = ஊசலாடும் உள்ளம்; உய் = உய்க; ஈடேறுக!
உள்வாங்கி = எண்ணிப்பார்த்து.

8. ஆய்வறிவு

(..... குஞ்சு பொறிக்கவா தண்ணீர் முட்டையிடுகிறது? ஆகாதவையே அணியுணுகின்றன, அணிவகுக்கின்றன! போலிகளே பொலிவு காட்டுகின்றன, புழக்கத்திற்கும் வருகின்றன. அறிவு விழித்திருந்தால் சரிவு வராது.)

பொய்யில்தான் நெய்யொழுகும்; போலி மினுமினுக்கும்
நொய்யில்தான் கூடுகட்டும் நுண்ணுயிரி-உய்வதற்கே
கூர்த்தமதி கொண்டு குறைநிறை காணுங்கால்
நீர்த்துவிடும் போலிமையை நீக்கு.

போலி = ஒன்றைப் போல் இருப்பது.
நொய் = உடைந்த அரிசி
நுண்ணுயிரி = உருப்பெருக்கி ஆடி உதவியின்றிக் காணமுடியாத
மிகச்சிறு புழுப்பூச்சி (கிருமிகள்)

9. அறிவுத் தெளிவு

(..... அழகான வானவில்லில் நானேற்றுவேன் என்றால் அது நடக்கக் கூடியதா? இயலக் கூடியதை எண்ணி முயன்று பார்த்தால்தானே இலக்கை எட்ட முடியும்? விறகுத் தீயும் விளக்குத் தீயும் வேறு வேறென்னும் தெளிவு வேண்டும். வீண் முயற்சி வினைவலியாகாது)

மழைவிழுதைப் பற்றி மலைமுக டேறும்
விழைவில் விளைந்திடுமே வீழ்ச்சி - பிழையான
எண்ணத்தின் பின்னடைவால் ஏளனத்தைத் துய்ப்பார்தம்
தண்ணளியே தாங்க வரும்.

மழைவிழுது = மேகத்தின் நீர்க்கால்,
மலைமுகடு = மலை உச்சி (சிகரம்),
தண்ணளி = இரக்கம் (தன்னைத்தானே நொந்து கொள்வது)

10. நல்லறிவும் புல்லறிவும்

(..... தூய அறிவால்தான் தேயாத வெற்றியைத் தேடித்தர முடியும். வண்டு சிறகு விரித்து வாளை மறைத்துவிட முடியாது. வஞ்சகம் வென்று அமைதி வரலாறு படைக்காது. இழிவோடு வரும் வெற்றியைவிட, பழியற்ற தோல்வி பெருமை சேர்க்கும்.)

வெற்றிக்கு வித்தாகும் வெள்ளறிவு; புல்லறிவு
செற்றம் வளர்த்தெடுத்துச் சீர்கெடுக்கும் - குற்றமிலா
வீட்டு விளக்கொளியில் வேண்டுநூல் கற்றிடலாம்
காட்டுத்தீ கையெரிக்கும் காண்.

வெள்ளறிவு = தூய அறிவு, கூரிய அறிவு.
புல்லறிவு = கெடுமதி,
செற்றம் = பகை.

3. அழகு

1. கொடையழகு

(..... கிள்ளிக் கொடுப்பதற்கே கீழ் மேல் பார்க்கும் செல்வர்கள் பலர். அள்ளிக் கொடுத்துக் கல்வித் தொண்டாற்றிய அண்ணாமலைகளும் உண்டு. அறம் பழித்த வழியொதுக்கி ஈட்டிய பொருளே கொடைக்குரியது. கல்விக் கொடையாளிகளே காலத்தை வென்றிலங்குவர். அவர்கள் நினைவை நெஞ்சுள் நிறுத்தி வைக்க வேண்டும்.)

அறங்காட்டும் பாதையிலே ஆன்றோர்பால் கற்ற
திறங்காட்டித் தேடுபொருள் தேக்கி-முறக்காது
வேழக் கவளம்போல் வேண்டுபணிக் கீந்தாரை
ஆழகத்தில் வைத்தல் அழகு.

முறக்காது = முறத்தைப் போன்ற காது

வேழம் = யானை, தேக்கி = சேர்த்து

கவளம் = சோற்றுருண்டை, ஆழகம் = உள்ளத்தில்.

2. நாட்டின் அழகு

(..... அறம் ஒதுக்கித் திறம் போற்றும் காலமிது. கயமை காலூன்றி நிற்க, சிறுமைகள் அதற்கு வேல் தாங்கிக் காவல் புரிகின்றன. ஒரு நாட்டின் அழகு மக்களின் உழைப்பு, ஊக்கம், ஊழலை ஒதுக்கும் மனப்பாங்கு, உளத்தாய்மை இவற்றில் தெரியும்)

ஆற்றும் பணிகளில் அக்கறை நல்லுழைப்பு
சீற்றமின்றி ஏழைநலன் சிந்திப்பு - போற்றுதிறன்
காட்டும் மனப்பாங்கு கையூட்டைக் கண்டித்தல்
நாட்டுக்கே நல்லழகாம் நாடு.

ஆற்றும் = செய்யுட

சீற்றம் = சினம்

3. திறனழகு

(..... நம் நாட்டின் ஒரு பெருநகர் மக்கள் தொகை கூட இல்லாத நாடுகள் கூட உலக விளையாட்டுப் பதக்கப்பட்டியலில் மேலே இடம் பெற, நூறு கோடியைத் தாண்டிய இந்தியா முடியில் நிற்காமல் அடியில் கிடப்பதேன்? விளையாட்டில் வெற்றி மங்கையின் நெற்றியைப் பார்க்காமல் முதுகு முடிச்சைப் பார்ப்பதேன்? தேர்வாளர்கள் காகிதப் பூக்களில் தேன் தேடுகிறார்களா? பலாப்பூக்கள் பார்வைக்கும் படாமல் போய்விடுகின்றன.)

பன்னாட்டுப் போட்டிகளில் பங்கேற்கும் நம்மவர்கள் பின்னடையும் பெற்றிதனைப் பேசுவதோ? - மன்னுபுகழ் நேர்மை, நடுவுநிலை நீர்த்தபலன் ஈதன்றோ தேர்வு மனத்தைத் திருத்து.

நீர்த்தபலன் = கரைந்து போனதன் பயன்

தேர்வுமனம் = தேர்வாளர்களின் மனச்சாட்சி

4. கல்வியழகு

(..... மழலையர் பள்ளிகளில் தமிழில்லை. தாய் மடியில் பால் குடிக்கத் தடை. வாய்ப்பு மறுக்கப்படும் போது வளர்ச்சி தடைபடுகிறது. தாய் பேசும் தமிழை அயன்மையாக்கி - ஆங்கில அறிமுகம் செய்வது அகத்தைக் கெடுக்கும் புகைக்கு ஒப்பன்றோ? விழியை மூடிவிட்டு விளக்கேற்றப்படுகிறது. ஆங்கில வழிக்கல்வி நிறுவனங்களை வாழவும், வளரவும் துணை நிற்கும் அரசு பழி சுமக்கும்.)

ஊட்டும் தமிழ்க்கிங்கே ஊறுவரக் கண்டொதுங்கி வீட்டுநலன் காப்போர் விறகன்றோ!-பாட்டுமொழி பிள்ளை செவியேற்றாப் பள்ளி ஒழித்திட்டால் எள்ளுவரோ ஆட்சிதனை எண்ணு.

ஊறு = கேடு

எள்ளுவரோ = இகழ்வார்களா?

எண்ணு = சிந்திக்க.

5. மனத்தழகு

(..... கரைசேர்க்கும் கல்வி என நம்பித் தம் பிள்ளைகளைப் படிக்க வைக்கும் பெற்றோர்களின் அல்லல் அளக்கும் கருவியுண்டா? பிள்ளைகளின் கல்விச் செலவுக்காக எத்தனை பெற்றோர்கள் சாலை உருளையின் கீழ்ச் சரளைக் கற்களாகி நசுங்குகிறார்கள்! எண்ணிப் பார்க்கும் பிள்ளைகளே விண்ணை அளக்கிறார்கள். கட்சியிலும், காட்சியிலும் மயங்குவோர் கைகாட்டி மரமாகிறார்கள்.)

ஏடேந்திக் கற்றிடவே ஏகிடுவோர் தம்பெற்றோர்
பாடேந்தும் பாங்கெண்ணிப் பார்த்திடுக! - கேடேந்தும்
காட்சி அரசியலில் கால்வைத்துத் தேயாத
மாட்சி மனத்தழகாய் மாறு.

பாடேந்தும் = உழைக்கும்,
காட்சி அரசியல் = படத்துறை - கட்சி அரசியல்,
மாட்சி = பெருமை, சிறப்பு.

6. பண்பழகு

(..... கழிவில் விழுந்த கனியைப் பசித்த நிலையிலுங்கூடப் பயன்படுத்த மாட்டோம். குழுகாயக் கொள்ளையர்கள் குறுக்கு வழியில் குவித்த பொருளைப் பதவிக்குப் பயணச் சீட்டுப் போல் நன்கொடையாய் நல்குவர். தன்னல நோக்கில் தரும் பொருள் தகாத பொருள். அவர்கள் தரும் நிதி தள்ளத் தக்கதேயன்றிக் கொள்ளத்தக்கதன்று)

கள்ள வணிகத்தில் கைதேர்ந்தோர் சேர்த்திட்ட
கொள்ளைப் பொருட்கொடையைக் கொள்ளற்க-பள்ளத்தில்
தேங்குகின்ற சாய்க்கடையில் தேவைக்கும் நீரெடுக்காப்
பாங்கதனில் பண்பழகைப் பார்.

(தண்ணீர் தேவையென்றாலும், சாய்க்கடைநீரை எவரும் எடுத்து வருவதில்லை)

7. மனத்தளை தகர்க்க

(.....தங்கக் கூண்டானாலும் கிளிக்கு அது சிறைதான். பால், பழம் தந்தாலும் அவை பறிக்கப்பட்ட உரிமைக்குக் கொடுக்கும் விலைதாம். கிளிக்குத் தேவை பறக்கும் உரிமை. பட்டுப் புழுவாக, ஆணாதிக்க வெப்பத்தில் வேகும் பெண்ணினம், தன்னாற்றல் உணர வேண்டும். தன்னம்பிக்கைப் பெற வேண்டும். தன்னுரிமை பெற எழு வேண்டும்.)

பட்டுப் புழுவாகப் பஞ்சணைக்குத் தோதாக
வட்டிக்கும் பேதையென வாழ்வதுவோ?-கட்டறுத்துத்
தன்னாற்றல் காட்டித் தலையெடுத்து முன்னேற
இன்னல் ஒழியும் எழு.

வட்டிக்கும் = அமுது படைக்கும்

8. புரைநோக்கு

(..... இலக்கியத்தின் நோக்கத்தையே பிழைபடுத்திப் பேச்சுக் கலை பிழைப்புக் கலையாகி வளர்ந்து வருகிறது. மக்களைப் பக்குவப் படுத்துவதற்கு மாறாக, மகிழ்ச்சியூட்டித் தன்வயப்படுத்திக் கொள்வதற்கே பேச்சு மேடைக் கூச்சல் கொழுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. வணிக நோக்கர்கள் வழிகாட்டிகளாக மாட்டார்கள். மக்கள், தம்மைத் தாமே நல்வழிப் படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.)

பேச்சுப் பிழைப்பைப் பெருந்தொண்டாய்க் கூறுதற்குக்
கூச்சப் படாதோர்முன் கூடாதீர் - பூச்சுற்றிச்
செங்கல்லை நட்டுவைத்துச் சிந்தித்தால் என்னபயன்?
கொங்கையிலா நங்கையெனக் கொள்!

சிந்தித்தால் = நினைத்தால், வணங்கினால்.

9. வணிகப் போக்கு

(.....விலையோ விண்ணோறுகிறது. விளைவிப்போன் நிலையோ மண்ணோடு மண்ணாகிறது. ஏமாற்றுவோரும், இடைத்தரகர்களும் மட்டுமே செல்வத்தை மலையாக்குகிறார்கள். ஆட்சியின் பார்வையோ பழுதுபட்டுக் கிடக்கிறது. பொறுமை ஒன்றும் நிலையானதன்று. பொதுமக்களின் உணர்வு பொங்கும் முன், சூதுவழியில் சுரண்டுவோர் ஆசைக்கு அணை போட்டுக் கொள்ள வேண்டும்.)

வீங்கும் விலையிடையே வீழும் தகுநிலையும்
ஒங்கிவளர் பேராசை ஊற்றமிவை - தூங்குபுலி
வால்மிதித்துக் கைகொட்டும் வாணிகமே வாங்கிடுவோர்
கால்மிதித்தால் கைநீளும் காண்.

ஊற்றம் = ஆர்வம்,
வீங்கும் = பெருக்கும்
ஒங்கும் = உயர்ந்துவரும், வளர்ந்து வரும்,
கைநீளும் = அடிவீழும்.

10. நிலமாகும் நீர்நிலைகள்

(.....ஏரி, குளங்கள் ஆதி ஆட்சியின் அடையாளங்கள். கால்நடையின் தண்ணீர்ப் பந்தல் அவை. வேளாளனின் வியர்வையில் கலக்கும் பன்னீர்ச் சொம்புகள் ஏரிகள். பயிருக்குப் பாசன நீரை அனுப்பும் ஏரிகள் மண்ணின் இதயம். அவையெல்லாம் வீட்டு மனைகளாக, சாராயக் கடைகளாக மாற்றப்படுகின்றனவே! பேராசைக்காரர்களின் மன வளம் போன்றே மழை வளமும் குன்றிவருவதால் நாளை நாடு பாலை)

வெள்ளியென மின்னலிடத் துள்ளிவிளை யாடுகின்ற
குள்ளச் சிறுமீன் குளக்கரையைக் - கள்ளமனக்
கார்நெஞ்சர் கைபற்றிக் கள்கடையாய் மாற்றுவது
ஊர்நலனைப் பேணுவதோ? ஒது.

ஒது = சொல், கார் நெஞ்சர் = இருண்ட மனத்தார்.

4. ஆற்றல்

ஆற்றல் புரையற்றதாயின் போற்றப்படும். முரையற்றதாயின் தூற்றப்படும்.

வினைவலியும் மதிவலியும் ஆற்றல் எனப்படுகின்றன. கம்பியினை வளைக்கும் கள்வனின் வினைவலியில் அறம் சாகிறது. தீயை மிதித்துக் கொண்டு உள்ளே நுழைந்து உயிரைக் காப்பவரின் வினை வலியில் மறமும் அறமும் சிறகாகின்றன. கறைபடுத்திக் கொள்ளாத கைத்திறனில் அழகின் மெருகையும் ஆற்றலின் விளைவையும் காணமுடியும்.

1. இல்லறத்தில்...

(..... எழுத்திலக்கணத்தில் ஒற்றெழுத்துக்கு மாத்திரை குறைவு. கைத் தொழிலாளிக்குக் கருத்துத் தொழிலாளியைவிடக் கூலி குறைவுதானே! உழைக்கும் பெண்களைப் போல், சொல்லுக்கு அழுத்தம் தருபவை சந்தி எனும் ஒற்றெழுத்துக்களான புள்ளி எழுத்துக்கள். பட்டுநூல் அழகு! தேங்காய் நாரிழை உறுதி)

எழுத்துக் குமுகாய ஏழையாம் ஒற்றால்
அழுத்தமுறும் சொற்கள் அறிவோம் - பழுத்தசொல்
பாங்குடைய மெல்லியலார் பாடன்றோ இல்லறத்தின்
வீங்குநல வெற்றிக்கு வேர்.

ஒற்று = புள்ளி எழுத்து, மெய்யெழுத்து,
பழுத்த சொல் = இனிய சொல்,
பாடன்றோ = உழைப்பன்றோ,
வீங்குநலன் = பெருகிவரும் நன்மைகள்.

2. நாண் இல்லா வில்

(.....பழுக்காத சில காய்களை உண்ண முடியாது. சீத்தா, பலா, கொய்யா அந்த வகை. ஒழுக்கமும், உயர்ந்த நோக்கும் இல்லாதவர்களின் ஆற்றல் பிஞ்சு போன்றது. நாண் இருந்தால் அது வில். இன்றேல் வளைந்த கோல்.)

ஒழுக்கமிலான் பெற்ற உடற்றிரமும் நன்கு
பழுத்துவகி ராப்பலாவும் பாழே!-அழுத்தமுற
ஆற்றலுக்கு வேண்டும் அறப்பண்(பு) அஃதின்றேல்
போற்றற் குரித்தோ புகல்.

3. அண்ணலின் ஆற்றல்

(.....தாக்குதலைத் தாங்கிக் கொள்வதையே புதிய போர்க் கலனாக்கிக் காட்டிப் புகழ் பெற்றவர் காந்தியடிகள். உண்ணா நோன்பு ஒவ்வொரு வீட்டிலும் சிறுவர் முதல் முதியோர் வரை கடைப்பிடித்து வந்ததும், வருவதுமான போர்முறைதான். அண்ணல் தான் அதைத் திறந்தவெளிக்குக் கொண்டு வந்து களத்தில் நிறுத்தி வெற்றியை ஈட்டிக் காட்டியவர்.)

ஓங்கவிலை தன்கையை, ஓதவில்லை வன்முறையை
வாங்கிவிட்டார் நாட்டுரிமை வாய்மையினால்-தீங்கற்ற
போராளி அண்ணலிடம் போய்ப்புகுந்த ஆற்றலதன்
சீராய்ந்தே அவ்வழியில் செல்.

வன்முறை = உடல் வலிவைப் பயன்படுத்துவது,
நாட்டுரிமை = விடுதலை,
சீராய்ந்து = பெருமையைச் சீர்தூக்கிப் பார்த்து.

4. மனவாற்றல்

(.....மலை மெலிவதில்லை, மாந்தர்கையும் உளியும் காயப்படுத்தாத வரை. உடல் இளைக்கும். உள்ளம்? ஏவுகணைகளாலும் காவு கொள்ள முடியாதது காதல். வெற்பையும் விரிசல்விடச் செய்யவல்லது கற்பு. காதலும் கற்பும் ஒப்புமை காட்ட முடியாதவை.)

காதல் விசைகொடுக்கும் கற்போ இசைவிரிக்கும்
ஏதமில் நெஞ்சுள் எருவிருக்கும்-ஓதக்கேள்
பூதவுட லானாலும் போற்றுமனத் தெம்பின்றேல்
ஆதலொன் றில்லை அறி.

ஏதமில் = குற்றமில்லாத, சீர் = பெருமை, சிறப்பு,
எரு = உரம், தெம்பு = வலிமை,
ஆதல் = ஆகுதல், இயற்றுதல்.

5. நெஞ்சுரம்

(.....அச்சத்திற்கு ஆட்பட்டவர்களுக்கு அவர்தம் நிழலே கொலைக் கருவியாகிவிடும். உடற்றின்மையைவிடவும் உள்ளத் தின்மையே வேண்டப்படுவது. வீரத்திற்கும், வெற்றிக்கும் உள்ள உறுதியே ஊற்றுக்கண். அச்சம் களைதலே ஆண்மைக் கழகாம்.)

குன்றொத்த வேழத்தைக் கோளரி கொன்றுவிடும்
வன்பருந்தை மோதிடுங்காண் வாற்குருவி-ஒன்றிக்கேள்
அஞ்சுங்கால் தன்னிழலே ஆவி தனைப்பறிக்கும்
நெஞ்சுரமே வெற்றிதரும் நின்று.

வேழம் = யானை,

கோளரி = சிங்கம்,

வாற்குருவி = கருங்குருவி (மீன்வால் போன்ற வால் உடையது).

6. ஆண்களிடம் இல்லா ஆற்றல்...?

(..... மழலையின் அழகையை மிரட்டி நிறுத்தமுடியுமா? முடியும்-தோல்வியில். மதகரியை அடக்கும் ஆற்றலாளர்களுக்கும் குழந்தைகளின் அழகையைக் கட்டுப்படுத்துவது கைவராத கலை. அன்னையின் அன்புக்கே குழந்தையின் அழகை, அடங்கும்)

நீந்துவதோ மீனாற்றல், நெட்டுவதோ காற்றாற்றல்
காந்துமொளி மின்னலோ காராற்றல்-பூந்தளிர்நேர்
பிள்ளை அடம்போக்கிப் பேரழகை மாற்றுந்தாய்
உள்ளத்தின் ஆற்றல் உணர்.

நெட்டுவது = தள்ளுவது,

காராற்றல் = முகிலின் திறன்,

அடம் = ஓட்டாரம்.

7. உலகு புரக்கும் உழவன்

(.....காவிகட்டிக் கைதூக்கும் (சாமியார்களின்) அடியார்களின் நெற்றியிலிட்ட திருநீற்றைவிட, கோவணத்தோடு நிலத்தை உழுது பயிரேற்றும் பாட்டாளியின் நெற்றி வியர்வையே மதிக்கத்தக்கதாம். உலகூட்டும் உழவனே வணங்கத்தக்கவன். பக்தியினும் பாடே உயர்ந்தது.)

நெற்றி யணிதிரு நீற்றுக்கும் மேலன்றோ
ஒற்றித் துடைத்தாலும் ஊறும்நீர்! - பற்றுடனே
பாடியற்றல், பக்தியினும் பாங்குடைத்தாம்; பாட்டாளி
பீடினையே பேறென்று பேசு.

நீறு = (விபூதி) சாம்பல்,
பீடினையே = பெருமையையே,
ஊறும்நீர் = வியர்வை,
பாங்குடைத்து = சிறப்புடைத்து.

8. நீரும் நெருப்பும்

(.....போரிடுபவனைப் போன்றே புலன் திருத்தி நிலம் உழுது பயிரேற்றுகிறானே வேளாளன் அவனும், மூளை உழைப்பால் புதியன கண்டுபிடித்துப் பூமி வாழ்வைப் பெரிதுவக்கச் செய்கிறானே அறிவியல் அறிஞன் அவனும் வீரர்தாம். விளையாடுபவனையே வீரன் எனும் போது விளைவிப்பவனும், விளைவுகளைக் கண்டறிபவனும் வீரராகமாட்டார்களா?)

போராற்ற லொன்றே புகழாற்ற லாகாது
சீராற்றல் செய்தொழிலின் செப்பந்தான்-நீராற்றல்
பல்லுயிரும் ஒம்பும் பழநெருப்பின் பாழ்திறத்தைக்
கொல்லும் மழைமாட்சி கொள்.

போராற்றல் = போர்த்திறன், சீராற்றல் = சிறப்பான திறமை,
செப்பம் = சரியாக - அழகாக - ஒழுங்காக,
பழநெருப்பு = கனிந்த நெருப்பு, பாழ்திறத்தை = அழிவுச்சக்தியை,
கொல்லும் = அணைக்கும்.

9. அடக்கமே அடிப்படை

(.....புலனடக்கம், மனவடக்கம் இரண்டும் உலகின் மதிப்பை உள்வாங்கும் ஆற்றல் பெற்றவை. சினமும் காமமும் எரிநெய்யைப் போன்று எளிதில் பற்றிக் கொள்ளக் கூடியவை. இவை எல்லை மீறவிட்டால், நாம் பள்ளத்தில்தான் இருப்போம். இவற்றை நாம் கட்டுப்படுத்தும் ஆற்றலைப் பெற்றுவிட்டால் வான்புகழ் வழி கேட்டு வரும்.)

மெச்ச மெலியார்மேல் மேவும் சினமடக்கிக்
கச்சடக்க மில்லார்முன் கண்ணடக்கி - நச்சரவாம்
இச்சைதனை வென்றடங்கும் ஏற்பான ஆற்றலரை
உச்சத்தில் வைக்கும் உலகு.

மெச்ச = பாராட்ட, கச்சடக்கம் = மார்பை மறைத்தல்,
இச்சை = ஆசை,
வென்றடங்கும் = வெற்றி கொண்டு அடக்கமாக இருக்கும்,
உச்சத்தில் = உயரத்தில்.

10. அணுவாற்றல் . . ?

(..... இல்லாதவர்களின் பல்லைத் தொடாதது ஆப்பிள். பணக்காரர்களின் பழம் அது. நெல்லிக்காய்...? ஏழைகளின் நாவில் இனிப்பைத் தடவும் கனிச் சத்து மருந்தகம் என்றும் கூறலாம். மலை பெரியது. அதைப் பிளந்தால் சக்தி பிறக்குமா? அணு சிறியதுதான். பிளந்தால் ஆற்றல் வெடிக்கிறதே! எளிமையும்-நுண்மையும் ஏளனத்திற் குரியவையன்று.)

வெற்பைப் பிளக்க வெளிப்படுமோ பேராற்றல்?
பொற்றுகிலும் போர்ச்சுட்டை ஆகிடுமோ?-கற்பொத்த
ஆற்றல் அணுவிடத்தே! ஆயுங்கால் காண்பொருளில்
ஊற்றம் எளிமையிலு முண்டு.

வெற்பு = மலை, பொற்றுகில் = பொன்னாடை,
ஊற்றம் = உரம், ஆயுங்கால் = சீர்தூக்கிப் பார்த்தால்.

5. உழைப்பு

உழைப்பு பிழைப்பின் பாதை, உயர்வின் ஊன்றுகோல். உரந்தரும் ஊக்கந்தரும் உளம் விரிந்தோர் உறவும் தரும். உழைத்துப் பெறும் ஊதியம் உவகையை, பெருமிதத்தை உண்டாக்கும். ஒருவனுக்குக் கைகொடுப்பதும், காப்பதும் உழைப்புத்தான்.

குருதியில் கலந்த கழிவை வெப்பம் வியர்வையாக வெளியேற்றவும், அகத்தில் அழுக்குப்படியும் சிந்தனையை அண்டவிடாமல் தடுக்கவும் உழைப்பே உறுதுணை.

1. உழைப்புக் கரவு.

(பொது நிறுவனங்களில் பணியாற்றுவோரின் பொறுப்புக் குறைவுதான் நாட்டின் சிறப்புக் குறைவுக்குக் காரணம். அரசு அயன்மையெனும் அறியாமை தகர்க்கப்படவேண்டும். நமக்கது-நாமதற்கு என்னும் உணர்வு பொங்க வேண்டும். குமுகாயச்சொத்து கொள்ளை போகவும், குறைந்து போகவும் குள்ள நினைப்பும், கள்ள மனமும் காரணிகளாகின்றன. உழைப்பைச் சுரண்டுவதைப் போன்றே ஒதுக்குவதும் பதுக்குவதும் குற்றமே.)

அரசு நிறுவனத்தின் ஆக்க வறுமை
கரவு களங்கமெனக் காண்க!-உரமுடையார்
ஊதியத்திற் கேற்ற உழைப்பளியா ஊறிதனை
ஏதிலியை ஏய்ப்பதென எண்ணு.

ஆக்க வறுமை = உற்பத்திக் குறைவு.

கரவு = வஞ்சனை. களங்கம் = குற்றம், அடையாளம்.

ஒங்கு நிலை = உயரும் போக்கு.

ஏதிலி = வறியர், ஒன்றுமில்லாதவர்.

2. வீட்டுப் பணி.

(..... மழை வெள்ளமாகவே விண்ணிலிருந்து இறங்குவதில்லை. துளிகளின் தொகுப்பே வெள்ளம். குடும்பத் தலைவியின் உழைப்பு மணிக் கணக்கில் விழும் மழைத்துளி போன்றது. தொகைக் கணக்கெடுத்தால் மிகை வெளிப்படும். விழிகளே வியப்பால் வீங்கும்..)

இல்லத் தரசி இயற்றும் பணியளவைச்
சொல்லக் கருவியிலை சுற்றத்தீர்!- அல்லகற்றும்
செங்கதிரா யானோர் செயலுக்கு நன்றியெனத்
தங்கமேன்? தன்சொல்லைத் தா.

3. துணையும் அணியும்

(..... வெற்றியின் படிகள் பல. முதல்படி முனைப்பு. முற்றும்படி உழைப்பு. உழைக்காத வெற்றி ஊர்க்குட்டை. அது ஆமைகளின் குளியலறை. உழைத்துப் பெறும் வெற்றி முகில் உலவும் முற்றம்.)

ஊக்கம் உறுதி உரைத்தசொல் மீறாமை
தூக்கம் துறந்திட்ட தூயமனம் - நாக்களவு
நீளாத பேச்சு நிலைத்த உழைப்பிவையே
மாளாத வெற்றிதரும் மாண்பு.

மாளாத = இறவாத,
நாக்களவு = பேச்சின் அளவு,
மாளாத = அழியாத.

4. சுரண்டல்

(செல்வப் பெருக்கம் என்பதே சுரண்டலின் குவியல்தான். உழைப்புச் சுரண்டல் உலகின் பொதுமை. உருசியத்தில் தான் அஃது உதைபட்டது, ஒழிக்கவும் பட்டது. உழைப்பாளியின் அரத்தம் சுண்டும் வரை சுரண்டினால், இளைத்த உடல்எழும்புகளே ஈட்டியாகிவிடும். கந்தகத்தைச் சாம்பலாக எண்ணி நெற்றியிலிட்டால் கத்தி தீண்டாமலேயே வடு ஏற்படும்.)

எந்தச் சுரண்டலுமே ஏற்பன் றெளியோர்தம்
சொந்த உழைப்பைச் சுரண்டுவதோ? - கந்தகத்தை
நீறாய் நினைத்தெவர் நெற்றியி லிட்டாலும்
ஆறா வடுவாம் அறி.

ஏற்பன்று = ஒப்பமுடியாதது,
நீறாய் = திருநீறாய் -சாம்பலாக,
வடுவாம் = புண்ணாம்.

5. கடுமுழைப்பே கனியாம்

(..... அழுக்குப் படாத அலுவலை எதிர்நோக்கி, வியர்வையை வெறுக்கின்றனர் - வேண்டாமென்கின்றனர். இல்லாத துறக்கத்திற்கு ஏங்கிய அடியார்களாக, இந்நாள் இளையோர் அரசு அலுவலே உயர்வெனக் கருதி அலைகின்றனர். தன்முனைப்போடு தொழில் தொடங்கியவர்களே வரலாறு படைக்கும் வளர்ச்சி கண்டனர்.)

ஏய்த்துமுன் நேறல் எளிதென்றே மெய்யுழைப்பு
வாய்ப்பை வழியனுப்பி வாடுவதேன்? - நோய்ப்புழுக்கள்
பட்டிழையை நல்காவே பாடைக் கவைதாதே
எட்டிக்கு முண்டோ இனிப்பு?

ஏய்த்து = உழைக்காமல், மெய்யுழைப்பு = உடலுழைப்பு,
வழியனுப்பி = போகவிட்டு, எட்டி = கசக்கும் கனி.

6. எல்லா உழைப்புமே கடுமைதான்

(.....உழைப்பு வெப்பத்தின் விளைச்சல். உடலுழைப்பைப் போன்றே மூளை உழைப்பும் நாளங்களை வெப்பத்தால் விரியச் செய்கிறது. மாங்கனிகளிலேயே வகை ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒரு சுவை! - உழைப்பின் கடுமையிலும் வேறுபாடுண்டு - விளைவில்லாமலில்லை. மேடைப் பேச்சாளிக்கும் வியர்க்கிறதே!)

கல்லுடைப்பைப் போன்றே கருத்துழைப்பும் வேலைதான்
சொல்லுதிர்த்துப் பாருங்கள் சொட்டும்நீர் - நெல்லுமியுள்
நெய்யிருக்கும் தன்மைபோல் நேருழைப்பில் உண்டாமே
வெய்யில் வினையாற்றல் வீச்சு.

கருத்துழைப்பு = மூளை வேலை,
சொல்லுதிர்த்து = மேடையில் பேசி,
சொட்டும் நீர் = வியர்வை விழும்.

7. திறமைக்கு மூலம் நம்பிக்கை

(..... இது முடியாது, அது நடக்காது என்பனவெல்லாம் எதிர்மறை எண்ணங்கள். நம்பிக்கையின்மைதான் முயற்சியை முடக்கும் மூட்டுநோய். எண்ணமிருந்தால் எந்திரமாய் உழைக்கலாம், எடுப்பாகப் பிழைக்கலாம். சிறுசிறு உயிரினங்களின் முனைப்பும், உழைப்பும் வழிகாட்டும்.)

நண்டுக்கோ எட்டுக்கால் நாடாளந்து பார்ப்பதிலை
வண்டுக் கிருசிறகே வானளக்கும் - உண்டுறங்கி
எள்ள இருப்பார் கிங் கேதிருந்தும் என்னபயன்
உள்ளவுழைப் பூக்கின் உயர்வு.

எள்ள = பழிக்க,

உழைப்பூக்கின் = ஊக்கத்தோடு உழைத்தால்.

8. எள்ளுக்கும் வேண்டும்...

(..... ஊருக்கென்று தனியுழைப்புத் தேவையில்லை. தனக்கென்று உழைத்தாலே, பயன் விளைந்தால் பங்கு ஊருக்கும் கிடைத்துவிடும். உண்டு உறங்கிக் கிடந்தால், அதிக உழைப்பில்லாமல் விளையும் எள் கூட பயிராகாது. உழுது விதைத்து நீர்ப்பாய்ச்சாவிட்டாலும் களையாவது எடுக்க வேண்டாவா?)

தன்னை நினைத்துழைக்கும் தன்மையிலும் ஊர்சிறக்கும்
இன்னலெலாம் சோம்பி இருப்பதனால் - “என்செய்வேன்?”
என்றே வெறித்திருந்தால் எள்ளும் விளையாது
நன்றாம் உழைப்பதனை நாடு.

சோம்பி = சோம்பலாக,

வெறித்திருந்தால் = உணர்வற்றிருந்தால்.

9. சிறுவர் உழைப்பு...?

(..... மாணைப் பூட்டியா நிலத்தை உழுவார்கள்? துள்ளி விளையாட வேண்டிய பிள்ளைகளைப் பள்ளிக்கு அனுப்பாமல் உழைக்க அனுப்பலாமா? பிஞ்சுகளைக் கொஞ்சாமல், பிழிவது பெருங்கொடுமை. பாயவேண்டிய சட்டம் அஞ்சியும், அடங்கியும் கிடக்கலாமா?. பெற்றோரும் சட்டமும் பிழை நலன் பேணக் கூடாது.)

புள்ளிமான் பூட்டிப் புலத்தை உழுவதன்றோ
பிள்ளை உழைப்பைப் பிழிவதுவும் - பள்ளிக்குச்
செல்லும் பருவச் சிறுவரிடம் பாடுபெறும்
பொல்லாரைச் சட்டமே பூட்டு.

புலம் = நிலம், பாடுபெறும் = உழைப்பைப் பெறும்,
பொல்லாரை = கொடியவரை, பூட்டு = சிறையிலிடு.

10. உழைப்பின் எளிமை

(..... எளிமலை பொங்கி ஈரம் ஏற்படுவதில்லை. முழக்கமிடும் அரிமா பொதி சுமக்கப் பயன்படுவதில்லை. அழிக்கும் வலிமையைவிட ஆக்கும் எளிமை உயர்வானது. பெருமையும், சிறுமையும் உழைப்பால் - அதன் பயனால் அறியப்படவேண்டும்; அளக்கப்பட வேண்டும்)

பொங்கும் எளிமலையால் புல்லுக்கும் நன்மையிலை
பொங்கரிழை ஆடை பொதியில்லை - கங்குலிலே
மின்மினியும் எல்லுமிழும் மேல்கீழ் வினைப்பயனால்
என்பதுணர்ந் தேற்ற வினிது.

பொங்கர் = இலவமரம்.
கங்குல் = இருட்டு, எல்லுமிழும் = ஒளிநல்கும்,
வினைப்பயன் = உழைப்பின் பயன்.

6. கடமை

கடமை கண்ணாடியைப் போன்றது. கவனமாகக் காக்க வேண்டியது. முடியில் வைக்க வேண்டியதை அடியில் வைத்துப் பார்ப்பது அறிவுடைமையாகாது. இயற்கைக்கே கடமையிருக்கும்போது, எதிர்பார்ப்போடு வாழும் மாந்தருக்கு அந்தப் பொறுப்பு இல்லாமலிருக்கலாமா?

தலையைத் தாழவிடாமல் நிமிர்த்தி வைப்பது கடமையுணர்வுதான். கடமையின் தோளைப் பற்றிக் கொண்டுதான் உரிமை நடைபோடவேண்டும். அப்படிச் செய்யத் தவறினால் பாதுகாப்பு வளையத்திற்கு வெளியே உலாவரும் அரசர் நிலை ஏற்படும்.

1. கோடிநலன்

(..... உடலும் அறிவும் கலன் - கருவி. உழைக்கும் எண்ணமே உயிர்ஆற்றல். கடமை என்பது உழைப்புரிமை. இந்த உரிமையுணர்வுதான் உயிராற்றல். வாள் உறைக்குள்ளேயே ஒண்டிக் கிடக்கக்கூடாது. கையேந்தினால்தான் திறங்காட்ட முடியும். உழைப்பை ஊக்கி, உந்துவது கடமையுணர்வுதான்.)

கட்டுடலும் கற்றகலை காசுபணச் செல்வாக்கும்
கட்டுப்பா டில்லார்க்குக் கண்ணீரே? - பட்டறியப்
பாடியற்றும் நோக்கப் பழுதில்லா நன்னடத்தை
கோடிநலன் கொண்டுதரும் கொள்.

பாடியற்றும் = உழைக்கும்,

நோக்கம் = கொள்கை, குறிக்கோள்.

2. கடமை உணர்விருந்தால்...

(..... குவியாடியில் குன்றுங்கூட கொட்டைப்பாக்களவே! துள்ளும் கன்றுக்குத் தாய்ப்பசுவின் உயரம் மலைப்பைத் தருவதில்லை. கடமையுணர்வு பொங்கினால் கடலலைகள் காலைக் கழுவும். முனைந்தால் முடிக்கலாம் - முடங்கினால் பழி சுமக்கலாம். மலைத்து மயங்குபவர்களுக்குக் குண்டுசியே குத்தீட்டிதான்.)

குன்றுதனைப் பாக்காய்க் குறுக்கும் குவியாடி
கன்றுக்குத் தாய்ப்பசுவும் காலளவே - ஒன்றுங்கால்
வெற்றி விரற்கிடையில் வேட்கை கடமைதனைப்
பற்றிப் பயன்துய்த்துப் பார்.

குவியாடி = உருவைச்சுருக்கிக்காட்டும் கொட்டாங்கச்சி ஆடி,
விரற்கிடையில் = விரல்களுக்கு மத்தியில், அங்குல அளவில்.

3. காவலர் கடமை

(..... ஊதித் தள்ள வேண்டிய சாதி, ஊறுகாயில் கலந்த உப்பாக மாற்றப்பட்டுவிட்டதே! மோதல் விதையூன்றி முளைத்தெழ நீர் வார்க்கப்படுகிறது. ஆதாய அறுவடை காண்பவர்கள் கற்றவர்களாகக் காணப்படுவதுதான் அவலம்.)

சாதிக் கலவரத்தைச் சந்திக்கும் காவலர்கள்
தீதின் விளைவெண்ணித் தேக்கமுறார் - ஒதிவளர்
கண்ணாம் கடமைக்கே கட்டுண்ட காரணியால்
விண்முட்டும் செய்பணியின் வீச்சு.

தேக்கமுறார் = மயங்கி நிற்க மாட்டார்கள், வீச்சு = வேகம்.

4. கல்விக் கடமை

(..... தந்தை மகன் உறவுக் கடமைக்குள் ஊறிக்கிடக்கும் பொறுப்புக்கள் பல. கற்கச் செய்தல் தந்தைக்கும், கற்று முன்னேறல் தனயனுக்கும் தலையாய பொறுப்பு. வில்லும் அம்பும்போல் ஒன்றுக்கொன்று உறுதுணையாகும் கடமைகள்.)

தந்தைக்கும் பிள்ளைக்கும் தத்தம் நிலைகளிலே
முந்து கடமைபல முன்னுண்டு - சிந்தித்தால்
கல்விதரல் தந்தைக்கும் கற்றுயரல் பிள்ளைக்கும்
வில்லம்(பு) உறவாம் விரும்பு.

முந்து = முன்னுரிமை (Priority).

5. கடமைக்கு மாற்றில்லை

(..... நாய், வாலை ஆட்டுவது நன்றி - காவல் செய்வதே கடமை. கடமை உணர்வு கவிதையாக மலர்ந்தால் போதாது - வினையாகி வெளிப்பட்டுக் கனியாக வேண்டும். தயக்கத் தாலாட்டு கடமைக்குக் களங்கம். வினையாற்றும் விருப்பமிருந்தால் விளக்கக் கோரிக்கை வெளிச்சம் தேடாது.)

வென்றுவா என்றவுடன் நின்றுநிழ லாகாமல்
சென்றுவரு வேனென்பார் செய்திடுவார் - நின்றபடி
எப்படி? ஏனோ? இயலுமா என்றயர்வோர்
உப்பதிகம் ஆன உணவு.

கடமையாற்றுவோர் விரைந்து செயல்மேல் செல்வர் -
விருப்பமில்லாதவர்களோ வினா எழுப்பி விளக்கம் கேட்டு வீண் பொழுது
கழிப்பர் - அவர்கள் உப்புமிசூந்த உணவொத்தவர்களே.

6. தனக்கெனும் கடமை

(..... நண்டு தனக்கென ஒரு வளையை அமைத்துக் கொள்கிறது. குளவிகள் தம் எச்சிலால் மண்ணைக் குழைத்துக் கூடு கட்டிக் கொள்கின்றன. கையிருந்தும் குரங்குக்குக் கூடுமில்லை, வீடுமில்லை. உழைக்கப் பழகுவதும், கடமை உணர்வதும் உயர்வுக்கு உதவும்)

நண்டுக்கும் உண்டுவளை நாவெச்சில் மண்களியைக்
கொண்டு குளவிகளும் கூடுகட்டும் - கண்டிரங்கக்
கண்குழிந்த வானரங்கள் காப்பகத்தைக் கட்டாத
பண்பால் படுமிடரைப் பார்.

கண்டிரங்க = பார்த்து இரக்கப்பட,

காப்பகம் = வாழ ஓரிடம்,

படுமிடர் = மழையில் நனைந்து இன்னல்படுவதை.

7. நாடு காக்கும் கடமை

(..... பணி மலை, பாலை, சதுப்பு நிலம், புதர்க்காடு என்று பாராமல் நாட்டைப் பாதுகாக்கப் போர் புரியும் வீரர்கள் எதிர்கொள்ளும் இடர்கள் ஏராளம். கடமை உணர்வாளரை இடரால் இடறமுடியாது. ஊடுருவலைத் தடுக்கும் வீரர்களின் புகழ் ஏடுகளில் ஏறவேண்டும்.)

நாட்டுரிமை காத்திடவே நம்வீரர் எல்லையிலே
காட்டுகின்ற வீரக் கதைபலவாம் - தேட்டமுடன்
ஊட்டும் கடமை உணர்வுழைப்புக் கீடாகக்
காட்டக் கதிருண்டு காண்.

தேட்டமுடன் = தெளிவாக , ஈடாக = இணையாக.

8. ஆற்றலினும் கடமை உணர்வே அருமை

(..... தேனீ கடமை உணர்வோடு செயல்படும் சிற்றுயிர். அரிமா ஆற்றல்மிக்கதாயினும் போற்றப்படாத சோம்பலின் அடையாளம். செயல்படாத ஆற்றல் இழையாகாத பஞ்சு. இழையாகும் பஞ்சே துகிலாகும்; மாந்தர் மேனியில் மதிப்போடு சார்ந்திருக்கும். கடமை நெஞ்சிலும், கையில் உழைப்புமிருந்தால் இளையோர் ஏற்றம் பெறலாம்.)

நாற்றமலர் நக்கி நறவெடுத்துச் சேமித்தே
ஆற்றும் கடமை அறுகாலி - சீற்றமிகு
சீயம்போல் சோம்பாமற் செய்தொழிலில் நம்மிளையோர்
தோயத் துலங்கும் தொழில்.

நாற்றமலர் = மணம்மிக்க பூ, நறவு = தேன்,
அறுகாலி = தேனீ, தோய = மணங்கொள்ள,
துலங்கும் = வெளிப்படும், சிறப்புறும்.

9. கடமையை ஊக்கிடவேண்டும்

(..... உண்மையான உழைப்பையும், உழைப்பாளிகளையும் ஊக்கப்படுத்த வேண்டும். நேர்மைக்குச் சிறப்பான வலிமையுண்டு. மலருக்கு நிறத்தையும், கனிக்குச் சுவையையும் தருவது கதிர்வெப்ப வெளிச்சந்தான். கடமை நல்ல பயனை விளைவிக்க வேண்டுமானால் அது ஊக்கப்படுத்தப்பட வேண்டும்.)

நெய்யில் விளக்கெரியும் நேர்மை திறனளிக்கும்
வெய்யில் பழச்சுவையாய் வீற்றிருக்கும் - மெய்யுழைப்பில்
ஆக்கம் பெருகிவரும் ஆற்றும் கடமையதன்
தாக்கத்தை நாமுக்கத் தான்.

10. குறையழகும் - நிறையழகும்

(..... பிறை நிலவிலும் அழகுண்டென்றாலும், முழுநிலவெழிலை முந்த முடியுமா? குறைவில் நிறைவெய்தக் கூடாது. முடித்த கடமையில்தான் வெடித்த பலாச்சுவையைக் காண முடியும். முற்றுப்பெறாத கடமை, கற்றுத்தராத பாடம். பாராட்டுப் பெறாத திறமை பாழ்தானே!)

பிறைநிலவைப் பேரழகாய்ப் பேசுவரோ? பேச்சு
நிறைநிலவின் நேர்த்தியில்தான் நீளும் - குறைபுகல
ஆற்றும் கடமை அழகாமோ? ஆன்றமைந்தோர்
போற்றக் கடமை புரி.

நிறை நிலா = முழுநிலவு, நீளும் = தொடரும்,
நேர்த்தி = அழகு, ஆன்றமைந்தோர் = கற்றடங்கிய மேலோர்.

7. கல்வி

கல்வியின் மேன்மையைக் கழறா ஆன்றோருமில்லை, அற நூல்களுமில்லை. நல்லுரை புகன்றும் கல்லாமை இல்லாமற் போகவில்லை. வறுமை வாழும் வரை, கல்லாமை காலூன்றி நிற்கத்தான் செய்யும். கற்கும் வாய்ப்பு கண்ணுக்குத் தெரியாத காலமொன்றிருந்தது. இன்றோ, வாய்ப்பு வளர்ந்தும், வணிகமாகி மறுக்கப்படும் நிலை தோன்றியுள்ளது. எல்லார்க்கும் கல்வி என்னும் அரசின் கொள்கை, இயலாமையின் சின்னமாகி வணிகக் கல்விக்கு வழிவிட்டு நிற்கிறது. கல்வியைப் பொறுத்தவரை, பாஞ்சாலியைத் துகிலுரியும் காட்சிதான் தமிழ்நாட்டரசால் அரங்கேற்றப்பட்டிருக்கிறது. இந்த இழிவில் அரசுக்குப் பங்கில்லையா?

1. எளிமையிலும் வலிமை

(..... ஆற்று மணலில் எழுதிக் கற்றவர்களின் படைப்பெல்லாம் இன்றளவும் வாழ்கின்றன. கணிதிக் காலக் கல்வியாளர்கள் இமயத்தையே இழுத்துவந்து நிறுத்தியிருப்பதாக எண்ணிக் கொண்டாலும், அவர்தம் படைப்பாற்றல் காலத்தை வெல்வதாக இல்லை. நெறிப்படுத்தும் கல்வி சிறைபடுத்தப்பட்டு, வயிற்றுப் பிழைப்புக்கே முற்றுமென்றாகிவிட்டது. இன்றய கல்விக் கூடங்கள் மாந்த எந்திரத் தொழிற்சாலைகளே!)

ஆற்று மணற்பரப்பி ஆள்காட்டி யாலெழுதிப்
போற்றுதமிழ்க் கற்றோர் புகழளந்தார் - ஆற்றலமை
அன்னார் படைப்பின்றும் ஆள்கிறதே ஆழ்கல்வி
மன்னும் இலக்கியத்தின் மாண்பு.

ஆள்காட்டி = சுட்டுவிரல்,

மன்னும் = நிலைக்கும், மாண்பு = சிறப்பு.

2. உணர்ந்து கற்றால்.... !

(..... விரும்பிக் கற்றால் அரும்பும் அறிவு. மனமொன்றாது கற்பது காலக்கொலையாம். ஊன்றிப்படிப்போர்க்கே தோன்றும் தெளிவு. ஈரக்காற்று கீழேயே சுற்றும். வெப்பக் காற்றே விண்ணேறும்.)

ஈரமிலாக் காற்றே இலகுவாகி மேலேறும்
வேரளந்த கல்வி விசையுமதே - ஆரமுதாம்
கல்விப் பயனுணர்ந்து காலத்தில் கற்பார்க்கு
நல்லதுணை யாகுமென நம்பு.

வேரளந்த = ஆழக் கற்ற,

ஆரமுதாம் = சுவை மிக்க உணவு.

3. எல்லாமே தரும் கல்வி

(..... மரத்தின் இலை உச்சியிலிருந்தாலும், தேவைப்படும் நீர் வேர் வழியாகவே கிடைக்கிறது. தரையில் படரும் கொடியிலைப் பச்சை வான் கதிரொளியிலிருந்து வந்து சேர்கிறது. மாந்த அறிவு வளர்ச்சி கல்வி மூலமே கிடைக்கும்.)

உச்சியிலை நீர்த்தேவை ஊற்றால் நிறைவெய்தும்
பச்சை தரும்வெய்யில் பாங்காக - இச்சையுறும்
ஆற்றல் அறிவுநலன் ஆன்ற நெறிநயன்மை
போற்றிவளர் கல்விதரும் பொன்.

பச்சை = இலைக்கு நிறம், ஆன்ற = நிறைந்த,
நயன்மை = அன்புடைமை, நயம்.

4. ஊன்றவும் - பறக்கவும்

(..... இரைக்காகக் காத்திருக்கும்போது கொக்கால் ஒற்றைக் காலில் நிற்க முடிகிறது. அதே கொக்கு பறக்கும்போது இரண்டு கால்களையும் பயன்படுத்த வேண்டியுள்ளது. பதவி பெறப் பட்டக்கல்வி மட்டில் போதும். புகழ்பெற மொழிநலக் கல்வி, பண்பறிவுக் கல்வியும் தேவைப்படுகின்றன.)

எக்கல்வி கற்றாலும் எப்பொறுப்பை ஏற்றாலும்
ஒக்கத் தமிழறவை ஒம்பிடுக! - கொக்குக்கு
நிற்கவொரு கால்போதும், நீள்விசும்பில் முன்னேற
நற்றுணையாம் காலிரண்டு நம்பு.

ஒக்க = மிகுதியாக, ஒம்பிடுக = காத்திடுக,
நீள்விசும்பு = வின், வானம்,
கொக்கு பறக்கச் சிறகோடு இரண்டு கால்களுமே தேவை.

5. எல்லார்க்கும் கல்வி

(..... எல்லாக்கல்வியும் (கலைக்கல்வி, தொழிற்கல்வி, மருத்துவக்கல்வி) எல்லோருக்கும் எட்டக்கூடியதாக இருக்கவேண்டும். கல்வி ஏழைகள் ஏறமுடியாத வானூர்தியாக உள்ளது. எட்டாக் கல்வியைக் கிட்டக் கொண்டாது ஆட்சி பழுதுடைத்தே. அப்படிப்பட்ட ஆட்சிக்கு மாட்சி ஏது?)

எல்லார்க்கும் எல்லாமும் என்னும் குறிக்கோளைக்
கல்விக் கழகத்தில் காட்டிடுக! - இல்லாமை
பள்ளியிலும் பங்கெடுக்கப் பார்த்திருக்கும் ஆட்சிதனைத்
தள்ளி மிதித்தல் தகும்.

பங்கெடுக்க = நுழைய,
கல்விக் கழகத்தில் = கல்லூரிகளில்.

6. ஓட்டையான கல்வி

(..... அறப்பணிகளின் மணிமுடி கல்வி. எதையும் பணமாக்கிப் பார்க்கும் பண்பு வளர்ந்துவிட்டதால், கல்வியும் கடைச்சரக்கு ஆகிவிட்டது. வெப்பத் தணிப்புத் திரையாக இருந்த ஓசோன் படலத்திலேயே ஓட்டைவிழுந்து விட்டதைப் போன்றே, கல்விக் கழகத்திலும் நேர்மை, நீதி ஓட்டை விழுந்துள்ளது.)

ஓசோன் படலத்தில் ஓட்டை விழுந்தாற்போல்
காசால் பழுதாச்சே கல்விநிலை - மாசோடு
முன்போந் தறிவியலை முற்றத்தில் வைத்துமென்?
பின்னடைவே நன்னெறிக் காம்.

மாசோடு = குற்றத்தோடு, அழுக்கோடு.

7. நல்லொழுக்கக் கல்வி

(..... குற்றமே செய்யக் கூடாதெனும் நல்லறிவு நலிவடைய, நுண்ணறிவோடு குற்றம்புரியும் போக்கு புலர்ந்துள்ளது. செயலில் கூர்மை தெரிந்தாலும், பயனில் களங்கமன்றோ கை கோர்த்து வருகிறது. எந்திரக் கல்வி இதயத்தைத் தூய்மைப்படுத்தாது. உள்ள ஊட்டத்திற்கு ஒழுக்கக் கல்வியே தேவை.)

கூரறிவே குற்றத்தின் கூடாரம், கூம்பாத
நேரறிவே நேய நெறிவளர்க்கும் - பாரறிந்த
சான்றோர்போல் நல்லொழுக்கச் சாறும் கலந்தூட்டல்
ஆன்றநற் கல்விக் கழகு.

கூரறிவு = நுட்பமான அறிவு,
நேரறிவு = நேர்மை காட்டும் அறிவு.

8. கல்வியே தொழிலாய்

(..... இறை பணிக்கும் மேலென்றார் கல்விப் பணியைப் பாரதி. ஆனால், கல்விப் பணி இன்று காசுமரம் - கொள்கைக் கோணல், கல்வித் துறையில் வணிகம் கோலம் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. கடவுட் சிலையைத் திருடிக்காசாக்கும் கயமை, கல்வி வணிகர்கள் கையாளும் நெறிமுறைகளுக்கு நெருக்கமானதுதான்.)

கோயிற் சிலைகவர்ந்து கோலம் குலைத்துருக்கி
வாயில் நலன்துய்க்கும் வன்கணர்போல் - தாயிணையாம்
கல்வி தனைத்தொழிலாய்க் காசுக்கு விற்பாரே
இல்லா நிலைவேண்டு மிங்கு.

கோலம் = உருவம்,
வாயில் = புலன்வாயில், ஐம்பொறி.

9. மொழிக்கல்வி

(..... கல்வி - அறிவு, ஒழுக்க எல்லை கடந்து, பொருள் ஈட்டும் கருவி என்பதில் நிலை கொண்டிருக்கிறது. அதனால் தாய்மொழியே தள்ளிவைக்கப்பட்டிருக்கிறது. மாற்றார் மொழி மயக்கத்தில் தமிழினம் தள்ளாடிக் கொண்டிருக்கிறது. உணர்வேண்டிய ஊறு. களைய வேண்டிய கடமை அரசுக்கு மட்டுமன்று, அனைவருக்குமே உண்டு. எல்லா கூட்டிலும் தேனிருக்காது.)

தாய்மொழிப் பற்றின்றித் தம்வளர்ச்சி முன்னெடுத்துச்
சேய்மொழிக் கல்விச்சீர் செப்புகிறார் - நோய்பரப்பும்
ஈயெல்லாம் தேன்தருமா? ஈசல் ஒளிதருமா?
காயெல்லாம் தெங்கா? கழறு.

ஈசல் = இறக்கைமுளைத்த செல்லெறும்பு,
தெங்கா = தேங்காயா, கழறு = கூறு.

10. ஏமாற்றுக் கல்வி

(..... அறிவியல் எந்தவொரு மொழிக்கும் தனிச் சொத்தன்று. ஆற்றலும் அறிவும் உள்ளார்க்கு எந்த மொழியிலும் அறிவியலைப் புகட்டலாம். ஆங்கிலத்தால் மட்டுந்தான் என்பது அறியாமையன்று; ஆணவம். அ.... தனம். ஆங்கிலமொழிக் கல்வி, ஆட்களை - அதுவும் மிகச் சிலரை மட்டுமே ஏற்றுமதி செய்ய உதவுகிறது.)

வேற்றுமொழிக் கல்விவழி வேலை உறுதியென
நாற்றுக்கு நஞ்சுட்டும் நாடிதுகாண் - ஊற்றடைக்கும்
மாற்றுமொழிக் கல்வியினால் மாண்பழித்து மக்களையே
ஏற்றுமதி செய்வ திழிவு.

நாற்றுக்கு = சிறுவர்களுக்கு,
ஊற்றடைக்கும் = அறிவு வளர்ச்சியைத் தடுக்கும்,
ஏற்றுமதி = வேலையாட்களாக வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்புவது.

8. காதல்

மலருக்கு நிறத்தை யார் தந்தது? மலைக்கு உயரம் எப்படி வாய்த்தது? இவற்றில் விளக்கம் பெற வேண்டிய உண்மைகள் உள்ளடக்கம். இயற்கையின் விந்தை விளையாட்டுக்களின் விளைவுகள் இவை. மாந்தரின் அக, புற உணர்வுகளின் விந்தை விளைவென்றும் காதலைக் கருதலாம். இதற்கான களமும், கருவிகளும் மட்டும் குறிப்பிட்டுக் கூற முடியாதவை.

காதல் என்றால் என்ன? ஒருவனும் ஒருத்தியும் ஒருவரிடம் ஒருவர் தம்மை இழந்துவிட்டு ஏங்குகிறார்களே அந்த ஏக்கமாக இருக்குமோ?

பிரிவு விடும் பெருமூச்சுக்கு எவ்வளவோ விரிவுரையும், விளக்கவுரையும் எழுதலாமே!

காதல் வித்து கண்டறிய முடியாதது. விளைச்சலை மட்டுமே அது வெளிக்காட்டுகிறது. மலரில்லாமலேயே மணம் வீசினால் எப்படி இருக்குமோ அப்படிப்பட்டது காதல். பார்வையில் பதிவு செய்து கொண்டு, மூளையில் முளைவிடச் செய்து, உணர்வோடு ஒன்றி, உள்ளத்தில் உறைவதுதான் காதலோ? காதலை விளக்க முயல்வதும், காற்றைக் கண்ணறிய காட்டுவேன் என்பதும் ஒன்றுதான். காதல் உயிரினத்தின் இயற்கை நிகழ்வு! பிறவியின் பெருமை!

1. இதயப் புதையல்

(வங்கிப் பெட்டகத்துள் வைக்கப்பட்டிருக்கும் அணிமணி வெளியே நிற்பவர்களுக்குத் தெரியாததைப் போன்று, காதலும் கட்டுண்ட உள்ளங்களால் மட்டுமே உணர முடிந்த உண்மை! மலர்களின் இதழ்களுக்குள் பதுங்கிக் கிடக்கும் மணத்தைப் போல், காதலும் இதயத்துக்குள் உறைந்து கிடக்கும் உண்மை! அவர்களாக வெளிப்படுத்தினாலன்றி மற்றவர்களால் அறிய முடியாது. அறுக்க முடிந்தாலும்கூட, கட்டுப்பட்டுத் தறியில் நிற்கிறதே யானை, அதைப் போல் காதலும் தன்னடக்கத்தோடு அமைதி காக்கும்.)

அங்கநல ஆசை அடங்க அகமுறைந்தே

பொங்கிவளர் காதல் புதையல்தான் - வங்கிமனைப்

பெட்டகத்தை ஒத்தியங்கும் பெற்றிமிகு காதலுளம்

கட்டு களிறொக்கும் காண்.

பெட்டகம் = வங்கிப் பேழை (Locker),

கட்டு களிறு = கட்டுத் தறியில் நிற்கும் யானை.

2. கள்ளத் தாளும் - நல்ல தாளும்

(அன்பு மனையாள் அகத்திலிருக்க, குரங்கு மனம் பரத்தையர் உறவுக்கு அலைகிறதே ஏன்? ஒழுக்கக் கேட்டின் ஒருபால் உரிமை ஒழிக்கப்பட வேண்டும். பொருளை இரட்டிப்பாக்கிக் கொள்ளும் வேண்டாத விழைவால் நல்ல பணத்தைக் கள்ளப் பணத்திற்கு மாற்றிக் கொண்டு, சட்டத்தின் பிடியில் சிக்கி அல்லலுறுவதற்கு ஒப்பான செயல் இது.)

இல்லாளை ஏங்கவிட்டு(டு) ஏய்ப்பாரைக் கூடிவரும் ஒல்லா உறவுமுறை ஊறன்றோ? - அல்வழியில் நல்ல 'தாள்' மாற்றாகக் கள்ளத்தாள் கைக்கொண்டிங்(கு) அல்லற் படலோ அழகு?

ஒல்லா = பொருந்தா,
அல்வழி = இருட்டுப் பாதை; முறையற்ற போக்கு,
நல்ல தாள் = அரசு வெளியிட்ட உருவாதாள்(Currency),
கள்ளத் தாள் = போலி உருவாத் தாள்(Counterfeit).

3. எது மூலம்?

(ஆறு, முனிவர், காதல் இவற்றின் மூலம் கண்டறியும் முயற்சி தேவையற்றது. ஏன்? எப்படி? எதற்கு? என்னும் வினாக்கள் காதல் முன் விளக்கம் பெற முடியாத வெற்றுச் சொற்கள். கார் காலத்தில் மேகங்கள் திரளுவதும், பருவத்தில் காதல் அரும்புவதும் இயற்கை.)

எப்படித் தோன்றுமிது? யாரேவித் தூன்றுவது? ஒப்பமுடி யாப்பாங்கில் ஒங்குதிது? - ஐப்பசியில் சூழ்மேகம் சூல்கொள்ளும் சூக்குமத்தை ஒத்ததுவே வாழ்வின் வளர்காதல் வாய்ப்பு.

சூக்குமம் = சூத்திரம்; உட்பொருள்,
ஒங்குது+இது = ஒங்குதிது,
சூல்கொள்ளும் = கருவுறும்.

4. ஒன்றுக்குள் ஒன்று

(உயிரினத்தில் மாந்தர் மட்டுமே காதலுக்கு கதவடைப்புச் செய்கின்றனர். அகவுணர்வுக்கு அஃறிணை உயிர்கள் மட்டுமே அப்படியே ஏற்கின்றன.)

ஒருவ னொருத்தி உறவின்வேர் காதல்
 திருமணத்திற் கேனிங்கே தீங்கு? - மருட்பார்வை
 மானும் மடப்புறவும் மாந்தரினக் காதலர்போல்
 கூனுநிலை கண்டதுண்டோ கூறு?

மருட்பார்வை = மிரண்டு பார்க்கும் பார்வை,
 கூனுநிலை = தாமும் நிலை.

5. பற்றுக் கோடு

(கை தட்டிக் கடலலையை அழைத்துவர முடியாது. பிறர் தூண்டக் காதல் பிறப்பதில்லை. கண்கள் வரவேற்கக் கருத்து ஒப்பளிக்க, சிந்தைக்குள் செல்வதே காதல். தன்னை இழந்தும், மாறா உறுதியில் மலையென நிலைத்தது காதல்.)

கண்ணில் பிறந்து கருத்தில் கலந்தோங்கி
 எண்ணங் கடந்த இயல்புபெறும் - எண்ணுங்கால்
 ஆய கலையழகு அன்பில் வயமிழக்கும்
 நேயநிலை காதலரின் நெஞ்சு.

6. உறவுப் பாலம்

(நிலத்தடி நீரோட்டம் எல்லா இடத்திலும் இருப்பதில்லை. எல்லா உள்ளங்களிலும் பருவக் காதல் பதியம் போடுவதில்லை. அகழ்ந்த இடத்தில் நீர் கிடைத்து விட்டால் மகிழ்ச்சிதான். காதலின் வெற்றியும் அப்படியே! உள்ளமிரண்டின் உறவுப் பாலந்தான் காதல்.)

ஓரிடத்தில் தோண்டுங்கால் உணர்றெடுக்கும் வேறிடத்தில்
 நீரில்லை என்னும் நிலையிருக்கும் - யாரிடத்தோ
 ஒன்றி உளமுவந் தோங்குறவாய் ஆவதெலாம்
 நன்றாம் இயற்கை நடப்பு.

ஒன்றி = பொருந்தி; சேர்ந்து.

7. விளக்க முடியாத விளைச்சல்

(மேகத்தில் நீரும், கற்கண்டில் சுவையும், மண்ணுக்குள் மணிகளும் உள்ளடக்கம். விஞ்ஞானப் பார்வையில், இவற்றுக்கு விளைவு விளக்கம் கிடைக்கலாம். இவற்றின் போலிகளை மட்டுமே செயற்கையாகச் செய்ய முடியும். காதல், கைவிரலால் சுட்டிக் காட்ட முடியாத உள்ளுணர்வு. அது, கனிவுக்கும் துணிவுக்கும் ஊற்றுக் கண். தேவைப்படும் போது தன்னையே கொடுத்துவிடும். கைகூடாத போது காற்றையும் வெறுக்கும் காதல்.)

காருள் மழையிருக்கும், கண்டுள் இனிப்பிருக்கும்
பாருள் மணிகள் பலவிருக்கும் - மேருநிகர்
காதல் உளத்தே கனிவு துணிவிருக்கும்
ஏதமில் ஈகம் எடுப்பு.

கண்டுள் = கற்கண்டின் உள்ளே, மேரு = இமயம்,
ஈகம் = இழத்தல் (தியாகம்).

8. துணையிருந்தால் தோன்றுமோ?

(ஊரார் உரையாடலுக்கு உணவாகி ஊட்டமளிப்பது காதலின் தனிச் சிறப்பு. இருவர் உறவை இருட்டிலிருந்து வெளிச்சத்திற்கு இழுத்து வருவதை இலக்கியங்கள் 'அலர்' என்னும் அழகான சொல்லால் அறிமுகப்படுத்துகின்றன. இதில் கூட்டலும், குறைத்தலும் மட்டுமல்ல; பெருக்கலும் கூட ஊராரின் உரிமை. காதல் அச்சப்படும்; ஆனால் இச்சை விடாது. காதல் பங்காளி பக்கமிருந்தால் உள்ளம் விரியும், அச்சம் சரியும்.)

நிலவாய் வளர்ந்து நிறைந்தபின் தேயா(து)
அலரால் அலமரும்ஆ ழன்போ - புலர்காலைப்
பொன்கதிர் போய்த்தீண்டப் பூப்படையும் பொய்கைப்பூ
அன்பர் அருகிருக்க ஆம்.

அலர் = ஊரார் பேச்சு, பொய்கைப்பூ = தாமரை,
அலமரும் = வருந்தும்.

9. இன்னலும் இனிதே

(காதலின் உறைவிடமே உள்ளம். தமிழிலக்கியங்கள் காதலை அகப் பொருளாக வகைப்படுத்தியுள்ளன. காதலர்களுக்கு, உள்ள உரம், அன்பு, எதிர்ப்புணர்வுடன் இன்னலையும் இன்பமாக ஏற்றுக் கொள்ளும் இயல்பு இயற்கையாகவே ஏற்பட்டு விடுகின்றன.)

நெஞ்சுள் நிறைந்திருக்கும், நேயம் உரங்கொடுக்கும்
விஞ்சும் மனவலிமேல் வீற்றிருக்கும் - பஞ்சிழைபோல்
பின்னிக் கிடக்கும் பிரித்தால் சிலிர்த்தெதிர்க்கும்
இன்னலிலும் காதல் இனிது.

10. மனச் சிலிர்ப்பு

(பாலுக்குள் இருக்கும் வெண்ணெய் பார்வைக்குப்படுகிறதா? காதல் உள்ளமும் அப்படித்தான். மொட்டிதழ்கள் மூடிக் கிடக்கும் மகரந்தத்தைப் போல், தொடக்கத்தில் காதல் புதை பொருளாகவே இருக்கும். ஊட்டப்படாத உணர்வு! தீட்டப்படாத ஓவியம்! காதலால் உந்தப்பட்டு இணையும் நெஞ்சங்களின் வாழ்வில் இனங் காட்டமுடியாத இன்பம் ஊற்றெடுக்கும்.)

பாலுக்குள் வெண்ணெய் பதுங்கி இருப்பதுபோல்
நாலுவிழி நல்லுறவும் நாட்கடத்தும் - பாலுணர்வால்
விந்தை வினைவழியே வெற்றிதரும் காதலன்றோ
சிந்தைக் கினிய சிலிர்ப்பு.

நாலுவிழி = நான்கு கண்களுக்குரிய இருவர்,
சிலிர்ப்பு = குளிர்மை.

9. அரசியல்

அரசியல்! ஊருக்குழைக்கும் உள்ளூணர்வாளர்களுக்கு உகந்தகளம்! குடும்பக் கடமைகள் குறைவாகவும், வாழ்க்கை நிறைவாகவும், வேட்கை மிகையிலா அகநலமும் வாய்க்கப் பெற்றவர்கள் அரசியலுக்கு அணி! அவர்களே தொண்டுக் கனி!

அரசியலைத் தொழிலாகவும், ஊதியப் பிழைப்பாகவும், வேட்கையை நிறைவேற்றிக் கொள்ளும் வாய்ப்பாகவும் எண்ணி இயங்குவோர் அரசியல் அரசங்கத்தின் அழுக்குத் தொங்கல்கள்!

தகுதியற்றவர்களிடம் தலைமைப் பொறுப்பைத் தூக்கித் தருவதும், துணையாவதும் அறியாமை! பிழைப்பு அரசியலாளரைப் பின் தொடர்ந்து புகழ் பாடினால், அது அநாகரிகத்தை அரியணையில் ஏற்றுவதாகிவிடும். வன்முறை வளர்ச்சி காண, ஊழல் உலா வரும்.)

1. வாழையென

(..... அரை நூற்றாண்டுக்கு முந்திய அரசியல் வேறு, இன்று நிலவும் அரசியல் நிலை வேறு. அன்று ஈகத்தில் திளைத்தார்கள், இன்று ஈட்டுதற்கே நிலைத்தார்கள். வாழை தன் இலையை அறுத்தவருக்குத் தலையையே தாராகத் தருவதைப் போன்று, சிலர் நலமிழந்தும், வளமிழந்தும் நாட்டுக்காக உழைத்தார்கள், உயிரையும் கொடுத்தார்கள். அவர்களை உள்ளமெனும் அரியணையில் உட்கார வைக்க வேண்டாவா?)

இலையை அறுத்தார்க்கும் இன்கனிக் கொத்தாம்
தலையைத் தரும்வாழை தாராய் - நிலையான
சொத்திழந்தும் வாழ்க்கைச் சுடரணைந்தும் நாடுய்ய
மெத்த உழைத்தாரை மெச்சு.

துய்க்கும் = நுகரும் (அனுபவிக்கும்) ,

நாடுய்ய = நாடு மீட்சி பெற, மெச்சு = போற்று.

2. மழைக்காலில் பந்தலா?

(..... மழை, வானத்திலிருந்து நிலத்தில் ஊன்றி நிற்பதுபோல் தோன்றினாலும், அது பந்தலுக்குக் காலாகாது. அதில் கொடியைப் படரவிட்டுக் கனி பறிக்க முடியாது. தொண்டாற்றுவார்போல் அரசியல் தொழில் புரிவாருமுண்டு. அரசியலாளர்கள் பலர் இன்று உழைப்பை விஞ்சும் ஊதியம் பெற்று வாழ்கிறார்கள் என்பதே உண்மை.)

உழைப்பிற்கும் மேலான ஊதியம் ஈட்டும்
பிழைப்பே அரசியல் பேறாம் - மழையிழையால்
நெய்வாரார் சீலைதனை? நெஞ்சாரப் பொய்யுரைப்போர்
உய்விப்பார் என்றெண்ணல் ஊறு.

3. கோடிகளில் நாட்டம்

(..... அரசியலில் கூட்டணி என்பது அறுவடைக்கு ஆள் சேர்ப்பதைப் போன்றது. பதவிப் பங்கீடு முடிந்ததும் ஊதியக் கணக்கு பார்க்கும் கூட்டு வணிகம். பகிர்வில் இழப்பு என்றால் குறை, குற்றம், கூச்சல் அரங்கேறும். இதில் மக்கள் நலன் வேலியோரத்தில் வீசப்பட்ட காப்பற்ற குழந்தையாகிவிடும்.)

கூடிப் பிரிவதும், குற்றம் சுமத்துவதும்
மாடில் மதமதர்ப்பில் மாழ்குவதும் - கோடிகளில்
நாட்டத்தைக் காட்டுவதும் நாணமிலாச் செய்கையவர்
ஊட்டுங்கை பார்ப்பார் ஒழி.

மாடில் மதமதர்ப்பு = ஒன்றுமில்லாத திமிர் (கொழுப்பு),
மாழ்குவது = மயங்குவது,
ஊட்டுங்கை = கையூட்டு கொடுப்பார் கை.

4. கம்பா? கரும்பா?

(.....மக்களாட்சி நடைமுறையில் வாக்கே வலுவான படைக் கலன். தேர்தலில் நிறம் பார்க்கும் போக்கு நீக்கித் தரம் பார்க்கும் தெளிவு வேண்டும். கம்பந்தட்டைக்கும் கரும்புத் துண்டுக்கும் வேறுபாடு காணும் தெளிவும் தீர்ப்பும் வேண்டும்.)

கொள்கை வளம்பார்த்துக் கூற்றின் நலம்பார்த்து
வள்ளுவர்சொல் தீர்ப்பை வழங்கிட்டால் - தெள்ளமுதே!
நம்பும் அரசியலில் நாற்றம் குறைந்துவிடும்
கம்புகரும் பாகாது காண்.

கூற்றின் = பேச்சின், கம்பு = சிறுதானியம், கம்பந்தட்டை,
நாற்றம் = ஒவ்வா மணம்.

5. திறமைக்கும் மேலாக

(.....யாருக்காகவும் பரிந்து நிற்காது, நீதியின் பக்கமே சார்ந்திருக்கும் பக்குவம், பெருந்தன்மை, நடுவுநிலை பிறழா நாணயம் உள்ளவர்கள் கையில் ஆட்சியைக் கொடுத்தால் மாட்சியைக் காணலாம். திறமையைவிடவும் நேர்மையே தேவை.)

சார்பாகப் பேசாத, சான்றாண்மை குன்றாத
நேர்மை நெகிழாத நெஞ்சறிக! - சீர்பெருக
நல்ல அரசியலே நாளமாம் நன்றாற்றும்
வல்லாரைத் தேர்ந்தெடுத்தே வாழ்த்து.

சார்பாக = ஒரு பக்கமாக, சான்றாண்மை = பெருந்தன்மை,
நெகிழாத = விலகாத, நாளம் = குருதிக் குழல்,
நன்றாற்றும் = நேர்மையாகச் செயல்படும்,
வல்லாரை = திறமைமிக்கவர்களை.

6. கீழறுப்பு

(.....அரசியலில் முன்னேறும் நடைமுறையே தனி. முகமன் பேசல், இரண்டகம், அடிவருடல், அடிதடி, ஆணவப் போக்கு, ஆர்ப்பாட்டம் இவைதாம் அரசியலின் படிநிலைகள். இவை அறத்திற்கு வேண்டாதவைகளாக இருக்கலாம். ஆனால் அரசியலில் நிலைநிறுத்தும் ஆணிவேர், பக்கவேர் எல்லாம் இவைதாம்.)

கொஞ்சம் முதலிட்டுக் கூட்டுக் கணிசேர்த்துக்
கெஞ்சிப் பொறுப்பேற்றுக் கீழறுப்பார் - வஞ்சித்தே
வன்முறைக்கும் வித்திடுவார் வாயெல்லாம் பொய்குதாம்
என்ன அரசிய லீது.

கீழறுத்து = கூடவே இருந்து வீழ்த்தும் வினைபுரிதல்,
வன்முறை = கொடுஞ்செயல், ஈது = இது.

7. நம்பத் தகாதோர்

(.....தன்னை மறந்து, குடும்பத்தைத் துறந்து, பொது நன்மைக்காக உழைத்த உயர்ந்த நெஞ்சங்களை அடையாளமறிந்து வணங்குவோம். பாலில் பல்லி விழுந்து அதைப் பயனற்றதாக்குவதைப் போன்று, பொது வாழ்க்கையில் பொய்யர்கள் நுழைந்து இனிக்கப் பேசி ஏமாற்றுகிறார்கள்.)

தான்தன் குடும்பமெனும் தாக்கத்தை வென்றுழைக்கும்
வான்மனத்தர் கொள்கை வளம்தேர்க! - கூன்நெஞ்சர்
பல்லி விழுந்திட்ட பாலொப்பார் தேனூறும்
சொல்லவிழ்ப்பார் நம்பாதீர் சூது!

தாக்கத்தை = உள்ளுணர்வை.

8. வெள்ளமும் ஊற்றும்

(..... விடுதலை வேள்வியில் நெய்யாகி எரிந்து போனவர்கள் ஈகத்தையன்றி வேறென்ன கண்டார்கள்? அந்தத் தூயவர்களின் பெயரைத் தன்னலக்காரர்கள் கறைபடுத்தாமல் காப்பதே தொண்டுதான். அவர்கள் ஊற்று நீர் - நாம்? காட்டாற்று வெள்ளம்.)

நாட்டின் நலன்கருதி நாளும் உழைத்தவர்கள்
ஈட்டிய தென்னபயன் எண்ணிடுக! - காட்டாற்று
வெள்ளத்தில் மாசுவரும் வெண்மண லாற்றுற்றுப்
பள்ளத்தி லுண்டோ பழுது.

ஈட்டிய = சேர்த்த, மாசு = அழுக்கு, பழுது = கேடு.

9. தாக்கும் அரசியல்

(..... தோள் தட்டுவதும், குள் கொட்டுவதும் அரசியலாளர்களின் அக இலக்கணம். மக்களுக்கு வேடிக்கை காட்டும் மாநாடுகளும், பேரணிகளும் ஈட்டித் தரும் நன்மை என்ன? ஆர்ப்பாட்ட அரசியலாளர் ஆக்கப் பணிமறந்து பயன்காணத் துணிந்துவிட்டார்கள். சான்றோர் துணை அவர்களுக்குத் தேவையில்லை. வாக்கு வாங்கித் தருவோரே வழிகாட்டிகள்.)

ஆட்சிக் கலைந்திடுவார், ஆர்ப்பாட்டம் செய்திடுவார்
காட்சிக்காம் பேரணிகள் கண்டிடுவார் - மாட்சிதரும்
ஆக்கப் பணிமறப்பார் ஆன்றோர்சொல் கேளாதார்
தாக்கும் அரசியலைத் தள்ளு.

மாட்சிதரும் = சிறப்பு தரும், பெருமை தரும்,
ஆக்கப்பணி = முன்னேற்றும் பணி, உருப்படியான வேலை,
ஆன்றோர் = அறிவொழுக்கக் கல்வியாளர்கள்,
தாக்கும் = போரிடும்.

10. புன்மை அரசியல்

(..... மரங்களுக்கு வேர் எப்படியோ, அப்படி நாட்டுக்கும் மொழிக்கும் தொண்டாற்றுவோர். பதவிப் பெருமை பெற்ற சிலர், தூயவர்களையும் தொண்டர்களையும் மதிப்பதில்லை. ஊருக்கு உழைக்காதவர்களை உச்சப் பதவிக்குக் கொண்டுவந்து மெச்சுவது அறத்தின் வீழ்ச்சி, தரத்தின் தாழ்ச்சி.)

மண்ணின் உரிமைக்கும் மாண்பமைந்த தாய்மொழிக்கும்
விண்ணளவு பாடுபட்டு வேரானோர் - கண்கலங்கத்
தன்னல மாக்கள் தலைமை இடம்பிடித்தல்
புன்மை அரசியலின் போக்கு.

மண்ணின் = தாய்நாட்டின், உரிமைக்கு = விடுதலைக்கு,
வேரானோர் = மூலக்காரணியாக இருந்தவர்கள்,
மாக்கள் = விலங்குகள், புன்மை = கீழ்மை,
போக்கு = நடைமுறை.

10. வேண்டாமை

வேண்டுவன பண்பும் ஒழுக்கமும். வேண்டாதன மனமறிந்த குறைகள், உடலைக் கெடுக்கும் மது - புகை ஒப்பன. அளவு கடந்த ஆசை அழிவுப்பாதைக்கு அழைத்துச் செல்லும் வழித்துணைவன். மாந்தர் பழக்கத்தின் அடிமைகள். வேண்டத் தகாதனவற்றை விரும்பி ஏற்பார்கள்.

தீயப் பழக்கங்களை அறிமுகப்படுத்தி வைப்பவர்கள் நண்பர்களாகப் பழகும் தோழர்களே! தோழமைக்குரியவர்கள் தூயவர்களாக இருக்கும்படி தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும்.

1. ஐயறவு

(..... அச்சமோ ஆற்றல் கொல்லி. ஐயறவோ கொலையை விஞ்சும் கொடுமை. கொட்டிக் கொட்டிக் கொல்லும் தேள்! நெஞ்ச நிலத்தில் ஐய விதையை ஊன்றிவிட்டால், ஒவ்வொரு நிகழ்வும் அதற்கு உரந்தான். ஐயம், குற்றம் காண்பதிலேயே குறியாய் இருந்து குடும்ப அமைதியைக் கொன்றுவிட்டுத்தான் அடங்கும்.)

அச்சம் திறன்கெடுக்கும்; ஐயற வென்கின்ற
நச்சரவோ நல்லுறவில் நஞ்சேற்றும் - மெச்சும்நல்
இல்லறத்தில் நல்லமைதி இல்லாமற் செய்துவிடும்
பொல்லா மனநோயைப் போக்கு.

ஐயறவு = நம்பாமை.

2. பதவிப்பற்று

(.....நல்லவராக நம்பப் படுபவரையும் பதவி ஆசை பற்றிக் கொள்ளுமானால், கொள்கைப்பிடி தளரும். குடி கேடர்களின் கூட்டுறவிலும் பண்புநலன் காணும். வெறுத்தொதுக்கியவர்களோடு விருந்துண்ண அழைத்துச் செல்லும். நினைத்து வெறுத்ததையே நெறியாக்கி நெருங்கப் பார்க்கும். உச்சமாக எந்த இழிவுக்கும் தன்னை இலக்காக்கிக் கொள்ளவும் இசைவு அளித்துவிடும்.)

ஆட்சி அரசியலில் ஆசை வளர்ந்துவிட்டால்
காட்சிக்கும் வாராது கால்கொள்கை - மாட்சியென
ஒட்டார்பின் ஒடும், தான் ஒக்களித்த துண்டுவரும்
நெட்டெழுத் தொற்றெழுத் தாம்.

கால்கொள்கை = தாங்கும் காலொத்த கொள்கை,
ஒட்டார் = சேராதவர், ஒக்களித்த = ஒவ்வாதென்ற (வாந்திஎடுத்த),
நெட்டெழுத்து = நெடில் எழுத்து,
ஒற்றெழுத்து = மாத்திரைக் குறைந்த புள்ளி எழுத்து.

3. மணக்கூலி (வரதட்சிணை)

(..... ஆண்மையை விற்று, ஊதியம் பெறலாமா? அப்படிப் பெறுவதே பெருமையாகப் பேசப்படுகிறதே! வரதட்சிணை என்று வடசொல்லால் குறிக்கப்படும் மணக்கூலி, தமிழர்களுக்கு அயன்மையானது. புகுந்தவர்கள் அறிமுகப்படுத்திய பொல்லாப் பழக்கம். வருமானம் என்றால் மானத்தைப் பற்றிக் கவலாதவராகிவிட்டார்கள் தமிழர்.)

இட்டார்தம் பின்னே இரப்பா ரெனும்மரபில்
மட்டும் மணமகனுக் கேன்விலக்காம்? - தொட்டாளும்
பெண்பால் மணக்கூலி பெற்றிணையும் ஆடவரைப்
புண்பா லெனத்தள்ளிப் போ.

இட்டார் = கொடுப்பவர், இரப்பார் = கெஞ்சிப்பெறுபவர்,
தொட்டாளும் = கட்டியணைக்கும், ஆடவரை = ஆண்களை,
புண் + பால் = புண்பால் = புண்ணில் வடியும் சீழ்.

4. அலைமனம்

(..... உரிய இடத்திலும், உருக்குலையா நிலையில் இருந்தால்தான் எதற்கும் பெருமை. இடம் பெயர்ந்தால் கூட இழிவு தொற்றிக் கொள்ளும். படிப்பில்தான் மாணவர் மனம் ஒன்றியிருக்கவேண்டும். கட்சியிலும், காட்சியிலும் மனம் பாய்ந்தால், மாணாக்கர் என்னும் மாண்புப் பெயர் மறைந்துவிடும்.)

உள்ளூறும் நல்ல உமிழ்நீரைத் துப்பிவிடில்
தள்ளிமண் மூடுநிலை தானெய்தும் - பள்ளிக்குச்
செல்லும் பருவத்தில் சிந்தை அலைபாய்ந்தால்
வெல்லும் திறம்போகும் வீழ்ந்து.

உள்ளூறும் = நாக்கில் சுரக்கும்,
உமிழ்நீர் = எச்சில்.

5. பகையாம் புகை

(..... பழக்கம் என்பதன்றிப் பயனுண்டா புகையால்? தீமையைத் தீனியாகக் கொள்ளலாமா? பகையை நகையாக அணியலாமா? நகைப்பதற்கான உதட்டைப் புகைப்பதற்குப் பயன்படுத்துவது மலரை எரித்துக் குளிர் காய்வதற்கொப்பாகும்.)

ஊக்குதிது பாரென் றுதட்டில் புகைமுட்டிக்
காக்குமித யத்தைக் கரியாக்கல் - நாக்கடியில்
நஞ்சைப் பதுக்கும் நடவடிக்கைக் கொப்பாகும்
விஞ்சையதில் வேண்டா விடு.

ஊக்கும் = தூண்டும்,
விஞ்சை = வித்தை,
வீண் = பாழ்.

6. தீமையறிதல்

(..... பருகக்கூடாத பாலும் உண்டு. புள்ளி மேனி விலங்கெல்லாம் மானன்று. தோற்றப் பொலிவுள்ளவர்கள் எல்லாரும் ஏற்றப் பண்பாளர்களாக இருந்துவிட மாட்டார்கள். பழகக் கூடாதவர்களுடன் தொடர்பை ஏற்படுத்திக் கொண்டால், முடிவு பகையாகத்தான் இருக்கும்.)

கள்ளியிலும் பால்சுரக்கும், கானழகு மானொப்பப்
புள்ளிச் சிறுத்தையுடல் பூத்திருக்கும் - பிள்ளாய்கேள்!
பண்பற்றார் கேண்மை பகையாய் முடிந்துவிடும்
நண்பின் நலனாய்க நன்கு.

கானழகு = காட்டின் அழகு, கேண்மை = நட்பு,
நண்பின் = நட்பின்.

7. மனவொழுக்கம்

(..... புறவொழுக்கத்தினும் வேண்டப்படுவது அகவொழுக்கம். புலி பசித்தாலும் புல்லை மட்டுமா, பிணத்தையும் தின்னாது. மாந்தன் மட்டில் தேவைக்காகப் பண்பைப் பறிகொடுக்கலாமா? மாற்றான் மனையை மனத்தாலும் தீண்டாத ஆற்றலே, ஒருவன் அனைத்தையும் வென்ற ஆற்றலுக்கொப்பானது.)

காட்டில்வாழ் வேங்கை கடும்பசி யுற்றாலும்
வேட்டை இறைச்சியலால் வேறுண்ணா - தேட்டமென
மாற்றான் மனையை மனத்தாலும் தீண்டாத
ஆற்றலே மாண்பாம் அறி.

வேங்கை = புலி, தேட்டமென = விருப்பமென,
மாண்பு = பெருமை.

8. குலம் (சாதி)

(..... குலம், சிலரைத் தலைவர்களாக்குகிறது, பலரைப் இரைக் கடாவாக்குகிறது. நம்பிக்கையின் மீது நடப்பதுதான் மரபு. உணர்வைத் தூண்டி, வேற்றுமைக்கு நாற்றுவிடுவதே குல உணர்வு. குலத்தலைவர்கள் கொண்டதுண்டேயன்றிக் கொடுத்ததில்லை. மக்களின் மனஅமைதியையும், குமுகாய ஒற்றுமையையும் குலைப்பதே குலத் தலைவர்களின் குறி.)

குடேற்று வார்சொல்லால்! சொக்கவைப்பார் நெய்யுரையால்!
பாடேற்றிப் பெற்ற பணம்பறிப்பார் - கேடேற்றி
ஊரமைதி போக்கிடவே ஊட்டும் குலம்விளிப்பார்
பாரதனுள் பண்பின் பழுது.

குடேற்றுவார் = மனக்கொதிப்படையும்படி செய்தி பரப்புவார்,
நெய்யுரை = மொழிமணம் வீச, உணர்வைத் தூண்டப் பேசுவார்,
பாடேற்றி = உழைத்து, கேடேற்றி = வேண்டாததை உட்புகுத்தி.

9. வெறிமயக்கு (போதை)

(..... பிள்ளையிடங் கொண்ட பேரன்பால் பெருங்குறையையும் பொருட்படுத்தாதவள் தாய். பெற்றவளே கூட பிள்ளை குடிகாரனாக மாறக் கண்டால் சீறுவாள். வெறுப்பை வெளிப்படுத்தவும் தயங்கமாட்டாள். தாயே வெறுக்கும் களிப்பைத் தள்ளி வைப்பது தனியானுக்கு மட்டுமன்று, குமுகாயத்திற்கே பெருமைதான்.)

தன்னை மறக்கடித்துத் தன்மானம் கொன்றொழித்(து)
அன்னை வெறுப்பிற்கும் ஆளாக்கும் - புன்மைதரும்
பொல்லாக் களிப்புப் பொருள்தீண்டா நோன்பெடுத்தால்
இல்லார்க்கும் இல்லை இழிவு.

நோன்பு = உறுதி,

இல்லார்க்கும் = பொருள் இல்லாதவர்களுக்கும்,

களிப்பு = வெறி மயக்கு, (வ. கொ. போதை).

10. தீண்டாமை

(..... குல வேற்றுமையைக் குடியேற்றம் செய்த மனுவின் பரிசுப் பொருள்தான் தீண்டாமை. ஒழிக்கப்படவேண்டிய ஊறுகளில் முதன்மையானது இதுவே. ஆற்றின் நடுவே நாற்று நடுவதைப் போன்றதுதான் குலத்தின் பெயரால் முன்னேற்றங்காண முயல்வது. வன்முறைக்கு மட்டுமே வரிந்து கட்டிக்கொண்டு முன்வரும் வெட்கக்கேடு.)

தீண்டாமை என்கின்ற தீய அழுக்காற்றைத்
தாண்டாமை நெஞ்சத் தடுமாற்றம் - வேண்டாத
முள்ளை வளர்த்ததனை மூலிகைபோல் காப்பதெலாம்
கொள்ளிமடி கட்டும் குறை.

அழுக்கு + ஆற்றை = அழுக்காற்றை - கழிவு ஆற்றை (கூவம் போன்ற ஆறு),
மூலிகை = மருந்துச் செடி, கொள்ளி = நெருப்பு.

இன்னிசை வெண்பா

ஆதியில் அறுவை மருத்துவம்

“ஒன்றும் பலவும் விகற்பொடு நான்கடி யாய்த்தனிச்சொல்
இன்றி நடப்பினஃ தின்னிசை” -யாப்பருங்கலக்காரிகை-குத்-25.

அளவடியால் ஆகிவருவது இப்பா. வெண்பா இலக்கணங்கள் அனைத்தும் இதற்கும் பொருந்தும். நான்கு அடிகளிலும் எதுகை பெற்றுத் தனிச் சொல்லின்றி அமையும். அறநூல் பல இந்த யாப்பில் தான் அமைந்துள்ளன. இனிக் கதைக்குள் செல்வோம்.

கதையின் விதை

பண்டைய மன்னருள் அசோகன் பேரரசன். அவனுக்குத் துணைவியர் இருவர். பட்டத்தரசியின் மாளிகைக்கு இன்ப நுகர்வு எண்ணத்தோடு வந்தான் மன்னன். அரசிக்கோ அன்று நலக்குறைவு. எனவே, மன்னனின் வேட்கையைத் தணிக்க அவள் துணை செய்யவில்லை. ஏமாற்றமடைந்த மன்னன், அவளைப் பிரிந்து, இளையவள் திசியாட்சியதையிடம் தஞ்சமடைகிறான். அவளறையில் மன்னன் மகிழ்ந்திருக்கின்றான். மூத்த மனையாளிடமிருந்து அவன் ஒதுங்கி இளையாளோடேயே இருந்துவிடுகிறான். நாட்கள் சில கழிந்தன.

மன்னனுக்குப் பொறுக்க முடியாத வயிற்று வலி ஏற்படுகிறது. அரண்மனை மருத்துவர்கள் எவ்வளவோ முயன்றும் நோய் தீரவில்லை. எனவே தீராத நோய் என்ற முடிவுக்கு வந்துவிடுகிறார்கள் மருத்துவர்கள். ஆட்சியில் முழுமுனைப்பும், உழைப்பும் தரமுடியாததால் மக்கள் நலப் பணிகள் முழு வீச்சில் நடைபெறவில்லை. எனவே, நிலைமை முற்றிலும் பழுதாகும் முன்னரே தன் முதல் மனைவி பட்டத்தரசியின் மகன் குணாளனுக்கு முடிசூட்டி, ஆட்சிப் பொறுப்பை அவனிடம் ஒப்படைக்க முடிவெடுக்கிறான் அசோகன். மன்னன் முடிவு இளையவளுக்கு ஏற்பாக இல்லை. குணாளன் மன்னரானால், அவன் திசியாட்சிதைக்கு இன்னல் விளைவிப்பான். அவன் இயல்பாகவே நல்லவன் அல்லன். எனவே, தன் எதிர்காலநலன் என்ற எண்ணம் உந்த மன்னனைக் காத்து, மகன் முடிபெறுவதைத் தடுக்க வேண்டுமென எண்ணுகிறான் திசியாட்சியதை.

இனி, நீண்டநாள் வாழ மாட்டோம் என்று கவன்றிருந்த மன்னனுக்குத் திசியாட்சியதை நம்பிக்கையூட்டுகிறாள். தான், அவன் நோயைத் தீர்ப்பதாக உறுதியளிக்கிறாள். மருத்துவர்களின் ஒத்துழைப்பைக் கோரிப் பெறுகிறாள்.

மன்னனைப் போன்றே வயிற்று வலிக்கு, ஆளான நோயாளி ஒருவனைத் தேடிப்பிடித்து வரச் செய்கிறாள். மன்னனுக்குக் கொடுத்த மருந்துகள் அந்நோயாளிக்கும் கொடுக்கப்படுகிறது. நோய் தீரவில்லை. அதன்காரணத்தைக் கண்டறிய, அவன் வயிற்றைக் கீறிப் பார்க்க வேண்டுமென முடிவு செய்து, மருத்துவர்களுக்கு ஆணையிடுகிறாள். அவர்களும் அந்நோயாளிக்கு மயக்க மருந்து கொடுத்து, வயிற்றைக் கீறிப்பார்க்கிறார்கள். ஆங்கே, புழுக்கள் குடலைக் கடித்த நிலையில் காணப்பட்டன. அவற்றின்மீது காரச் சுவைப் பண்டங்களைத் தூவச் செய்கிறாள். அவை இறக்கவில்லை. முடிவாக வெங்காயச் சாறு பிழிந்து விடப்படுகிறது. காரம், நாற்றம் காரணமாகப் புழுக்கள் மடிந்து விழுகின்றன. வயிற்று வலிக்கான காரணமும், அதை அழிக்கும் மருந்தும் கண்டாயிற்று. வெங்காயச் சாறே மன்னருக்கும் கொடுக்கப்படுகிறது. நோய் மறைகிறது. மகிழ்ந்த மன்னர் திசியாட்சியதையைப் பட்டத்தரசியாக்கி நன்றி காட்டுகிறார்.

இச் செய்தி, எழுத்தாளர் திரு தி. இராசகோபாலன் அவர்கள் எழுதிய 'பௌத்தம் போற்றிய அசோகன்' என்ற நூலில் இடம் பெற்றுள்ளது. அவர்க்கு நம் நன்றி.

அசோகன்...?

(ஆங்கிலேயர் வரும் வரை இந்தியா குறுநில மன்னர்களின் குடியிருப்பாகத்தான் இருந்தது. நிலத்திற்கு நீர் பாய்ச்சுவதற்காகப் பாத்தி அமைப்பதைப் போன்றிருந்தது இந்திய நாட்டின் நிலப்பரப்பு. குட்டையில் கப்பலோட்டப் பார்த்த குறுநில மன்னர்களுக்குச் சீனமும், அதை விஞ்சும் ஆசையும் அகத்தை அழுத்திக் கிடந்தன. அசோகன் பேரரசன். தொடக்க காலத்தில் அவனும் ஆசையின் பிடியில் அகப்பட்டவன்தான்.)

1. பாத்தியெனப் பங்கிட்டுப் பாரதத்தை ஆண்டவர்கள் ஏத்தித் தொழுமிறைபோல் ஏராளம் அன்னாரைக் காத்துக் கரைத்த காரிகையர் காதையிலே மூத்த அசோகனு முண்டு.

(அந்த நாள் மன்னர்களின் பொழுதுபோக்கு கொலையாகவே இருந்திருக்கிறது. வேட்டையாடுதல், போர்புரிதல் - இவையே வீரத்தின் விளம்பரமாகக் கருதப்பட்டன. ஆக்கப் பணியில் நாட்டமின்றி இன்று சீட்டாடிப் பொழுதைக் கழிப்பார்போல், மன்னர்கள் மக்கள் நலப்பணிகளை மறந்து போரிட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள்)

2. ஆற்றப் பணியிங்கே ஆயிரம் காத்திருக்க ஏற்றமுறும் எண்ணமிலார் ஈண்டுச்சீட் டாடுதல்போல் போற்றும் பணியொதுக்கிப் போரிட் டழிவதையே ஆற்றலெனக் காட்டிவந்தா ரன்று.

(போட்டி பொறாமை எனும் எண்ண அழுக்கே நெஞ்சில் நிறைந்திருந்தால், நலப்பணிகளில் நாட்டம் ஏற்படுமா? சின்ன வண்டின் கூட்டுக்குள் பெரிய பருந்து அமர்ந்து முட்டையிட முடியுமா?)

3. மண்டும் அழுக்கே மனத்தை அடைத்திருந்தால்
அண்டுமோ ஆக்கம், அரும்புக மெண்ணங்கள்?
வண்டுறையும் இண்டுக்குள் வான்பறவை முட்டையிட
உண்டோ இடமென் றுரை!

மண்டும் = சேரும், அண்டுமோ = நெருங்குமோ, இண்டு = சிறு துளை.

(எல்லாரிடமும் குறையுண்டு. சான்றோர் உரை வாங்கித் தவறுகளைத் திருத்திக் கொள்ள வேண்டும். நெல்லுக்கென்று சேமித்த ஏரிநீரைப் புல்லுக்குப் பாய்ச்சுவரோ?.)

4. எல்லார் மனத்து மிருக்கும் குறையதனை
நல்லார் கருத்தேற்று நாடிக் களைந்திடுதல்
எல்லார்க்கும் ஏற்பாகும், ஏரிநீர்ப் பாய்ச்சியெவர்
புல்லை வளர்ப்பார் புகல்.

(அசோகன் மாமன்னன் - தன் தவறைத் தானே உணர்ந்து திருந்தியவன். புத்த நெறியை நாடெங்கும் பரப்பிய பண்பாளன்.)

5. பேரரசன் என்னும் பெருமைக்கே வித்திட்ட
ஓரரசன்! உன்ன உவப்பளித் தோங்கிட்ட
சீரரசன்! புத்தநெறி சென்றோதச் செய்திட்ட
பாரரசன் பண்பதனைப் பார்!

(கலிங்கப் போரில் கொன்று குவித்த மனிதத் தலைகள் காலில்பட மனம் மாறிப் போரைத் துறந்து, வரலாற்றில் படைவிலக்கத்தை ஒரு சார்பாகச் செய்த முதல்வனான அசோகனுக்கும் மறுபக்கம் உண்டு.)

6. போர்க்களத்தில் சாய்த்ததலைப் பூக்கள்தன் காலிடற
நீர்த்த இரக்கத்தை நெஞ்சுணர்த்தப் போர்வெறுத்
தார்த்த படைவிலக்கம் அன்றறி வித்தபுகழ்
பார்த்திபனின் பக்கமொன்றைப் பார்.

(ஆட்சிக்கட்டிலில் அமர்ந்துவிட்டால் சிலருக்குத் தாம், தமக்கே என்னும் மனக்கொழுப்பு ஆட்டிப்படைக்கும். அவ்வாறில்லாத அசோகன் மனைவிக்கு இன்னல்.)

7. எல்லாம் தனக்கென்னும் ஏற்பற்ற பேராசை
எல்லாமே தானென் றிழிந்த மனக்கொழுப்பு
இல்லாத பண்பாளன் ஈடில் அசோகன்றன்
இல்லாளுக் குற்ற திடர்.

ஈடில் = நிகரற்ற, இல்லாளுக்கு = மனைவிக்கு, அரசிக்கு.

(உடலமைப்பால் பெண்களுக்கு எத்தனையோ இடர்ப்பாடுகள். அவற்றையெல்லாம் கருத்தில் கொள்ளாமல், தங்களுக்கு எல்லா நலன்களையும் தரும் பெண்களை இழிவுபடுத்தி எழுதிப் பின்னுக்குத் தள்ளி வைத்துள்ளார்களே!)

8. பெண்களுக் கெத்தனையோ பேரிடர்கள் வாழ்க்கையிலே
உண்ணும் நலமெல்லாம் ஊட்டுபவர் என்றாலும்
எண்ணப் பழுதாலே இன்னலுடன் இன்றுவரை
பெண்ணினத்தைத் தள்ளிவைத்தோம் பின்.

உண்ணும் = உட்கொள்ளும், துய்க்கும்,
எண்ணப்பழுது = கருத்துப்பிழை.

(ஆற்றல் மிக்க இயற்கையில் ஆண் பெண் இருபாலார்க்கும் கண், காது, மூக்கு, வாய், கை, கால்கள் எல்லாம் பொதுவாக அமைந்தன. ஆனால், கருப்பை மட்டில் பெண்களுக்கு என்று ஆகிவிட்டது. அதனால் பெண்களுக்கு எவ்வளவு இன்னல்? இழிவு?)

9. ஆற்ற லியற்கையோ ஆண்பெண்ணுக் கைம்புலனைப்
போற்றப் பொதுவாக்கிப் புவை அடிமடியில்
ஏற்ற கருப்பையை ஏன்வைத்த(து) அச்சமைதான்
ஆற்றுமிடர் கோடி அவர்க்கு.

அடிமடியில் = வயிற்றில், ஆற்றுமிடர் = துன்பத்தைக் கொடுக்கிறது,
அவர்க்கு = பெண்களுக்கு.

(பெண்களுக்குத்தாம் இடர் தரும் நோய்கள் எத்தனை எத்தனை. மாதவிடாய், மார்புப் புற்றுநோய் போன்று ஏராளம். ஆண்கள் தன்னல உந்துதலில் இவற்றையெல்லாம் கருத்தில் கொள்ளாமல் - இடர்ப்படுத்துகிறார்களே?.)

10. மாத விலக்கென்றும் மார்பிலே புற்றென்றும்
ஓதரிய ஊறவர்க்கே உண்டாக்கி வைத்ததனால்
ஏதமிலாப் பெண்ணிடரை எண்ணாத ஆணிநந்தான்
தீதறத்தைச் செய்கிறதே தேர்ந்து.

ஓதரிய = சொல்லவியலாத,
ஊறவர்க்கே = அவர்களுக்குப் பல இடர்ப்பாடுகள்,
ஏதமிலா = குற்றமற்ற, தீதறத்தை = நீதிக்குப்புறம்பானதை,
தேர்ந்து = முடிவெடுத்து.

(பன்னூறு ஆண்டுகளாகியும் பெண்கள் மீதான வன்முறைகள் அரங்கேறிக் கொண்டுதாமே இருக்கின்றன. பெண்கள் நிலை முழுமையாக முன்னேறவில்லையே!)

11. ஆண்டுபல நூறிங்கே ஆயினவே என்னபயன்?
நீண்ட பிழைமுறைகள் நின்றின்றும் ஆள்வதுவா!
தூண்டாப் பகுத்தறிவாய்த் தூசடைந்த ஓவியமாய்
மாண்டதுமேன் பெண்ணுரிமை மாண்பு?

நீண்ட = நெடுங்காலமாக, பிழை = குற்றங்கள்,
நெய்விளக்கு = எண்ணெய் விளக்கு,
மாண்டதுமேன் = அழிந்ததும் ஏன்?, மாண்பு = சிறப்பு.

(காதலுறவை நினைவூட்டும் சூழல் - நிலவு, சில்லென்ற காற்று! மன்னன் காதல் நினைவோடு இணையின் வரவுக்காகக் காத்திருந்தான்.)

12. புள்ளுறங்கும் வேளையது! புவைநிலா வானத்தில்!
வெள்ளைமலர் நாற்றம் விரவிவரும் மென்காற்று!
பள்ளி யறையில் பசித்திருந்தான் பாராளவோன்
கிள்ளும் உணர்வடக்கிக் கொண்டு.

புள்ளுறங்கும் = பறவைகளெல்லாம் தூங்கும், வேளை = நேரம்,
புவைநிலா = பெண் முகத்தைப் போன்ற நிலவு,
வெள்ளை மலர் = மாலையில் பூத்து மணம் பரப்பும் மல்லிகை,
மென்காற்று = தென்றற்காற்று, பள்ளியறை = படுக்கையறை,
கிள்ளும் = தூண்டும், பாராளவோன் = மன்னன்.

(மன்னி மாதவிடாய் வலியால் நொந்திருந்தாள். அதை அறியாத மன்னன் காதல் உறவுக்குக் காத்திருந்தான். அவன் தவிப்பை அவளும், அவள் இன்னவை அவனும் அறியவில்லை. மன்னி தனியுறக்கம் கண்டாள் - மன்னன் ஏமாற்றத்தால் எரிச்சலடைந்தான்.)

13. மன்னி உடல்நலிவை மன்னன் அறியவில்லை
மன்னன் மனவேட்கை மாதேவி தானறியாள்
சின்ன இடைவெளியால் சீர்குலைந்த தன்னாரின்
மன்னும் அகவுறவு மாண்பு.

மன்னி = அரசி, சேதமுற்றது = சிதைவடைந்தது.
அகவுறவு = காதல் தொடர்பு, மாண்பு = பெருமை.

(அசை பிரிக்கும்போது குறிலும் நெடிலும் இணைந்திருந்தால் அஃது ஓரசை - இடம் மாறி நெடில் முன்னே வந்துவிட்டால் அவை இரண்டாகிவிடுவதைப் போன்று, நெஞ்சு உறவை நெகிழ வைத்துக், காமம் தலைதூக்கியதால் மன்னன் - மன்னிக்கிடையே இடைவெளி ஏற்பட்டுவிட்டது)

14. தக்க குறில்நெடில் தாமிணைந்த ஓரசையில்
நெக்கிநெடில் முன்வந்தால் நேரும் பிரிவினைபோல்
மக்கள் தொகைபெருக்கி மாய்காமம் முன்வரவே
நெக்குவிட்ட தொப்புரவு நெஞ்சு.

நெக்கி = தள்ளி, மாய்காமம் = மறைந்துவிடும் இன்புணர்வு,
நெக்குவிட்டது = உடைந்தது, ஒப்புரவு = இணக்கப்பண்பு.

(காமம் கடலைப் போன்றது. அது கணவன் மனைவி மனவொற்றுமைக்கு ஒரு போன்றது. அதே காமம் - பள்ளியறை உறவு பங்களிப்பில் குறை கண்டால், மனைவியின் முத்தான சொற்களையே முள்ளாக மாற்றிக் காட்டிவிடும்.)

15. வெள்ளநீர்உள் வாங்கும் விரிகடல்நேர் காமந்தான்
உள்ள உறவின் உரமென்ப துண்மையதே
பள்ளியறைக் கூட்டுறவில் பங்கின்றேல் இன்சொல்லும்
முள்ளாகும் கல்லாகும் முத்து.

(நான்கு அடிகளும், 15 சீர்களும் அமைந்த வெண்பாவில் கடைசி அசை தவறானாலும் வெண்பா குற்றமுடையதாகிவிடுவதைப் போன்று, இல்லறத்தில் தலைவன் தலைவி நல்லறவுக்கு அடித்தளமே நம்பிக்கைதான் - அது தளர்ந்தால் அனைத்தும் பாழே.)

16. இல்வாழ்வில் ஆண்பெண் இருபா லுறவுக்கு
நல்ல அடித்தளமே நம்பிக்கை, மெய்யுறவு
இல்லையிவை என்றானால் ஈற்றசையில் தோற்றுவிட்ட
செல்லாத வெண்பாவாம் சீர்.

ஈற்றசை = கடைசி அசை, தோற்றுவிட்ட = பிழைநேரவிட்ட,
செல்லாத = பழுதான, சீர் = பெருமை, சிறப்பு.

(மழையில் ஒதுங்கக் கூடில்லாமல் நனைந்து நடுங்கும் பறவையைப் போல், துணையுறக்கமின்றி மன்னன் மனம் வாடியது. எனவே உறவுக்காக இளையவளைக் காமம் நாடியது.)

17. கொட்டு மழைக்குளிரில் கூடிழந்த புள்ளொப்பத்
தொட்டுறங்கும் நேரம் துணைவிலக, மாமன்னன்
எட்டியடி வைத்தே இளையாளின் மாளிகைக்
கட்டிலிலே கண்டான் களம்.

புள் = பறவை, தொட்டுறங்கும் = அணைத்தபடி உறங்கும்,
எட்டியடி = வேகமாக நடந்து.

(அசோகனுக்கும் இரண்டு மனைவிகளா என்று விழி பிதுங்க வேண்டா. வயிற்றுக்கு வழியில்லாதவனே படுக்கைக்கு இரண்டு வைத்திருக்கும்போது, மாமன்னனுக்கு இரண்டிருக்கக் கூடாதா? ஆண்களுக்கான தனியறத்தில் இந்த ஒழுக்கக் கேடும் உள்ளடக்கம்.)

18. இல்லார்க் கிரண்டிருந்தால், எல்லாம் உடையார்க்குச்
சொல்லவும் வேண்டுவதோ சூழ்மனையர் எண்ணிக்கை?
கொல்லாத நோன்பேற்ற கோவேந் தசோகனுக்
கில்லாள் கணக்கில் இரண்டு.

நோன்பு = உறுதி.

(அலைமனம் இல்லாதவன்தான் அசோகன். பெண்களைத் தேடியலையும் பித்தனுமன்று. அஞ்ச வேண்டியனவற்றுக்கு அஞ்சபவன். இருந்தாலும் யானைக்கு அடி சறுக்கியதைப் போன்று, மனம் சரிந்து, இரண்டாம் மனைவியைத் தேடிக் கொண்டான்.)

19. நெஞ்சப் பழுதில்லான், நேர்மைக் குறையில்லான்
வஞ்சியரைக் காணுங்கால் வாயூறாப் பாங்குடையான்
அஞ்சுதற் கஞ்சும் அகத்தன் அசோகன்றான்
கொஞ்சம் சரிந்தான் குலைந்து.

(வஞ்சியரை = பெண்களை, வாயூறான் = நாலுறாதவன்,
சொள் விடாதவன்), குலைந்து = நிலைதடுமாறி,
சரிந்தான் = வீழ்ந்தான்.

(அகவொழுக்கம் பேணும் ஆண்மையாளனாக இருந்த அசோகன், அறம் படித்தொழுகியவன் - மனக்கட்டுப்பாட்டை இழந்ததால் தன்பெருமை குன்றத் திசியாட்சியதை என்னும் பெண்ணிடம் தன்னை இழந்தான்.)

20. இல்லாள் அகத்திருக்க இன்னொருத்தி மார்பணைதல்
ஒல்லா ஒழுக்கமென ஒதுநூல் கற்றிருந்தும்
பொல்லா மனம்உலுக்கப் போய்த்திசிய யாட்சியதை
மெல்லடியில் வைத்தான் மிடுக்கு.

ஒல்லா = கூடாத, ஒதுநூல் = அறங்கூறும் நூல்,
மிடுக்கு = பேராண்மை.

(காமம் எல்லா உயிர்களுக்கும் பொதுவான உணர்வு. காம நுகர்வுணர்வு இல்லையானால் இவ்வாழ்க்கை என்றொன்று ஏது? காமத்தைத் தவிர்ப்பது இயற்கையை எதிர்ப்பதாகும். காமம் தணித்தல் கடமையும்கூட.)

21. காமம் உயிரியற்கை! காதல் அதனிற்கை!
ஏமக் குறியின்றேல் ஏதிங்கே இவ்வாழ்க்கை?
'சோமம்' ஒருமயக்கம் சூல்வளர்க்கும் ஆண்பெண்ணின்
காமம் இயற்கைக் கடன்.

ஏமம் = இன்பம், மகிழ்ச்சி; சோமம் = மயக்கி, சூல் = கரு,
இயற்கைக்கடன் = இயல்பான கடமை.

(காமம் உயிர்ப்பொதுமை என்றாலும் ஆண்களுக்கு நுகர்ச்சி நாட்டம் அதிகம். ஆணின் ஆசைக்குப் பெண் ஆட்படாதபோது, துணைமீது ஏமாற்றத்தின் நிழல் விழும். அதனால் உள்ள உறவும் கெடும்.)

22. கொஞ்சங் கலையில்பெண் கோதுகிளி போலானால்
தஞ்சமென ஆணவளின் தாளடியில் தான்கிடப்பான்
விஞ்சுகின்ற காதல் விருப்பத்தை வீணடித்தால்
நெஞ்சத் தவள்நிலையாள் நீடு.

கோதுகிளி = பழத்தைக் கொத்தித் தின்னும் கிளி,
தாளடியில் = காலடியில்,
வீணடித்தால் = வீணாக்கினால், பாழ்செய்தால்,
நீடு = நீண்டகாலம்.

(காதலுறவில் ஆணும் பெண்ணும் ஒத்த உளத்தராகி இணைந்தும் ஈடுகொடுத்தும் இன்பம் துய்த்தல் வேண்டும்.)

23. கொண்டானின் கைகளிடை கொங்கை குழையுங்கால்
உண்டாம் நலமுறைக்க உண்டோசொல்? மஞ்சத்தில்
வண்டாகி ஆளனவள் வாய்முத்தி மொய்த்திருக்கத்
திண்டாடு மேமெய் திளைத்து.

வாய்முத்தி = முத்தமிட்டு, மொய்த்திருக்க = நெருங்கியிருக்க.

(காதல் நலக் கற்பனை.)

24. போர்முனையில் மார்புப்புண் பொற்பதக்கம் என்றானால்
வார்களைந்து காதலியை வாரி அணைக்கையிலே
கூர்முலைகள் அப்புண்ணில் குத்த மிகும்குருதிப்
பேர்தானோ மாணிக்கம் பேசு.

வார்களைந்து = கச்சு அவிழ்த்து, திறந்த மார்போடு.

(திசியாட்சியதை தேர்ந்தவள் - அகவுறவில் ஆளன் மனநிலை அறிந்தவள்.)

25. மன்னன் அசோகனுக்கு மஞ்ச விருந்தளிக்கத்
தன்னைச் சமைத்த திசியாட் சியதையாள்
கன்னல் இதழாலும் கைக்காத சொல்லாலும்
மன்னனுக்கு ஊட்டினாள் மால்.

கன்னல் = கரும்பு, கைக்காத = கசக்காத (இனிய),
மாலூட்டினாள் = மயங்க வைத்தாள், கிறங்க வைத்தாள்.

(எண்சாண் உடலுக்கு வயிறே முதன்மை என்பது உண்மை. இந்த வயிறு மனிதர்களுக்குக் கொடுக்கும் தொல்லைகள்தாம் எத்தனை? இல்லாதவனுக்கோ பசி. உண்டவனுக்கோ வலி. செவிக்கின்பம் இல்லாதபோது சிறிது வயிற்றுக்கென்பது இலக்கியமாகலாம்; நடைமுறையாகாது.)

26. எண்சாண் உடம்பில் இடைமே லிடம்பெற்றுக் கண்ணுக்கும் காதுக்கும் காலவிருந் தின்றேனும் உண்ணுமெனத் தூண்டுகின்ற ஊத்தை வயிறிங்கே பண்ணும் புரட்சி பல.

(மாந்தரை வாட்டும் நோய்களுக்கு ஊழ்வினையைக் காரணம் காட்டுவர். உண்மையில் பல நோய்களின் விளை நிலமே வயிறுதான். பொறாமைக் கனலுக்கு அடுப்பு அதுதானே!)

27. ஊழ்மேல் பழிசுமத்தி ஊடுருவும் நோய்களையும் வாழ்த்தி வரவேற்று வாகாய்க் குடியமர்த்தக் காழ்ப்பில் கனிந்தெரிந்து காசின்றேல் காய்ந்துலர்ந்து வாழ்வாரை வாட்டும் வயிறு.

ஊடுருவும் = மறைவாக உள் நுழையும், காழ்ப்பில் = பொறாமையில், வாழ்வாரை = உயிரோடிருப்பவர்களை.

(இளையவளின் இரவணைப்பில் இன்பந் துய்த்திருந்தான் அசோகன். வேலியை நீக்கிவிட்டு ஆடு பயிரை மேய்வது போல், அவனுடைய இன்பநிலையை நீக்கி, வயிற்று வலி வந்து தொல்லை தந்தது. வலி இறப்பச்சத்தை ஏற்படுத்திற்று.)

28. நூலிடையாள் நெஞ்சுள் நுழைந்த இறைவனுக்கு வேலிணைந்த நோய்வந்து வீம்பாய் வயிறமர்ந்து வேலி விலக்கியிலை வெள்ளாடு மேய்தல்போல் தாலிக்கே ஓலைவிட்ட தாம்.

வேலிணைந்த = பகையோடு கூடிவந்த.

(மருத்துவர்கள் முயன்றும் நோயை வெல்ல முடியவில்லை. எனவே, அதைத்தீராத நோயென்று தீர்மானித்தனர் மருத்துவர். நகை செய்ய உதவும் சுத்தியாலா கருங்கற்பாறையை உடைக்க முடியும்? அப்படித்தானாயிற்று அவர்கள் மருந்தும்..)

29. எம்மா லியன்றதெலாம் எண்ணி இயற்றிடினும் அம்மா!யாம் தோற்றிட்டோம்; ஆற்றமுடி யாதிந்நோய்! கம்மாஎன் சுத்திக்குக் கல்பணியாத் தன்மைபோல் இம்மாந்த நோயாச் செமக்கு.

கம்மாஎன் = பொற்கொல்லன்,

கல்பணியா = பணியாத கல் = உடைபடாத மலை,

இம்மாந்த நோய் = இந்த மனிதரின் (மன்னரின்) நோய்.

(தன்னம்பிக்கை குறைந்தால் மனித ஆற்றல் மங்கத்தொடங்கிவிடும். உடல் வலிமை ஊனப்படும். மனத்தெளிவின் கூர்மை குறையும். மறம் மறையும்.)

30. நம்பிக்கை குன்றுங்கால் நாளம் வறட்சியுறும்
கம்பி எலும்புரமும் கட்டுடலும் பேரழகும்
தெம்பும் குறைந்துவிடும் தேற்றமெலாம் மங்கிவிடும்
வெம்பிடும்பா ரன்னாரின் வீறு.

நாளம் = அரத்தக்குழாய் , தேற்றம் = தெளிவு,
வீறு = பொலிவு, தனிச்சிறப்பு.

(மருத்துவத்திற்குக் கட்டுப்படாத நோயின் காலம் நீண்டு கொண்டிருந்ததால், தன் வாழ்நாள் முடிவுக்கு வந்துவிட்டதாக மன்னன் எண்ணினான். தன் எண்ணத்தை மனைவியிடம் கலக்கத்தோடு கூறினான்.)

31. காலம் கரைந்துவரக் கல்லுடலம் கட்டுவிட
ஞாலம் விடையளிக்கும் ஞான்றென் அருகிலென
ஆலம் பழவிதழாள் அச்சமுறப் பேச்சவிழ்த்தான்
கோலங் குலைந்திருந்த கோன்.

கல்லுடலம் = கல் போன்று உறுதியான உடல், ஞாலம் = உலகம்,
ஞான்றென் = நாள் என்,
ஆலம்பழவிதழாள் = ஆலம் பழத்தைப் போன்று சிவந்த உதட்டை,
உடையவள், கோன் = அரசன்.

(மன்னன் நோய்ப்படுக்கையில் வீழ்ந்து பல நாட்கள் ஆகிவிட்டன. இதனால் ஆட்சிப்பணியின் மாட்சி குறைந்தது. நாட்டில் குழப்பமும், மக்களுக்கு நலக் குறைவும் ஏற்பட்டால், மன்னனைப் பழிப்பார்களே என்றஞ்சினான் அசோகன்.)

32. பன்னாள் படுக்கையிலே பாராள்வோன் நொந்திருந்தால்
என்னாகும் நாட்டுநலன்? ஏடேறாப் பாட்டாகும்!
இன்னல் குழப்பங்கள் என்னோயால் ஏற்பட்டால்
மன்னனுக் கேதாம் மதிப்பு?

பன்னாள் = பல நாட்கள், பாராள்வோன் = அரசன்,
ஏடேறா = எழுதாத.

(சீயத்தால் நடக்க முடியாது என்றறிந்தால், நாய்கூட ஒதுங்கி நடக்காது. நாட்டு நடப்பிலும் நாம் காண எடுத்துக்காட்டுகள் ஏராளம் உண்டு..)

33. காட்டரசு னானாலும் காலானம் என்றறிந்தால்
வேட்டைநாய் கூட விலகி நடக்காதே!
நாட்டிலும் ஈதே நடைமுறைதான் என்பதற்குக்
காட்டுபல உண்டிங்கே காண்.

காட்டரசன் = சீயம், காலானம் = கால் பழுது - நடக்க இயலாமை,
காட்டுண்டு = எடுத்துக்காட்டுகள் - நடப்புகள் (உதாரணங்கள்) உண்டு.

(ஆட்சியிலிருப்பவர்களிடம் அச்சமின்மை ஏற்பட்டால் எவரும் வினா எழுப்பும் துணிவு பெறுவர். இதனால், மன்னர் என்னும் சிறப்பு கீழிறங்கிவிடும். அடிபணிந்து நின்றவர்கள் முறைத்தும் பார்ப்பர். அது வாளால் ஏற்பட்ட வடுவைவிட வலியைத் தரும்.)

34. ஆள்வோர்பா லச்சம் அருக இடமளித்தால்
கேள்வி பலபிறக்கும் கீழிறங்கு மாட்சிநிலை!
தாள்பார்த்து நின்றோர் தலைநிமிர்ந்து நோக்குவதே
வாள்வீச்சை ஒத்த வடு.

அருக = சுருங்க, குறை; மாட்சிநிலை = பெருமைப்பாங்கு,
வடு = புண்.

(மன்னன் எண்ணம் இப்படி நீள்கிறது. “இறப்பு, ஆள்விட்டழைப்பது போல் இருக்கிறது. நாட்டை ஆளும் தகுதிக்கு உயர்ந்துவிட்டான் பிள்ளை. நெருக்கடி நேரம் வந்து பட்டம் கட்டுவதைவிட, தான் வாழும்போதே ஆட்சியைக் கொடுத்து, எப்படி ஆள்கிறான் என்று பார்க்கலாமே” என்கிறான் அசோகன்.)

35. வேள்கொண்ட சாவென்முன் வீற்று நகைக்கிறது
ஆள்வதற்குப் பிள்ளை அருகதை பெற்றுள்ளான்
நாள்வந்து தள்ளும்முன் நாமே முடிசூட்டி
ஆள்வகை செய்தல் அழகு.

வேள் = விருப்பம், வீற்று = உட்கார்ந்து,
அருகதை = தகுதி, நாள்வந்து = இறக்கும் நேரம் வந்து.

(மன்னனின் எண்ண ஓட்டத்தை அறிந்த இளையவள் திசியாட்சியதை, மன்னனை நெருங்கி “நோயோடு நீண்ட நாள் போராடிக் களைப்பதில் உள்ள இன்னலை நானும் உணர்கிறேன். கவலைப்படாதீர்கள். நோய் தீர நான் வழி கூறுகிறேன்” என்கிறாள்..)

36. என்ற உரைகேட்(டு) இளையாள் எழுந்துவந்து
“நன்று! கவலாதீர்! நானதற்குத் தோதுரைப்பேன்
என்றுமிரி யானோயோ டண்டிருந் தின்னலுறல்
நன்றாகா” தென்றாள் நயந்து.

கவலாதீர் = மனக்கலக்கமடையாதீர், தோது = வழிவகை,
என்றும் + இரியா = என்றுமிரியா = என்றைக்குமே ஒழியாதென்கிற,
ஈண்டிருந்து = இங்கே வாழ்ந்து, இன்னலுறல் = துன்பப்படுதல்.

(மண்ணுள் இருக்கும் மதிப்புமிக்க மணியைப் போலப், பெண்களிடம் ஆற்றலும்; அவர்கள் நெஞ்சுள் காதல் நினைவுகளும் புதைந்திருக்கின்றன. அவ்வாறே, அவரவர் சாவும் அவர்களுக்குள்ளேயேதான் பதுங்கிக் கிடக்கிறது. அதைக் கண்டறியும் வழியை அறிவோமா?)

37. மண்ணுள் மறைந்திருக்கும் மாமணிபோல் மங்கையரின்
கண்ணுள் கரந்திருக்கும் காதற் கனவுகளின்
எண்ணம்போல் நம்முள் ளிருக்கும் இறப்பதனைக்
கண்டறிய ஏதிருப்பின் காட்டு!

மாமணி = வைரம், மாணிக்கம் போன்ற விலை மதிப்பு மிக்க மணிகள்.
ஏதிருந்தால் = வழிமுறையிருந்தால், காரணி இருந்தால்.

(முடியாது என்று மருத்துவர்கள் கைவிட்டபின், தன் கணவனைப் பற்றிய நோயைக் கண்டறிந்து தீர்க்க முன் வந்தாள் துணையானவள்..)

38. தேர்ந்த மருத்துவர்கள் தீராதிந் நோயென்றே
சோர்ந்து தெரிவித்த சூழ்நிலையில் முன்வந்து
“தார்வேந்தன் என்துணைவன் தாக்குற்ற நோய்நாடித்
தீர்ப்பேன்நான்” என்றாள் தெளிந்து.

சோர்ந்து = மனம்தளர்ந்து, தார்வேந்தன் = மலர் மாலை சூடிய மன்னன்,
நோய் நாடி = நோய்க்கான காரணத்தைக் கண்டறிந்து,
தெளிந்து = தெளிவாகி.

“பயிற்சி பெற்ற, பலகாலம் மருத்துவம் பார்த்துப் பழக்கப்பட்டவர்களே முடியாதென்று கைவிட்டபின், உன்னால் முடியும் என்கிறாயே எப்படி? நடக்குமா?” என்று கேட்கிறார் மன்னர்.)

39. “என்னால் இயலுமெனும் என்னவனே, ஓர்ஐயம்!
பன்னாள் பயிற்சியுடன் பட்டறிவும் பெற்றவரே
தன்னால் இயலாத தன்மை எடுத்துரைத்த
பின்னும் நலன்வருமா பேசு!”

ஐயம் = விளங்காமை, பன்னாள் = பலநாள்,
பட்டறிவு = மெய்யறிவு, பட்டு+அறிந்த+அறிவு..

(இன்று எண்ணிக்கையற்றோர் எழுதுகிறார்கள். அவையெல்லாம் சங்ககாலப் படைப்புகளாகிவிடுமா? தாயின் பரிவு வேலையாட்களிடம் கிடைக்குமா? பிழைக்க வைக்க வேண்டும் என்னும் வெறியோடு அன்புக்கு உரியவள் மன்னன் நோய் தீர்க்க முன் வந்திருக்கின்றாள். முடிவு என்னவென்று பார்ப்போம்.)

40. தூவல் எழுத்தெல்லாம் தொல்லெழுத் தாகிடுமா?
ஏவல் பணிவிடைதான் ஈன்றாள் பரிவாமா?
ஆவல் அறிந்தாற்றும் அன்பகத்தாள் முன்வந்து
காவலன்னோய்த் தீர்ப்பதனைக் காண்.

தூவல் = மையூற்று எழுதுகோல் (Fountain Pen),
தொல்லெழுத்து = பழமையான படைப்பு (அ) கல்லில் செதுக்கப்பட்ட
எழுத்து, அன்பகத்தாள் = இல்லாள், அன்பான மனைவி.

(திசியாட்சியதையின் கூற்றைச் செவியுற்ற மருத்துவர்கள்; பெண் குழந்தை பிறந்த செய்தி கேட்ட சுற்றத்தார், ஆரவாரமின்றி அமைதியாக இருப்பதைப் போன்றிருந்தனர். அவர்களைக் குறைவாகப் பேசிவிட்டதாக எண்ணிவிட்டார்களோ என அஞ்சிய மன்னி, அவர்களைப் பெருமையாகப்பேசி ஆற்றுகிறாள். நிலவு தரைக்கு வரலாமா என்கிறாள்.)

41. பெண்பிறந்தாள் என்றவுடன் பேச்சடங்கும் சுற்றமெனப்
பண்டுவர்கள் நின்றிருக்கப் பார்த்ததிசி யாட்சியதை
புண்படுத்த வில்லையென்றாள், போற்றுதிற னாளர்காள்!
மண்ணிறங்க வேண்டா மதி.

பண்டுவர்கள் = மருத்துவர்கள், புண்படுத்தவில்லை = உங்கள் மனம்
நோக வேண்டுமெனப் பேசவில்லை, திறனாளர்காள் = திறமை
மிக்கவர்களே, மதி = நிலவு.

(மூத்தாள் மகன் குணாளன் முடிசூட்டப் பெற்றால் ஆட்சி, ஆணை, அரச வாழ்வு நலன்கள் எல்லாம் அவன் கைக்கு மாறிவிடும். என் நிலை திண்டாட்டமாகிவிடும். இன்று சிலையாக இருக்கும் யான், மன்னர் எண்ணுவது நடந்தால் கல்லாக அல்லவா கருதப்படுவேன்? என்கிறது திசியாட்சியதையின் எண்ணவோட்டம்.)

42. “ஆட்சி அரண்மனை ஆணைமேற் செல்லாட்கள் மாட்சியெலாம் மூத்தாள் மகன்கைக்கே மாறிடுமேல் மீட்சி எனக்குண்டோ? மேன்மை நிலைத்திடுமோ? காட்சிநலன் மேஷமோ கல்”.

ஆணைமேல் = கட்டளை ஏற்று, செல்லாட்கள் = வெல்படையினர், மாட்சி = சிறப்பு, மீட்சி = மீண்டுவரல், கல் = கருங்கல், காட்சிநலன் = காணும் சிறப்பு.

(தொல்லை கொடுக்க வேண்டுமெனக் காத்திருப்பவன் குணாளன். இளையவன் மீது வஞ்சம் தீர்க்க வாய்ப்பில்லாமல் தவித்திருப்பவன், மன்னர் மகனான அவனிடம் கொடுக்கப்படும் ஆட்சி கல்லுக்குநிகர். திசியாட்சியதையோ பழுத்த மரம் போன்றவன். கல்லடி கனிமரத்திற்கு உண்டென்று அஞ்சுகிறாள்.)

43. “கொன்றன்ன செய்யும் குறியுடையான் என்னிடத்தில் மென்று விழுங்காது மீதிகுறை வைத்திருப்போன் கன்றவன் கையாட்சி கல்லே! கனிமரம்யான் என்றும் அடியுண் டெனக்கு!”

கொன்றன்ன = கொலைக்கு ஒப்பான, குறியுடையான் = நோக்கமுடையவன், மென்று விழுங்காது = வெறுப்பும் வஞ்சமும் தீராது, கன்றவன் = இளையோன்.

(குணாளனைப் பற்றிய அச்சத்தை எண்ணிப் பார்க்கிறாள் திசியாட்சியதை. மாம்பூவில் வைத்த முட்டை. அது கனியாகும்போது வண்டாகி அரித்துவிடுவதைப் போல், தன் நிலையாகிவிடும் என்கிறாள்.)

44. “கொண்டாடும் ஆட்சி குணாளனுக் கென்றானால் திண்டாடும் நீர்மையெனைத் தேடிவரும், பொற்றுகளில் வண்டுவைத்த முட்டை வளர்ந்துமாங் கொட்டைதனை உண்டழித்தல் ஒக்குமவ் வுறு.”

ஒக்கும் = ஒத்திருக்கும், ஊறு = கெடுதல்.

(அரசு மரபுப்படி மூத்தாள் மகனுக்குத்தான் முடிசூட்டவேண்டும். ஆனால் இளவரசன் பெயர்தான் குணாளனேயன்றி ஆள் அப்படியன்று. பால் காய்ச்சும் கலன், தூய்மையாக இல்லாவிடில் பால் முறிந்து போகாதா? தனக்கு வரவுள்ள தீங்கைத் தவிர்க்கத் திட்டமிடுகிறாள் திசியாட்சியதை.)

45. மூத்தாள் மகனே முடிசூடி நாடாளல்
காத்து வரும்மரபின் காலொற்றி வந்தாலும்
தீத்திறத்தன் ஆளவரின் தீமை விளையுமெனக்
காத்துய்யக் கண்டாள் கரு.

மரபின் = வழிமுறையின். காலொற்றி = அடியடியாக.

காத்துய்ய = தடுத்துக் காத்துக் கொள்ள, கரு = அடிப்படை, உட்பொருள்.

(மகனுக்கு முடிசூட்ட வேண்டுமென்று மன்னர் விரும்புகிறார். அவர் மனம் வருத்தப்பட இடங்கொடாமல் பக்குவமாக அவர் முடிவை மாற்ற முயற்சி மேற்கொண்டாள். மிக நுட்பமாகச் செய்ய வேண்டிய பணி.)

46. மன்னர் முடிவை மனங்கோணச் செய்யாமல்
என்செய்து மாற்றிடலாம் என்றுன்னி நுண்ணறிவால்
மின்னலிழை கொண்டுவர் மேகலையை நெய்வதற்குத்
தன்முனைப்புக் கொண்டாளத் தாய்.

மனங்கோண = மனம் வருத்தப்படாமல்.

தன் முனைப்பு = தானே முயற்சி செய்ய.

மேகலை = ஆடை, புடைவை.

(“எனக்குரியவரே! என் மனத்துள் வாழ்பவரே! மன்னா! மருத்துவர்கள் ஒத்துழைப்போடு நோய் தீர்க்கும் பொறுப்பை நம்பி என்னிடம் விடுங்கள். நல்லபடியாக முடித்துக் காட்டுகிறேன்” என்றாள் திசியாட்சியதை)

47. “என்னவரே! நெஞ்சுள்ளே என்றும் இருப்பவரே!
மன்னவரே! தாங்கள் மயங்காது நோய்த்தீர்வை
என்பொறுப்பில் விட்டிடுங்கள், ஈண்டுள்ளோர் ஒத்துழைப்பில்
நன்றாற்றிக் காட்டுவேன் நான்.”

ஈண்டுள்ளோர் = இங்குள்ளவர்களான (மருத்துவர்கள்),

நன்றாற்றி = நல்லபடி செய்து.

(மன்னன் தன் நோயின் துன்பத்தைக் கூறிப் புலம்புகிறான். பறவையின் அலகில் அகப்பட்ட சிறு மீனைப்போல் சிறுகச்சிறுகத் தன்னைக் கொல்கிறது நோய் என்றான் மன்னன்.)

48. எத்தனை நாட்களுக்கோ இவ்விடும்பை, என்னுடலைக் கொத்தும் அலகிடையே குஞ்சுமீன் ஆக்கிவைத்து மொத்தமாக அன்றி முறைவைத்துக் கொல்கிறதே நத்தியெனைப் பற்றுநோய் நஞ்சு.

இவ்விடும்பை = இந்தத் துன்பம், அலகு = பறவையின் வாய் முனை, நத்தி = விரும்பி.

(மன்னி மன்னனுக்கு ஆறுதலும் தேறுதலும் கூறுகிறான். மூக்குக்கும் மேலே வெள்ளம் எவ்வளவு போனாலும் விளைவு ஒன்றுதான். பாக்கைக் கண்டு சுத்தி அஞ்சுவதில்லை. நோய்க்கு அஞ்சக்கூடாது என்பது உட்பொருள். நான் உறுதி கூறுகிறேன். உங்களைப் பிழைக்க வைத்துத்தான் நான் வாழ்வேன் என்றான்..)

49. மூக்கிற்கும் மேலே முழுமென்ன? சாணென்ன? பாக்குவரச் சுத்தி பதுங்கிடுமோ? பாருங்கள் வாக்குக் கொடுக்கின்றேன் வாழ்வித்து வாழ்ந்திருப்பேன் ஏக்கம் விடுங்கள் இனி.

பாக்கு = கமுகு, வெற்றிலையின் கூட்டாளி.

வாக்கு = உறுதிமொழி, ஏக்கம் = தவிப்பு.

(மருத்துவர்களுக்கு ஒரு விண்ணப்பம்! மன்னர் பிழைக்க வேண்டுமென்றால், என் சொல்லை மறுக்காமல் கொஞ்சம் நாட்களாவது ஏற்றுச் செயல்படுங்கள். இவள் சின்னவள் என்று ஏளனமாக எண்ண வேண்டா. சிறியதாகத் தெரியும் விண்மீன்கள் பூமியைவிடப் பன்மடங்கு பெரியவை என்பதை எண்ணிக் கொள்ளுங்கள்.)

50 மன்னர் பிழைக்க மருத்துவர்காள் மாற்றின்றிச் சின்னவளென் சொல்லைச் சிலகாலம் கேளுங்கள் மின்னும் உடுக்கள் மிகப்பெரிதாம் பாரகம்போல் என்ப துணர்க இனிது.

மாற்றின்றி = மறுப்பில்லாமல், உடுக்கள் = விண்மீன்கள், பாரகம் = உலகம், உன்னி = நினைத்து, உவந்து = விரும்பி.

(முழு நிலவை மாலையில் மேற்கே பார்க்கத் தேடினால் அலுப்புதான் எஞ்சும். அதைப்போல் மன்னருடைய நோயின் காரணத்தைக் கண்டறிய முடியாதவர்கள், மருத்துவம் பார்த்து ஓய்ந்து, தலை தாழ்த்தி அரசி முன் நின்றிருந்தார்கள்.)

51. முன்னிரவில் மேற்கே முழுநிலவைத் தேடியவர்
அன்ன அலுத்த அரண்மனைப் பண்டுவர்கள்
தன்னிரக்கத் தோடே தலைகவிழ்ந் தாணையிட்ட
சின்னவள்பால் நின்றார் சிறுத்து.

முன்னிரவில் = இருட்டியநேரத்தில், அன்ன = போல,
அலுத்து = சோர்ந்து, தன்னிரக்கம் = இயலாதபோது ஏற்படும்
மனக்குறை, சிறுத்து = குன்றி

(இயங்கினால்தான் எதிலும் மாற்றமும், வெற்றியும் வரும். நாள் பிறக்க வேண்டுமானால் உலகம் சுழல வேண்டும். போரில் வெற்றி காண வேண்டுமானால் வாள் சுழல வேண்டும். நாடகத்தில் தாள இசை கூட வேண்டுமானால், ஆடுபவரின் கால் சுழல வேண்டும். விளைவு வேண்டுமானால் எவராயினும் சுழன்று பாடுபட வேண்டும்.)

52. வாள்சுழன்றால் வெற்றிவரும், வாழ்கின்ற பூவுலகாம்
கோள்சுழன்றால் நாளிரவு கொண்டாட மாறிவரும்
தாள்சுழன்றால் நாடகத்தில் தாளயிசை கூடிவரும்
ஆள்சுழன்றால் தீர்வாம் அறி.

கோள் = உலகம், தாள் சுழன்றால் = கால்கள் சுழன்றாடினால்,
ஆள் சுழன்றால் = ஆட்கள் சுழன்று பாடுபட்டால், தீர்வு = முடிவு.

(மறுநாள் ஒரு முயற்சி செய்து பார்ப்போம். தென்னையின் பாளை உடைந்தால்தானே பூக்கள் தெரியும். நாமும் ஆய்வு செய்து பார்த்தால் நமது சிந்தையில் படிந்துள்ள பனித்திரை விலகி, அறிவுத்திறன் வெளிப்படும். அதனை நாம் நாளை காண்போம்.)

53. நாளை ஒருமுயற்சி! நாம்கூடிச் செய்திடுவோம்
பாளை பிளந்தால்தான் பார்வைக்குப் பல்தெரியும்
மூளைச் சுடர்விரித்து மூடுபனி நீங்குவதை
நாளைநாம் கண்டிடலாம் நன்கு.

பாளை = தென்னம் பாளை, பல் தெரியும் = தென்னம்பூக்கள் தெரியும்,
மூளைச் சுடர் = அறிவாற்றல்,
மூடுபனி = மனத்தை மூடியுள்ள பனி போன்ற ஐயங்கள்.

(மன்னரைப் போன்றே வயிற்று வலியால் துன்புறுவோர் நாட்டில் இருப்பார்கள். அப்படிப்பட்ட ஒருவரைக் கண்டுபிடித்து உடனே என் முன் கொண்டு வாருங்கள் என்று ஆணையிட்டாள்; அன்னத்தைப் போன்ற பெண்ணான திசியாட்சியதை.)

54. மன்னர் படுமின்னல் மக்கள் சிலர்படுவர்
அன்னவருள் நீண்டநாள் அல்லற் படுவாரை
இன்னே தருவித் தெதிரே நிறுத்தென்றாள்
அன்னத்தை வென்ற அணங்கு.

இன்னல் = துன்பம், அன்னவருள் = அப்படிப்பட்டர்களில்,
அல்லல் = இடர், இன்னே = இப்பொழுதே,
அன்னம் = நடையழகுடைய பறவை,
அணங்கு = பெண்களுள் அழகானவள்.

(திசியாட்சியதை ஆணையிட்ட முறையில் தெரிந்த மிடுக்கால், இதுநாள் வரை மானைப்போல் அமைதியான பெண்ணாகக் கருதியிருந்த ஆட்கள், அன்று அவளைப் பாயும் ஆவாகவே பார்த்தனர். ஏன், எதற்கென்றெல்லாம் எதிர்வினா தொடுக்காமல் சொன்னதைச் செய்யப் புறப்பட்டனர்.)

55. ஏனெதற் கென்றெல்லாம் ஏந்திழைபாற் கேளாமல்
மானெனத் தாவி மறைந்திட்டா ரேவலர்கள்!
மானென்றே எண்ணி மருளா திருந்தோரும்
ஆனென்றே அஞ்சினா ரன்று.

ஏவலர்கள் = வேலையாட்கள், ஆனென்று = முட்டும் பசுவென்று,
மானெனத் தாவி = மானைப் போல் விரைந்து,
மானென்று = மருளும் மான் போன்றவளென்று.

(மன்னியின் கட்டளையேற்றுச் சென்ற காவலர்கள் வயிற்று வலிக்காட்பட்டுத் தாளமுடியாமல் இறப்பதே மேலென்று புலம்பிக் கொண்டிருந்த ஒரு நோயாளியைக் கண்டுபிடித்துக் கொண்டு வந்து அரசி முன் நிறுத்தினர்.)

56. நோய்க்கொடுமைக் காளாகி நொந்தமுதே தாளாமல்
வாய்விட் டிறப்பினை வாவென் றழைத்தானைப்
பாய்விட் டெழுப்பிப் பரிவோ டழைத்துவந்து
நோய்தீர்க்க விட்டார் நுழைந்து.

பரிவோடு = அன்புகாட்டி.

(என் கணவருக்கு என்னென்ன மருந்தெல்லாம் கொடுத்தீர்களோ அவற்றையெல்லாம் இந்த நோயாளிக்கும் கொடுங்கள். நிலை என்ன என்பதை அறிந்துகொள்ள மிக்க ஆவலாக இருக்கின்றேன். நீங்கள் எப்போது வேண்டுமானாலும் என்னிருப்பிடத்திற்கு வந்து; செய்தியைக் கூறலாம் என்கிறாள் திசியாட்சியதை.)

57. இந்தநோ யாளிக்கும் எந்துணைவர்க் கின்றுவரை தந்த மருந்தனைத்தும் தந்துமுன் னேற்றத்தை வந்தெனக்குக் கூறுங்கள் வாயில் திறந்திருக்கும் உந்துமென் னாவல் உணர்ந்து.

உந்தும் = தள்ளும்.

(நோயைத் தீர்க்க வேண்டுமானால் அதற்கான காரணத்தைச் சரியாகக் கண்டறிய வேண்டும். அப்போதுதான் நோய்க்குரிய மருந்தைக் கொடுத்துத் தீர்க்க முடியும். பூவின்றிக் காயில்லை, விந்தணுக்கள் சேராமல் கருவில்லை என்பது போல் இவர்களின் நோய்க்கும் ஒரு காரணம் இருக்கும். அதை நாம் ஆய்ந்து கண்டறிவோம் என்றாள் மன்னி.)

58. காய்மூலம் பூக்கள்! கருமூலம் விந்தணுக்கள்!
தேய்திங்கள் கோள்மூலம் தீக்கதிரே! என்றெல்லாம்
ஆய்ந்தறிந்த முன்னோர்போல் ஆக்கத்தை நாம்காண
நோய்மூலம் காண்போம் நுடங்கு.

மூலம் = அடிப்படைக்காரணம், விந்தணுக்கள் = உயிர்மூலக்கூறுகள்,
தேய்திங்கள் = தேய்ந்துவரும் நிலவு, கோள் = நிலா உருண்டை,
தீக்கதிர் = வெப்பமுள்ள கதிரவன், நுடங்கு = ஈடுபடு.

(மாம்பழத்துக்குள் வண்டு வாழ்வதுபோல், மாந்தர் உடலுக்குள்ளும், வயிற்றுள்ளும் நோயுண்டாக்கும் உயிரிகள் வாழ்கின்றன. இவர்களின் கடும் வயிற்று வலிக்கான காரணத்தை வயிற்றைப் பிளந்தால் கண்டறியலாம். இப்போது அதைச் செய்யலாம் என்கிறாள்.)

59. மாங்கனிக்குள் வண்டுறையும் மாயம்போல் மாந்தர்க்குத்
தீங்கிழைக்கும் நோயுயிரி தேடுமுடல் உள்ளிருக்கும்
வீங்குவலி மூலமெது? விள்ள விளங்கிவிடும்
ஈங்கதனைக் கண்டறிவோ மின்று.

உறையும் = வாழும், இருக்கும்,
நோயுயிரி = நோயை உண்டாக்கும் புழுக்கள், வீங்குவலி = மிகுவலி,
விள்ள = பிளக்க, வகிர்ந்து பார்க்க, ஈங்கு = இங்கே.

(நோயாளிக்குத் தேறுதலுரைத்து இங்கே அழைத்து வாருங்கள். நமது ஆய்வுக்கு ஏற்ற இடம் இதுதான். இங்கு நடப்பவைகளை வெளியே சென்று கூறக்கூடாது என்றெல்லாம் எச்சரிக்கை விடுத்து ஆணையிட்டாள் ஆய்வுப்பணியின் காரணியான மன்னி.)

60. ஏற்ற இடமிதுதான், ஈண்டு நடப்பதனை
 ஊற்றாக மாற்றாதீர்! ஊமைக் கனவிவைகள்!
 தேற்றிப் பிணியாளைத் தேடக் கொணர்கவென்றாள்
 ஆற்றும் பணித்தேரின் அச்சு.

ஈண்டு = இங்கே, ஊற்றாக = வெளிப்படுவதாக, இயல்பாகவே
 வெளியேறுவதாக, ஊமைக்கனவு = தெரிந்தாலும் பேசக் கூடாதவை,
 தேற்றி = தெம்பூட்டி, தேறுதல் கூறி.

(அறுவைச்சிகிச்சைக்குத் தேவையான வெளிச்சம் உள்ளே வர ஏதுவாகக் கண்ணாடிக் கூரை வேய்ந்த அறைக்குள் சூரிய வெளிச்சம் பாய்கின்ற அரங்கில் நோய்க்கான காரணியைக் கண்டறிந்தார்கள்.)

61. வெள்ளை நுரையன்ன வெண்முகிலை ஊடுருவித்
 கொள்ளை வெளிச்சந்தான் கூரைக்கண் ணாடிவழித்
 துள்ளியமாய்ப் பாய்ந்து துணைசெய்யும் கூடத்தைத்
 தெள்குதற் கேற்றதென்றார் தேர்ந்து.

வெண்முகில் = வெள்ளை மேகம், ஊடுருவி = பாய்ந்து,
 கொள்ளை = அதிகமான, தெள்ளியர்கள் = என்ன செய்ய வேண்டும்
 என்பதில் குழப்பமில்லாதவர்கள்.

(தன்னை மறக்கடிக்க நோயாளிக்கு மூலிகை மயக்க மருந்து கொடுத்து, நோயாளியின் வயிற்றைக் கீறிப்பார்க்கிறார்கள். அவர்கள் கண்ட காட்சியினால் அனைவருடய கண்களும் அகலமாயின.)

62. இயக்க நிலைமறக்க ஏற்றமருந் தூட்டித்
 தயக்கம் களைந்தே தருவித்த ஆளை
 மயக்கத்தி லாழ்த்தி மணிவயிற்றைக் கீற
 வியப்பில் விரியும் விழி.

இயக்கநிலை = என்ன நடக்கிறது என்பதை அறியும் நிலை,
 தயக்கம் = மருகும், மணிவயிற்றை = சிறப்பான ஆய்வுக்கு
 உதவுவதால் மணிவயிறுஎனச் சிறப்பாகக் கூறப்பட்டது.
 கீற = அறுக்க.

(மருத்துவர்கள் நோயின் காரணத்தைக் காணக்கூடிய புதுமையான வழிமுறையை அறுவை மூலம் பெற்றனர். வயிற்றைப் பிளந்து குடரைக் கண்டபோது அதில் நாய்க்குட்டிகள் தாய் மடியில் பால் குடிப்பதைப்போல் குருதிப்புழுக்கள் கடித்துக்கொண்டிருக்கக் கண்டனர்.)

63. நோய்மூலம் காண்டற்கு நுட்ப முறையாக
வாய்ப்பொன்றைப் பண்டுவர்கள் வாழ்நாளில் பெற்றன்று
நாய்க்குட்டி தாய்மடியில் நாவைத்தாற் போற்குடரில்
நோய்ப்புழுக்கள் கண்டார்பன் னூறு.

நோய்மூலம் = நோயின் காரணம், நுட்பமுறையாக = நுண்ணியவழி
முறையாக, பண்டுவர்கள் = மருத்துவர்கள்.

(காணாமற் போய்விட்டதாகவும், மறந்துவிட்டதாகவும் நினைத்த காதலன், திரும்பி வந்து அணைத்தால் காதலி எவ்வளவு மகிழ்ச்சி அடைவாள்? இங்கே மருத்துவர்கள் அடைந்த மகிழ்ச்சியைக் கண்டால் 'அவள்' பெற்ற மகிழ்ச்சியைக் கண்டதாகக் கருதலாம்.)

64. காணாமற் போயிருந்த காதலன்றான் வந்தணைக்க
வாணாளின் தேவை வடிகாலைக் கண்டாற்போல்
கோணாம லேந்திக் குழைய அணைப்பாளைக்
காணார்க்குக் காட்சியிதைக் காட்டு.

வாணாளின் = வாழ்நாளின், வடிகாலை = வழியை, வாய்ப்பை,
கோணாமல் ஏந்தி = மனவேறுபாடின்றி ஏற்று, குழைய = அழுந்த,
காணார்க்கு = பார்க்காதவர்களுக்கு.

(குடரைப் புழுக்கள் கடித்துக் கிடப்பதை அரசியும் பார்த்து வியந்தாள். அப்புழுக்களை மூலிகை மருந்தைத் தெளித்து அழிக்கும்படி மருத்துவர்களைக் கேட்டுக் கொண்டாள்..)

65. குருதிப் புழுக்கள் குடரைக் கடித்துப்
பருகும் அரத்தத்தைப் பார்த்தயர்ந்த மன்னி
முருகு புழுக்களினை மூலிகையைக் கொண்டே
கருகவிடு மென்றாள் கடிது.

அரத்தத்தை = குருதியை, முருகு = வளர்ந்த, முதிர்ச்சியடைந்த,
கடிது = விரைந்து.

(மருத்துவர்கள் உயிர்க்கொல்லி மருந்துத்தூளைத் தெளித்தார்கள். நன்கு சாப்பிட்டு அமைதியாக உறங்கும் ஆளைப்போல், அவை அசையாதிருக்கக் கண்ட மன்னி, எரிச்சலடைந்து, காரமான பொருட்களையெல்லாம் கொண்டுவரும்படி ஆணையிட்டாள்.)

66. பண்டுவர்கள் மூலிகையைப் பக்குவமாய்ப் பெய்தக்கால்
உண்டுறங்கும் ஆளொப்ப ஒன்றுமசை யாதிருக்கக்
கண்டு கவன்றுடனே காரப் பொருளைனத்தும்
கொண்டுவரச் சொன்னாள் குமைந்து.

கவன்றுடனே = கவலையடைந்து அப்போதே,
குமைந்து = வருந்தி.

(காரவகைகளில் முதலில் உத்திராடக் கொட்டையைப் போன்றிருக்கும் மிளகுத்தூளை எடுத்து, கடித்திருந்த புழுக்கள் மீது தூவினால், அவை இறந்துவிடும் என்று எண்ணி தூவிப்பார்த்தார்கள். பயன், பத்தில் ஒன்றை நீக்கிவிட்டால் எஞ்சும் சுழியைப் போன்று ஆயிற்று.)

67. உத்திராடக் கொட்டை உருவ மிளகுத்தூள்
கத்திமுனை யாலெடுத்துக் கவ்வு புழுமீது
செத்துவிடு மென்றெண்ணி சீண்டாமற் பெய்தபயன்
பத்திலொன்றை நீக்கிவிட்டுப் பார்.

கவ்வு = கடித்து, சீண்டாமல் = அசையத்தூண்டாமல்,
பத்திலொன்றை = 10-இல் ஒன்று என்ற எண்ணை.

(சிறுகாரமான மிளகுத்தூளுக்கு அசையாததால் (சிலியிலிருந்து) மேல்நாட்டிலிருந்து வந்த மிளகாய் மிகு காரமானது என்பதால் அதைத் தூவிப்பார்த்தால், புழுக்கள் அழிந்துவிடும் என்றாள் மன்னி. மருத்துவர்களும் மிளகாய்த்தூளைக் கொஞ்சமாக எடுத்துத் தூவினார்கள்.)

68. மிளகோ சிறுகாரம், மேலை வரவாம்
மிளகாய் பெருங்காரம், மேற்றூவிப் பார்த்தால்
தளரும் பிடியென்றாள், தையலுரை கேட்டே
அளவோடு பெய்தா ரதை!

தூவிப்பார்த்தால் = தெளித்துப் பார்த்தால்,
தையல் = பெண், அரசி, பெய்தார் = இட்டார், தூவினார்.

(என்ன ஆகிறது என்று எல்லாரும் ஆர்வத்தோடு பார்த்தார்கள். கொஞ்சம் புரண்டதேயன்றி வேறு பாதிப்பே ஏற்படவில்லை. யானையைத் தடுக்கக் கரும்பால் வேலி அமைத்தால் என்ன விளைவோ அப்படியாயிற்று மிளகாய்த்தூள் தூவிய முயற்சியும்.)

69 என்ன விளைவென்றே எல்லாரும் நோக்கிட்டார்
சின்ன நெளிவன்றிச் செத்துவிட வில்லையவை
கன்னல் கழிவேலி கார்புன்றாம் வேழத்தை
என்னதான் செய்யு மெதிர்ந்து?

கன்னல் = கரும்பு, கார்புன்றாம் = கரும்பு மலை போன்ற,
வேழத்தின் = யானையின்.

(வன்முறையாளர்கள் உடல் வலிமையானவர்களாக இருப்பதைப் போன்று, இந்தப் புழுக்கள் உறுதியாக உள்ளனவே. ஏழைச்சொல் அம்பலமேறாதது போன்று, மிளகாய்த்தூளை இவை பயன்றதாக்கிவிட்டனவே!)

70 ஒல்லா வினையாற்றி ஊறிழைப்பார் மெய்வலிபோல்
பொல்லாக் குருதிப் புழுவுளவே! தூள்மிளகாய்
வெல்லாமற் செய்த விறலென்னாம் என்றயர்ந்தோர்
சொல்லாடி நின்றிட்டார் சோர்ந்து.

ஒல்லாவினை = விரும்பப்படாத செயல், வன்செயல்,
ஊறிழைப்பார் = தொல்லை தருபவர், மெய்வலி = உடல் பலம்.

(மரத்தை வெட்டினால் மறுபடியும் துளிர்விடும் மரங்களைப் பார்த்திருக்கிறோம். செத்தவர் பிழைத்தெழுவதைக் கடவுளர் கதைகளில் கண்டிருக்கின்றோம். இப்பொழுதுதான் கொத்தாகவுள்ள இந்தக் குருதிப் புழுக்கள்; மிளகாய்க் காரத்திற்குக்கூட அசையாததைப் பார்க்கின்றோம்.)

71. வெட்டத் துளிர்க்கின்ற வேர்மரத்தைக் கண்டதுண்டு
பட்டும் எழுவாரைப் பார்த்தோம் பழங்கதையில்
கட்டுப் புழுக்களிலை காரத்தை வென்றதனை
மட்டுந்தான் பார்க்கின்றோ மின்று.

பட்டும் எழுவாரை = செத்துப் பிழைப்பாரை,
கட்டு = கொத்து, மட்டுந்தான் = அவற்றை மட்டுமே.

(எதற்கும் அசையாத புழுக்களின் ஆற்றல்கண்டு அயர்ந்துநின்ற மருத்துவர்களைப் பார்த்து மன்னி கூறுகிறாள். “வல்லவனுக்கு வல்லவன் வையகத்தில் உண்டு” என்பது பழமொழி. ஆற்றலாளரும் புல்தடுக்கி விழுந்து இறந்ததும் உண்டு. பாறை இடுக்கில் தேரை வாழ்வதை எண்ணிப் பாருங்கள். ஒன்றால் முடியாதது, மற்றொன்றால் முடியும்.)

72. வல்லார்க்கும் வல்லாரிவ் வையகத்தி லுண்டென்னும்
நல்ல முதுமொழியில் நம்பிக்கை வையுங்கள்
புல்லிடறி வீழ்ந்துடனே போன உயிருண்டு
கல்லிடுக்கில் தேரையுண்டு காண்.

வையகத்தில் = உலகத்தில், முதுமொழியில் = பழமொழியில்,
புல்லிடறி = புல்தடுக்கி, தேரை = ஒருவகை தவளை.

(மிளகு, மிளகாய்க்கெல்லாம் புழுக்கள் அசையாததால், காரமாக வேறு என்னென்ன இருக்கின்றன என்று கேட்கிறாள் மன்னி. கோழியைப் போன்ற மிளகு, மிளகாயே பயன்றிப்போய்விட்டன. இனி இருப்பவை குஞ்சுகளைப் போன்ற இஞ்சி, வெங்காயமே என்கின்றனர்.)

73. “எஞ்சி யிருப்பதென்ன இவ்வகையில்?” என்றவுடன்
“விஞ்சுகின்ற காரந்தான் வேறெதுவும் இல்லையம்மா!
இஞ்சியுடன் வெங்காயம் என்பவையே இங்குண்டு
குஞ்சிவைகள் கொன்றிடுமோ கூறு.”

எஞ்சி = மீதமாக, விஞ்சுகின்ற = மிகையாகின்ற,
இவ்வகையில் = இதே தன்மையில் (காரப்பொருளாக).

(யானையைக் கொல்கின்ற வீரனுடைய போர் வாளைக் கொண்டு நகத்தை நறுக்க முடியாதுதான். சிறிய பணிக்குப் பெரிய கருவிகள் பயன்படாமற்போகலாம். எளியதாயினும், வலிமையானதை வெல்லக்கூடும். ஒரு மன்னன் மார்பில் உதைக்க ஒரு குழந்தையால் முடிகிறதல்லவா. அப்படி இந்த இஞ்சி வெங்காயத்தாலும் இதனை வீழ்த்த முடிந்தாலும் முடியலாம் என்கிறாள் மன்னி.)

74. மத்தகத்தை வீழ்த்துகின்ற மாவீரன் போர்வாளால்
சொத்தை நகம்நறுக்கச் சொன்னால் முடிவென்னாம்?
தத்தும் மழலைக்கால் தார்வேந்தன் மார்புதைக்கும்
அத்திறத்த தொத்த தறி.

மத்தகத்தை = யானையை, தத்தும் = தவழ்ந்து நடக்கும்,
அத்திறத்த = அதைப்போன்ற, ஒத்ததறி = நிகரானது என்று அறிக.

(சிறிய பாம்பு உயிரோடிருந்தாலும் பருந்து அதைத் தூக்கிச் சென்றுவிடும். அதே பருந்தால் செத்து வற்றலான மலைப் பாம்பைத் தூக்கிச்செல்ல முடியாதே! ஒரே வகையானதாக இருந்தாலும் ஒன்றால் ஆவது, மற்றொன்றால் ஆகாது என்பது நம் முன்னோர் கருத்து. இதனை நாம் ஆய்ந்து வினைமேற்செல்ல வேண்டும்..)

75. சிற்றுடல் பாம்பெந்திச் செல்லும் பருந்தெனினும்
வற்றல் மலைப்பாம்பை வந்தெடுக்க மாட்டாதே!
கற்றார்செய் நூலுள் கரந்துள்ள நுட்பமிதை
முற்றாய வேண்டும் முனைந்து.

ாந்தி = காலால் இடறி, வற்றல் = காய்ந்த,
கரந்துள்ள = மறைந்திருக்கும், நுட்பம் = நுண்மையான கருத்து,
முற்றாய = முழுமையாக ஆய்ந்து பார்க்க, முனைந்து = முயற்சி
செய்து.

(ஆய்ந்து பார்க்கும் மனப்பாங்கு வேண்டும். தோண்டினால் தான் வைரம் போன்றவைகளைப் பெறமுடியும். சொல்லப்படும் மறைகள்தாம் சுருக்கக் கருத்தாகும். உலகில் உயர்ந்தனவாகிய ஒவ்வொன்றுமே ஆய்வால் கிடைத்தவையே)

76. கல்லாமல் மாமணிகள் கைக்குக் கிடைப்பதில்லை
சொல்லாமற் மாமறைகள் சொன்மாலை ஆவதில்லை.
நில்லா வியனாலகில் நேர்காணும் மெய்ப்பொருள்கள்
எல்லாமே ஆய்வளித்த ஈவு.

கல்லாமல் = தோண்டாமல், மாமணிகள் = வைரம், மாணிக்கம் போன்றவை,
மாமறைகள் = உயர்ந்த அறக் கருத்துக்கள். ஈவு = மீதம்.

(போரிட்டு வீழ்த்த முடியாத வீரனையும் நஞ்சிட்டுக் கொல்ல முடியும். நாம் தெளித்த கார்ப் பொடிகளை மலர்த் தூவலாக்கிக் கொண்ட புழுக்களை அழிக்க வெற்றி வழி காணுங்கள் என்றாள் மன்னி.)

77. வெஞ்சமரில் வீழ்த்த வியலா வலியாரை
நஞ்சழிக்கக் கண்டதுண்டு, நாம்பெய்த காரத்தைக்
கஞ்சமலர்த் தூவலெனக் காட்டும் புழுவழிக்க
விஞ்சவழி காண்பீர் விரைந்து.

வெஞ்சமரில் = கடும்போரில், கஞ்சமலர் = மணம்வீசும் மலர்,
விஞ்சவழி = வெற்றி பெறும் வழி.

(வெங்காயத்தைக் குறுக்கே நறுக்கினால் சக்கரம், நெடுக்கில் நறுக்கினால் சங்கு. சங்கும் சக்கரமும் களம் காண்பவை. வெற்றியை விளம்பரம் செய்பவை. எனவே வெங்காயத்தைப் படைக்கருவி போலப் பயன்படுத்திப் பார்க்கலாமே என்கிறாள் மன்னி.)

78. வெங்காயச் சாறெடுத்து வெம்புழுக்கள் மேல்விடுங்கள்
சங்குருவம் நீள்வாக்கில் சக்கர மாம்குறுக்கில்
இங்கதனைப் போர்க்கலனாய் ஏந்தக் கதிர்காலைக்
கங்கு லெனப்போம் கரைந்து.

வெம்புழுக்கள் = கொடிய புழுக்கள்,

போர்க்கலனாய் = படைக் கருவியாய், கங்குல் = இரவு.

(அரிமாவுக்கே அஞ்சாத யானை, சிற்றெறும்புக்கு அஞ்சிச் செவியை அசைத்துக் கொண்டிருப்பதாகக் கூறுவர். மருத்துவர்களும் அரசியின் சொற்களுக்கு மாற்றுக் கருத்துரைக்க இயலாதவர்களாக, ஆணைப்படி செயல்பட்டார்கள்.)

79. சின்ன எறும்பச்சம் சீயத்திற் கஞ்சாத
கன்னல் விழைகாரியைக் காதசைக்க வைப்பதுபோல்
மன்னியிட்ட கட்டளைக்கு மாற்றுகரைக்க மாட்டாமல்
சொன்னபடி செய்வமென்றார் சூழ்ந்து.

கன்னல் = கரும்பு, மாற்றுகரைக்க = திருத்தம் கூற,

சூழ்ந்து = ஒன்று கூடி.

(நறுக்கினால் கண்ணீர் வரச் செய்யும் வெங்காயத்தின் சாறு பிழிந்து இரண்டு சொட்டு விட்டதும், பற்றியெரியும் காட்டுத் தீ மழை பெய்ய அணைந்து விடுவதைப் போல், வயிற்றுப் புண்ணில் இருந்த புழுக்கள் மடிந்து விட்டன.)

80. கண்ணீர் பெருகச்செய் காரணிவெங் காயத்தின்
உண்ணீர்ப் பிழிந்தாங் கொருசொட்டு விட்டவுடன்
விண்ணீரில் காட்டுத்தீ வெம்மை தணிந்தாற்போல்
புண்ணீர்ப் புழுபோயிற் றாங்கு.

உண்ணீர் = உள்நீர், உள்ளிருக்கும் சாறு, விண்ணீரில் = மழைநீரில்,

வெம்மை = சூடு, புண்ணீர் = புண்ணிலிருந்து வடியும் நீர்,

ஆங்கு = அவ்விடத்து, அப்பொழுதே.

(புழுக்கள் மாண்டதைக் கண்ட மருத்துவர்கள், போரில் பெற்ற புண்ணைப் பார்த்து மகிழும் மாவீரனைப் போன்று, மகிழ்ந்து வியந்தனர். வழிகாட்டிய அரசிக்கு வாழ்த்துக் கூறினர்.)

81. கண்டார் இமையேற்றிக் காணாப் புதுமையென
விண்டார், வியந்தார், விழுப்புண்ணை வெற்றியுடன்
கொண்டாடப் பெற்றார்போல் கூடி மகிழ்ந்துரைத்தார்
வண்டார் குழலிக்கே வாழ்த்து.

விண்டார் = பேசினார்கள், விழுப்புண் = போரில் அடைந்த புண்,
வண்டார்குழலி = பூக்களைச் சூடிய தோகையுடைய அரசிக்கு.

(சிந்தனைத் திறனும், இசைவான நோக்கமும் உறுதியான முயற்சியும், குறையாத உழைப்பும் இருந்தால் வானத்து உடுக்களைக் கூட வரவழைத்து, வீட்டில் விளக்காகப் பயன்படுத்தலாம். வெற்றி எட்டிப் பிடிக்கும் அளவு அருகில் வந்துவிடும்.)

82. எண்ண விசையிருந்தால் ஏந்தாய் இலக்கிருந்தால்
திண்ணத்தோ டாள்வினை தேயா உழைப்பிருந்தால்
விண்ணின் உடுக்களையும் வீட்டுவிளக் காக்கிடலாம்
கண்ணருகே வெற்றிவரும் காண்.

விசை = வேகம், ஏந்தாய் = ஏற்பாக, திண்ணம் = உறுதி.
ஆள்வினை = முயற்சி, உடுக்கள் = விண்மீன்.

(கணிப்பாக நோய்க் காரணத்தைக் கண்டு வந்த நிலையை மாற்றிச் சரியான காரணத்தைக் கண்டறிய வழியுரைத்த, சிந்தனையாற்றலுடைய மன்னி, மழைமேகம் போன்றவள், அவளுக்கு வணக்கம் என்றனர்..)

83. தோராய எல்லைவிட்டுத் துள்ளியமாய் நோய்முலம்
ஆராயச் செய்முறைகள் ஆயிரந்தா னுண்டென்று
சீராய சிந்தனையால் செய்முறைக்கு வித்திட்டாள்
காராய மன்னிகை கூப்பு.

தோராய = ஓரளவு, சீராய = சிறப்பான, செய்முறைக்கு = ஆய்வுக்கு.
காராய = மேகத்தைப் போன்ற, கைகூப்பு = வணங்கு (அ) வணக்கம்.

(தீராத வயிற்றுவலியைத் தீர்த்துவைக்கும், மருந்தை நன்கு சிந்தித்து, ஒருமித்த உழைப்பால் கண்டுபிடித்துவிட்டோம். அந்த மருந்தையே பயன்படுத்தி மன்னருடைய நோயைத் தீர்த்து வைத்துவிட்டால் மன்னர் மகிழ்ச்சியடைவார்.)

84. கூரான சிந்திப்பு கூட்டு முயற்சியினால்
தீரா வயிற்றுவலி தீர்க்கின்ற மாமருந்தை
ஆராய்ந்து கண்டுவிட்டோம்; ஆண்டதனால் நோயகன்றால்
ஊராள்வோர் கொள்வா ருவப்பு.

கூரான = கூர்மையான, ஆண்டு + அதனால் = ஆண்டதனால் =
பயன்படுத்தி அதனால்; ஊராள்வோர் = நாட்டை ஆள்பவர்;
உவப்பு = மகிழ்ச்சி.

(“உங்கள் உதவியை நான் மறக்கமாட்டேன். உண்மையில் இந்த வெற்றி உங்களுடையதுதான். என் பங்கு சிறிதே என்னும் பொருள் தோன்ற, நீங்கள்தாம் தீ, நான் சமையல் கலனை ஏந்தி நிற்கும் செங்கல்லே! பணியாற்றிய உங்கள் அனைவருக்கும் எம் பாராட்டு” என்றாள் தன் நெற்றிப்பொட்டைக் காப்பாற்றிக் கொண்ட குயிலொத்த மன்னி.)

85. உங்கள் உறுதுணையை உண்மையில் யான்மறவேன்
செங்கல்லாய் நானிருந்தேன், செந்தீயே நீங்கள்தாம்!
பங்களித்த எல்லார்க்கும் பாராட் டெனவுரைத்தான்
குங்குமத்தைக் காத்த குயில்.

பங்களித்த = உதவிய; குயில் = குயிலொத்த மன்னி.

(“இது எங்கள் கடமைதான். இதனால் எங்களுக்குத்தான் பெருமை, உங்களுடைய ஆய்வறிவால் பெற்ற பயன் இது. உண்மையில் இருளை விரட்ட வந்த பரிதியை ஒத்தது தங்கள் அறிவுத்திறன்” என்று மருத்துவர்கள் மன்னியைப் பாராட்டினார்கள்.)

86. எங்கள் கடமையிது ஏற்றங் கொடுப்பதிது
தங்கள் பகுத்தறிவு தந்த பயனுமிது
கங்குல் கரந்தோடக் கைநீட்டி வந்தகதிர்
தங்கள் மதிவன்மை தான்.

ஏற்றம் = உயர்வு, கங்குல் = இருட்டு, கரந்தோட = மறைந்தோட,
மதிவன்மை = அறிவாற்றல்.

(வெங்காயத்தைக் கொண்டுவந்து மன்னருக்குச் சாறு கொடுத்து நோய் தீர்க்கத் தங்களுக்கு ஒப்புதல் அளித்துத் தொடர்ந்து மருத்துவத்திற்குத் துணை செய்யுமாறு கோரினர் மருத்துவர்கள்.)

87. வேண்டும்வெங் காயத்தை வேர்பறித்துக் கொண்டுவர ஈண்டெமக்கு ஆணையிட்டால் ஏகிக் கொணர்ந்துடனே ஆண்டகைக்குச் சாறுாட்டி அன்னார் நலன்மீட்கத் தூண்டுதுணை யாவீர் தொடர்ந்து.

வேண்டும் = மருத்துவத்திற்குத் தேவையான,
வேர்பறித்து = வேரைத்தோண்டி எடுத்து, ஈண்டு = இங்கே,
ஏகி = சென்று, ஆண்டகைக்கு = மன்னருக்கு,
தூண்டுதுணை = தூண்டுகோலாக.

(என் கணவரின்றோயைத் தீர்க்க வேண்டியதற்கு என் ஒப்புதலைக் கோரவேண்டுமா? இப்பணி என் கடமையன்றோ? முகில் மோதாமல் மின்னல் ஏது? மருந்து கொடுக்காமல் நோய் தீர்வதேது. உடன் மன்னரின் நோய்த் துன்பத்தைத் தீர்த்து மகிழ்வோம் என்கிறாள் மன்னி.)

88. என்கணவர் நோய்தீர்க்க, ஏற்ற பணிமுடிக்க
என்துணைக்கேன் விண்ணப்பம்? ஈதென் கடனன்றோ?
மின்னல் பிறப்பிடமாம் மேன்மை முகிலனைய
மன்னரிடர் மாய்ப்போம் மகிழ்ந்து.

ஏற்ற = மேற்கொண்ட; ஈது + என் = ஈதென் = இது எனது,
கடன் = கடமை, மன்னரிடர் = மன்னருடைய துன்பத்தை.

(“மறுநாள் காலை, நாம் கண்டுபிடித்த மருந்தை மன்னருக்குக் கொடுத்து, நோயை முடித்து வைப்போம்” என்றாள் மன்னி. சீயம் வாயைத்திறந்தால் அது தீப்பற்றி எரிவதுபோல் சிவப்பாகக் காட்சி தரும். அக்காட்சி காலைக்கதிர் கடல்மேல் எழுவது போலிருக்கும்.)

89. “வாய்பிளந்த சீயம்போல் வங்கக் கடல்மேலே
காய்கதிரோன் தோன்றுந்நற் காலைப் பொழுதினிலே
ஆய்வின் முடிவறிந்த ‘அந்த’ மருந்தாலே
நோய்முடிவைக் காண்போம் நுழைந்து”

அந்த மருந்தாலே = வெங்காயத்தாலே.

(மருத்துவர்களின் கருத்தை ஏற்றுக்கொண்ட திசியாட்சியதையை, தென்றல் காற்றுத் தீண்டும்போது பூக்கள் குனிவதைப்போல் அனைவரும் வணங்கிப் புறப்பட அடியெடுத்து வைத்தபோது, மன்னி, நீங்கள் செய்வது நன்றோ என்றாள்.)

90 என்றார் மருத்துவர்கள், ஏற்பென்ற ஏந்திழைமுன் தென்றல் உடல்தீண்டத் தேமலர்கள் சாய்தல்போல் ஒன்றாய்த் தலைவணங்கி ஓரடி பின்வைக்க “நன்றிதுவோ?” - என்றாள் நயந்து.

ஏற்பு + என்ற = ஏற்பென்ற.

(இது சரியா? என்று கேட்டதை, தங்கள்பால் குற்றம் கண்டதாகக் கருதிட்டார்கள் மருத்துவர்கள். பயிர் வறண்டிருந்த நேரத்தில் கார் முகில்கள் திரண்டு மழை பெய்யும் சூழலில் சூறைக் காற்றடித்து முகில்களைக் களைத்ததைப் போன்று, மருத்துவம் தொடங்கும் நேரத்தில் மன்னி இப்படிக்கூறிவிட்டார்களே என்னும் மனத்தாங்கலோடு எங்களிடம் சினம் ஏன்? என்று நயமாகக் கேட்டார்கள்.)

91. காய்ந்த நிலத்தின்மேல் கார்சூழ்ந்து காலிறங்கப் பாய்ந்த சூழற்காற்று பாழாக்கிச் சென்றாற்போல் ஆய்தொடியின் கூற்றால் அதிர்ந்தே துணுக்குற்றோர் காய்சினமேன்? என்றார் கனிந்து.

காலிறங்க = மழைக்கால் இறங்க, பாய்ந்த = வேகமாக வந்த, காய்சினம் = கடுங்கோபம்.

(மருத்துவர்களின் வினாவைக் கேட்ட மன்னி, “உங்கள் மீது எனக்குச் சினமா? என் கண்களையா கல்லால் அடிப்பேன்? புல்லாங்குழலை விறகாக எரிப்பேனா? இவ்வளவு ஒத்துழைத்த உங்களை வெறுங்கையோடு வீட்டிற்கனுப்பினால் எனக்குத்தானே சிறுமை?” என்றாள்.)

92. காய்சினமா? உம்மீதா? கண்மலர்மேல் கல்லெறியா? வேய்ங்குழலை நானா விறகாய் எரித்திடுவேன்? ஆய்வுழைப் பாளர்க்கிங் கன்பளிப்பு நல்காமல் போய்வா எனிற்போம் புகழ்.

வேய்ங்குழலை = மூங்கிலால் ஆன புல்லாங்குழலை
நல்காமல் = வழங்காமல்

(விளக்கம் கூறிய மன்னி மருத்துவர்களுக்குப் பொற்கிழி வழங்குகிறாள். பெற்றுக்கொண்ட மருத்துவர்கள் அரசியின் உயர்ந்த பண்பைப் போற்றியதோடு, மறக்க முடியாத நாளிது; எம்வாழ்வில் பொன்னெழுத்துக்களால் பொறிக்கத்தக்கது என்று கூறினார்கள்.)

93. என்றுரைத்துப் பொற்கிழியை ஈந்திட்ட மன்னிமனம்
“குன்றொக்கும்” என்றபுகழ்க் கூற்றோடு கூறினரே
“என்றும் நினைவிருக்கும் இந்நாளை நம்வாழ்வில்
பொன்னெழுத்தில் காண்போம் பொறித்து”

பொற்கிழி = பொற்காசுப்பை, பொறித்து = செதுக்கி.

(வெங்காயச்சாறு கொடுத்த மருத்துவம் நல்ல பயனைத் தருகிறது. மன்னர் நோய் தீர்ந்தது. அவர்களது கண்டுபிடிப்பு அந்தநாள் மருத்துவத்தில் ஒரு மைல்கல் ஆயிற்று. தங்கள் முயற்சி வெற்றிபெற்றதால், கடலில் நீந்தக் கற்கும்போதே முத்தெடுத்தார்போல் எல்லாரும் மகிழ்ந்தார்கள்.)

94. வேந்தன் பிணிபோக்க வெங்காயச் சாறுட்டி
மாந்த மருத்துவத்தில் மைல்கல்லை நடவர்கள்
நீந்தும் முயற்சியிலே நித்திலத்தை அள்ளிவந்த
ஏந்தில் மகிழ்ந்தா ரிணைந்து.

மாந்த மருத்துவத்தில் = மனிதர் நோய் தீர்ப்பதில்,
மைல்கல் = சாதனை அளவு, நீந்தும் முயற்சியில் = நீச்சல்
கற்றுக்கொள்ளும்போது மூழ்கையில் முத்துக் கிடைத்ததுபோல்,
நித்திலம் = முத்து, ஏந்தில் = வாய்ப்பில்.

(நோய்தீர்க்கப் பெற்ற மன்னன், மகிழ்ச்சியும், நன்றியும் பொங்க “என் துன்பத்தைப் போக்கி, என் மனத்தில் இடம் பிடித்த மருத்துவர்களே உங்களுக்கு நான் தனிமையில் கூறும் நன்றியை மக்கள் முன் பலமுறை கூறிடுவேன்” என்கிறான்.)

95. பன்னாளாய் வாட்டிவந்த பாழ்நோயைத் தீர்த்துவைத்து
இன்னல் களைந்தோரே! என்நெஞ்சுள் வீற்றோரே!
மன்னனென் நன்றினை மாமன்றில் மக்கள்முன்
பன்முறை சொல்வேன் பரிந்து.

பன்னாளாய் = பலநாட்களாக, மாமன்றில் = பேரவையுள்,
பன்முறை = பலமுறை, பரிந்து = விரும்பி.

(மன்னன் மனநெகிழ்ச்சியால் கண்களில் நீர் பெருகக் கரவற்ற விருப்போடு கூறியது கேட்ட மருத்துவர்கள், நாங்கள் விண்மீன்கள், மன்னர் நிலவை நிகர்த்தவர். நிலவு விண்மீனுக்கு நன்றி சொல்வதோ? வேந்தே தங்கள் உள்ளன்பொன்றே போதுமென்றார்கள்.)

96. உள்ளுணர் வந்த உணர்ச்சிப் பெருக்காலே
கள்ளமிலா நெஞ்சத்தார் கண்கசிந்து கூறியதும்
வெள்ளிக்கு நன்றிசொல வெண்ணிலவு தாமுவதோ?
உள்ளன்பே போதுமென்றார் ஒத்து.

வெள்ளி = ஒரு விண்மீன், ஒத்து = ஒருமித்து.

(இளையவளைப் பட்டத்தரசியாக்காமல் இது நாள் வைத்திருந்தேன். எட்டு எண்ணில் இணைந்திருக்கும் இரு சுழிகளில் ஒன்றானவள் என் உயிரை மீட்டுள்ளாள். முன்செய்யாமல்விட்டதை, இப்போது செய்து குறை தீர்ப்பேன் என்றார் மன்னர்.)

97. “பட்டத் தரசியெனப் பாரறிய மண்டபத்தில்
ஒட்டி யமரும் உரிமை மறுத்திருந்தும்
எட்டில் சரிபாதி என்னாவி மீட்டாளே
விட்டகுறை தீர்ப்பேன் விரைந்து.”

ஒட்டியமரும் = இணைந்து உட்காரும்,
எட்டில் = எட்டு என்னும் எண் வடிவில் பாதி,
என்னாவி = என் உயிரை, மீட்டாளே = திரும்பக்கொணர்ந்தாளே,
விட்ட குறை = செய்யாமல் விடுபட்டதை.

(மன்னனுரையைக் கேட்ட மன்னி, வேந்தே! தங்களுக்குப் பணி செய்வதொன்றே என் விருப்பம், வேறு ஆசையில்லை. நீருற்றுக்குத் தண்ணீர்விடாய் ஏற்படுமா? என்று கூறிக் கண் கலங்கினாள்.)

98. மன்னன் மொழிகேட்ட மான்விழியாள் வாய்மலர்ந்து
என்னாவல் மன்னவர்க்கு என்றும் பணிசெய்தல்
ஒன்றன்றி வேறில்லை, ஊற்றுக்கா நீர்வேட்கை?
என்றுரைத்துக் கண்துடைத்தாள் எட்டு.

வாய்மலர்ந்து = இதழ்களைத் திறந்து, என்னாவல் = என் ஆசை,
ஊற்றுக்கா = நீருற்றுக்கா, வேட்கை = தாகம், எட்டு = எட்டைப்
போன்ற மார்பை உடையவள்.

(நோய்ப்பிடியிலிருந்து விடுதலையான மன்னன் அசோகன் மருத்துவர்களுக்குப் பொற்கிழியளித்தான். திசியாட்சியதைக்கோ பட்டத்தரசி என்னும் தகுதியை வழங்கி நன்றிக் கடனைத் தீர்த்தான்.)

99. பண்டுவர்க் கெம்நன்றி! பாராட்டும் பொற்கிழியும்
தொண்டின் துணையான தூயதிசி யாட்சியதை
தண்டானார், பட்டத் தரசியெனத் தானானார்
கொண்டாடு மென்றார் குளிர்ந்து.

பண்டுவர் = மருத்துவர், நனி = சிறந்த,
தண்டானார் = முதுகெலும்பானார்,
கொண்டாடும் = மகிழ்ந்தாடுங்கள்.

(இக்கதையின் கருத்து, நூலறிவு, நுண்ணறிவு, பட்டறிவு எல்லாம் உயர்ந்தவையே! முன்னேற்றக் கூடியவையே என்றாலும், அறிவியல் வளர்ச்சிக்கு இன்றியமையாதது ஆய்வறிவு. புதிய கண்டுபிடிப்புக்கும் வளர்ச்சிக்கும் இவ்வறிவு தேவை என்பதே.)

100. நூலறிவின் மிக்கதென நுண்ணறிவை யாமறிந்தோம்
வாலறிவும் தேவை வழிகாட்ட வாய்ப்பாகும்
மேலறிவு! ஆய்வொன்றே மேன்மை விளைவிக்கும்
காலறிவர் காணார் களம்.

நூலறிவு = படிப்பறிவு, நுண்ணறிவு = கூர்த்த அறிவு,
வாலறிவு = தெளிந்த அறிவு, மேலறிவு = பட்டறிவு,
காலறிவர் = மாந்தருக்கிருக்க வேண்டிய அறிவில் கால்பங்கே
பெற்றவர்கள்.

(பெண்களின் அறிவாற்றலை மதித்திடாமல், அவற்றைப் புதைபொருளாக்கி, பெருமையை அழித்துவிட்டது ஆணினம். பெண்களின் திறவெளிப்பாடுதான் உலகம். காண்பனவெல்லாம் 'சக்தி' என்பது இதனால்தான். பெண்களைப் போற்றுவம்.)

101. பெண்ணின் மதிநுட்பம் பேராற்றல் போற்றாமல்
மண்ணுள் மணியாக்கி மாண்புழிக்கும் ஆணினமே!
கண்ணுள் பதிவாகும் காட்சி புறத்தாக்க
உண்மையே பெண்ணென் றுணர்.

பஹொடை வெண்பா

உலகாய்தர் உள்ளம்

வெண்பா யாப்பில் அடியளவில் நேரிசை, இன்னிசை வெண்பாக்களை விஞ்சியது பஹொடை வெண்பா. அசை, சீர், தளை இவற்றில் இன்னிசை, நேரிசை வெண்பாக்களுக்குரிய இலக்கணந்தான் இதற்கும். ஒரே வேறுபாடு - ஐந்து முதல் பன்னிரு அடிகள் வரை இது நீளும். இந்த யாப்பில் தனிப்பாடல்கள் அன்றித் தனிநூல் கிடைக்கவில்லை.

பஹொடை வெண்பாக்கள் பரவலாக ஆளப்படாததால் நாமும் எடுத்துக்காட்டுக்காக மட்டில் ஒரு சில செய்யுள்களையே இதனடியில் கொடுத்துள்ளோம். ஐந்தடியாலான பஹொடை வெண்பாக்கள் பத்தும், அவற்றைத் தொடர்ந்து ஐந்து முதல் பன்னிரு அடிகள் வரையில், ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒரு செய்யுளைப் படைத்துள்ளோம்.

“நெடுவெண்பாட்டே முந்நான் கடித்தே” என்பது நூல்.

(தொல். செய். 151)

இல்பொருள்

இல்லாத ஒன்றை இருப்பதாக நம்பிக் கிடப்பவர்கள் மக்களில் பெரும்பான்மையினர். பேய், பிசாசு என்பவை அறிவியல் வளராத காலத்தில் இருட்டைக் கண்டு அஞ்சிக் கற்பனையாகப் படைத்துக் கொண்ட உருவங்கள். அறிவியல் வளர்ந்துள்ள இந்தக்காலத்தில் மாந்தரிடம் இல்லாத ஆற்றலையும், பண்புகளையும், இருப்பதாக எண்ணிப் புகழ்பவர்களும், மதிப்பவர்களும், வழிபடுபவர்களும் நாளும் பெருகிக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். கடவுளைக் கண்டவர் விண்டதில்லை, விண்டவர் கண்டதில்லை யென்றொரு வழக்கும் உண்டு. தந்தை பெரியார் அவர்கள் கடவுள் இல்லவே இல்லை என்றார்கள். ஆனால் மக்கள் இல்லாத ஒன்றைத்தானே நாளும் தொழுது கிடக்கிறார்கள்!

இவர்களுக்கேது இறை

(தன்னம்பிக்கை, தன் முயற்சி, பேராசையின்மை, துறக்கத்தில் நம்பிக்கை இல்லாமை, துன்பங்களைக் கண்டு அஞ்சாமல், அதை எதிர்த்துப் போராடி வெல்லும் திண்மையுடையவர்கள் இறைவனை நாடுவதுமில்லை; நம்புவதுமில்லை.)

1. தன்னை அறிந்தாரும், தன்முனைப் புள்ளாரும் தன்னல ஆசையதன் தாக்கம் குறைத்தாரும் பொன்னுலக வாழ்க்கைநலன் போற்றாரும் புன்மைசெய் இன்னலுக் கஞ்சா தெதிர்த்தே கடப்பாரும் என்றுமே நாடார் இறை.

பொன்னுலகம் = துறக்கம் (இல்பொருள்),

போற்றாரும் = விரும்பாதவர்களும்,

கடப்பாரும் = தாண்டிச்செல்பவர்களும், நாடார் = தேடமாட்டார்கள்.

இப்படியோர் இறைவன்!

(எல்லாக் குற்றமும் செய்பவர்கள் பாதுகாப்புக்கு இறைவனை நாடுகிறார்கள். பணம் பணமென்று பேராசை பிடித்தலைபவர்கள், குற்றம் புரிந்துவிட்டு அதிலிருந்து தப்பவழிதேடுபவர், மன அழுக்கைப் போக்க வழிமுறை காணாதவர்கள், பிற மதங்களைக் குறை கூறி மதஅமளியைத் தூண்டுபவர், அழகான பெண்களைத் தேடியலையும் பித்தர்கள் இவர்கள் எல்லாம் கடவுளைத் தொழக் கோவிலுக்குச் செல்கிறார்களே, இவர்களைப் பார்க்க மாட்டேன் என்று எந்தக் கடவுளாவது மறுப்புக் கூறியதுண்டா?)

2. காசுக் கலைவாரைக் காக்கத் தொழுவாரை
 மாசு மனங்கமுவ மாண்புநெறி தேடாரை
 ஆசு பிறமதமென் றன்புறவைத் தேய்ப்பாரைத்
 பூசுறவுப் பெண்பித்துப் பொல்லாரைக் காணக்கண்
 கூசும் இறையுண்டோ கூறு.

காக்க = காப்பாற்றுமாறு, மாசு = அழுக்கு,
 ஆசு = குற்றம்,
 பூசுறவு = ஒன்றாய் இணையும் உறவு.

கண்டதையெல்லாம்....

(மாந்தன் எதற்கெல்லாம் அஞ்சினானோ அவற்றையெல்லாம் கடவுளாக்கித் தொழுதான். அம்மை, காலரா நோய் முதல் வேம்பு, அரசு, பசு, அரவு என்று எதை எஞ்சவிட்டான்? இதற்கு என்ன காரணம்? அறிவியல் ஆற்றலின்மையே அடிப்படை.)

3. அச்சப் படுவதெலாம் ஆண்டவனாய் ஆனதனால்
 உச்ச அறியாமை ஊரேய்ப்போர் ஏந்தாக
 நச்சரவும், கால்நடையும் நன்னீழல் வேம்பரசும்
 கொச்சைக் கடவுளாரின் கூட்டம் பெருகுதற்கு
 விச்சைப் பழுதன்றோ வித்து.

அச்சம் = பயம், ஆண்டவனாய் = கடவுளாக, உச்ச = உயர்ந்த,
 ஊரேய்ப்போர் = ஊரை ஏமாற்றுபவர், ஏந்தாக = வாய்ப்பாக,
 நச்சரவு = நஞ்சுடைய பாம்பு, கால்நடை = மாடு (பசு),
 நன்னீழல் = நல்லநிழல், கொச்சை = இழிவு,
 விச்சை = செயல்திறன், பழுதன்றோ = இயலாத நிலையன்றோ,
 வித்து = விதை.

கற்பனையே கடவுள்கள்

(சிற்பியும், ஓவியனும் தத்தம் கற்பனையால் படைத்தனவற்றையெல்லாம், அவர்தம் ஆற்றலாக மட்டும் எண்ணிப் பாராட்டாமல், கடவுளாகக் கருதி வழிபடுவது, ஒற்றெழுத்தும் உயிரெழுத்தும் புணர்ந்து உயிர்மெய்யெழுத்து உண்டாவதை இயல்பாக, இலக்கணமாகக் கருதாமல், அவதாரம் என்று எண்ணினால் எப்படியோ அப்படி உண்மை உணரா நம்பிக்கையும், அச்சமும் கூடிப் பெற்றதே கடவுள்..)

4. கற்றச்சர் ஓவியர்தம் கற்பனைசேர் கைத்திறத்தில்
கற்றார் திரித்த கதையாம் கலைப்படைப்பை
நற்றிறமாய்ப் போற்றாமல் நம்பிக்கை வைப்பதற்கே
ஒற்றைப் புணருயிரால் உண்டாம் உயிர்மெய்ப்போல்
பற்றச்சம் பெற்றஇறை பார்.

கற்றச்சன் = சிற்பி, திரித்த = மாற்றி எழுதிய,
நற்றிறமாய் = நல்லதிறமையாக, நம்பிக்கை = பற்று,
ஒற்றை = புள்ளி எழுத்தை, புணருயிரால் = சேரும் உயிர் எழுத்தால்,
பற்றச்சம் = பற்று+அச்சம் = அவாவும் அச்சமும்.

அச்சவுணர்வே அடிப்படை

(மாந்தன் தன்னைத்தானே கட்டுப்படுத்திக் கொள்ளும் திறம் குன்றியபோது, திருத்தும் அன்னையின் சொல்லுக்கும் மதிப்பளிக்கத் தவறியதால், திருத்துவதற்கும், கட்டுப் படுத்துவதற்கும் என்று கற்பனையால் படைக்கப் பட்டவைகளே கடவுள்கள். கடவுள் படைப்பு திறமையான சூழ்ச்சி. ஆனால், காலப்போக்கில் நோக்கக் குறை ஏற்பட்டு; மூட நம்பிக்கையாகி விட்டது.)

5. தன்னைத்தான் ஆளும் தகுதி இழந்திட்டோன்
அன்னைசொல் லுக்கும் அடங்க லரிதென்றே
உன்னி வழிப்படுத்த உண்டாக்கி வைத்ததுதான்
மன்னு மிறையென்னும் மாட்சிச்சொல்! சூழ்ச்சியினால்
என்னபயன் கண்டோமென் றெண்ணு.

அடங்கல் = கட்டுப்படுத்தல், அரிதென்றே = இயலாதென்று,
உன்னி = எண்ணிப்பார்த்து, மன்னும் = நிலையானது.

எண்ணிலடங்கா இறை

எல்லா மதங்களுக்கும் ஒன்றோ, இரண்டோதாம் கடவுள். இந்துக்களுக்கோ மூலக்கடவுளரே மூவர். அவர்களின் உற்றார் உறவினர்களோ ஏராளம். கவிஞர்கள் ஆசைப்பட்டு ஆளாளுக்கோர் பட்டத்தைத் தத்தம் பெயர்களின் முன் பின் ஒட்டிக் கொள்வதைப் போன்று, ஒரே கடவுளுக்கு ஊருக்கு ஊர் முன்னொட்டோடு பெயர்களும் உண்டு.

6. ஏர்கொள்கைக் கோரிறைவன்; ஏற்பாக 'இந்து'க்கோ
நேர்க்கடவுள் மூவர்; நிறைய உறவவர்க்கு
நீர்க்கின்ற வேட்கை நிலைபேறாய்ப் பாவலர்கள்
பேர்முன்னே ஒட்டும் பெருமைசேர் பட்டம்போல்
ஊர்க்கொன்றாய் ஒட்டுக்க ளுண்டு.

ஏர்கொள்கை = சிறந்த ஒழுக்க நெறி, கோட்பாடு,
நேர்க்கடவுள் = மூலக்கடவுள், நேரானகடவுள்,
நீர்க்கின்ற = தளர்ந்துவிடுகின்ற, கரைந்து விடுகின்ற,
நிலைபேறாய் = நிலைப்பதற்குரிய தகுதியாக,
ஒட்டுக்கள் = பெயர்முன்னே இணைக்கும் சொற்கள்.

தன்னைத்தானே!

(அங்கிங்கெனாதபடி எங்கும் நிறைந்து இந்த உலகத்தைக் காப்பதாகக் கூறும் கடவுள் கோயில்களுக்கு எதற்காகக் கதவும், அதில் பெரிய பூட்டும்? காவல்காரரும்? மூக்குத்துளைக்கு மூடியில்லாததைப்போல், கடவுள் கோயில்களில் கதவில்லாது, காப்பில்லாதிருந்தால் காட்டுக!)

7. நீக்கமற எங்கும் நிறைந்திந்த வையத்தைக்
காக்கும் இறைக்கேன் கதவதிலே காப்புக்குத்
தூக்கெடைப் பூட்டும் துணைக்குக் காவலரும்?
மூக்குத் துளைபோலே மூடாத கோயில்கள்
காக்கும் இறைக்குண்டோ காட்டு!.

நீக்கமற = இடைவெளி இல்லாமல்,
வையத்தை = உலகத்தை,
தூக்கெடை = பழைய நிறுத்தலளவை - ஏறத்தாழ 1.6 கிலோ கிராம் எடை.

யார் பொறுப்பு...?

ஆண் விந்தும், பெண் சினையும் சேர்வதால்தான் கரு உண்டாகி எல்லா உயிர்களும் தோன்றுகின்றன. பிள்ளைகள் பிறப்பதும் அப்படியே. பிள்ளை பிறப்பது கடவுள் செயல் என்றால் அது தாய் தந்தையரைத்தானே குறிக்கும்! அறிவியலால் உருவாக்கப்படும் கருவிகளைப்போல் பிள்ளைகள் பெருகியதற்கு எந்தக் கடவுள் பொறுப்பு?

8. விந்தும் சினையும் விரவுவதால் மண்ணுயிர்கள் முந்துறவுப் பிள்ளை முகிழ்த்துவரக் கண்டதனைத் தந்த திறையென்றால் தந்தைதாய் தாமவர்கள்! எந்திரம்போல் மக்களினம் இங்கே பெருத்ததற்கு(கு) எந்த இறைபொறுப்பென் றெண்ணு.

விரவுவதால் = கலப்பதால், பயிராக = கருவாக, ஒது = சொல் - கூறு, இறை - கடவுள்.

கதைகளே கடவுளைப் படைத்தவை

(இன்று, குலத்திற்கொரு கட்சி தோன்றியிருப்பதைப் போன்று, அன்று தோன்றிய கட்சிகள்தாம் மதமெனப்பட்டவை. தம், மதக்கருத்தை மக்களிடம் பரப்பத் தோதான கதைகள் புனையப்பட்டன. அவை உண்மை நிகழ்ச்சிகளைப் போல் மக்களிடம் எடுத்துரைக்கப்பட்டன. நம்பிய மக்களின் அறிவு மழுங்கியது. அதன் விளைவே கடவுள்!)

9. சாதிக் கொருகட்சி சார்பாக வந்ததுபோல் ஆதியிலே தோன்றியதை அன்று மதமென்றார் ஒதிடத் தோதாய் உருவான கட்டுரையைச் சேதியெனச் சென்றோதிச் சிந்தை கெடுத்திட்ட பாதிப் பிறையென்றார் பார்.

ஆதியிலே = முற்காலத்தில், ஒதிட = (மக்களுக்குக்) கற்பிக்க, தோதாய் = ஏற்பாக, சேதியென = நிகழ்ந்தவை போன்று.

கடவுள் என்போரெல்லாம் மாந்தர்களே

பத்தி என்பது அளவு கடந்த நம்பிக்கையில் பிறக்கும் பற்றுதல். வணங்கும் கடவுள் எனப்படுவோ ரெல்லாம் வாழ்ந்து, பணியாற்றி மறைந்தவர்களே! அவர்கள் செயற்கரியன செய்ததாக எழுதப்பட்டவையும் கூறப்பட்டவையும், மக்களுக்கு ஆவல் ஊட்டிச் சார்பாளர்களாக மாற்றச் செய்யப்பட்ட, மிகையான விளம்பர முறைகளே! பசை என்றால் ஒட்டும் என்பது பொதுவான நம்பிக்கை. பற்பசை ஒட்டவா உதவுகிறது?

10. கற்பனையே பத்தியெனக் கால்கொண்ட தென்றாலும்
நற்சிந்தை யாளர்தாம் நம்பும் இறையவர்கள்
அற்றையிடர் மீட்சியெலாம் ஆர்வூட்ட, ஆக்குபொருள்
விற்பனைக்குச் செய்யும் விளம்பரச் சூழ்ச்சிகளே!
பற்பசையா ஒட்டும் பகர்.

கால்கொண்டது = நிலைபெற்றது,
நற்சிந்தையாளர் = நல்லமனம் பெற்றவர்கள், இறை = கடவுள்,
ஆர்வூட்ட = விருப்பத்தை ஏற்படுத்த,
சூழ்ச்சிகளே = செயல்திட்டங்களே, பற்பசை = பல்துலக்கப்
பயன்படுத்தும் வேதியல் கலவைக் களி, பகர் = கூறு.

பொன்னுலகம் (எ) வானுலகு

(இல்லாததையும், இயலாததையும் எண்ணி ஏங்குவது மாந்தரியல்பு. வானம் என்பது அகண்டவெளி. மண்ணுலகில் பார்க்காத, கேட்காத, துய்க்காத உயர்ந்தவை அனைத்தும் வானத்தில் இருப்பதாக ஒரு நம்பிக்கையிருந்தது; இருக்கிறது. கயிலைமலைதான் சிவன் குடியிருப்பு என்று அதில் ஏறிப்பார்க்க முடியாத காலத்தில் ஒரு நம்பிக்கை இருந்தது. பனிமலையின் முடியில் பலர் கால் வைத்து வந்துவிட்டார்கள். சிவனையும் காணோம், பூதக்கணங்களையும் காணோம். செத்தபின் சிவலோகம் என்னும் கனவை, அறிவியல் கலைத்துவிட்டது. ஆனால் இன்னும் தூங்கும் முயற்சியும்; தொழுகின்ற பயிற்சியும் தொடர்ந்துகொண்டுதானிருக்கின்றன.)

11. விண்ணிலோர் பொன்னுலகாம்; வேண்டும் நலன்பலவாம்!
மண்ணின் பயன்துறந்து மாதவனை ஏத்திட்டால்
கண்முடிப் போனதன்பின் கைகூடு மென்பாரின்
வண்ணக் கனவழித்தார் வாலறிவால்! செவ்வாயின்
தண்ணீர்த் தடயத்தைத் தந்து.

வாலறிவு = தெளிந்த அறிவு, செவ்வாயின் = செவ்வாய்க் கோளின்,
தண்ணீர்த் தடயத்தை = தண்ணீர் உண்டு என்பதற்கான சான்றை.

சூழல் கெடுப்போர்

ஊர்ப் பள்ளிக் கட்டடங்களைத் தன்னல மாக்கள் முறைகேடாகப் பயன்படுத்துவதும், சிதைப்பதும் நடைமுறை. தொழிற்கூடங்கள் புகையால் உயிர்க்காற்றை அழுக்காக்குகின்றன. தொழிலில்வளம், வேலை வாய்ப்பு என்னும் முகமுடியை அணிந்து கொண்டு செல்வம் சேர்ப்பவர்கள், கள்ளிப்பாலைக் கறந்து கனிவோடு மக்களுக்கு ஊட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசும், அலுவலர்களும் அவர்களுக்கே துணை!

12. பள்ளி வகுப்பறையைப் பன்றித் தொழுவமென வள்ளன்மை யில்லாதார் வாய்ப்பாக மாற்றுதல்போல் உள்ளூறுப்பு நல்லியக்க ஊற்றாம் உயிர்வளியைக் கொள்ளிக் கழிவால் கொடுங்காற்றாய் மாற்றுகிறார் கள்ளிப்பால் காய்ச்சிக் கனிவாக ஊட்டுமிவர் முள்ளினத்தார் தன்னலத்தார் மோது.

வள்ளன்மை = கொடுக்கும் பண்பு,
உள்ளூறுப்பு = மார்புக்கூட்டுக்குள்ளே உள்ள இதயம்,
உயிர்வளி = உயிர்க்காற்று, முள்ளினத்தார் = முள்செடியைப் போன்றவர்கள், மோது = எதிர்த்து வீழ்த்து.

சார்வாகர்கள் (உலகியலாளர்கள்) சொன்னது?

(உலகத்தையும் அவற்றில் உள்ளனவற்றையும் யாரும் படைக்கவில்லை. இயற்கையாகத் (தாமாக) தோன்றியவைதாம் அனைத்தும். ஐந்து (பூதங்கள்) பேராற்றல்கள் எனப்படுபவை மட்டுமன்றி, வானம், பரிதி, நிலவு, மேகம், கடல் இவையாவும் இயற்கை நிகழ்வால் ஏற்பட்டவையே என்று பண்டே கருத்துரைத்தவர்கள் சார்வாகர்கள். பெரியாருக்கு முன் பிறந்த பெரியார்கள் இவர்கள்.)

13. யார்படைத்தார் மண்ணை? எவர்குவித்தார் வானத்தில் நீர்கமந்த கார்முகிலை நீள்கதிர் செம்பரிதி ஏர்கொண்ட தண்மதி ஏந்தான ஆர்கலிகள் கூர்கொண்ட வெற்பில் குதித்திறங்கும் நீளாறு மார்பில் தவழ்ந்தாலும் மாந்தர்கண் காணாத சீர்வளி யாவுமே செய்பொருளா? சிந்தித்தால் சார்வாகர் எண்ணம் சரி.

ஏர்கொண்ட = அழகான, தண்மதி = குளிர்நிலா,
ஏந்தான = வாய்ப்பான - வசதியான, ஆர்கலிகள் = கடல்கள்,
வெற்பில் = மலையில், சீர்வளி = பெருமைக்குரிய காற்று,
சார்வாகர்கள் = இறை மறுப்புக் கருத்தாளர்கள்.

பேய்களைக் காணோம்!

(வங்கிகள் அரசுடைமை யாக்கப்படாத காலத்தில், அவை ஏழை எளியவர்கள் எட்டிப் பார்க்க முடியாத அரண்மனைகளாக, செல்வந்தர்களின் நலன் பேணுபவையாக இருந்தன. அன்று பணக்காரர்களின் சொத்தாகவே இருந்த வங்கிகள், இன்று வறியவரும் வந்து செல்லும் இடமானதைப் போன்று, மூடநம்பிக்கையில் ஒரு மாற்றம். மின்சாரம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு, அது மக்கள் பயன்பாட்டுக்கு வரும்வரை தென்னை, பனை, புளியமரங்களி லெல்லாம் பேய், பிசாசு, காட்டேரி என்று மக்களை அச்சுறுத்தும் கொடிய உயிரினங்கள் வாழ்ந்ததாக மக்கள் நம்பினர் - அஞ்சிக் கிடந்தனர். இன்று அவை இல்லை. அதற்குக் காரணம் அறிவியல் - வெளிச்சம்.)

14. நாட்டுடைமை யாகாநாள் நாமறிந்த வங்கியெலாம்
மேட்டுக் குடியர்தம் வீட்டுடைமை யானாற்போல்
மின்னாற்றல் நாடெங்கும் மேவாத காலத்தில்
பன்னாடைத் தென்னை பனையில் புளிமரத்தில்
பேயும் பிசாசுகளும் பிள்ளைகாட் டேரிகளும்
ஆயும் திறனிழந் தல்லலுறும் மக்களையே
அச்சுறுத்தி வந்தகதை அற்றொழியக் காரணமே
மெச்சு மறிவியலின் மீட்பு.

மேட்டுக்குடியர் = செல்வந்தர், மேவாத = வாராத,
மெச்சு = பாராட்டுக்குரிய.

மணச்சடங்கு

(“பொய்யும் வழுவும் தோன்றிய பின்னர் ஐயர் யாத்தனர் கரணமென்ப”, என்கிறது தொல்காப்பியம். இந்தக் கருத்தையே எளிமையாக, விளக்கமாக இங்கே கூறப்படுகிறது. திருமணச்சடங்கு, புகுந்தவர்கள் கொண்டுவந்து தந்த கொடை. தங்கள் பிழைப்புக்கும், மக்கள் மதிமயங்கி எதிர்பார்ப்பில் ஏங்கிக் கிடக்கவும், மூடநம்பிக்கையில் முடங்கிப் போகவும் நுழைத்து, விரிவாக்கி வளர்க்கப் பட்டவைதாம் இந்நாள் திருமணச்சடங்குகள்.)

15. தலைவன் தலைவியிவர் தம்முளம் மாற்றி
நிலைத்திடு மன்பில் நினைவினைத் தேக்கிட
இல்லறங் கண்ட இனியநன் னாளினைப்
புல்லிய ரிங்குப் புகுந்தே சடங்கினைத்
தம்பிழைப் பாக்கிய தாழ்வினை சூழ்ச்சியில்
நம்மவர் வீழ்ந்தே நலியத் தொடங்கினர்!
நால்வகை சாதியை நட்புவண் தீமறை
கால்கொள மன்றல் கருவியென் றாக்கினர்
நூல்புரள் மார்பர் நுழைந்து.

புல்லியர் = சிறுமதியினர், நலிய = சீர்கெட, நால்வகைசாதி = பார்ப்பான், சத்திரியன், வைசியன், சூத்திரன் என்னும் சாதிகள், தீமறை = தீயவேதத்தை, கால்கொள = நிலைக்கச்செய்ய, நூல்புரள் மார்பர் = மார்பில் பூணூலைப் புரளவிட்டிருப்போர்.

இருவர்

(சோழ மன்னர்களில் இருவர் பெயர் மட்டில் இன்றும் எல்லாருடைய மனங்களிலும் நிழலாடிக் கொண்டிருக்கிறதே. ஏன்? அவர்கள் தம் எச்சமாக எதையோ விட்டுச்சென்றிருப்பதுதான் காரணம். ஒருவர் கல்லணையைக் கட்டிய கரிகால் பெருவளத்தான். தஞ்சை மண்ணில் பயிர்வளம் காணப் பாசனத்திற்கு அறிவியல் திறம்விளங்க அணையைக் கட்டிவைத்தவர். மற்றொருவர் தஞ்சைப் பெரிய கோயிலைக் கட்டிய இராசராசசோழன். இருவரில் பெருமைக்குரியவர் யார்? பயன்தூக்கிப் பார்த்துப் பகுத்தறிவோடு முடிவெடுத்தால் கரிகால்வளவனே என்றுதான் தீர்ப்பிருக்கும். ஆனால், மக்கள் இராசராசனையே இன்றும் புகழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். நூலறிவாளர்களோ, உழைக்காத இனத்தைச் சார்ந்தவர்கள். அவர்களுக்குச் சோறு கோவிலிலிருந்து வருவதால் வயலை எண்ண மறந்தவர்கள்.)

17. ஊருட்ட நெல்விளைய ஊற்றுநீர் போதாமல்
காருட்டத் துள்ளிவரும் காவிரிநீர்த் தேக்கிடவே
திட்டமிட்டு நாட்டுக்குத் தேவையெனக் கல்லணையைக்
கட்டிவைத்த சோழன் கரிகாலன் பெற்றிதனைப்
பாடியதில் பஞ்சநிலை பார்த்திட்டோம், தஞ்சையிலே
கோடி பெறுங்கோயில் குந்திசில ருண்ணுதற்கும்
தாய்மொழிக்கும் மேலாகத் 'தர்ப்பை' மொழி பேணுதற்கும்
பாய்விநித் தாரியத்தைப் பந்திக் கழைப்பதற்கும்
ஏற்பா யிருந்த இராசராசன் சீர்பரவ
நாற்பாவும் செய்தார் நயந்து.

கோடி = நாணய அளவு, ஊருட்ட = ஊரார்க்கு உணவளிக்க,
காருட்ட = மழைபெய்ய, பெற்றிதனை = பெருமைகளை,
'தர்ப்பை' மொழி = வடமொழி, ஏற்பாய் = இசைவாய்,
சீர்பரவ = பெருமையைப் பேசிட,
நாற்பாவும் = நான்கு வகையான பாடல்களும்.

மின்னல்

(மின்னலைக் கண்டதன் கருத்தோட்டம் கவிதையாகியிருக்கிறது. இதைப்படிப்பவர்களே பொருளுணர்ந்து நுகர வேண்டும்.)

18. விண்ணிலே பொன்னாறு! வேர்,விழுது தோற்றமெலாம்!
 கண்ணிமைக்கும் நேரத்தில் காட்சி மறைகிறதே!
 காற்றாடி போல்மிதக்கும் கார்முகிலின் மன்றலுக்கு
 ஏற்றும் சரவிளக்கா? ஏர்மதியின் புன்னகையா?
 செவ்வாய் எனுங்கோளின் சேலைமுந் தானையிலே
 ஒவ்வாச் சரிகை உரிந்து புரள்கிறதா?
 ஆகநலன் துய்த்திடவே ஆரத் தழுவுங்கால்
 தோகை நழுவிவிழத் தோன்றிடுதோ பொன்னுடலம்?
 இல்லை, இயற்கை எதிர்மின்னும் நேர்மின்னும்
 ஒல்லையிலே கூடுவதால் உண்டாம் ஒளியென்றே
 நல்லியலே!. நீயே நவில்

உரிந்தே = கழன்றே,
 ஆகம் = உடல்,
 ஒல்லையிலே = தூரத்திலே,
 நவில் = கூறு.

ஆலமரம்

(ஆலமரத்தைப் பார்த்தபோது மனத்துள் உருவான நினைவோட்டம் சொற்கலையாகி இருக்கிறது. கருத்தாமழம் தேடாமல், காட்சி நலன் துய்ப்பதற்கே படைக்கப்பட்ட பா இது.)

19. ஞாலம் பழுக்கச்செய் ஞாயிறதன் செம்மேனிக்
கோலம் பழம்காட்டக் கோதியுணும் வேட்கையுடன்
பல்லினத்துப் புட்களெலாம் பாங்காய்ப் பறந்தமர்ந்து
சொல்விளங்காப் பாடற் சுவைகூட்டி மீட்டுவதும்
இற்றைநாள் பெண்களெலாம் ஈதே அழகென்று
கற்றைக் குழல்முடியாக் காட்சிநினை வுட்டுவதும்
தாவரத்தின் தும்பிக்கை தாலாட்டும் தூளியென
ஆவதுவும், கால்நடைகள் அங்கடியி லாறுவதும்
வேக்காட்டால் வாய்வெந்தால் வெட்டக் கசியும்பால்
போக்கில்லா ஏழைக்குப் புண்மருந்தா யாவதுவும்
வாழையிலை மாற்றாய் வறியோர்க்கிங் காவதுவும்
கூழைமனம் கொள்ளாஆல் கோடு.

ஞாலம் = உலகம், பழுக்க = சிவக்க, கோலம் = உருவம், கோதியுணும் = கடித்துத்தின்னும், பல்லினத்து = பலவகையான, புட்களெலாம் = பறவைகள் எல்லாம், சொல்விளங்கா = என்ன என்பதே புரியாதபடி (பலவேறாகக் கூச்சலிடும்), இற்றைநாள் = இந்தக்காலத்து, ஈதே = இதுவே, குழல் = தலைமுடி, தாவரத்தின் = மரத்தின், தும்பிக்கை = விழுது, தூளி = ஊஞ்சல், ஆறுவதும் = இளைப்பாறுவதும், வேக்காட்டால் = உடல்குட்டால், கூழை = குட்டையான, குள்ளமான, கோடு = மலை (மரங்களில் மலை போன்றது ஆலமரம்)

நேரிசைக் கலிவெண்பா

தன்மானத் தமிழர்கள்

“பயிலருங் கலிவெண் பாவி னாலே
உயர்திணைப் பொருளையும் மஹினைப் பொருளையும்
சந்தியின் விடுத்தல் முந்துறு தூதெனப்
பாட்டியற் புலவர் நாட்டினர் தெளிந்தே.” என்னும் இலக்கண
எடுத்துக் காட்டுக்காக நேரிசை கலிவெண்பாவில் சில அடிகள். விளக்கச்
சூத்திரம் (874) கலிவெண்பாவைத் தூது இலக்கியத்திற்குரியதாகக் கூறுகிறது.

“ஒருபொருள் நுதலிய வெள்ளடி இயலான்
திரிபின்றி முடிவது கலிவெண் பாட்டே”

- தொல் - செய் : 147.

என்று கலிவெண்பாவிற்கு இலக்கணம் கூறுகிறது தொல்காப்பியம்.

வெண்பா யாப்பில் ஒவ்வொரு இனத்திலும் நேரிசை, இன்னிசை
என்று இருவகையுண்டு. நேரிசையில் இரண்டாம் அடியின் நான்காம் சீர்
தனிச் சொல் பெற்று வரும். இயற்சீர், வெண்சீர் வெண்டளை, செப்பலோசை
பெற்று ஈற்றடி இறுதிச்சீர் நாள், மலர், காசு, பிறப்பு என்னும் வாய்ப்பட்டில்
அமைய வேண்டும் என்பது பொதுவிதி.

நிகழ்காலத் தமிழர்

“தமிழன் என்றோர் இனமுண்டு, தனியே அவர்க்கோர் குணமுண்டு”
என்று பெருமிதக் கொண்டார் நாமக்கல்லார். தமிழனின் தனிக் குணம்
காலந்தோறும் மாறிவந்திருக்கிறது. நிகழ்காலத் தமிழனின் தனிப் பண்பு
இப்படித்தானே இருக்கிறது? விதிவிலக்கு எதிலுமுண்டு. இதிலும் உண்டு.)

அல்லி சிரிப்பதற் காங்குறையும் மண்டுகம்
சொல்லிக் கொடுத்ததெனச் சூழ்ந்துரைப்பர் - நெல்வயலில்
கூடுகட்டும் காடைகளே கூடிவந்து கூட்டுறவு
வீடுகட்டும் சங்கந்தான் வேண்டுதென்பர் - மேடுகளைக்
குட்டி இமயமெனக் கூடிக்கொண் டாடிடுவர்
கொட்டிப் பறக்கும் குளவிக்கும் - முட்டிப்
பெருங்கோயில் முன்னின்று பேரழகாய்க் கட்டித்
தருவமெனத் தண்டிடுவா ரந்தோ! - இருட்டுக்குப்
பால்நிலவை ஒப்பிட்டுப் பாடல் புனைவார்கள்.
வால்பிடிக்கும் பண்பே வளர்த்திடுவர் - தாள்பிடித்தே
மேலேறப் பார்த்திடுவார், மேதையென ஆர்த்திடுவர்
மாலேறித் தன்மானம் மாய்த்திடுவர் - நூலேறிச்
செவ்வாயில் வீடுகட்டச் செங்கல்லும் சேர்த்திடுவர்!
ஒவ்வா தனச்செய்ய ஒதிடுவர் - துவ்வாரை

ஏய்க்க இலவயங்கள் இங்கொன்றும் அங்கொன்றும்
வாய்ப்பறை கொட்டி வழங்கிடுவர் - ஆய்ந்தறியும்
ஆற்றல் வளரவிடார் அன்பகத்தில் தோயவிடார்
போற்றற் குரியாரைப் போற்றவிடார் - ஆற்றலெனத்
தொண்டுக் களமேகித் தோள்தட்டி நின்றிடுவர்
திண்டுக்கல் பூட்டுந் திறந்திடுவார் - மீன்காலில்
தண்டை ஒலிக்குதென்பர், தாளயிசை கேட்குதென்பர்
வண்டைப் பிடித்துவந்து வைரமென்பர் - அண்டையிலே
உள்ளார் உறவுக்கோ ஊக்கம் தரமாட்டார்
அள்ளுறவை மாற்றார்க்கே ஆக்கிடுவார் - கொள்ளியில்தான்
கொவ்வை சிவந்ததென்பர், குன்றிமணி வெந்ததென்பர்
தெவ்வரையே தேடித் திறம்வியப்பர் - தேவைக்கு
மானத்தைச் தோற்செருப்பாய் மாற்றி நடந்திடுவர்
கானலினைத் தண்ணென்ற காரென்பார் - ஊனமனம்
ஆற்ற அறஞ்செய்யார், ஆற்றிவுக் கூறிழைப்பார்
காற்றில் கரிகலந்தும் காசடிப்பர் - ஏற்றமுற
ஈரோட்டார் கொள்கைவழி ஏற்றாரா? - என்றென்றும்
நீரோட்ட மில்லா நினைவுடையர் - ஏரோட்டு
வாழை மனத்தர் வழிவந்தோ மென்றிடுவர்
தாழை முனைமுள்ளும் தந்துதவார் - ஏழையென
வாழ்ந்து வழிகாட்டி வன்முறைக்கும் மாற்றுகரைத்து
வீழ்ந்துபட்ட தாய்நாட்டை வென்றெடுத்த - நம்மண்ணல்
தள்ளுதற்கும் கொள்ளுதற்கும் தக்கதெனச் சொன்னதெலாம்
உள்ளத்தில் ஊன்றி உயராதார் - புள்ளிமயில்
கொண்டைக்குப் பூத்தேடிக் கொக்காய்ப் பறப்பார்கள்
வெண்டைக்குள் வெண்ணெய் விளையுதென்பார் - கொண்டாடத்
தக்காரை நாடார், தடுக்கித் திரிந்திடுவர்
முக்காலம் தேர்ந்தாற்போல் முன்மொழிவர் - அக்கறையாய்த்
தாய்மொழியைக் கற்றுணர்ந்து தாமுயர மாட்டார்கள்
சேய்மொழியே மேலென்றும் செப்பிடுவர் - செல்வந்தர்
என்னவழி காட்டிடினும் ஏகிடுவர் - சான்றோரை
நத்தார் நயவார் நலம்புரியார் நாவடங்கார்
கொத்தாய்த் தொலைத்தார் குடிப்பெருமை - எத்திக்கில்
இற்றைத் தமிழர் ஏகுகிறார் என்றுன்னல்
புற்றில்கை விட்டகதை போன்ம்.

இன்னிசைக் கலிவெண்பா

கலிவெண்பா, கலிப்பா இனமாகவும், வெண்பா இனமாகவும் நூலோர்களால் குறிப்பிடப்படுகிறது.

இப்பா, வெண்சீர் வெண்டளை, இயற்சீர் வெண்டளையான், ஈற்றடி முச்சீர் கொண்டு முடிவதால் நாம் கலிவெண்பாவை வெண்பா இனமாகவே ஏற்றுக் கொண்டோம்.

“கலிவெண் பாட்டே கைக்கிளைச் செய்யுள்
செவியறி வாயுறை புறநிலை யென்றிவை
தொகைநிலை மரபின் அடியில வென்ப”

- தொல். பொருள் - செய் : 153.

என்பதால் எடுத்துக் கொண்ட பொருள் முடிவுறும்வரை அடிவரையின்றி இப்பா நீளம்.

இப்படித்தான் இழந்தோம் இலக்கியத்தை

மக்களுக்கே தாய்மொழி மற்றமொழி, தென்மொழியோ
ஓக்க பலமொழிக்கிங்கு) ஊட்டுந்தாய்! எக்களித்தே
மோதியலை தென்திசையை முற்றுகையிட் டாட்கொள்ளா
ஆதி பெருநகரின் ஆன்றதமிழ்ச் சங்கத்தில்
பல்லா யிரம்புலவர் பாடியரங் கேற்றிட்ட
நல்ல இலக்கியங்கள் நாம்பயில இன்றில்லை!
முந்துபரி பாடல் முதுநாரை முந்நீர்க்கே
தந்த முதுகுருகும் தண்டமிழ்ச் சொத்தன்றோ?
பூத புராணத்தைப் போல்களரி யாவிளையை
ஈதற்கென் றெஞ்சா இசைநுணுக்க ஏடுகளை
முத்தெடுத்தோ மென்பதனால் மூண்டபகைப் பேராழி
கத்திக் கரைபுரண்டு கைபற்றிக் கொண்டதந்தோ!
மூன்றாம் தமிழ்ச்சங்கம் முன்னமர்ந்த நம்புலவோர்
ஊன்றுந் தமிழ்நூல்கள் தோன்றத் துணையாகி
எஞ்சவிலை ஏடொன்றும் என்றுள்ளி ஏங்காது
விஞ்சுபுகழ் நூல்பலவும் வேட்பப் படைத்தளித்தார்!
வான அறிவியல் வாழ்நில நூட்பங்கள்
மான புவியியல் மாண்டகலை நூல்படைத்த
இல்லாத தொன்றில்லை என்றநிலை தோற்றுவித்தே
வல்லாண்மை மாண்பு வரலாற்று வாழ்வுதனைப்
பொல்லா மனத்தர் பொறுக்காமல் பொன்றுவிக்க
ஓல்லாக் கருத்தெல்லாம் ஊடுருவச் செய்திட்டார்!
சாதிமதச் சாத்திரங்கள் சார்புக் கதைபலவும்

ஓதித் தமிழினத்தை ஊத்தைகளாய் மாற்றிட்டார்!
 ஓடிழந்த ஆமை உயிர்வாழக் கண்டோமா?
 பாடிழந்த நன்செய்ப் பயிர்ப்பசுமை பார்த்தோமா?
 அந்த அவலநிலை ஆலாய் விழுதுவிடச்
 சொந்தமொழிப் பண்பாட்டில் சொத்தை மலிந்துவிட
 மான மறவரென மார்தட்டிக் கொண்டவினம்
 ஊனங்கள் காலூன்ற ஒப்பியிடம் தந்ததன்று.
 காற்றோட்ட மில்லாக் கருவறைநேர் நெஞ்சத்தால்
 ஆற்றல் முடமாக்கும் ஆறாய் அழுக்காறு!
 சொந்த மதிகெட்டுச் சூதுரையை நம்பியதால்
 நந்தம் சுவடிகளை நாமிழந்து நிற்கின்றோம்!
 கல்லாமை இல்லாமை கண்களென ஆனதனால்
 சொல்வல்லார் வந்தேறிச் சூதுபயிர் செய்தார்கள்!
 தக்க தமிழ்நூலைத் தம்மொழியில் மாற்றியபின்
 சிக்கல் வராதிருக்கச் சிந்தித்த சூழ்ச்சியினால்
 ஆடிப் பதினெட்டில் ஆடிவரும் வெள்ளத்தில்
 தேடிச் சுவடிகளைத் 'தீர்த்தத்தில்' போடென்றார்
 ஏய்க்கப் பயன்படும் ஏடுகளை விட்டுவைத்து
 ஆய்வுக் குருத்தாம் அருநூல் அழித்திட்டார்!
 மூடம் குடியேற மூளை பழுதுற்றோர்
 தேடரிய செல்வத்தைத் தீக்கிரை யாக்கிட்டார்!
 எஞ்சி யிருந்தவற்றில் ஏற்பான ஏடுகளில்
 நெஞ்சம் பறிகொடுத்த நீளங்கிக் காரர்கள்
 துஞ்சிக் கிடந்தோர் தொடையில் திரித்தெடுத்த
 பஞ்சாய்ச் சிலநூல் பயன்துய்க்கச் சேர்த்தார்கள்!
 ஏசுமதம் பேசவந்தோர் ஏந்தான ஏடுகளைக்
 காசுக்கு வாங்கிக் கரைகடக்கச் செய்தார்கள்!
 சிந்திச் சிதறியதைச் சேர்த்தெடுத்த உ.வே.சா.
 தந்தசில நூலைத் தமிழணியாய் ஏற்றுகிறோம்!
 செல்லுண்ட ஏடுகளின் செய்திக் கதையொன்றைச்
 சொல்லத் தொடங்குங்கால் சொல்விளைச்ச லானதிவை.
 ஆளும் பொறுப்புக் கலைவாரைக் கற்றாரும்
 நாளும் புகழ்ந்தடியை நத்திக் கிடப்பதுபோல்
 ஊன்றும் அறநூல்கள் ஒண்டமிழில் செய்தளித்த
 சான்றாண்மை மிக்க சமணர் தமையெதிர்க்க
 அன்பின் பொருள்தோன்ற அன்றுமதம் கண்டார்தம்
 சொன்னயத்தில் கட்டுண்ட சோழப் பெருமன்னர்
 மேரு சிவன்குடும்பம் மேவிக் குடியிருக்க

ஊருக் கொருகோயில் ஒப்பனையாய்ச் சிற்பங்கள்
 ஆறுகால பூசையுடன் அந்தணர்க்கு மானியங்கள்
 வேறுபடு வேதியரால் வேள்வியெலாம் செய்தார்கள்!
 பொன்னிப் புனலூறும் பூதலத்தை ஆண்டோருள்
 மன்னன் அபயகுல சேகரனே தேவாரம்
 எங்குள தென்றறிய எண்ணத் தலைப்பட்டான்
 கங்குலிலே கைவிட்ட காதணியைத் தேடுதல்போல்
 கூரைநீர் சொட்டிக் குழிசெய்தல் போல்முயன்று
 நாரையூர் நல்லடியார் நம்பியாண்டார் நம்பியிடம்
 ஏட்டுச் சுவடி இருக்குமிடம் கேட்டறிந்து
 ஈட்டுப் பொருளிழந்து மீட்டதுபோல் இன்புற்றான்!
 தில்லைத் திருக்கோயில் தென்சிவனார் பொன்னரங்கின்
 எல்லைக்குப் பின்னே இருக்கும் அறையொன்றே
 மூவர் விரற்பதிவு முத்திரையைக் கொண்டிலங்கும்
 ஆவலுறும் தேவாரம் அங்குள தென்றறிந்தான்!
 பூட்டிக் கிடக்கும் புழுதி அறைதிறந்து
 ஏட்டைக் கொணர்கவென ஏவுதற்கு மாறாக
 மன்னனே வந்து மறையோர்பால் கைகூப்பி
 அன்போடு வேண்டி அறைதிறக்கக் கேட்டதற்கு
 மூன்றடி யார்களுமே முன்வந்தால் மட்டுந்தான்
 ஆன்றதே வார அறைதிறக்கும் என்றார்கள்.
 தில்லைக் குருக்களோ தேர்வேந்தர் தம்மையும்
 கொல்லராய் எண்ணுங்கீழ்க் கூற்றெதிர்க்க மாட்டாமல்
 தோதொன்றைத் தேரத் தொழுதுவிடை பெற்றிட்ட
 சூதொன் றறியாச் சுடர்முடி சோழனவன்;
 முத்தமிழ்ப் பண்சமைத்த மூவடியார் மெய்யுருவைப்
 பத்தியுடன் பல்லக்கில் பாங்குடனே ஏற்றிவந்து
 தீட்சிதர்கள் முன்காட்டித் “தேவையென்றோர் வந்துள்ளார்;
 காட்சி மறைக்கும் கதவம் திற”வென்றான்.
 மன்னன் மதிமாட்சி உன்னி உவந்தவர்கள்
 அன்றே திறந்தார் அடைகதவம், அவ்வறையுள்
 புற்றில்தே வாரம் புதைந்திருக்கக் கண்டதிர்ந்து
 பற்றி வெளிக்கொணர்ந்தார், பாதிக்கும் மேல்பாழாம்!
 நல்லபல நூலெல்லாம் நம்கைக்கே எட்டாமல்
 புல்லறிவால் நால்வழியில் போக்கிட்டா ரென்பதனைத்
 தேவாரச் செய்தி தெளிவாக்கக் கேட்டார்க்கு
 நோவாதோ நெஞ்சம் நுவல்?

வெண்டாழிசை

காரைப் பூக்கள்

“அடியொரு மூன்றுவந் தந்தடி சிந்தாய்
விடினது வெள்ளொத் தாழிசை யாகும்”
என்று யாப்பெருங்கலமும்,

“ஈரடி முக்கா லிசைக்கொள நடந்து
மூன்றுட னடுக்கித் தோன்றினொத் தாழிசை”

என்று மயேச்சுரரும் வெண்டாழிசைக்கு இலக்கணம் கூறியுள்ளனர்.

எடுத்துக்கொண்ட பணி முழுமை பெற வேண்டுமென்ற விழைவு ஒருபுறம் தூண்ட; விரிவச்சம் மறுபுறம் நெருக்க, எடுத்துக் காட்டுக்காகப் பத்துப் பாடல்கள் மட்டுமே இங்கே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

கீழ்வருவன ஆசிரியத் தளையான் வந்த வெண்டாழிசை

விண்மீன்கள் போனதெங்கே?

இருட்டில் பூத்த விண்பூக்களைக் கொய்தது யார்?
பருவ நிலா வந்து பறித்துவிட்டதோ?

1. அம்ம! காருவா அல்வான் பூத்த
தும்பைப் பூக்கள் தொலைந்த தெங்கே?
அம்புலி கொய்த தறி.

தாமரைக் குளம்

தாமரைக் குளமென்றாலே தனியழகுதான்! பூக்கள் கொடியின்
உறுப்பு மட்டுமா? குமரியின் உறுப்புகளாகவுமன்றோ அவை
குந்தியிருக்கின்றன!

2. கோடை வெய்யில் கொழுமீன் வாவி
ஆடை போர்த்தா அம்முலைப் பூக்கள்
வாடை தீண்டும் வளம்.

பார்வை மின்னல்

கார் மின்னல் கண்பார்வையைப் பறித்தால், காதல் பார்வை மின்னல்
உள்ளத்தையென்றோ பறித்து விடுகிறது.

3. பார்வை மின்னல் பறித்த நெஞ்சில்
ஆர்வத் துடிப்போ டச்சம்! மஞ்சின்
வேர்போல் வியர்வை விழுது.

யாக்கை

ஐம்பொறிகளை அடக்கியுள்ளது ஒரு பேழை! உடலழகு நிலையானதன் ரென்பதை நாம் நினைவில் நிறுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

4. ஆவி நுழைந்த ஐந்தறைப் பேழை
கோவி லென்ற கூடாம் யாக்கை
ஓவியம் இல்லை உணர்.

காதல் நெஞ்சம்

காதல் என்பது காவியம்; கருத்தில் இனிக்கும். காமம் மிகாத நெஞ்சம் ஒழுக்கத்தின் உறைவிடம்.

5. காமம் கலந்த காதல் நெஞ்சுள்
ஏமம் என்ப தெண்ண ஓட்டம்
ஈமம் தொடரு மிது.
ஏமம் = மகிழ்ச்சி

எல்லாம் இருந்தும்?

உழைத்துப் பிழைப்பவர்கள் ஏன் யாருக்கோ அடிமையாக இருக்க ஆர்வப்பட வேண்டும்? தன்னம்பிக்கையற்றவர்கள் செய்யும் தவறே இது.

6. எல்லாம் உழைப்பாம் எல்லாம் பிழைப்பாம்
எல்லாம் அறிவாம் எல்லாம் நுகர்வாம்
இல்லை என்ப தெது?

எது இனிது?

வேண்டியனவற்றைப் போன்றே வேண்டாதனவும் உண்டு. ஒன்றுக்குள் ஒன்றாக அவை இல்லாதிருந்தால் நன்று.

7. நெல்லில் சாவி; நீரில் அழுக்கு;
சொல்லில் சூடு, சுவையில் கைப்பும்
இல்லா திருத்த லினிது.

பெருங்குற்றம்?

தவறுகளைத்தாமே பொறுத்துக் கொள்ளமுடியும். குற்றங்களையுமா? அன்னையைப் பேணாதாரை அல்லலே எதிர்கொள்ளும்.

8. அன்னை உறவின் அருமை பேணார்
என்ன அறஞ்செய் தெவ்வா றுய்வார்?
இன்ன லவர்க்குண் டெதிர்.

அறிவு

தீயனவற்றுள் சிறியதென்பதில்லை. மலைப் பாம்பை விடப் பூநாகம் பொல்லாதது.

9. குஞ்சா மரவும் கொஞ்சந் தீயும்
விஞ்சும் தீமை விளைக்கக் கூடும்
அஞ்சுவ தஞ்ச லறிவு.

எதனால் . . . ?

மானந்தானே மாந்தருக்கு ஆடை? ஆடையிழந்தவன் ஆவி போனால் பாடையில் அவன் உடல் போகும்-பழி மட்டுமே வாழும்!

10. மானம் காவார் மழுவின் எச்சம்
ஏனம் என்னும் இழிவே மிச்சம்
ஊனம் உளத்தி லுணர்.

மழு = நெருப்பு, ஊனம் = குற்றம்; கேடு, ஏனம் = பாவம், தீவினை.

வெண்டுறை

பிறை நிலவு

“மூன்றடி முதலா வேழடி காறும்வந்

தீற்றடி சிலசில சீர்தப நிற்பினும்

வேற்றொலி விரவினும் வெண்டுறை யாகும்”

இது வெண்டுறைக்கு யாப்பருங்கலம் கூறியுள்ள இலக்கணம்.

“அடியைந் தாகியு மிக்கு மீற்றடி

ஒன்று மிரண்டுஞ் சீர்தபின் வெண்டுறை” என்றார் அவிநயனார்.

“மூன்றழி பேமுயர்வாய், ஆன்றடி தாஞ் சில

அந்தங் குறைந்திறும் வெண்டுறை” என்பதற்கு விளக்கமாக,

“மூன்றடிச் சிறுமையாய் ஏழடிப் பெருமையாய் இடையிடை நான்கடியானும், ஐந்தடியானும், ஆறடியானும் வந்து பின்பிற் சில சீர் குறைந்து வருவன வெண்டுறை” என்று கூறியுள்ளனர்.

இந்த யாப்பில் மூன்று முதல் ஏழடி வரையில் பத்துப் பாடல்கள் எடுத்துக் காட்டுக்காகக் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

ஆளவந்தார் . . . ?

அரசியலில் எல்லோரும் சொல்லளவில் நல்லவர்களே!

1. இல்லாதார் பேர்கூறி எத்தனையோ பேரிங்கே ஏற்றமுற்றார்;
நல்லார்தாம் எல்லாரும் நாக்கினிக்கும் பேச்சளவில்!
எல்லாமே இல்பொருளாய் இயன்ற திங்கு.

இல்லாமைக்கு இடமேது?

ஆரவாரங்கள் அஞ்சாமையின் அறிகுறியன்று. உழைக்காதவர்களோடு மட்டுமே வறுமை உறவு வைத்துக் கொள்கிறது.

2. நெல்முக்கு மைணாக்கள் நெட்டெழுத்தாய்க் கூச்சலிப்பல் நீண்டபோதும்
கல்லெறியுங் காலத்தே காலூன்றாத் தன்மைபோல்
இல்லாமை நல்லுழைப்பா லெழுந்தோடு மிங்கு.
இவை பின்னிரு அடிகளும் இருசீர் குறைந்து வந்த மூன்றடி
வெண்டுறை.

நலம் பெற நாடுக!

உண்மைகளை ஒப்பனையின்றி ஏற்றுக் கொள்ளும் பக்குவம்
இல்லாததால் மூட நம்பிக்கைகளுக்கு முளைப்புத்திறன் வந்தது.

3. நம்படைத்த ஆண்டவனால் நன்மையென நம்புவதால் நயந்து நாளும்
காம்பறுந்த காயெனவே காலடியில் விழுகின்றோம்; கலியா போச்சு?
பூம்பொழிலில் போயுலவிப் புத்திளமை காத்திடவே
நாம்விரும்பு நன்மையெலாம் நாடிவருந் தானே.

என்ன பெருமையோ. . . ?

தன் நுகர்வு மட்டுமே இலக்காகக் கொண்டியங்கினால், என்ன பெருமையை ஈட்ட இயலும்? புகழில்லாத வாழ்வும் பொருளில்லாத நூலும் வீண்.

4. செக்கிழுக்கும் மாடெனவே சிந்தைவள மின்றியொரு செயல்மேற் சென்றே அக்கறையே யின்றியதை யாற்றுவதும் ஆற்றிவுக் கயன்மை யன்றோ? மூக்களவு தின்பதற்கே முன்னுரிமை தந்தால் பாக்களவு பேருமின்றிப் பாதையுலா தானே. இவை நான்கடியில் பின்னிரு அடிகளும் சீர்குறைந்து வந்த வெண்டுறைகள்.

இவர்களெல்லாம் . . .

எடை போடத் தெரியாதவர்களிடம் துலாக்கோலிருந்தால் தகுதி தலைகீழாகத்தான் மதிக்கப்படும்.

5. உரிமையைப் பறிப்பாரிங் குயர்ந்தவ ராயினர் வரிதர மறுப்பவர் வள்ளலாய் உயர்ந்தனர் சரியிலாச் செயலினர் சால்பிலார் துணையுடன் அரிதெனும் பொறுப்பினில் அமர்ந்திவண் ஆளுதல் நரிபெறு மரியணை நன்று!

பெற வேண்டு மிவற்றை

நானுக்கு நாள் நமக்கு விருப்பு கூடுகிறது. இல்லாதனவற்றுக்கு ஏங்கித்தானே ஆகவேண்டும்? உயர்ந்த பண்புகளை உளமாரப் போற்ற வேண்டும்.

6. கறைபடா உழைப்பினைக் கனிந்திடு மருளினைச் சிறைப்படாக் கருத்தினைச் சிதறிடா உணர்வினைக் குறைபடா நலத்தினைக் குழறிடா உரையினைப் பொறைகெடாப் பணிவினைப் புரைபடா ஒழுங்கினை முறைகெடா தொளிர்ந்திட மூட்டு.

இவையிரண்டும் ஈற்றடி சீர்குறைந்து வந்த ஐந்தடி வெண்டுறைகள்.

திருத்த முடியாதவர்கள்

பனை மரத்தில் பாவையைச் செய்ய நினைக்கக் கூடாது. இயற்கையானவற்றையும்-இயல்பானவற்றையும் மாற்ற முடியாது.

7. சொல்லாளாக் கற்றவர்கள் சூழலுக்கிங் கேற்றபடி பேசிப் பேசி நல்லார்போல் நம்மவரை நம்பிடவே செய்ததிலே வெற்றி கண்டார் நல்லாவின் பாலூட்டி நாம்வளர்த்த பாம்பெனினும் பல்லூன்றின் நஞ்சுடலில் பாய்ந்திறக்க மாட்டோமா? வல்லாண்மை வாழ்த்துரைத்தே வாக்களித்து வாய்ப்பளித்தும் பொல்லாரை நாம்திருத்தப் போவதிலை பொய்மனமே!

வாழியவே . . .

விலங்குகளுக்கு உறவுமுறை இல்லை. மாந்தர் அப்படியா?
ஆறறிவென்பது நன்றி கொண்டு நடப்பதன்று.

8. தண்ணென்ற நீர்நிலையில் தத்தளிக்கும் நீர்லைமேல் தழைத்து நிற்கும் பெண்ணங்கப் பூவாகப் பிஞ்சுமுகம் காட்டுகின்ற பிள்ளை தன்னைக் கிண்ணத்துப் பாலமுதைக் கெஞ்சியுளம் சோராமல் உண்ணுதற்கே ஊட்டிவிடும் உள்ளன்புத் தாய்ப்பெருமை எண்ணிடுவார் எத்தனைபேர்? ஈன்றுயர்த்தும் பெற்றோரை மண்புழுவாய் மாற்றாத மாண்பாளர் வாழியவே.

இவையிரண்டும் பின் நான்கடிகளும் சீர்குறைந்து வந்த ஆறடி வெண்டுறைகள்.

வந்தேறிகளுக்கேன் வரிசை?

தமிழர்கள் தம்மினத்தவரை வளர்ப்பதுவுங் குறைவு-வணங்குவதுங் குறைவு. வந்தேறிகளுக்கே அவர்கள் வரிசை செய்வார்கள்.

9. இலக்குனே மொழிசூக்கி இடர்நுசர்ந்தோர் இறந்தினும் இருக்கின்றாரே! மலக்குரைநிரப்பிடவே மதிப்பிழந்த பிழைப்பாளர் மாண்பால் மேடே! புலம்விட்டு வந்தாரைப் புரந்து வாழ்க்கை நலம்பெற்றோ மென்பாரை நயத்த லேற்போ? குலங்கெட்டுக் கோல்கெட்டுக் குடிமை கெட்டுக் கலங்கெட்டுக் காப்பின்றிக் கலங்கு வார்போல் நிலந்தொட்ட மீனாக்க நினைக்க லாமா?

எழுச்சி ஏற்படுமோ?

வெல்ல முடியாதிருந்த இனம் வீழ்ந்து கிடக்கிறது. மனக்குகையுள் இனப்பகை வளர்க்கப்படுகிறது. ஊனப்பட்ட பண்பு, இறப்பைப் பற்றிச் சிந்திக்குமா?

10. தம்முழைப்பால் தம்முனைப்பால் தாய்மொழியின் தூய்மைக்கிங்குணாய் ஆக எம்மவர்க்கும் எண்ணமிலை ஏந்திருந்தும் இயக்கமிலை இயலா தென்ற அம்மைவடு ஆழ்மனத்தில் அழியா மைபோல் செம்மையிலாச் சிந்தனையால் செயல்கெட் டிட்டோம் வெம்மையிலா மெய்யணைப்பை விரும்பும் நெஞ்ச அம்மையப்பர் இந்நாட்டில் அருகா ரானால் எம்முறையில் இங்கெழுட்சி இயலும் சொல்வீர்?

இவையிரண்டும் பின்ஐந்து அடிகளும் சீர்குறைந்து வந்த ஏழு அடிகளால் ஆன வெண்டுறைகள்.

வெளிவிருத்தம்

தூரத்து உறவு

“மூன்றடி யானு முடிந்தடி தோறும் முடிவிடத்துத்
தான்றனிச் சொற்பெறுந் தண்டா விருத்தம்”

என்று யாப்பெருங்கலக் காரிகையும

“ஒருமூன் றொருநான் கடியடி தோறுந்
தனிச்சொற் றமுவி நடப்பது வெள்ளை

விருத்த மெனப்பெயர் வேண்டப் படுமே” என்று காக்கைப்
பாடினியாரும் வெளிவிருத்ததிற்கு இலக்கணம் கூறியுள்ளனர்.

மூன்றடிகளிலும் நான்கடிகளிலும் முற்றுப் பெற்று, ஒவ்வொரு
அடியிலும் ஒரு சொல்லே இறுதியில் தனிச் சொல்லாய் வருவது
வெளிவிருத்தம்.

இந்த யாப்பில் மூன்றடியிலும், நான்கடியிலுமாகப் பத்து
வெளிவிருத்தங்களைக் கீழே படைத்தளித்துள்ளோம்.

மூன்றடியால் ஆன வெளிவிருத்தங்கள்

எப்படிப் பட்டவர்கள்?

1. கொட்டி சுவையென்பார் கொய்யா எதற்கென்பார்-எம்மக்கள்தாம்
பட்டு பருவென்பார் பாசி மெருகென்பார் - எம்மக்கள்தாம்
மொட்டு மணமென்பார் மூங்கை இசையென்பார்- எம்மக்கள்தாம்.
பட்டு = பட்டுத் துகில், பரு = கணு.

எங்குள்ளார்?

2. பட்டும் உணராதோர் பார்த்தும் திருந்தாதோர் - இங்கேதான்
வெட்டி உழைப்போரும் வீணில் தவிப்போரும்- இங்கேதான்
கெட்டும் தொடர்வோரும் கேட்டை நயப்போரும்-இங்கேதான்.

என் கோதை

3. தேனில் தமிழ்நனைத்தாள், தெங்கில் குரல்நனைத்தாள்-என்கோதை
உணவில் உயிப்புதைத்தாள் உஹ்றில் உணர்வெடுத்தாள்-என்கோதை
வானில் முகமெடுத்தாள் வாழ்க்கை நலன்கொடுத்தாள்-என்கோதை.

முந்தீர் . . . ?

4. மோதி அலைபுரளும் மூழ்கிக் கயலுலவும் - முந்தீரில்
 ஆதி கடல்வணிக சேதி வரியடங்கும் - முந்தீரில்
 மேதி தடம்பதியா மேயல் வயல்விளையா - முந்தீரில்.
 மேயல் = புல், பூண்டு; விலங்குணவு.

யாராலே

5. ஒதிப் பிரிப்பதுவும் ஊரைக் கெடுப்பதுவும் - யாராலே
 ஊதி எரிப்பதுவும் மோதி அழிப்பதுவும் - யாராலே
 பாதி அறிவியலைப் பாடம் மறைப்பதுவும் - யாராலே.

இனிவரும் ஐந்து பாட்டுகளும் நான்கடி பெற்று வந்த வெளிவிருத்தங்கள்

எவர் செய்தார்?

மதக் கலவரத்தால் மனிதம் கொன்றனர் குசராத்தில்.

6. அய்யோ தீயாம் அன்பிலாச் செய்கை - எவர்செய்தார்
 அய்யோ மாந்தர் ஐயறி வாக - எவர்செய்தார்
 பொய்யோ நேயம் பூவுல கேங்க - எவர்செய்தார்
 அய்யோ ஆவி ஆயிரம் போக்க - எவர்செய்தார்.

இவர்களுக்கேது இறை

7. ஈரம் காய்ந்த இதயங் கொண்டோர்க்கு - இறையேது
 பேரம் பேசிப் பிணங்கச் செய்தோர்க்கு - இறையேது
 கூரம் பொத்த குணத்தை வேட்போர்க்கு - இறையேது
 நேரம் பார்த்தே நெருக்கச் சொல்வோர்க்கு - இறையேது.

தமிழ் நாட்டார்

8. அண்ணன் தம்பி அன்பினைப் பேணார் - தமிழ்நாட்டார்
 விண்ணைச் சாடும் வித்தைகள் சொல்வார் - தமிழ்நாட்டார்
 மண்ணின் மானம் மாக்கதை விண்ட - தமிழ்நாட்டார்
 எண்ணிப் பாரா தேய்ப்பரை ஏற்றும் - தமிழ்நாட்டார்.

என்ன செய்தோம்

9. நாட்டைக் காத்த நல்லவர் பாடு - மறந்தோம்யாம்
 தேட்டை சேர்க்கும் தெவ்வரின் கேடு - மறந்தோம்யாம்
 கோட்டை போன்ற கொள்கையின் பீடு - மறந்தோம்யாம்
 பாட்டை போட்ட பாங்கினர் தொண்டு - மறந்தோம்யாம்.

தமிழீழம்

10. வானம் எட்ட வண்டமிழ் ஆக்கும் - தமிழீழம்
 ஊனம் இல்லா ஓங்குரி மைக்கும் - தமிழீழம்
 ஆன ஈகம் ஆயிரம் கண்ட - தமிழீழம்
 மானம் வீரம் மாண்பினைப் பேணும் - தமிழீழம்.

முன்முடுகு, பின்முடுகு வெண்பாக்கள்

சொற்புயல்

நேரிசை வெண்பாவின் பின்னிரு அடிகளும் வழக்கம் போல் அமைந்து, முன்னிரு அடிகள் ஒருவகைச் சந்தத்தில் அமைந்திருக்குமானால், அது முன் முடுகு வெண்பா. நேரிசை வெண்பாவின் முன்னிரு அடிகளும் இயல்பாக அமைந்து, பின்னிரு அடிகள் சந்தக் குழிப்புடன் இறுதிச் சீர் 'தத்த' என்று முடியுமானால் அது பின் முடுகு வெண்பா.

'முடுகு' என்பதற்கு விரைவு என்று பொருள். முடுகிவரும் அடிகளைப் படிக்கும்போது ஒரு விரைவு தெரியும். அதனால்தான் இதை முன் முடுகு, பின் முடுகு வெண்பா என்றனர்.

இடைக்காலப் புலவர்களில் சிலர் தத்தம் பாட்டுத் திறத்தைக் காட்ட, இப்படிப் பல வழிகளைக் கையாண்டிருக்கிறார்கள். நாகபந்தம், ரத பந்தம் என்றெல்லாம் இலக்கணக் கட்டுக்குள் சொற்களால் உருத்தோற்றங்களை வரைந்து காட்டியிருக்கிறார்கள்.

இயல்பாக எழுதுவதைவிட, இப்படிப்பட்ட தனிச் சிறப்புப் பாக்களைப் படைக்கக் கொஞ்சம் கூடுதல் கவனமும் - சொல்லாட்சியும் வேண்டும்.

பட்டினத்தடிகள் முன் முடுகு, பின் முடுகு வெண்பாக்களைப் படைத்துள்ளதைப் பார்க்க முடிகிறது. எடுத்துக் காட்டுக்காக ஒரு முன் முடுகு வெண்பா மட்டில் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

இல்லையிவ ணேழையெனி லேதுசன நாயகத்தொண்
டில்லையெனி லேதுபகை யேதுதொகை-மெல்லியலே
அல்லிக்கோ மேதி அரணாகும் ஆட்டுக்கல்
எல்லுமிழும் பொன்னுறவா எண்ணு.

பின்முடுகு வெண்பா

1. நாம்தாம் கரணியம்

இருட்டு நெஞ்சங்கள் தமிழர்களுக்கு மருளுட்டி, மொழித் தூய்மையை மாசுபடுத்திக் கொண்டிருந்தபோது மறைமலையடிகளாரும், உ.வே.சா, பரிதிமாற்கலைஞர் போன்றோரும் அரும்பணியாற்றிப் பேணிய மொழியை வயிற்றுக்காகவும், வளத்திற்காகவும் பாழாக்குவதற்குக் கரணியமே, அப்படிப்பட்டவர்களை நாம் தமிழறிஞர்களாக ஏற்றுக் கொள்வதுதான்.

பொங்கொளியாம் செங்கதிரைப் போன்றவர்கள் காத்தமொழி இங்கின்று வாய்ப்பிழைப்பாய் ஏனாச்சு?-மங்கொளியில் கெட்டகாய்க் கொட்டிக்கை தட்டிச்சொல் கொட்டிப்பின் சட்டிக்குள் ளெட்டிப்பார் சான்று.

மங்கொளியில் = குறைந்த வெளிச்சத்தில், சான்று = ஆதாரம்.

2. அவரவர் இயல்பு

பன்னாடையைக் கலனாகக் கொண்டு பால் வாங்கினால் என்னவாகும்? அதிலிருந்து பாலெடுத்துப் பரிமாறுவதென்றால் எப்படி? அப்படிச் செய்து காட்டுவேன் என்பவர்களை நம்புகிறார்களே நம்மக்கள் இவர்கள் எப்படிப் பட்டவர்கள்?

நெய்யரியில் பால்வாங்கி நீள்வரிசைக் கூற்றுமெனும் பொய்வங்கிப் போக்கினரைப் போற்றுவதேன்?-மெய்யறி(வு) இல்லார்நூல் கல்லார்மாண் பில்லார்நேர் செல்லார்நோன் பில்லார்பின் செல்வார்க்குண் டூறு.

நெய்யரி = பன்னாடை,
வீற்று = குந்தி, வேறுபட்டு.

3. ஒடுக்க வேண்டிய ஊறு

கல்வி என்பது கற்போருக்கும், கற்பிப்போருக்கும் பணமென்றாகிவிட்டது. பண்பாட்டுக் கல்வி மறக்கப்பட்டது - பணக் கல்வியே நடைமுறையாகிவிட்டது. மக்களின் அறியாமையே வேட்கையின் ஆணி வேராக இருப்பதால், அதுவே வணிக மூலமாகிவிட்டது.

உள்ளத்தில் பண்பாட்டை ஊன்றுமொழி நூலொதுக்கிப் பள்ளிக்குள் பாடம் பணமாச்சே-உள்ளங்கால் முற்றுமறி யாமைதனை மூலப் பொருளெனவே விற்றுமுத லாக்குகிறார் வீற்று.

உள்ளங்கால் = சிந்தித்தால், வீற்று = வேறுபட்டு.

4. பெரியாரைப் போல் - ஒருவர்

ஆத்திகத்திலும் தாய்மை தெரியவில்லை. நாத்திகத்திலும் நேர்மை விளங்கவில்லை. இன்று, இரண்டிலுமே இருள் படர்ந்துள்ளது.

தந்தை பெரியாரைப் போன்று நெறி பிறழா நேர்மையாளர் ஒருவர் தோன்றி உழைத்தால்தான் மீட்சி.

தள்ளா அகவையிலும் தண்டுதுணைக் கொண்டியங்கித் தள்ளாத ஏறெனவே தொண்டளித்தார்-வெள்ளிமுடி தந்தைபெரி யார்நெறியைத் தன்மனத்தி னுட்பதித்து வந்தொருவ ரிங்குழைத்தால் வாழ்வு.

5. எழுதுவதார்? பாடுவதார்?

முகில் முடியவிழ்ந்தால், மலையில் நீர் திரளும். திரண்டநீர் காட்டு மரங்களை ஊட்டி, ஓடிக்கடலில் கலந்து விடும்போது, ஆறு பாட்டெழுத, பஞ்சுப்பொதி போன்ற அலைகள் ஆடிப் பாடுகின்றன.

வானின் நிழிந்து வளவெற்பின் மெய்தடவிக்கானின் உயிரூட்டுங் கார்மகளே!-மீனரசுக் கோட்டையெனு மாழியுட லாடிவினை யாடுபுனல் பாட்டெழுதப் பாடுமலைப் பஞ்சு.

கானின் = காட்டின், பாடுதலைப் பஞ்சு = பாடுது + அலைப் பஞ்சு.

6. சிற்றினஞ் சேரல்

உள்நோக்கமின்றி, உறுத்தும் தவறுகளைச் சுட்டிக் காட்டும் சான்றோரைச் சிற்றினத்தார் பகடியும் கிண்டலும் செய்வர். அப்படிப்பட்டவர்களைச் சார்ந்தும், சேர்ந்தும் கிடப்பது ஏன்?

கள்ளங் கரவின்றிக் கண்காணும் தீமைதனைத்
துள்ளி யெழுந்தெதிர்க்கும் தூயவரை-எள்ளிடுவோர்
எத்தருளே பித்தரென எண்ணிடவே தக்கவரச்
சொத்தையடி நத்துவதேன் சொல்லு.

எள்ளிடுவோர் = இழித்துரைப்போர், நத்துவதேன் = விரும்புவதேன்..

7. ஏய்ப்பரை எற்று

உண்மை எதுவென்று உணர முடியாதவர்களை, இனிப்புரையால் ஈர்த்து இன்னலுக்கு ஆளாக்கிடுவோர் பெருமைக்குரியவராகப் பேசப்படுகிறார்கள். ஏழைகளை மேலும் ஏழைகளாக்கும் இப்படிப்பட்ட ஏய்ப்பாளரைச் சிந்தனைத் தெளிவால் வெல்ல வேண்டும்.

பாலையிலே நீலமலர் பாருங்க ளென்றழைத்தே
வேலைகெட வைப்பதுமோர் வீறாமோ?- சாலைநிழற்
கேங்குதிறத் தார்களிடை எஞ்சியுள ஏழ்மைநிலை
வீங்குவினை யாற்றுவதை வெல்லு.

வீறாமோ = பெருமையாமோ?

8. அதனதன் இயல்பு

அரசியலில் அணிகள் மாறிவருவதைப் போன்று, நட்பும் மாறுமோ? மாறினால் அது நட்பா? மலை பெயர்வதில்லை, கதிர் மங்குவதில்லை. குதிரை இணையைத் தழுவி உறங்குவதில்லை. அப்படிப் பண்பாளர்களின் நட்பும் குறையாது-மறையாது.

இன்றிவரே நண்பரென்பார் இன்னொருநாள் இல்லையென்பார்
அன்றன்று மாறுவதோ ஆழ்நட்பு? - நின்றிலங்கும்
குன்றுபெய ராதுகதிர் குன்றிமறை யாதுபரி
ஒன்றியுறங் காதிதனை உன்னு.

உன்னு = நினை, பரி = குதிரை, ஒன்றி = கலந்து.

9. ஒல்லாத ஆசை

பல்லமுக்கைத் தின்று வாழும் நுண்ணுயிரிகளுக்குப் (பாக்டீரியாக்களுக்கு) பற்பசை உவப்பாகாது. புற்களை அறுக்கும் அரிவாளால் போர் புரிய முடியாது. தேள் கொடுக்கில் தேன் எடுத்துத் தருவதாகக் கூறுபவர்களே ஆள வேண்டுமென்று நாம் அடிமைகளாகிறோம். பொய்யர்களைப் போற்றிக் கிடக்கின்றோம்.

பல்லிடுக்கு நோயுயிரி பற்பசைநட் பாகிடுமா?
புல்லறுக்கும் வாளெடுத்துப் போர்க்களமா?-கல்லிடுக்குத்
தேள்கொடுக்கி லூற்றெடுக்குந் தேறலெடுத்த தூட்டிடுவா
ராள்வதிலே ஆர்வநமக் காச்சு.

தேறல் = தேன்.

10. கொடியர் . . ?

எவ்வளவு உயரே பறந்தாலும் காற்றாடி நூல் கதிரை வடுப்படுத்த முடியாது. ஆற்றோரம் ஒதுங்கும் ஆளியிறறில் முத்து விளையாது. நண்டைக் கண்டு நரி அஞ்சிப் பதுங்குவதாகக் கூறிப் பெருமை பாராட்டும் முரடர்களும் மூடர்களும் இருக்கத்தாம் செய்கிறார்கள்.

காற்றாடி நூல்பரிதிக் கற்றை யறுத்திடுமா?
ஆற்றோர ஆளியிலா அம்முத்து?-சேற்றிலுழல்
நண்டுவிழி கண்டுபயங் கொண்டுநரி சென்றதென
விண்டுமகிழ் குண்டருமிங் குண்டு.

ஆளி = கிளிஞ்சல் வகை,

கற்றை = ஒளிக் கதிர்த் திரள்,

அம்முத்து = அழகிய முத்து,

விண்டு = கூறி, பேசி,

குண்டர் = இழிந்தவர், தகா உறவில் பிறந்தவர்.

விகற்ப வேறுபாடுகள்

முரண்பாடும் உடன்பாடும்

(குறளடி, சிந்தடி, அளவடி வெண்பாக்களை இப்படியும் படைக்கலாம்)

இப்படித்தான் என்பதற்கும், இப்படியும் என்பதற்கும் உள்ள இடைவெளியை அறிந்து கொள்ளல் வேண்டும். 'விகற்ப' வேறுபாடுகள் கருத்துக்கு அழுத்தம் கொடுக்க வேண்டி மட்டுமே ஆளப்பட வேண்டும்.

மத வெறி

ஒழுக்கத்திற்கும், பண்பாட்டிற்கும் உறைவிடமானோர்தம் மத உணர்வு மாந்த நலன் பேணி, மாண்புக்கே வழிகாட்டும்.

பொறாமையும், பேரவாவும் மண்டிய இதயங்களில் மட்டுமே மதம் வெறியாக விளைகிறது. மனம் செம்மைப்பட்டால் மத மோதல்கள் வெடிக்க மாட்டா. மாந்த நேயமும் மடியாது.

ஈவிரக்கம்(ம்) அற்றார்க்கு(கு) இசைந்த மதவெறியை
மாய்க்க எழுக மனம். (ஈவு = கொடை + இரக்கம் = மன உருக்கம்)

இஃது இரு விகற்பத்தான் ஆன குறள் வெண்பா.

எதிர்கால அச்சம்

அறிவியல் வளர்ந்த அளவுக்கு மாந்த உறவு வளரவில்லை. ஆறுகளில் நீர் மட்டுன்று, மணலைக் கூடப் பார்க்க இயலவில்லை. நிலைமை இப்படியே நீண்டால், வறட்சியே வாழ்வாகிவிடும்.

நீர்வற்றி ஆறு நிலமாக நெஞ்சிரக்க
வேர்வற்றி மாந்தம் விறகாகக்-கார்வற்றி
ஏர்வற்ற வற்றுமெலாம் எண்ணு.

(ஏர் = உழவு.)

இஃது இரண்டாமடியில் தனிச்சொல் பெற்று ஒரே விகற்பத்தான் ஆன சிந்தியல் வெண்பா.

இப்படியும் இருக்கலாமா?

கடலுள் மூழ்கினால்தான் முத்தெடுக்க முடியும். தேனீக்கள் பல மலர்களை நக்கி வந்தால்தான் கூட்டில் தேன் சேரும். உணவுப் பண்டமான அரிசியைக்கூட பொங்கினால்தான் சோறாகும். வீரம் முளைக்கும் போர்முள சினமும் பொங்க வேண்டும். எந்த விளைவுக்கும் சிந்திப்பும் செயற்பாடும் வேண்டும். இங்கே நாம், நடுகல்லாக, மரப்பிணமாக! என்ன விளைவை ஏற்படுத்தும் இவை?

முங்காமல் முத்தில்லை மொய்க்காமல் தேனில்லை
பொங்காமல் சோறில்லை போருமில்லை - இங்கேயோ
நட்டகல் பட்டமரம் நாம்.

முங்காமல் = மூழ்காமல், மொய்க்காமல் = பூவைத் தீண்டாமல்.

இது இரண்டாமடியில் தனிச்சொல் பெற்று இரு விகற்பத்தான் ஆன சிந்தியல் வெண்பா.

ஒருவிகற்ப இன்னிசை வெண்பாக்களையும், இருவிகற்ப நேரிசை வெண்பாக்களையும் முற்பகுதியில் பார்த்தோம். மூன்று, நான்கு விகற்பங்களிலும் வெண்பாக்களைப் படைக்க இலக்கணம் வழிவிடுகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, மூன்று மற்றும் நான்கு விகற்ப வெண்பாக்களை இங்கே காணலாம்.

அரசியலில் முன்னேற

இந்நாள் அரசியலில் முன்னேற என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதைப் பார்த்துத் தெரிந்து கொண்ட உண்மைகளே இந்த வெண்பாவின் கரு.

செல்லாத காசைச் செலவிடுக!- செல்லிடத்தே
வல்லாரின் பின்னே வலம்வருக!- நல்லார்போல்
பேச்சுவிழ்த்து மன்றில் பிதற்றிடுக!- இல்லாரை
ஏற்றிவிட எண்ணா திரு.

செல்லாத காசு என்றது இங்குக் கருப்புப் பணத்தையே குறிக்கும். கணக்கெழுதிச் செலவிட முடியாதென்பதால் செல்லாத காசு எனப்பட்டது.

இது அடிதோறும் தனிச்சொல் பெற்று மூன்று விகற்பத்தான் ஆன இன்னிசை வெண்பா.

மறைந்து வரும் பண்புகள்

விலங்குகளில் சில இனங்கள் அழிந்து வருவதைக் கண்டு கவன்று, அவற்றை அழிவிலிருந்து மீட்க அரும்பாடு படுகிறார்கள். ஆனால் மாந்த நெறியும், நேர்மையும், இரக்கப் பண்பும் மறைந்து வருவதைப்பற்றி அக்கறை காட்டத்தான் ஆளில்லை.

அன்றிற் பறவையினம் அற்றநிலை யுற்றதுகாண்
நெஞ்சுயர்வின் நேயமெனும் நேர்மை; நிலவொளிபோல்
தண்ணென்ற நன்றி தடம்மாறாப் பண்பாடு
மன்னுபுகழ் மானம் மறைந்து.

இது தனிச் சொல்லின்றி நான்கு விகற்பத்தான் ஆன இன்னிசை வெண்பா.

முடிவுரை

மலர் மாலையாயிற்று

தமிழிலக்கிய இலக்கணத்தின் பரப்பும், பயனும் விரிவானவை. தமிழ் யாப்பு, ஆசிரியம், வஞ்சி, வெண்பா, கலிப்பா என நான்கு வகையாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது. இந்நான்கு வகைப் பாக்களிளடியாகப் பல பிரிவுகள் உள்ளன. நாம் எடுத்துக் கொண்ட வெண்பாவில்தான் எத்தனை வகைகள்!

இரண்டடி வரையறை கொண்ட குறள் வெண்பா
மூன்றடி வரையறை கொண்ட நேரிசைச் சிந்தியல் வெண்பா
மூன்றடி வரையறை கொண்ட இன்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பா
நான்கடி வரையறை கொண்ட நேரிசை வெண்பா
இன்னிசை வெண்பா

ஐந்தடி முதல் பன்னிரு அடி வரையறை கொண்ட மஃரொடை வெண்பா
பன்னிரு அடிகளின் மிக்க நேரிசைக் கலிவெண்பா
பன்னிரு அடிகளின் மிக்க இன்னிசைக் கலிவெண்பா என விரிந்துள்ளது.

இவற்றின் இனமாகக் காக்கைப்பாடினியாரும், யாப்பருங்கலக் காரிகையும் இலக்கணம் கூறும், மூன்றடி ஆசிரியத் தளையால் வரும் வெண்டாழிசை, மூன்று மற்றும் நான்கடிகளால் ஆன வெளி விருத்தம், மூன்றடி முதல் ஏழடிகள் வரை வரும் வெண்டுறை என வெண்பாக் குடும்பம் பல்கியுள்ளது.

தமிழ் யாப்பு இவ்வளவு பிரிவும், நெகிழ்வும் கொண்டிருந்தும் கூட, அதன் செழுமையையும் நுண்மையையும் உற்றுக் கற்றறியும் ஆர்வமில்லாதவர்கள், யாப்பு விடுதலை என்று கூறிக் கொண்டு அம்மணக் கவிதைகளைப் படைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மொழிப்பற்றில்லாதவர்கள் முற்போக்கு என்னும் போர்வையில், தமிழ் எதிர்ப்புப் பணியை இலகுவாகவும், நுட்பமாகவும் செய்வதாகவே எண்ண வேண்டியுள்ளது. தமிழில் ஒன்றுமே இல்லாததுபோல் அவர்கள் அறிந்த வடிவங்களைப் புதுமை என்று புகன்று புகுத்தி வருகிறார்கள்.

சப்பானிய 'ஐக்கூ' கவிதைகளைத் தமிழில் இல்லாத ஒன்றைக் கண்டு, கொண்டு வந்தது போல் எழுதிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஐக்கூ கவிதை இலக்கணம் என்ன?

சிந்தடி, அதாவது மூன்றடிகள்.

அசைகள் (ஐந்து+ஏழு+ஐந்து) எனப் பதினேழு அசைகள். இந்த யாப்புக்குள்ளாவது சிலர் எழுதியுள்ள ஐக்கூ அடங்குகிறதா என்றால், அஃதும் இல்லை. ஒரு பத்தாண்டு கால அளவில், தமிழில் இருபத்தேழு ஐக்கூ கவிதை நூல்கள் வந்துள்ளன. இவற்றுள் ஐக்கூவின் உள்ளீடாகக் கருதப்படும் அழுத்தம், செறிவு, ஆர்வத்தூண்டுதல் அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக உள்ளதுதான் ஒரே ஆறுதல்.

தமிழில் சிந்தியல் வெண்பாவையும், அதனினும் அசை குறைந்த வெண்டாழிசையையும் இவர்கள் அறிய மாட்டார்களா? அறிவார்கள். ஆனால், தமிழர்களுக்கேயுரிய அயன்மை நயப்பைத் தங்களுக்கு வாய்ப்பாக்கிக் கொள்ளும் ஒரு சூழ்ச்சியாகவே இவர்களுடைய படைப்புகளை எண்ண வேண்டியுள்ளது. இந்தப் புதுமையாளர்களில் பலர், தமிழில் முதுகலைப் பட்டம் பெற்றவர்கள் என்பது தான் அவலத்தின் உச்சம்.

காணாதான் காட்டுவான் தான்காணான்; காணாதான்

கண்டானாம் தான்கண்ட வாறு. (குறள் 849)

என்னும் குறளுக்கு இவர்கள்தாம் தெளிந்த பொருளாக விளங்குகிறார்கள்.

இளைய தலைமுறை இவற்றை எண்ணிப் பார்க்குமா?

நம் கருத்தை, எண்ணியது எண்ணியபடி வெளிப்படுத்த ஆசிரியமும், வஞ்சிப்பாவும் நெகிழ்வான இலக்கணமாக இருக்கும்போது 'புதுசு' எதற்கு? புறநானூற்றுப் பாடல்கள் யாப்பு நெருக்குதலால் அப்படியொன்றும் கருத்துச் சிதைவைச் சந்திக்கவில்லையே! ஆசிரியமும், வஞ்சிப்பாவும் அந்நாள் பாவலர்களின் எண்ணக் கழுத்தை நெறிக்கவில்லையே!

வெண்பா மற்றும் அதன் இனங்களை மட்டுமே முன்னிலைப்படுத்தும் இந்நூலில், முதலிலேயே புறவினமான 'ஒற்றையடிப் பாதை' இடம் பெற்றுள்ளதே ஏன்? என்னும் வினா எவருள்ளத்தும் எழுவது இயல்பே!

இரண்டடி குறள் வெண்பா முதல், நூறடிகளால் ஆன கலிவெண்பா வரை நூலில் இடம் பெற்றிருக்கும்போது ஓரடி மட்டில் விலக்காக இருக்க வேண்டுமா என்ற எண்ணத்தின் விளைவே 'ஒற்றையடிப் பாதை'. அடி வரிசை அமைப்பழகிற்காகவே 'இஃது' இடம் பெறச் செய்யப்பட்டது.

தங்க அணிகளை வைக்கும் பேழை மரத்தாலும் மற்ற கனிமங்களாலும் செய்யப்படுவதைப் போன்று, வெண்பா என்னும் அணிமணிகளை வைக்கும் பேழையாக 'ஒற்றையடிப் பாதை'யைக் கருதி ஏற்றுக் கொள்ளலாம்.

புதைபொருள்களை அகழ்ந்தெடுத்து, ஆய்வு செய்து பெருமை கொள்ளும் நமக்கு, தமிழ் யாப்பில் இவ்வளவு நலமும், வளமும் பொதிந்திருப்பதை வெளிப்படுத்துவது கண்டு மகிழ்வு பிறக்குமா?

தமிழுக்காக உழைப்பவர்களும், தமிழால் பிழைப்பவர்களும் ஆர்வத்தோடு ஏற்றுக் கொண்டாலே போதும், மரபு மறையாது.